

SREDA, 5. SEPTEMBER 2007

PRESEDUJOČI: GOSPOD PÖTTERING

Predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05.)

2. Boj proti terorizmu (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o naslednjih ustnih vprašanjih:

– O-0046/2007, ki so ga predložili gospod Weber, v imenu skupine evropske ljudske stranke (krščanskih demokratov) in evropskih demokratov, gospa Roure, v imenu skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu, gospod Alvaro, v imenu skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, ter gospa Muscardini in gospa Angelilli, v imenu skupine združenje za Evropo narodov, za Svet v zvezi z bojem proti terorizmu (B6-0139/2007) in

– O-0051/2007, ki so ga predložili gospod Weber in gospod Daul, v imenu skupine evropske ljudske stranke (krščanskih demokratov) in evropskih demokratov, gospa Roure, v imenu skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu, gospod Alvaro, v imenu skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, ter gospa Muscardini in gospa Angelilli, v imenu skupine združenje za Evropo narodov, za Komisijo v zvezi z bojem proti terorizmu (B6-0313/2007).

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). – Gospod predsednik, prosim, da počakamo, da se nam pridruži Svet, ker se mi zdi precej nenavadno, da smo zastavili ustna vprašanja Svetu in Komisiji, zdaj pa o tem vprašanju razpravljamo le s Komisijo. To ni smiselno. Prosim, da počakamo, da se nam pridruži Svet in nam prisluhne.

Predsednik. – Prosim vas, da mi oprostite, gospa Buitenweg, ampak menim, da to ni primerno, ker ne vemo, kdaj bodo prišli predstavniki Sveta. Lahko bomo čakali tako dolgo, da razprava ne bo več mogoča. Poleg tega se razprava začne z govori predstavnikov političnih skupin. Zato predlagam, da začnemo z njimi.

Ali se Parlament strinja s tem?

(Parlament se je odločil za začetek razprave.)

Joseph Daul (PPE-DE), avtor. – (FR) Gospod predsednik, predsednik Komisije, gospe in gospodje, boj proti terorizmu je področje, na katerem se mora Evropa premakniti od virtualnosti k realnosti. Zaradi globalne razsežnosti terorizma je potreben globalni odziv. Vzpostavitev politične Evrope vključuje sposobnost odpraviti nadlogo terorizma; vendar smo še vedno daleč od cilja. Naša skupina je sprejela pobudo za to razpravo, ker menimo, da se Evropa še ne zaveda v celoti obsega nevarnosti, s katerimi se srečuje.

Glavna in zelo neposredna grožnja je ogrožanje naše vsakodnevne varnosti s strani islamističnih in drugih terorističnih skupin, kot je ETA v Španiji. To se dogaja vsak dan, gospod komisar. Druga grožnja, ki je enako zaskrbljujoča, je, da bi lahko te vplivne mreže prevzele nadzor nad politično kulturo evropskih demokracij, da bi ogrozile naše bistvene vrednote in jih nadomestile s svojimi verskimi načeli. Poskrbeti moramo, da naše države članice bolj sodelujejo v boju proti mednarodnemu terorizmu. Marčevski odstop koordinatorja za boj proti terorizmu gospoda de Vriesa in njegova neuspešna nadomestitev kažeta, koliko je treba še narediti. Res je, da je gospod de Vries odstopil iz osebnih razlogov, vendar je bilo jasno, da zaradi nezadostnih sredstev, ki so mu bila dodeljena, ni mogel izpolniti svoje težke naloge.

Pozivamo Svet, ki je odsoten, njegovega predsednika in tudi visokega predstavnika za skupno zunanjo in varnostno politiko EU gospoda Solano ter predsednika Komisije gospoda Barrosa, da izpolnijo svoje obveznosti in čim prej imenujejo novega koordinatorja EU za boj proti terorizmu ter mu dodelijo ustrezna sredstva.

Gospe in gospodje, boj proti terorističnim organizacijam zahteva veliko odločenost in ne more vključevati pogajanj ali popuščanja. Teroristične organizacije niso tradicionalne centralizirane skupine, ki jih je mogoče

premagati s tradicionalnimi vojaškimi operacijami. Delujejo v obliki mrež in pri izvajanju svojih kriminalnih dejavnosti uporabljajo najnaprednejšo tehnologijo. Le z nadaljnjim zagotavljanjem finančnih, človeških in obveščevalnih virov bomo imeli možnost za ustavitev teh mrež. Z medsebojnim spoštovanjem, zagotavljanjem uveljavljanja zakonov in javnih svoboščin, ponovnim potrjevanjem naše zamisli o tem, kaj je človeško, in o življenju v družbi ter sodelovanjem bomo ustavili terorizem, ki, čeprav se pri njem uporabljajo sredstva 21. stoletja, temelji na predsodkih in metodah iz najmračnejših obdobj človeštva.

Ne gre, kot ljudje pogosto pravijo, za razkol civilizacij, ampak za spopad med ljudmi, ki dajejo prednost spoštovanju človeških bitij in pluralizmu pred vsem, in ljudmi, ki bi v imenu džihada uničili vse ljudi, ki ne mislijo enako in imajo drugačna prepričanja. Žrtve z dne 11. septembra, na katere se bomo spomnili čez nekaj dni, tj. pet let po tragičnih dogodkih na Manhattnu, ter žrtve z dne 11. marca v Madridu in bombnih napadov v Londonu nas spodbujajo k odločnemu ukrepanju. Evropejci potrebujejo varnost; varnost pri delu, varnost oskrbe z energijo in varnost preskrbe s hrano. Najmanj, kar lahko naredimo za Evropo poleg zagotavljanja miru, je, da naredimo vse za zagotovitev najosnovnejše varnosti, tj. osebne varnosti.

Martine Roure (PSE), avtorica. – (FR) Gospod predsednik, predsedujoči Svetu, komisar, države članice so sprejele veliko predpisov za boj proti terorizmu. Vendar se veliko evropskih držav še naprej spopada z veliko nevarnostjo terorizma, zato je treba po več letih izvajanja teh predpisov oceniti učinkovitost izvajanja evropske zakonodaje na tem področju.

Kljub ukrepom za spodbujanje nacionalnih organov, ki so pristojni za boj proti terorizmu, da si izmenjujejo informacije, je očitno potrebno večje medsebojno zaupanje. Za zagotavljanje učinkovitega boja proti terorizmu ne potrebujemo dodatne zakonodaje, ampak moramo preveriti, ali države članice ustrezno izvajajo veljavno zakonodajo. Menim, da bi se morali osredotočiti zlasti na dejansko izboljšanje sodelovanja med državami članicami.

Z oceno bi lahko prav tako naredili revizijo zadevnih uredb. Zdi se mi, da je treba medtem vzpostaviti ponovno ravnovesje med potrebo naših državljanov po varnosti in ohranitvijo njihovih pravice do zaščite zasebnosti. Sprejeti so bili nekateri ukrepi, ki močno omejujejo naše državljane, zdaj pa lahko vidimo, da nekateri izmed njih niso imeli pričakovanih rezultatov in da lahko dajejo lažen vtis varnosti.

Boj proti terorizmu prav tako zahteva boljše sodelovanje med Evropsko unijo in njenimi partnericami po svetu. Pri naših čezatlantskih odnosih moramo na primer vztrajati pri pripravi skupne strategije za boj proti terorizmu, pri čemer se spoštujejo temeljne pravice in zasebnost. Evropska unija mora sprejeti globalni pristop k tem vprašanjem, da bo določila splošna načela za izmenjavo informacij z našimi partnerji v ZDA in za varstvo podatkov pri teh izmenjavah.

Končno, Evropski parlament je bil pogosto izključen iz razprav Sveta o terorizmu. Menim, da je pomembno, da imamo pravo razpravo, ki bo omogočila boljši demokratični nadzor s strani Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov.

Alexander Alvaro (ALDE), avtor. – (DE) Gospod predsednik, obdobje 2001–2007 je bilo obdobje šestih let politično motiviranega boja proti terorizmu. Vse, kar se je zgodilo v teh šestih letih, je bilo prizadevanje za politični odziv na vsak sprejet ukrep. Vendar ne morem razumeti pristopa v zvezi z razvojem evropske politike boja proti terorizmu v globalnem smislu. Kakšno vlogo imamo? Kakšno vlogo želimo imeti v svetu? Ali imamo osnovni načrt?

Do zdaj Komisija, Svet ali države članice še niso pripravili nobenega načrta ali dokumenta, v katerem bi bila predlagana kratko-, srednje- in dolgoročna strategija za boj proti terorizmu. Sprejeli smo ukrepe s kratkoročnim vplivom, ki zadržujejo finančne tokove, kar je bilo odlično. Sprejeli smo ukrepe, katerih cilj je srednjeročni boj proti terorizmu z vključitvijo biometričnih podatkov v osebne dokumente, za kar osebno menim, da ni pravi pristop, vendar je bilo to sprejeto s politično večino.

Kar zadeva dolgoročno obdobje, menim, da na področju razvojne pomoči ni bilo nobenega napredka ali spremembe, ki bi se lahko razumela v smislu varnostne politike. Prav tako ni bilo nobenega napredka v zvezi s spoštovanjem kultur, iz katerih domnevno izvira terorizem; tj. v zvezi z našim prizadevanjem za življenje v globalnem svetu in dostojnim sobivanjem v globalnem svetu, namesto da našo družbo vsiljujemo ostalemu svetu. Zato je vprašanje, kakšno vlogo bo sprejela Evropa.

Odziv po 11. septembru 2001 je vključeval različne ukrepe: po vsakem napadu so si zadevne vlade prizadevale za pomiritev prebivalstva s sprejetjem kratkoročnih ukrepov, npr. Združeno kraljestvo se je odločno prizadevalo za uveljavitev hrambe podatkov takoj po tragičnih napadih v Londonu, Nemčija pa si je

prizadevala za uveljavitev spletnega iskanja. Manjka osnovni načrt. S kršitvijo temeljnih pravic, tako kot v primeru zakonov o izrednih primerih, se ta težava ne bo rešila. Če se želimo uspešno boriti proti terorizmu, moramo opredeliti, kakšna je vloga Evrope v svetu pri tem boju, ne pa da sprejemamo ukrepe na nacionalni ravni, ki se nato izvajajo le v Evropi.

Cristiana Muscardini (UEN), avtorica. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dejstvo, da imamo to razpravo v sedanjih okoliščinah, brez navzočnosti Sveta, potem ko smo jo preložili z julija na september, o vprašanih, ki jih želimo obravnavati, kaže le na to, da Evropa dejansko ni pripravljena, da bi težavo terorizma rešila odločno in celovito ter da je ta parlament še vedno prešibek v političnem smislu.

Nekoč so bile teroristične skupine v različnih narodih EU, imeli smo notranje težave, Evropa je bila že večinoma združena in pogovarjali smo se že o skupni strategiji, ki se nikoli ni uresničila. Po letu 2001 smo ugotovili, da je terorizem globalni pojav, da ni organiziran v obliki piramide, ampak da je organiziran v celice, ki so med seboj povezane zlasti prek interneta in najboljših informacijskih sistemov ter imajo korenine po vsem svetu in lahko napadejo kakor želijo in kadar želijo.

Kljub temu Evropska unija nima na voljo politike za nadzor nad internetom ali določanje natančnih varnostnih pravil za državljane, ki ne razumejo, katere ukrepe je sprejela EU ali katere ukrepe naj bi sprejela v bližnji prihodnosti. Najpomembnejši ukrep je uvedba odgovornosti ponudnikov spletnih strani za strani, ki spodbujajo, podpirajo ali upravičujejo teroristične dejavnosti, na primer z obvezno prepovedjo strani, ki so neposredno ali posredno povezane z osebami, ki hvalijo, spodbujajo ali upravičujejo nasilje. Švica to dela že dolgo časa, medtem ko Evropa še vedno okleva in razpravlja zaman.

Sprejeto ni bilo nobeno skupno stališče za spremljanje lažnih verskih zbirališč ali lažnih imamov, ki so, kot se je nedavno zgodilo na Nizozemskem in v Italiji, uporabljali prostore, ki so namenjeni molitvi, za izkazovanje sovraštva, načrtovanje napadov s spodbujanjem nasilja zoper Zahod, demokracijo, vključno s pravicami žensk, s čimer so dejansko sprožili teroristične napade v naših mestih.

Gospod predsednik, pogovori o skupni strategiji boja proti terorizmu ne zadoščajo več; potrebujemo moč in pogum za sprejetje odločitev, za ukrepanje s ciljem preprečiti prihodnje napade na eni strani in ustaviti teroristične celice, ki se skrivajo v senci, na drugi strani, ter spreobrniti ljudi z uporabo naših vrednot svobode, verske svobode in svobode izražanja, da bi preprečili napade na svobodo.

Nedavne aretacije oseb, ki so bile osumljene načrtovanja napada z uporabo eksploziva na Danskem, kažejo, da zdaj ne smemo postati manj pozorni in da protiteroristični zakoni, ki jih je sprejela Danska, delujejo, poleg tega pa so tudi opozorilo za celo EU. Ne moremo se več opirati le na učinkovitost naših nacionalnih zakonov in uspešnost preiskovalnih organov iz posameznih držav, ampak potrebujemo več sodelovanja.

Vse prepogosto se s politično korektnostjo prikrije nezmožnost sprejemanja odločitev ali nasprotovanje njihovem sprejemanju. Ogroženi so demokracija, svoboda in pravica posameznikov, da živijo v miru in svobodi. Svobodo je mogoče doseči s pravili. Narediti moramo vse, kar je politično ustrezno, da zaščitimo naše narode in narode po svetu, ki spoštujejo svoje pravice in se zavedajo svojih dolžnosti. Z zamudami smo soodgovorni za krivice.

Zaključimo to razpravo s skupnim prizadevanjem za sprejetje takojšnjih ukrepov, ne z domnevnimi levo ali desno usmerjenimi stališči, ampak odločno in združeno. To bo najboljši način za poklon spominu na žrtve hudodelstev po 11. septembru po vsem svetu. Terorizem moramo vedno obravnavati kot zločin zoper človeštvo.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE), avtorica. – (NL) Gospod predsednik, moje najpomembnejše vprašanje za Svet je, ali meni, da je zmotljiv. Razumljivo je, da Svet občasno dela napake; ali vi menite, da je vseveden? Ali Svet meni, da so bili vsi ukrepi, ki so bili sprejeti v zadnjih letih na področju boja proti terorizmu, pravi? Ali poleg tega Svet nedvomno meni, da civilne pravice v nobenem primeru niso bile nesorazmerno kršene? Če je Svet nezmotljiv, potem ocena ni potrebna, če pa verjame v možnost za izboljšanje razumevanja, potem pa je potrebna. Prav tako si želim, da bi nas Svet med razpravo obvestil o posebnih ukrepih, ki po njegovem mnenju manjkajo, zlasti o ukrepih, za katere zdaj meni, da so potrebni, vendar še niso bili sprejeti. Ali se zdaj načrtujejo kakšni ukrepi? Kršitve civilnih pravic so dovoljene z evropsko zakonodajo, vendar se izvajajo le, če so pri tem izpolnjena merila nujnosti, sorazmernosti in učinkovitosti ter če se lahko ljudje zaščitijo proti zlorabam. Želim si, da bi Svet ocenil vse ukrepe, ki so bili sprejeti v zadnjih letih, in preveril njihovo skladnost s temi merili. Ali nam lahko Svet to danes obljubi?

Dovolite mi, da izpostavim nekaj vidikov, ki jih je treba temeljito oceniti. Prvič, vidik zlorabe: ne smemo dovoliti, da bi lahko državljani postali nenamerne žrtve. Kot primer bi rada navedla oblikovanje seznama osumljencev terorističnih dejanj. Vprašanje, ki je povezano s tem, ni, na kakšen način se ljudje in organizacije vključijo na ta seznam, ampak na kakšen način se s tega seznamom odstranijo. Predstavljajte si, da se vaše ime pojavi na teh seznamih. Vse vaše premoženje in bančni računi se zamrznejo, vendar organi ne začnejo samodejno s pregonom. To pomeni, da ni nobenih sodnih postopkov, v katerih bi lahko predložili dokaze. Načelo nedolžnosti, dokler krivda ni dokazana, se ne upošteva. Poleg tega si lahko predstavljam, da se bančni računi zamrznejo pred objavo dejstev, sicer bi bil denar v trenutku na drugi strani sveta. Vendar si ne morem predstavljati, da sprejemamo dejstvo, da ljudje ostanejo na seznamih in so tako kaznovani brez ugotovitve njihove krivde. To je nesprejemljiva obrnitev dokaznega bremena v kazenskem pravu. Sodišče prve stopnje je že večkrat izjavilo, da je treba ta postopek spremeniti. 11. julija je bilo razsojeno, da sta bila fundacija al Aksa in José María Sison krivično vključena na seznam. Zanima me, kaj se je Svet naučil iz teh sodnih odločb in ali je pripravljen, da spremeni ali oceni postopek odločanja v zvezi s pripravo takih seznamov ter preuči možnosti posameznikov, da dosežejo pravico.

Drugič, učinkovitost: ali so ukrepi učinkoviti? Kot primer izpostavljam ukrepe v zvezi s tekočinami. Več kot milijon ljudi v Evropi se mora pred vkrcanjem na letalo še vedno ukvarjati s plastičnimi vrečkami in jih poslušno napolniti s 100-mililitrskimi steklenicami, ki pogosto končajo v košu za smeti, ker potniki pozabijo na to pravilo, pri čemer ni mogoče opaziti pretirane kršitve civilnih pravic, zlorabe pa je mogoče spremljati. Vendar ali je ta ukrep učinkovit? Ali je Svet pripravljen, da oceni učinkovitost na podlagi znanstvenih dokazov?

To je povezano s tretjo točko, tj. sorazmernost. Ali so ukrepi sorazmerni? To je še en pomemben vidik za oceno. Kot primer navajam podatke o potnikih in sporazum z Združenimi državami. Tudi moja skupina lahko povsem razume željo držav po tem, da vedo, kdo vstopi na njihovo ozemlje. Glavna težava ni, da se zahteva preveč podatkov, ampak da se ti podatki zahtevajo za zelo različne namene. Svet take ukrepe vedno utemelji s tem, da je vse to potrebno zaradi boja proti terorizmu. Vendar se lahko „v skladu z zakonodajo ZDA“ ti podatki uporabijo tudi za druge namene, kot je navedeno v sporazumu. Zato je teoretično mogoče, da namen ni le boj proti terorizmu, ampak tudi boj proti kraji koles ali bančnim goljufijam. Ali je uporaba podatkov za ta namen sorazmerna? Ali je Svet poleg tega pripravljen, da opravi revizijo sporazuma na tej podlagi?

Končno, nujnost. Primer v zvezi s tem je, da se prometni podatki shranjujejo do dve leti, čemer je naša skupina nasprotovala, vendar je dobilo podporo večine v Parlamentu. Vendar vse informacije, s katerimi sem seznanjen do zdaj, kažejo, da so podatki, stari do tri mesece, najučinkovitejši in najbolj potrebni. Ali je Svet pripravljen, da preveri, ali se podatki, ki so starejši od treh mesecev, resnično uporabljajo? Skratka, ali je pripravljen narediti oceno na podlagi meril učinkovitosti, sorazmernosti in nujnosti ter preveriti možnosti za boj proti zlorabam?

Zadnji vidik za oceno je stališče Sveta o kršitvah človekovih pravic v Evropski uniji v povezavi z dejavnostmi CIE. Evropski parlament je preučil te kršitve kar najbolj podrobno in menim, da je sramotno, da Svet tega ni komentiral. Njegov komentar bi lahko vključeval njegovo mnenje v zvezi s tem, vidike poročila, s katerimi se strinja in s katerimi se ne, ter ukrepe, ki jih namerava sprejeti. Ali je Svet pripravljen, da se odzove na poročilo gospoda Fave ali bo še naprej molčal v zvezi s tem?

Giusto Catania (GUE/NGL), avtor. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, navajeni smo na izjave, da je boj proti terorizmu prednostna naloga, in na oblikovanje novih političnih zakonodajnih pobud.

Menim, da moramo najprej oceniti odločitve, ki so bile sprejete v zadnjih nekaj letih, in si zastaviti nekaj vprašanj. Prvič: ali je terorizem postal močnejši ali šibkejši zaradi naših zakonodajnih pobud? Drugič: ali smo znatno prispevali k razvoju naše pravne kulture in naših vrednot ali pa smo jih izdali v imenu teroristične krize?

Menim, da mora biti naša prednostna naloga, da odgovorimo na ti dve vprašanji, in če bi to storili, bi odkrili, da so bili izredni ukrepi pogosto napačni in da so bili sezname terorističnih organizacij nenatančni ter da so nanje vplivali politični motivi in ne resnična nevarnost teh organizacij. Imenovali smo osebo za usklajevanje dejavnosti boja proti terorizmu, nato pa smo brez kakršnega koli jasnega razloga ugotovili, da lahko shajamo brez nje. Zato pozivam Svet, da ne imenuje novega koordinatorja za boj proti terorizmu, ker smo v zadnjih nekaj mesecih ugotovili, da lahko brez težav shajamo brez njega.

Večkrat smo že odločno povedali, da je terorizem sovražnik naše civilizacije, sovražnik demokratične države in mislim, da moramo to še enkrat ponoviti v tem parlamentu: terorizem je barbarstvo. Teroristični napadi pomenijo odmik od pravne države k primitivni državi. Vse to drži, vendar namesto da bi se v razpravi

osredotočili na ponovno vzpostavitev pravil demokracije, smo se odločili, da bomo to vprašanje reševali z omejevanjem pravil za sobivanje ljudi. Odločili smo se za boj na domačih tleh naših nasprotnikov, za tekmovalno na področju kršenja človekovih pravic, vojaškega nadzora nad civilnim prebivalstvom in pogajanj o ključnih načelih demokracije.

Prizori iz Abu Graiba ali Guantanamo so simbol zmage terorizma nad pravno državo in ključnimi načeli naše pravne kulture. Drug simbol so leti in ugrabitve CIE v Evropi, pri čemer so nedvomno sodelovale evropske vlade. Nihče ne komentira teh dogodkov – tako kot moji kolegi poslanci tudi jaz pozivam Svet, da izrazi svoje mnenje v zvezi s tem – nihče jih ne komentira in to so vsi izpostavili. Ta parlament je govoril o odgovornosti CIE, odgovornosti evropskih vlad, odgovornosti naših obveščevalnih služb. Komisija in Svet Evrope sta govorila o tem. Le evropske vlade tega niso komentirale in menim, da je to nesprejemljivo. Upajmo, da bo danes Svet izrazil svoje stališče o tem vprašanju.

Žal je v Evropi izjema postala pravilo in zdaj moramo jasno razpravljati o vplivih naših zakonodajnih odločitev: biometrični podatki v potnih listih in vizumih, sistem nadzora osebnih podatkov, baze podatkov o telefonskih komunikacijah, baze podatkov o letalskih potnikih, sporazum o evidenci imen letalskih potnikov, sistem SWIFT, sistem shranjevanja prstnih odtisov in uredbe o tekočinah, za katere upam, da jih bomo danes odločno zavrnil, s čimer bomo sporočili Komisiji, da moramo sprejemati odločitve, ki so sorazmerne s tem, proti čemer se borimo.

Menim, da moramo odločno povedati, da smo se odločili za avtoritativno kršenje pravne države, namesto da bi se pri boju proti terorizmu odločili za varstvo pravne države. Ni jasno – kmalu bom končal, gospod predsednik – ali so v zadnjih nekaj letih evropski državljani bolj ogroženi zaradi terorizma ali zaradi ukrepov, ki so bili sprejeti za boj proti terorizmu. Ameriška feministična pisateljica je rekla, da moramo biti previdni, kadar nam rešitve ponujajo tisti, ki so odgovorni za naše težave. Menim, da moramo biti previdni.

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej se opravičujem, ker sem malo zamudil v Parlament, kar se je zgodilo le zato, ker sem podcenil gostoto prometa med hotelom in Parlamentom.

Prav tako pozdravljam komisarja Frattinija, ki je tu z nami; poskušal bom odgovoriti na vprašanja poslancev in upam, da bom pojasnil vse, kar ste zahtevali.

Nedavni dogodki v Londonu in Glasgowu ter na meji med Španijo in Portugalsko ter napad v Jemnu so nedvomno potrdili, da terorizem močno ogroža evropsko varnost ter vrednote naših demokratičnih družb, zlasti pravice in svoboščine evropskih državljanov.

Države članice morajo zato nedvomno še naprej sodelovati pri krepitevi in izvajanju protiterorističnih ukrepov ob stalnem spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki so bistvene vrednote v naši družbi, pri čemer bosta njihova zaščita in spodbujanje prispevala k preprečevanju terorizma.

Proti terorizmu se je treba boriti na nacionalni in mednarodni ravni. Mednarodno sodelovanje je bistveno orodje za učinkovit boj proti tej težavi na nacionalni in večstranski ravni. Vemo, da je terorizem svetovna grožnja in da je zato potreben usklajen odziv, ki bo nujno vključeval večji pretok in izmenjavo informacij, notranje usklajevanje stališč, usklajevanje/partnerstva s tretjimi državami, izvajanje svetovne strategije boja proti terorizmu, pri čemer bi imeli vodilno vlogo Združeni narodi, ter tesno sodelovanje z različnimi regionalnimi in mednarodnimi organizacijami, ki sodelujejo v boju proti terorizmu.

Ukrepanje Evropske Unije se je po 11. septembru 2001 okrepilo ter nato še po grozovitih napadih v Madridu leta 2004 in v Londonu leta 2005. Svet je decembra 2005 sprejel strategijo EU za boj proti terorizmu, s katero se je Unija zavzela za globalen boj proti terorizmu ob spoštovanju človekovih pravic in omogočanju državljanom, da živijo v območju svobode, varnosti in pravičnosti.

Strategija EU za boj proti terorizmu vključuje štiri področja: preprečevanje, zaščito, pregon in odziv. Predsedstvo potrjuje, da Svet resnično izvaja šestmesečni pregled stanja v zvezi z izvajanjem strategije EU za boj proti terorizmu in strategije za boj proti financiranju terorizma ter letno oceno izvajanja strategije za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov. Svet prav tako vsakih šest mesecev pregleda akcijski načrt za boj proti terorizmu, akcijski načrt za radikalizacijo in novačenje pa pregleda vsako leto. Ta proces spremljanja omogoča Svetu, da določi, kateri ukrepi, predlagani na ravni EU, niso bili sprejeti ali se niso ustrezno izvajali na ravni držav članic. Prav tako omogoča Svetu, da napreduje na področju nekaterih politik. Predsedstvo se je na primer odločilo, da bo pospešilo delo na področju eksploziva.

Sprejemanje nekaterih ukrepov na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah se je upočasnilo zaradi potrebe po soglasnem odločanju na tem področju. Sprejetje in izvajanje protiterorističnih ukrepov se bosta pospešila z ratifikacijo Pogodbe, ki jo mora odobriti medvladna konferenca na podlagi mandata, ki ga je sprejel Evropski svet na svojem zadnjem junjskem zasedanju.

Kar zadeva potrebo po tesnejšem sodelovanju med organi pregona in varnostno obveščevalnimi službami, varnostne službe držav članic že tesno in zelo učinkovito sodelujejo v skupini za boj proti terorizmu. Europol je pripravil zelo učinkovite analitične datoteke, v katere organi pregona držav članic pošiljajo vedno več informacij. Nedvomno je treba narediti še več. Evropski parlament ohranja tesen neposredni dialog s Svetom in Komisijo.

Predsednik Sveta, podpredsednik Komisije in predsednik Odbora za civilne svoboščine, pravosodje in notranje zadeve so se 16. maja 2007 sestali, da bi pregledali različne politike boja proti terorizmu in izvajanje strategije EU za boj proti terorizmu. Ta srečanja na vsakih šest mesecev so izjemno koristna pri doseganju soglasja o politikah, ki jih je treba razviti na področju boja proti terorizmu. Kar zadeva stališče koordinatorja EU za boj proti terorizmu, je generalni sekretar/visoki predstavnik obvestil države članice, da v tesnem sodelovanju s predsedstvom preučuje, na kakšen način bi bilo najbolje uskladiti delo na področju boja proti terorizmu v Svetu. Kar zadeva odnos med koordinatorjem EU za boj proti terorizmu in situacijskim centrom, situacijski center ne sodeluje pri pripravi politike EU na področju boja proti terorizmu ali usklajevanju dela na področju boja proti terorizmu, ki ga izvaja Svet, in ne spremlja nadaljnjega ukrepanja v zvezi z odločitvami Sveta.

Na področju boja proti terorizmu je njegova pristojnost omejena na predstavitev strateških ocen terorističnih groženj Svetu na podlagi informacij, ki jih predložijo nacionalne službe. Prav tako podpira ureditve EU za usklajevanje v izrednih primerih in v primeru krize, ki se lahko izvajajo z namenom zagotavljanja pomoči pri uskladitvi odziva na resne krize, ki bi lahko vključevale teroristične napade, na ravni EU. To je mehanska funkcija, ki vključuje razširjanje informacij, zagotavljanje prostorov za srečanja in podpiranje obstoječih ureditev za odločanje v institucijah. To ni vloga usklajevanja. Kljub temu je Svet na podlagi ocene tveganja, ki jo je pripravil SitCen, odobril politična priporočila na različnih področjih, kot je področje eksploziva, da bi se preprečila njegova nezakonita uporaba pri teroristih.

Predsedstvo ne dvomi, da ima njegovo prizadevanje v boju proti terorizmu podporo evropskih državljanov, ki so poleg tega v času zadnjih napadov jasno izkazali svojo solidarnost do žrtev teh napadov in željo po odzivu EU. Predsedstvo ima pri pripravi take strategije za boj proti terorizmu podporo partnerjev, ki svoje zamisli predstavijo v razpravah na visoki ravni, in zlasti Evropskega parlamenta, ki ima ključno vlogo.

Skladnost z določbo iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji je izjemno pomembna za Svet, tako kot skladnost z vsemi drugimi členi iz pogodb. Sodelovanje in dialog s tretjimi državami sta glavni del strategije EU za boj proti terorizmu. Že samo v tej polovici leta je načrtovan tristranski dialog z Rusijo, Združenimi državami Amerike, Alžirijo in Marokom, kar kaže na zanimanje za razširitev dialoga s temi državami. Evropska unija ima prav tako dialog na področju boja proti terorizmu z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami.

Nato bodo, kar zadeva naše sredozemske partnerje, organizirana običajna priložnostna srečanja strokovnjakov Euromeda v zvezi s terorizmom, s čimer se bo zagotovila možnost za obsežnejše razprave z našimi sredozemskimi partnerji o zadevi, ki je ključnega pomena v zadevni regiji, in ki bo osredotočena na izvajanje prednostnih področij evrosredozemskega kodeksa ravnanja o boju proti terorizmu.

Povedati je treba, da ima Predsedstvo, zlasti z Združenimi državami Amerike, z različnimi organi na različnih ravneh redne pogovore v zvezi z bojem proti terorizmu, ki vključujejo teme, kot sta radikalizacija in novačenje teroristov, vključno z uporabo interneta pri ekstremističnih skupinah, analizo teroristične grožnje, sodelovanjem v mednarodnih forumih, javno/zasebnimi partnerstvi za boj proti terorizmu, zlasti v zvezi z varnostjo eksploziva, zaščito ključne infrastrukture, financiranjem terorizma, poleg drugih vrst sodelovanja med civilnimi in policijskimi organi.

Portugalsko predsedstvo naj bi skupaj z Združenimi državami organiziralo delavnico o izvajanju finančnih kazni za namen boja proti terorizmu. Obe strani sta prav tako večkrat izpostavili vprašanje spoštovanja človekovih pravic pri boju proti terorizmu in predsedstvo meni, da je zelo pomembno nadaljevati ta dialog, ki je po njegovem mnenju bistven za obe strani.

Na koncu bi rad izpostavil, da je krepitev območja svobode, varnosti in pravičnosti na podlagi haaškega programa in ustreznega akcijskega načrta ena od glavnih prednostnih nalog skupnega 18-mesečnega programa nemškega, portugalskega in slovenskega predsedstva. Boj proti terorizmu je eden od pomembnih

izzivov na tem področju; ta tri predsedstva so med svoje cilje vključila tesnejše sodelovanje za boj proti terorizmu z izvajanjem strategije EU za boj proti terorizmu.

Z vašim dovoljenjem, gospod predsednik, bom zdaj odgovoril na ustno vprašanje št. O-0053/07. Obveščam Parlament, da Svet Evropske unije izvaja redni pregled boja proti terorizmu, kar sem že povedal, in da opravljamo tudi letni pregled strategije in akcijskega načrta za boj prot radikalizaciji in novačenju teroristov, vsakih šest mesecev pa opravimo pregled strategije za boj proti financiranju teroristov. Svet bo kmalu prvič predstavil poročilo o izvajanju komunikacijske strategije, ki je namenjena medijem in je bila odobrena julija 2006. V skladu s strategijo za boj proti terorizmu je treba med vsakim predsedstvom organizirati srečanje za boj proti terorizmu na visoki ravni med Svetom, Komisijo in Evropskim parlamentom. Taka srečanja so bila organizirana med avstrijskim in nemškim predsedstvom. Vloga nacionalnih parlamentov se bo z novo pogodbo, o kateri zdaj razpravlja medvladna konferenca, okrepila. Glavna prednostna naloga je izvajanje veljavnih ukrepov. Svet pri oceni uporablja različne mehanizme, kot je postopek strokovnega ocenjevanja EU za nacionalne ukrepe boja proti terorizmu, ocena izvajanja evropskega naloga za prijetje, ocena izmenjave informacij med Europolom in državami članicami ter med državami članicami itd.

Novi ukrepi se že analizirajo, na primer evropski program za zaščito ključne infrastrukture ali ukrepi v zvezi s tehnološkim programom biološke priprave itd. Svet je pripravil oceno izmenjave informacij med Europolom in državami članicami ter med posameznimi državami članicami. Generalni sekretar Javier Solana preučuje, na kakšen način bi se naloga najbolje izpolnila v generalnem sekretariatu. Prav tako se obravnavata mandat in naloga morebitnega novega koordinatorja.

Tako kot vse druge institucije tudi Svet zavezuje določba iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji, ki navaja, da Unija temelji na načelih svobode, demokracije, spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države. Spodbujanje teh vrednot je ena od prednostnih nalog EU. Zavzemanje držav članic za spoštovanje temeljnih pravic je prav tako vključeno v listino o temeljnih pravicah Evropske unije. Poleg tega države članice Evropske unije, kot članice Sveta Evrope, zavezujejo obveznosti, ki izhajajo iz evropske konvencije o človekovih pravicah.

Agencija Evropske unije za temeljne pravice krepi sposobnost EU za spremljanje in zbiranje informacij, s čimer se spodbuja čim večje spoštovanje temeljnih pravic. Države članice EU morajo zagotoviti, da so ukrepi, ki jih sprejmejo, skladni z njihovimi obveznostmi v skladu z mednarodnim pravom, zlasti mednarodnim humanitarnim pravom, pravom človekovih pravic in begunskim pravom.

Predsedstvo meni, da je treba pri boju proti terorizmu spoštovati človekove pravice, glede na to, da so pravna država, odgovorno vodenje in varstvo temeljnih svoboščin orodja v boju proti terorizmu. To načelo je bistveni del strategije za boj proti terorizmu, ki jo je, kot veste, Svet sprejel decembra 2005.

Zdaj bom povedal nekaj besed o sodbi Sodišča prve stopnje Evropskih Skupnosti z dne 12. decembra 2006, na katero se sklicuje to vprašanje. Najprej izpostavljam, da sodba v zadevi T-228/02 z dne 12. decembra 2006, ki je znana kot zadeva *OMPI (Organisation des Modjahedines du Peuple d'Iran* proti Svetu Evropske unije), ne utemeljuje sklepa, da se s prakso terorističnih seznamov EU krši zakonodaja EU. Sodišče ni obsodilo prakse terorističnih seznamov, ampak je le menilo, da nekatere temeljne pravice in zagotovila, vključno s pravico do obrambe, pravico do navedbe razlogov in pravico do učinkovite pravosodne zaščite načeloma v celoti veljajo v zvezi s sprejetjem odločitve Komisije o zamrznitvi sredstev v skladu z Uredbo (ES) št. 2580/2001.

Drugič, splošno je znano, da je Svet že sistematično opravil potrebno revizijo postopkov v zvezi s seznamom oseb in subjektov, za katere velja Uredba (ES) št. 2580/2001. Svet je sprejel zlasti naslednje ukrepe za izvršitev sodbe v zadevi T-228/02: opozoril je na možnost spodbijanja odločitve Sveta na sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti; izpostavil je, da je bilo mogoče predložiti Svetu zahtevo skupaj z dokazno dokumentacijo za preučitev odločitve o vključitvi na seznam ali ohranitvi na njem – take zahteve je treba obravnavati takoj po njihovem prejetju; vsem osebam, skupinam in subjektom, za katere je bilo to praktično izvedljivo, je pojasnil razloge – v drugih primerih so bile osebe, skupine in subjekti obveščeni z obvestilom, objavljenim v Uradnem listu Evropske unije; vsaj vsakih šest mesecev opravi splošni pregled seznama v skladu s postopki, ki so opisani zgoraj, pri čemer vedno upošteva vse dodatne informacije.

Svet se je prav tako odločil, da bo ustanovil novo delovno skupino – delovno skupino o skupnem stališču št. 931 – ki naj bi obravnavala zahteve za vključitev na seznam ali črtanje z njega ter se pripravila na redni pregled seznama v Svetu. Mandat, praktična ureditev in delovne metode te nove delovne skupine so vključene v javni dokument, ki ga je sprejel Svet. Vsi tisti, ki so vključeni na seznam, za katerega velja Uredba (ES) št. 2580/2001, se obravnavajo na enak način, kar je razvidno že iz prejšnjega odgovora. Vloga in pristojnost institucij sta določeni v pogodbah. Svet sprejme potrebne ukrepe za izvajanje sodb Sodišča v skladu z

določbami člena 233 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Kar zadeva parlamentarni nadzor nad odločitvami, Svet vedno upošteva postopke iz pogodb.

Pomembno je navesti, da smo se pri sprejetju Uredbe (ES) št. 2580/2001 posvetovali z Evropskim parlamentom v skladu s členom 308 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Najlepša hvala za vašo pozornost.

(Ploskanje.)

Franco Frattini, *podpredsednik Komisije*. – Gospod predsednik, Komisija se še vedno v celoti zavzema za izvajanje strategije EU za boj proti terorizmu, tj. akcijski načrt, ki je bil, kot je pravkar povedal Svet, potrjen leta 2005. Naš politični cilj je še vedno vzpostavitev pravega ravnovesja med temeljno pravico državljanov do varnosti, tj. predvsem pravico do življenja, in drugimi temeljnimi pravicami posameznikov, vključno z zasebnostjo in procesnimi pravicami. Vsi viri navajajo, da je nevarnost novih terorističnih napadov še vedno velika. Organi naših držav članic so preprečili veliko napadov, za kar jim moramo biti zelo hvaležni. Pri tem izpostavljam Španijo, Italijo, Belgijo, Združeno kraljestvo in Nemčijo. Včeraj so danski organi razkrili skupino mladih danskih teroristov, ki so se pripravljali na bombni napad. Minister Espersen je povedal, da je to najresnejši primer terorizma na Danskem.

Danes zjutraj smo izvedeli, da so bili osumljeni teroristi aretirani v Frankfurtu, nemški minister za obrambo pa je povedal, da naj bi bil napad neizbežen.

Ali zares menite, da v vseh teh primerih nismo nič dosegli? Ali se ne strinjate, da je preprečitev zadnje stopnje terorističnega napada že sama po sebi odličen dosežek za Evropo? Moj odgovor je – da.

(Ploskanje.)

Zato ni prostora za samozadovoljstvo ali nepazljivost. Najprej bom izkoristil to odlično priložnost in vas obvestil o paketu ukrepov, ki ga pripravljajo naše službe in ga bo Komisija sprejela jeseni v tesnem sodelovanju s portugalskim predstvom. Delamo na področju preprečevanja in pregona. Ta paket bo vključeval evropski akcijski načrt za varnost ravnanja z eksplozivom, predlog o spremembi okvirnega sklepa o boju proti terorizmu za obvladovanje zlorab interneta v teroristične namene in predlog o evropski politiki na področju evidence imen letalskih potnikov. Poleg tega bo sveženj vključeval poročilo o oceni izvajanja okvirnega sklepa o boju proti terorizmu v državah članicah.

V nadaljevanju bom povedal nekaj besed o teh sestavnih delih.

Evropski akcijski načrt o eksplozivu je nadaljevanje sporočila Komisije iz leta 2005 o tej temi, njegov cilj pa je odziv na večkratne pozive Evropskega sveta in Sveta ministrov za notranje zadeve k izboljšanju stanja na področju eksploziva v Evropi.

Zagotovo se spomnite, da so bili pri napadih v Madridu uporabljeni eksploziv in detonatorji, ki so na voljo na tržišču, zaradi česar je bil potreben poziv k ukrepanju EU na tem področju. Vesel sem, ker lahko poročam, da so naše službe skupaj z različnimi zainteresiranimi stranmi, vključno s predstavniki zasebnega sektorja, naredile veliko dobrega. Javno-zasebna strokovna skupina, ki sem jo ustanovil, mi je predložila poročilo, ki se bo po mojem mnenju izkazalo za revolucionarno ter ki vsebuje okrog 50 dragocenih in konkretnih priporočil za izboljšanje varnosti ravnanja z eksplozivom, predhodnimi sestavinami in detonatorji po celotni EU. Ta priporočila se bodo uporabila kot podlaga za evropski akcijski načrt, ki ga je treba, kot sem že povedal, sprejeti do novembra.

Ukrepi, ki bodo predlagani v njem, vključujejo na primer pripravo evropske zbirke podatkov o eksplozivu pri Europolu s povezavami do vseh pristojnih služb v državah članicah, poleg sistema zgodnjega opozarjanja, z uporabo katerega so te službe na podlagi verodostojnih obveščevalnih podatkov zelo hitro obveščene, na primer o kraji eksploziva ali odkritju novega načina delovanja teroristov.

Pri tem izpostavljam internet in način, na katerega to orodje, ki je prineslo neverjetne koristi za naš svet, zlorablajo teroristi. Vsi vemo, da teroristi uporabljajo internet enako kot ostali državljani, na primer pri načrtovanju napadov ali širjenju sporočil, s katerimi dejansko spodbujajo k terorističnim napadom.

Teroristi uporabljajo tudi e-učenje. Na internetnih spletnih straneh so na primer na voljo podrobne informacije o vseh vrstah terorističnih taktik, vključno s proizvodnjo eksploziva. Cilj predloga, ki sem ga pravkar navedel, je zagotavljanje, da bodo postale te oblike negativnega in kriminalnega ravnanja kaznive po vsej EU.

Drugi del tega paketa ukrepov je povezan z zamislijo o evropski politiki na področju evidence imen letalskih potnikov. Ta predlog še ni bil dokončno obravnavan, glavni cilj Komisije pa je zagotoviti, da vsaka država članica zbira evidence imen letalskih potnikov, jih obdela in po potrebi izmenja z drugimi. Do zdaj so bile evidence imen letalskih potnikov večinoma povezane s pogajanji, katerih cilj je bil zagotavljanje, da naši partnerji in zavezniki, zlasti v Združenih državah, na pravičen način obdelujejo podatke o evropskih državljanih.

Mislim, da je zdaj čas, da nekoliko spremenimo našo usmeritev in namenimo sredstva za zagotavljanje varnosti v Evropski uniji. Poleg Združenih držav je tudi Unija potencialna tarča terorističnih napadov, pri čemer sta uporaba in analiza evidenc imen letalskih potnikov pomembno sredstvo kazenskega pregona za zaščito naših državljanov, ki si zaslužijo enako zaščito kot državljani Združenih držav.

Zadnji del paketa vključuje drugo poročilo o izvajanju okvirnega sklepa o boju proti terorizmu. Novo poročilo bo vključevalo tudi informacije o stanju v novih državah članicah, ki ni bilo na voljo leta 2004, in lahko si mislite, zakaj.

Pri tem izpostavljam splošnejše vprašanje, povezano s celovito in obsežno oceno vseh protiterorističnih ukrepov, ki so bili sprejeti do zdaj. Seveda podpiram načelo ocenjevanja učinkovitosti politike. Zlasti kar zadeva politiko na področju pravice, svobode in varnosti, bi se lahko zavedali, da delo v zvezi z razvojem splošnih ocenjevalnih mehanizmov še ni končano. Pripravljen sem na sodelovanje, tako kot sem v preteklosti sodeloval s Parlamentom in zlasti z Odborom za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, pri oceni sedanjih ukrepov, vključeno z mednarodnimi in evropskimi sporazumi z našimi mednarodnimi partnerji. Izpostavljam, da je moj cilj okrepiti in ne oslabiti našo sposobnost učinkovitejšega preprečevanja in pregona terorizma.

V celoti se strinjam, da je izmenjava informacij med državami članicami in evropskimi institucijami bistveni del boja proti terorizmu. Kot veste, sem bil dejaven na tem področju. V zadnjih letih sem predložil več predlogov o varstvu podatkov v tretjem stebru, načelu dostopnosti in hrambi podatkov o elektronskih komunikacijah. Žal razen hrambe podatkov v Svetu še ni bilo mogoče doseči sporazuma o teh predlogih, zlasti o varstvu podatkov v tretjem stebru. Vendar si še naprej prizadevam za njihovo sprejetje, pri čemer smo s portugalskim predlogom načeloma dosegli dogovor, da do decembra poskusimo dokončno sprejeti okvirni sklep o varstvu podatkov v tretjem stebru.

Zelo pogosto se izpostavlja, da je za učinkovito sodelovanje potrebno medsebojno zaupanje, zlasti pri boju proti terorizmu. Menim, da lahko zaupanje spodbudimo sami na dva načina. Prvič, z zagotavljanjem vzpostavitve jasnega in ustreznega pravnega okvira, s katerim se zagotavlja, da bodo zagotovljene informacije ustrezno obravnavane, in drugič, s spodbujanjem čim več skupnih mednarodnih izkušenj, vključno s skupnimi tečaji usposabljanja, da se bodo ljudje, ki delajo na tem področju, med seboj spoznali in spoštovali.

V zvezi s situacijskim centrom (SitCen) izpostavljam, da je Svetu zagotovo zagotovil koristno strateško analizo terorističnih groženj, pri čemer sem s pomočjo gospoda Solane vzpostavil zelo dobro praktično sodelovanje na tem področju. Vseeno si ne predstavljam, da bi imel SitCen vlogo na področju operativnega sodelovanja, zlasti ne v obliki sredstva za usklajevanje preiskav, ker je njegov mandat omejen na obravnavo neosebne informacije. To je naloga, ki je bolj primerna za Europol in Eurojust. Mislim, da bi morale biti te organizacije bolj opremljene za obravnavo takih nalog.

Ne smemo pozabiti, da glede na zadnjo raziskavo Eurobarometra velika večina naših državljanov, tj. kar 84 %, močno podpira ukrepanje EU na področju boja proti teroristom in organiziranemu kriminalu. Zato na podlagi teh podatkov okrepimo Europol in Eurojust.

Seveda morajo biti vsi ukrepi, ki jih sprejmemo, v skladu s temeljnimi pravicami in členom 6 Pogodbe. Državam članicam nameravam predložiti vprašalnik o protiterorističnih ukrepih, ki so jih sprejele, njihovi učinkovitosti in načinu, na katerega so ti ukrepi povezani z okvirom človekovih pravic. Pripravljen sem deliti podatke in rezultate te raziskave z vami.

Končno, menim, da so pri našem prizadevanju za boj proti terorizmu potrebni skupni ukrepi ter popolna predanost Sveta, Parlamenta in Komisije. Pripravljen sem, da se ponovno pozitivno odzovem na morebitna naslednja povabila tega Parlamenta ter Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, kar delam že od svojega imenovanja v Komisijo.

(Ploskanje.)

PRESEDUJOČI: Gospod DOS SANTOS*Podpredsednik*

Manfred Weber, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Catania, ki je govoril prej, je rekel, da se evropska javnost boji, da pravna država propada. Evropska javnost lahko v današnjih časopisih prebere o aretacijah teroristov na Danskem, ki so jasno načrtovali napade. Nemško javnost je danes prebudila novica, da so trije teroristi načrtovali napad na letališče v Frankfurtu na Majni. Javnost je prestrašena. Zaskrbljena je. Terorizem v Evropi je povzročil smrt več ljudi in veliko trpljenja. Javnost pričakuje varnost. Naša naloga v vlogi evropskih politikov je, da se s tem spopravimo.

Kakšen je Evropski odgovor? Potem ko sem danes poslušal predsedujočega Svetu, sem ugotovil, da sta se pojavili stagnacija in ohromitev. Razočaran sem. Kot vemo, je terorizem razširjen po vsej Evropi. Celice pri svojem delu uporabljajo internet in različne metode. Ministri za notranje zadeve opravljajo svoje delo na nacionalni ravni in verjamejo, da imajo stvari pod nadzorom.

Tudi jaz podpiram ocenjevanje in preverjanje ukrepov, ki smo jih izvajali, vendar je potreben tudi nov zagon. Terorizma nismo premagali. Potrebujemo nov začetek. Zato skupina Evropske ljudske stranke (Krščanski demokrati) in Evropski demokrati podpiramo to pobudo.

Terorizem je usmerjen proti našemu načinu življenja, zato izpostavljam, da je boj proti njemu kulturni izziv. Evropa se na primer zavzema za enakost spolov, zato si ne želimo prisiljenih porok v Evropi. Vse, ki prisilijo mlada dekleta v poroko, je treba kaznovati. Evropa se zavzema za strpnost, zato si ne želimo pridigarjev sovražstva in njihovega obsojanja drugih verstev. Podpiram izgon takih ljudi iz Evrope. Zato bi vsem pridigarjem rekel: noben bog ne odobrava umora.

Rad bi pozval, da se z današnjo razpravo zagotovi podpora Svetu in zlasti Komisiji, ki je predložila dobre predloge, da se bo pripravila nova spodbuda.

Jan Marinus Wiersma, v imenu skupine PSE. – (NL) Gospod predsednik, menim, da je pomembno, da imamo danes to razpravo. Prav tako je pomembno, da Parlament zastavi vprašanja o napredku v zvezi s sodelovanjem med državami članicami na tem prednostnem področju, tj. boj proti terorizmu. Nekatere skrbi, ali je sodelovanje zadovoljivo in ali je odziv Sveta na grožnjo, ki je bil danes že večkrat opisan, ustrezen. Pomanjkanje nujnosti je postalo očitno v zvezi z napredkom Sveta glede več točk. V zvezi s tem je prav tako pomembno vprašanje naslednika gospoda Gijasa de Vriesa na mestu koordinatorja za boj proti terorizmu, ki je prosto že več mesecev. Odprto je tudi vprašanje, kaj se je zgodilo z odzivom Sveta na poročilo gospoda Fave, tj. izčrpnim poročilom Parlamenta o CII in nekaterih praksah, ki se uporabljajo v boju proti terorizmu. Sodelovanje ni vedno tako, kot bi moralo biti, kljub – to moramo izpostaviti – ogromnemu prizadevanju komisarja Frattinija, ki je pravkar dodatno razložil svoj aktiven pristop. Vendar je seveda to, kar želi narediti in kar lahko naredi, na koncu delno odvisno od tega, kar mu omogoči Svet.

Danes bi rad izpostavil zlasti pomemben vidik, ki sta ga izpostavila že komisar in predsedujoči, to sta radikalizacija in novačenje. Poiskati moramo najboljši način za boj proti radikalizaciji – ne glede na to, ali so razlogi zanjo verski ali desničarsko ekstremistični – tudi na evropski ravni, in sicer v obliki sodelovanja med državami članicami. V zvezi s tem je pomembno, da se poišče način za vzpostavitev stika z mladimi, ki so dovzetni za tak način radikalizacije. To je ena od prednostnih nalog Sveta, pri čemer bosta tudi Komisija in Parlament v bližnji prihodnosti dodatno razpravljala o tej temi.

Prizadevati si moramo, da bomo poiskali razloge, ki mlade, kot posledica radikalizacije, včasih spodbudijo k sodelovanju v terorističnih dejavnostih. Ti razlogi vključujejo nezadovoljstvo s svojim položajem, nezadovoljstvo z dogajanjem v mednarodni politiki ali polarizacijo družbe, potrebo po iskanju pomena in razočaranje nad svetovno politiko. Eden od razlogov je lahko tudi revščina. Vse te razloge moramo pregledati, če želimo oblikovati učinkovit dostop. Razlogi mladih, ki so izvedli napade v Maroku, so pogosto popolnoma drugačni od razlogov odgovornih za napad na Nizozemskem, na primer moškega, ki je umoril Thea van Gogha. Združiti se moramo in poiskati načine, na katere se bomo lahko borili proti radikalizaciji, in izboljšali okoliščine, da mladi ne bodo tako zelo dovzetni za spodbujanje k radikalizaciji in nasilju.

Glavni izziv je znižanje števila radikaliziranih mladih. Pri tem je ustrezna represivna politika: boj proti tistim, ki spodbujajo druge k nasilju, boj proti virtualnim internetnim mrežam, s katerimi se mlade spodbuja k ekstremističnemu vedenju, in omejevanje skupin s preventivno politiko. To se začne na lokalni ravni, lahko pa se prenese tudi na nacionalno in evropsko raven. V zvezi s tem bi rad izpostavil nove pobude, ki jih je objavila nizozemska vlada, za katere je bila prav tako namenjena znatna količina denarja. To je treba izvajati

na lokalni ravni, v soseskah, da se poišče pristop za opredelitev mladih, ki so dovzetni za radikalizacijo in vse, kar lahko izhaja iz tega.

Priporočam, da se Komisija osredotoči na izkušnje Nizozemske, in na to, kako bi bilo mogoče deliti te izkušnje z drugimi državami članicami. Prav tako bi bilo mogoče uporabiti integracijski sklad Komisije za spodbujanje nekaterih dejavnosti, da bi evropski pristop imel dodano vrednost tudi na tem področju. Komisarja še enkrat sprašujem, ali bi lahko tudi on predvidel možnosti za izmenjavo nizozemske prakse z drugimi državami članicami, ki se spopadajo z enakimi težavami, zlasti v velikih mestih.

Graham Watson, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, nekaj več kot pred 2 000 leti, tj. jeseni leta 68 n.št., je bila edina velesila na svetu žrtev terorističnega napada skupine slabo organiziranih kriminalcev in v paniki je rimski senat po besedah Plutarha z zakonom *Lex Gabinia* podelil Pompeju „absolutno oblast in neomejeno moč nad vsemi“. S tem najstarejšim trikom v zgodovini je vojska ogrozila svobodo, demokracijo in ustavo s soglasjem prestrašenih rimskih državljanov, pri čemer se je šele po 1 800 letih v Evropi ponovno vzpostavila zrela demokracija.

Zdaj spet obstaja tveganje, da bi se prikrito sprejemali zakoni, ki nam odvzemajo svoboščine. Pozdravljam ustna vprašanja, ki so jih danes zastavili kolegi ter ki vsebujejo zelo specifična vprašanja za Svet in Komisijo.

Ne trdim, da protiteroristični zakoni niso potrebni. Včerajšnja aretacija treh osumljencev v Nemčiji in aretacija še treh na Danskem danes zjutraj kažeta, da teroristi stalno ogrožajo našo družbo. Naša skupina se v celoti strinja, da je treba okrepiti pravosodno sodelovanje, da bosta Europol in Eurojust čim bolj učinkovita.

V celoti smo podprli evropski nalog za prijetje, pri čemer smo Svetu zaupali uvedbo minimalnih postopkovnih jamstev. Podprli bi evropski zvezni preiskovalni urad. Liberalci in demokrati ne popuščamo kaznivim dejanjem. Pravzaprav smo presenečeni, da je bil Evropski svet, v katerem prevladuje desnica, neuspešen pri iskanju skladnega pristopa k zagotavljanju javnega reda in miru. Vendar menimo, da morajo biti zakoni sorazmerni z grožnjami.

Če je grožnja res tako velika, zakaj Svet ni nadomestil koordinatorja za boj proti terorizmu, potem ko je zadnji marca odstopil?

Spoštovani gospod predsedujoči, povedali ste nam, da „razmišljate o najboljšem načinu za zagotavljanje sodelovanja“. Teroristi so imeli med vašim razmišljanjem na voljo šest mesecev. Pravite, da „imajo Združene države vodilno vlogo pri boju proti terorizmu“. Mi si želimo, da Evropska unija oblikuje svojo politiko. Pravite, da ima Evropski parlament, citiram, „temeljno vlogo“, vendar se je izkazalo, da ta temeljna vloga pomeni vljudnostno srečanje s predsednikom našega odbora na vsaka dva meseca.

Pozdravljam današnje strinjanje komisarja Frattinija, da se skupaj s Parlamentom oceni učinkovitost politike Evropske unije, in upam, da se mu bo predsedstvo Sveta pridružilo pri tej razpravi.

Po 11. septembru so bili oblikovani strategija boja proti terorizmu, akcijski načrt, okvirni sklep in več pobud o sodelovanju. Nič od tega ni bilo temeljito in pregledno ocenjeno, zlasti s strani evropskih demokratičnih institucij. Svet in Komisija morata vključiti Parlament v obsežen pregled vseh sprejetih ukrepov.

V Parlamentu moramo vztrajati pri klavzulah o časovni omejitvi protiterorističnih zakonov, da zakonodaja, pri kateri so mogoče zlorabe, ne bo del pravnega reda dlje, kot je to nujno potrebno.

Zdaj smo na poti do sprejetja tretjega in zadnjega sporazuma o evidenci imen letalskih potnikov, tj. sporazuma, s katerim se za vedno odpravljajo nekatere pravice, pri čemer so njegove koristi negotove. Naša skupina dvomi v to, da mora vlada Združenih držav iz varnostnih razlogov poznati naše prehranske navade.

Komisar Frattini, pravite, da 85 % državljanov močno podpira ukrepanje na evropski ravni. Gospod Lobo Antunes, pravite, da po mnenju predsedstva državljani nedvomno podpirajo zadevne ukrepe. Ali letos poleti nista bila nikoli na letališču? Ali ne vesta, da so se mlade ženske spraševale, zakaj je bilo njihovo ličilo zaseženo pred vkrcanjem na letalo? Ali ne vesta, da so se starejše ženske razburjale, ker so jim vzeli škarjice za nohte? Ali ne vesta, da so ljudje besni, ker se protiteroristični zakoni izrabljajo zaradi komercialnih koristi? Naše lokalno letališče zdaj zaračunava 50 penijev za plastično vrečko, v katero morajo potniki dati zobno pasto. Volivci so mi pisali, koliko morajo plačati za ustekleničeno vodo, ki jo kupijo pri varnostnih kontrolnih točkah na nadzorovanem delu letališča.

Lex Gabinia je tipičen primer zakona z nenamernimi posledicami, ker je usodno ogrozil institucije, ki naj bi jih varoval. Upam, da se z evropskimi protiterorističnimi zakoni na koncu ne bo zgodilo enako.

Karl Popper je nekoč dejal: „Načrtovati moramo svobodo, ne le varnosti, če ne iz drugega razloga zato, ker se lahko le s svobodo zavaruje varnost“.

(Ploskanje.)

Konrad Szymański, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, po tragičnih dogodkih v New Yorku, Madridu in Londonu je naša sposobnost za sodelovanje na področju boja proti terorizmu večja na ravni EU in čezatlantski ravni. Dodatno moramo ukrepati v tej smeri.

Naše zavzemanje za zasebnost in državljske pravice se ne sme uporabiti kot utemeljitev zaustavitve učinkovitega ukrepanja. Na tem področju bomo morali neizogibno plačati določeno ceno za varnost. Naši državljani si želijo zlasti varnosti.

Prav tako je treba spremeniti mednarodno pravo. Sodobni terorizem je privedel do še nepoznanega pojava, do vojaka brez države. Ker ni države, je težko izvajati ženevsko konvencijo. Hkrati se moramo strinjati, da nima smisla, bi imeli teroristi postopkovne pravice, ki so značilne za evropski kazenski postopek, in da bi s tem naš boj proti temu pojavu postal neučinkovit.

Cem Özdemir, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, danes je bila že večkrat izpostavljena novica o aretaciji osumljenih teroristov na Danskem in v Nemčiji. To kaže, da ta težava ni teoretična, ampak resnična. Torej ne moremo več govoriti o geslu „več je boljše“; potrebujemo ciljno usmerjene ukrepe, ki bi bili usklajeni po vsej Evropi ter za katere se zlasti izkaže, da so smiselni v praksi in da so dejansko koristni.

To je povezano z mojim prvim predlogom, tj. nujno potrebo po pregledu ukrepov, ki so jih do zdaj sprejele nacionalne države. Pozdravljam namen komisarja, da je treba pripraviti vprašalnik. Ta ocena je potrebna, ker želimo prepričati državljane, da so protiteroristični ukrepi potrebni. Hkrati pa moramo dokazati, da so učinkoviti.

Zlasti bi radi vedeli, kaj je bilo do zdaj storjenega v boju proti terorizmu. V zvezi s tem nas prav tako zanima, zakaj ni bilo sprejeto stališče o nezakonitih ugrabitvah v Evropi, za katere je odgovorna CIA, kar je vredno obžalovanja. Tudi v zvezi s tem potrebujemo odgovore. Še nekaj bi rad pojasnil: tajni zapori in izgoni v tretje države, kjer se izvaja mučenje, so prav tako povezani z bojem proti terorizmu, zlasti z njegovo moralno razsežnostjo. Moralnega boja proti terorizmu ne smemo zanemariti, ker moramo tudi pri tem imeti vodilno vlogo, če želimo uspeti.

Nekateri govorniki so govorili o pomenu sodelovanja evropskega parlamenta v tej razpravi. Menim, da se mora predsedstvo Sveta zavedati, da je sodelovanje svobodno izvoljenih predstavnikov ljudstva nujno potrebno za namene sprejetja. Želim si, da bi predsedstvo Sveta okrepilo ta vidik razprav. Predsedujoči se zaveda, da je Sodišče Evropskih skupnosti večkrat odločilo, da je seznam EU o terorističnih organizacijah v nasprotju s pravom Skupnosti in mednarodnim pravom. Pozdravljam njegove današnje pripombe o tem vprašanju. Vendar me zanima, ali bodo letne ocene, o katerih je govoril, na voljo Parlamentu ter Odboru za civilne svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. Navsezadnje jih potrebujemo za svoje delo, da bomo lahko resnično ocenili, kaj se dogaja s tem „seznamom terorističnih organizacij“, v kakšnem obsegu se zagotavljata pravna država in parlamentarni nadzor ter v kakšnem obsegu je mogoče zagotoviti, da so tisti, ki so krivično vključeni na ta seznam, čim prej črtani z njega.

Vprašanje o koordinatorju EU za boj proti terorizmu je bilo že zastavljeno. Radi bi vedeli, kakšni so načrti za to delovno mesto. Naša skupina načeloma ne nasprotuje takemu evropskemu usklajevanju. Teoretično je smiselno uskladiti pristojnosti na tem področju in si prizadevati za združitev pridobljenih izkušenj na nacionalni ravni. Vendar bi prav tako radi vedeli, kaj meni predsedstvo Sveta o dosedanjem delu enote za boj proti terorizmu na evropski ravni. Kakšne so izkušnje v zvezi s tem? Zato sprašujem predsedujočega, kaj ste se naučili iz dosedanjega dela gospoda de Vriesa?

Tobias Pflüger, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, menim, da je ta razprava ključna za demokracijo v Evropski uniji. Dobro je pogledati v preteklost. Vojna proti terorizmu poteka od 12. septembra 2001. NATO je takrat zahteval uveljavljanje klavzule o vzajemni obrambi, pri čemer je napačno ocenil, da so napadi v New Yorku in Washingtonu vojaški. Na kakšen način se lahko klavzula o vzajemni obrambi preklične, lahko le ugibamo. Zdaj se „vojna proti terorizmu“ razširja po vsem svetu, na primer v Afganistan, za katerega je vedno bolj značilna irakizacija, medtem ko se na domači ravni krši vedno več temeljnih in državljskih pravic. Celoten položaj lahko opišemo kot izredno stanje.

EU je sprejela okvirni sklep o boju proti terorizmu. Ta sklep določa veliko točk, ki jih izvajajo ali naj bi jih izvajale države članice EU ali EU sama.

Zdaj smo priča široko razširjenemu sprejemanju ukrepov, zlasti s strani nemškega ministra za notranje zadeve Wolfganga Schäubleja, ki zdaj vse imenuje terorizem in je očitno prestopil mejo tega, kar je nujno potrebno.

Po dogodkih v Londonu je pisatelj A. L. Kennedy imel zelo zanimivo pripombo, zato bom citiral njegove besede: „Nihče ne omenja, da je število žrtev v Bagdadu večinoma ocenjeno kot srednje veliko, ne glede na to, kako grozno je bilo. Nihče ni omenil, da je Tony Blair s svojo odločitvijo, da bo poslal naše vojake v vojno za dobiček, ogrozil celo državo [...] Nihče ni omenil, da sta se z našimi dejanji le povečala število in moč terorističnih dejanj. Nihče ni ugotovil, da smo celo mi upravičevali mučenje zapornikov, ker smo rekli, da bi lahko na tak način preprečili napade. Nihče ni omenil, da nas imajo v veliko delih sveta za teroriste.“ Točno to je treba preprečiti, zato se kršenje temeljnih in državljanskih pravic ne sme nadaljevati.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, na začetku se iskreno zahvaljujem predsedujočemu Svetu in podpredsedniku Evropske komisije za podrobne odgovore na naša vprašanja. Vesel sem, ker ta razprava omogoča, da pogledamo nazaj, da bomo lahko ponovno naredili korak naprej. V ospredju te razprave je vprašanje, kateri ukrepi so bili sprejeti za boj proti terorizmu in ali so bili učinkoviti. Še pomembnejše je vprašanje, ali so ukrepi v nasprotju z demokratično pravno državo.

Danes bomo glasovali o spremembi pravil o ročni prtljagi v zračnem prometu. Gospod Watson je že govoril o tem. Upam, da bomo s tem glasovanjem razveljavili sporni ukrep. Pravila o tekočinah so neučinkovita in so povzročila močno nasprotovanje. Zagotoviti moramo, da boj proti terorizmu ne bo postal politika prevare. Po napadih leta 2001 je bilo zbranih ogromno podatkov, ki pa jih je treba še obdelati. Po napadih v Londonu in Madridu se je izkazalo, da so obveščevalne službe imele na voljo podatke, vendar niso pravočasno ukrepale. Podatki so lahko na voljo, vendar je njihova uporaba vprašljiva.

Pred kratkim je bila na Nizozemskem objavljena knjiga o terorizmu in tistih, ki se borijo proti njemu. V njej je z zgodovinskega stališča utemeljeno, da je učinkovitost terorizma omejena. Boj proti terorizmu pa ima na drugi strani včasih velik vpliv na družbo in povzroči vznemirjenje. Tisti, ki se borijo proti terorizmu, med tem bojem izgubijo svojo moralno premoč nad državljani – pri čemer imajo koristi teroristi. Zato moramo pri sprejemanju novih ukrepov najti pravo ravnotežje med pravno državo in učinkovitim bojem proti terorizmu. Spremljanje je zakonit parlamentarni instrument v zvezi s tem.

Nekdanji koordinator za boj proti terorizmu je povedal, da si po njegovih izkušnjah nobena država članica ne želi evropske policije ali evropske varnostne službe. Države članice si želijo, da bi bila varnost še naprej organizirana na nacionalni ravni. Vendar vseeno poskušamo organizirati evropsko sodelovanje. Ena od težav, ki izhaja iz tega, je pomanjkanje demokratičnega nadzora nad takim sodelovanjem. Nacionalni parlamenti spremljajo svoje službe, ne pa sodelovanja. Kaj Svet meni o doslednem in rednem obveščanju Evropskega parlamenta? Pri tem ne mislim zlasti na predstavitev novih ukrepov za odobritev, ampak na odgovor na vprašanja, ki se zdaj tako pogosto zastavljajo. Tako kot velja za nacionalne parlamentarne varnostne odbore, taka srečanja ne bi smela biti za zaprtimi vrati. Zanima me, ali namerava Svet sodelovati pri tem.

Andreas Mölzer, v imenu skupine ITS. – (DE) Gospod predsednik, najnovejša poročila z Danske in Frankfurta na Majni v Nemčiji so dokaz, da nevarnost islamističnega terorizma še ni minila. Vendar najnovejše študije kažejo, da ta nevarnost ne prihaja toliko od zunaj, tj. od Al-Kaide, ampak bolj od mladih muslimanov, ki živijo v Evropski uniji ter so dovzetni za radikalizacijo in nato postanejo teroristi.

Teroristi se zato ne pojavijo nepričakovano; potencialni storilci odraščajo v naših islamističnih vzporednih družbah, z madrasami in pridigarji sovraštva, ki imajo zlasti pomembno in katastrofalno vlogo. Zaradi *politične korektnosti* je avtohtono prebivalstvo v Evropi prehitro označeno za desničarsko ekstremistično ali celo rasistično, ker vztraja pri svoji osnovni kulturi, medtem ko se priseljenci redko srečajo s to težavo. Islamistične vzporedne družbe v Evropi so pogosto podcenjene.

Terorizem se pogosto začne v šolah. Nato se nadaljuje v tolpah mladoletnikov, nadaljuje z radikalizacijo in pozneje tudi z napadi. V naši družbi moramo zatreti možnosti za razcvet terorizma, to so možnosti, ki so nastale zaradi napačnega razlaganja strpnosti. Določiti moramo meje; ni treba, da dopuščamo prav vse. Sprememba lastnega načina življenja in zanikanje lastne kulture sta najboljši podlagi za razvoj terorizma. Zato je skrajni čas, da tudi Bruselj dojame, da se je multikulturni vidik razblinil, in spet dolgoročno podpre avtohtono evropsko prebivalstvo, namesto da ga stalno diskreditira pod pretvezo izkoreninjenja rasizma.

Jim Allister (NI). – Gospod predsednik, v tej pomembni razpravi bi rad izpostavil predvsem dve stvari. Prvič, vsi ali večina izmed nas lahko pride v ta parlament ter obžaluje in obsoja terorizem, kar je tudi prav, ker je to neopravičljivo zlo. Toda ali v EU vedno delamo to, o čemer pridigamo?

Dogodki v Frankfurtu in na Danskem nas opozarjajo na to, kako vseprisotna je grožnja terorizma. Če bi kateri koli vladni minister kjer koli v EU obsodil aretacije, ki so se zgodile danes zjutraj, ali če bi nasprotoval izvrstitvi potrebnih izročitev, povezanih s tem, bi bili vsi ogorčeni, saj je terorizem vendarle terorizem in čas ga nikakor ne more upravičiti.

V moji majhni državi pa se je le pred nekaj tedni namestnik predsednika vlade Martin McGuinness, ki bolj kot večina ljudi ve, kako gnusen je terorizem, obrnil proti sedanji praksi in vehementno obtožil sedanji zahtevek nemške vlade na podlagi evropskega naloga za prijetje v zvezi z izročitvijo irskega republikanca, osumljenega bombnega napada, ki se je zgodil pred mnogimi leti v Nemčiji. To je nesprejemljivo. Prav tako je nesprejemljivo, da je Irska ponudila zatočišče trem teroristom, obsojenim v Kolumbiji.

Zato menim, da se spodobi, da vsi v Evropi dajemo zgled. Terorizma ne moremo enkrat obsojati, drugič pa ne. Če smo proti, moramo biti vedno proti in primerno ukrepati. Če resnično podpiramo pravno državo, ne moremo napadati in obsojati načinov zagotavljanja mednarodne varnosti.

Drugič, teroristična dejavnost organizacije ETA je pravočasno opozorilo, da teroristi ne morejo iz svoje kože. Miselnost ljudi, ki dopuščajo terorizem, je nemoralna, saj lahko iz taktičnih razlogov spremenijo domnevno zavezanost političnim sredstvom, če to medtem bolje služi njihovim namenom.

Na take ljudi moramo biti pozorni in nikoli ne smemo narediti te napake, da bi sodili teroriste po svojih standardih.

Jaime Mayor Oreja (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, najprej izpostavljam, da pri tem boju ne gre za boj proti pojavu terorizma. V vsakem primeru gre za boj proti posebni organizaciji, ki ima poseben politični program in posebne politične cilje.

Zato moramo poimenovati teroristične organizacije, zoper katere se borimo, pri čemer je zdaj glavno tveganje, s katerim se bo v prihodnosti spopadla Evropska unija, džihadistična teroristična organizacija, ki ni pojav, ampak organizacija, ki je že premagala strah pred izvajanjem terorističnih napadov na naši celini.

Razlika med temi organizacijami in drugimi tradicionalnimi organizacijami, ki so napadle ali napadajo Evropsko unijo, je, da še vedno ne poznamo njihovega obsega, ker ne razumemo načina napadov ali razlogov za izbiro držav, in ker se njihovo dožemanje časa močno razlikuje od našega.

Kot je dobro povedal gospod Watson, naloga institucij EU ni oblikovati izčrpen seznam ukrepov, ampak oblikovati temelje, stebre in področja sodelovanja, da bodo imele evropske institucije svojo vlogo v boju proti terorizmu.

Najti moramo usmeritev. Na tem področju to ne pomeni sprejemanja vedno več ukrepov. Razumeti moramo, da mora biti vloga institucij EU ugotavljanje, kaj je nujno potrebno za boj proti tej organizaciji, to so obveščevalni in drugi podatki.

Zato zlasti potrebujemo evropski model za boj proti tej teroristični organizaciji, sicer se bodo v Evropi leta 2025 spraševali, kakšen je sploh smisel Evropske unije, če ne bo zagotovila dodane vrednosti ter če ne bo uspešna, uporabna in priznana kot koristna za Evropejce v boju proti terorizmu.

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). – (ES) Gospod predsednik, menim, da je bilo večkrat izpostavljeno, da pojav terorizma — to so seveda jasno prepoznavne skupine — ni le evropsko vprašanje, ampak svetovno vprašanje, kot je povedal Svet, zato se moramo nedvomno odzvati na svetovni in evropski ravni.

Glede na to, kar je povedal gospod Frattini o današnjih dogodkih v Frankfurtu, za katere sem izvedel tudi jaz, menim, da je to morda najpomembnejši izziv, s katerim se spopada EU, ker ne vpliva le na varnost državljanov in njihovo telesno celovitost, ampak poleg tega poskuša ogroziti nekaj zelo pomembnega: vrednote demokratične družbe. Zato je tako pomembno, da Evropska unija zahteva skupni odziv.

Menim, da to ustno vprašanje za Parlament dokazuje, kako močno si Parlament želi doseči napredek v boju proti terorizmu, dokazuje pa tudi, da smo zaskrbljeni, ker je gospod Watson predstavil več vprašanj, ki lahko pomenijo odstopanje, v okviru ukrepov, ki jih sprejemamo, ker smo v tem boju zlasti odgovorni za demokracijo in svobodo, ki sta zelo pomembni in ju ne smemo zanemariti.

Prav tako menim, da so ukrepi potrebni, tako kot vse, kar smo naredili za to, da se bo zgodilo vse, o čemer govori gospod Frattini, in da je policija naredila zelo veliko, vendar ne dovolj. Menim, da moramo prav tako okrepiti politiko, s katero se vzpostavljata povezovanje in dialog med različnimi kulturami. Menim, da je zaveznitvo med civilizacijami učinkovito sredstvo za boj proti terorizmu.

Nadaljevati moramo s tem, kar smo obravnavali v Tampereju, in z našim delom iz Haaga, da bomo utrdili naše besede: ravnotežje med svobodo, varnostjo in pravičnostjo.

Zato je Evropska unija pohitela in sprejela prümško pogodbo pred poletjem. Možnost hitre in učinkovite izmenjave točnih informacij je bistvena za mednarodno sodelovanje v boju proti terorizmu.

Res je, da govorimo, da moramo uskladiti te pravice državljanov in ljudi z zagotavljanjem varnosti. Evropski parlament ima odločilno vlogo, ampak po besedah Sveta Parlament zdaj pravzaprav nima vpliva na dogajanje na tem področju.

Ali Svet sprejme soglasno odločitev ali pa je sploh ne sprejme. Zato menim, da se s tem ogroža in omejuje moč Evropske Unije za odziv na nove izzive. Gospod Watson je zelo jasno povedal, da lahko Evropski parlament sodeluje s Svetom le na vljudnostnih srečanjih, kot demokratično izvoljena skupščina pa moramo imeti priložnost, da sodelujemo pri odločitvah.

Pozdravljamo ustanovitev evropske agencije za temeljne pravice in upamo, da bo lahko ta agencija pravično spremljala vse dejavnosti EU na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja.

Prav tako izpostavljam, da naša skupina podpira koordinatorja EU za boj proti terorizmu, ne glede na to, kdo bo prevzel to nalogo, in menim, da se mora to zgoditi kmalu. Pomembno je, da ta oseba ne bo papirnati tiger, ampak da bo imela jasen in odločen mandat.

Končno – s tem bom tudi končala – menim, da lahko rečemo, da morajo ukrepi Evropske unije za boj proti terorizmu in njihove posledice vključevati bistveno razsežnost: podporo za žrtve in njihove družine ter njihovo zaščito.

Sarah Ludford (ALDE). – Gospod predsednik, ker prihajam iz Londona, nikakor ne podcenjujem grožnje terorizma. Londončani ga poznamo že več desetletij, prisoten pa je bil tudi takrat, ko so terorizem irskih republikancev delno financirale Združene države. Visoko moralistično stališče je nevarno.

Europol poroča, da je bilo lani v EU skoraj 500 terorističnih napadov. To je vsekakor pomembna nevarnost na področju kaznivih dejanj, kamor spadajo tudi tihotapstvo, trgovina z ljudmi in korupcija. Kje so ukrepi Sveta, s katerimi bi se od vseh držav članic zahtevalo, da podpišejo in ratificirajo evropsko konvencijo o trgovanju z ljudmi? Kje je bil Svet, ko bi bilo treba izraziti nasprotovanje, potem ko je vlada Združenega kraljestva januarja končala obsežno preiskavo na področju korupcije zoper največjega nacionalnega proizvajalca orožja BAE?

Če liberalci dvomimo v učinkovitost prepovedi tekočin v primerjavi z nevšečnostmi, ki jih to povzroča, ali oporekamo množičnemu zbiranju osebnih podatkov, to še ne pomeni, da popuščamo terorizmu. Nobeno področje politike se ne bi smelo izogniti demokratični odgovornosti.

Ponosna sem, ker sem bila podpredsednica preiskave Evropskega parlamenta o izrednih izročitvah, in strinjam se z ogorčenjem drugih, ker se Svet ni odzval na naše ugotovitve, da veliko držav članic sodeluje pri množičnih zlorabah človekovih pravic, ugrabitvah in mučenju.

Dobro bi bilo, da bi Svet najprej počistil po svojem dvorišču, preden začne obravnavati državljanske svoboščine državljanov EU. Poslanci nimajo nobenih podatkov o izvajanju okvirnega sklepa o boju proti terorizmu, ki je bil sprejet pred več kot petimi leti. Ali so ga vse države članice v celoti prenesle? Koliko takih primerov je bilo? Koliko preiskav ali obsodb je bilo zabeleženih? Vemo, da si agencije, celo znotraj iste države, ne izmenjujejo informacij zaradi zavisti, boja za oblast in ozemeljskih bojev, še manj pa je primerov čezmejnega sodelovanja. Zakaj ne bi bila to naša prednostna naloga, namesto da kot blazni stalno sprejemamo predpise, ki ogrožajo našo zasebnost?

Na področju boja proti radikalizmu je prav tako veliko neskladij. To je pomembna tema, ki pa zajema tudi vključevanje velike večine zmernih muslimanov, čeprav so v nekaterih delih EU še vedno velike težave glede izgradnje mošej. Zakaj ne obravnavamo tega?

Gospod Szymański je izrazil skrajno desničarsko stališče, da cena za varnost ni nikoli previsoka. Temu močno nasprotujem. Ali niso tako govorili komunisti, da bi opravičili svoje zatiranje? Namesto da zaradi

varnosti izgubimo preveč svobode, poglejmo raje, kaj zares deluje: ciljno usmerjene preiskave in policijska dejavnost, ki temelji na obveščevalnih podatkih. Na tak način bomo ohranili zaupanje in sodelovanje javnosti.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, 11. septembra je v Bruslju več katoliških in krščanskih demokratičnih gibanj organiziralo velike demonstracije proti islamskemu terorizmu in v spomin na 11. september, vendar jih je socialistični župan Bruslja prepovedal zaradi nepomembnega razloga, povezanega z notranjo politiko.

To daje negativen signal o terorizmu, še bolj zaskrbljujoče pa je snubljenje teroristov Hamasa s strani predsednika vlade Romana Prodirja in ministra za zunanje zadeve D'Alema. Namesto tega bi moral biti politični signal Evrope enoten zoper islamskemu terorizmu, pri čemer moramo skupaj nasprotovati tistim, ki v mošejah pridigajo zoper nas in našo varnost.

Pozdravljam izjavo komisarja, da morajo biti evropski državljani bolj zaščiteni, vsaj toliko kot državljani ZDA, in da je treba zato okrepiti čezatlantske odnose. Vendar, gospod Frattini, ali smo pripravljeni na neposredno nevarnost terorističnih dejanj, na primer z uporabo bakteriološkega orožja – bog ne daj – ali jedrske tehnologije? Izkazalo se je, da južna Evropa ni pripravljena na nevarnost požarov, vendar se mi zdaj zdi, da moramo narediti še veliko več. Gospod Frattini, želim vam veliko uspeha pri vašem delu.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, najprej izpostavljam, da je bilo prizadevanje zadnjih let, da bi terorizem postal glavni projekt in prednostna naloga Evropske unije, neuspešno.

Tajne službe ZDA bodo lahko brez omejitev spremljale telefonske klice, internetno dejavnost in elektronsko pošto vseh ljudi na vseh strežnikih, postavljenih v Združenih državah. To je še en poskus za splošen in policijski nadzor nad državljani na svetovni ravni in EU se je žal predala z uvedbo ukrepov, za katere se je izkazalo, da ovirajo razvoj. Velik del proračuna EU je dodeljen za uvedbo in krepitev policijskih agencij, vojaških dejavnosti, vzpostavitev prostorov za pridržanje priseljencev itd.

Zlasti bi rad omenil pripravo terorističnih seznamov. Ti sezname niso predmet nikakršnega demokratičnega ali institucionalnega zakonodajnega nadzora, postopka pravosodne presoje ali pregleda pritožb. Evropska unija je celo po sprejetju odločb Evropskega sodišča z dne 12. decembra 2006, ko je bila sprejeta sodba o pomanjkljivem nadzoru in nespoštovanju potrebnih ukrepov za zaščito človekovih pravic, naredila le površinske spremembe.

Temeljne težave ostajajo. Državam članicam ni treba predložiti dokazov v zvezi s posamezniki, ki jih predlagajo za vključitev na seznam, še bolj nevarno pa je, da je Komisija še vedno odgovorna za dodajanja imen posameznikov in organizacij na ta seznam ter črtanje z njega. Skratka, gospod predsednik, Komisija ostaja sodnik, porota in izvršitelj.

Koenraad Dillen (ITS). – (NL) Gospod predsednik, žal ugotavljam, da veliko ljudi v tej polkrožni dvorani ne želi reči bobu bob. Neprijetna resnica je – pa če to želimo ali ne – da je mednarodni terorizem preprosto vojna, ki so jo islamski teroristi napovedali Zahodu in Evropi. Imeti moramo pogum, da bomo priznali, da je sovražnik že med nami. Mreže džihada delujejo po vsej Evropi, mošeje pa pozivajo vernike k sveti vojni zoper našo odprto družbo. Včerajšnji dogodek na Danskem je še en primer tega. Zato potreba po celovitih ukrepih proti islamskemu trojanskemu konju še nikoli ni bila večja. Navsezadnje je naša pravica in dolžnost, da ščitimo vrednote naše odprte družbe.

Ali to res počnemo? Kolega poslanec gospod Borghezio je pravkar povedal, da je značilen dokaz evropske strahopetnosti odločitev socialističnega župana Bruslja v zvezi s preprečitvijo demonstracij zoper vedno večjo islamizacijo Evrope, ki so bile načrtovane za četrtek 11. septembra, ker bi se lahko demonstracije obravnavale kot ostro obsojanje vedno številčnejše islamske skupnosti, ki je zanimiva za volitve. Evropa želi po vsem svetu razširjati vrednote odprte družbe, zlasti svobodo izražanja, medtem ko je utišala zagovornike istih evropskih vrednot v svojem uradnem glavnem mestu. To veliko pove o tem parlamentu, tj. da ni sprejel jasnega stališča v zvezi s tem.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – Gospod predsednik, tema te razprave je varnost našega ljudstva in ohranitev našega načina življenja, liberalne demokracije, pravne države ter zagovarjanje svobode.

Terorizem ogroža bistvo vseh teh stvari. Vse mogoče oblike terorizma določajo boj med dobrim in zlom, zato moramo ostati previdni. V Veliki Britaniji imamo težave z IRO že trideset let. Pred nedavnim bo bili v Londonu samomorilski bombni napadi, v Glasgowu pa so poskušali zanetiti spopade.

Moji kolegi iz Španije se borijo proti grozovitim terorističnim operacijam organizacije ETA. Popolnoma jih podpiramo pri njihovih pogumnih akcijah. Boj proti radikalizmu je velik izziv, vendar živimo v svetu, v katerem se grožnja terorizma stalno spreminja in postaja vse bolj prefinjena. Demokracije po svetu morajo biti previdne, si učinkoviteje izmenjavati obveščevalne podatke in biti pripravljene na strogo ukrepanje.

Terorizem je vojno dejanje, usmerjeno v bistvo naše družbe. Zanj so odgovorni zločinci in morilci, ki sovražijo našo liberalno demokracijo in svobodo. Teroristične skupine je treba prepovedati, storilce nasilnih dejanj, osebe, ki spodbujajo terorizem ali pomagajo teroristom, pa preganjati. Primer ukrepov, ki jih lahko države članice sprejmejo skupaj, je bila aretacija pripadnikov organizacije ETA, ki so izdelovali bombe, ki se je zgodila ta konec tedna. To kaže, da skupne preiskovalne skupine pomenijo dodano vrednost pri boju proti terorizmu.

Danes glasujemo o prepovedi tekočin na letalih. Varnost potnikov mora biti naša glavna naloga – naša naloga, naloga vlad, upravljavcev letališč in letalskih družb. Vendar so tako kot pri kateri koli drugi zakonodaji izboljšave mogoče le na podlagi izkušenj in menim, da je to dober čas, da pregledamo, kako stvari delujejo.

Hkrati se moramo opreti zlasti na razpoložljive obveščevalne podatke, da se zagotovi pomoč zakonodajalcem, kot smo mi, pri določanju vrste in obsega stalne grožnje. Pozdravljam predloge komisarja Frattinija, ki so pozitivni v tem smislu.

Ugotavljam, da obstaja občutljivo ravnotežje, vendar moramo vsakem primeru narediti vse, kar lahko, da zaščitimo ljudi pred grozovitim in morilskim terorizmom.

Claudio Fava (PSE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, mislim, da nam ta razprava medtem omogoča, da odpravimo, pregledamo in premagamo nekatere nevarne napake, oziroma prvo napako. Razpravljamo o strategiji boja proti terorizmu, ne proti islamu, zato bi pomenila poenostavljena omejitev vzrokov za terorizem na islamski fundamentalizem precej površno rešitev in precej poenostavljeno obravnavo. Podobno sem zaskrbljen zaradi nekaterih izjav, ki sem jih pravkar slišal: mošeje prinašajo vojno v našo družbo. To so precej splošna, nasilna in groba mnenja. Predstavljajte si, da bi jutri v turškem parlamentu nek poslanec dejal, da krščanske cerkve prinašajo vojno v njihovo družbo – kakšen bi bil ogorčen odziv tega parlamenta?

Prav tako bi rad nekaj predlagal gospodu Frattiniju: vemo, da ima pregon zagotovo temeljno vlogo, tako kot preprečevanje. Vendar menim, da izračuni ne smejo temeljiti na podlagi aretacij domnevnih teroristov, ampak na podlagi dejanskih teroristov, ki so bili spoznani za krive. Dobro bi bilo spremljati ali raziskati, koliko osumljenih teroristov je bilo v zadnjih letih aretiranih v naših državah in nato izpuščenih.

Prejeli smo nekaj odgovorov od Sveta, ki pa so bili le delni. Rad bi izpostavil tri točke, ki jih moramo podrobneje preučiti: ni povsem jasno, kakšna bi morala biti vloga Parlamenta v zvezi s tem in na kakšen način bi moral sodelovati pri tej strategiji Evropske unije. Menimo – to so izpostavili že drugi poslanci – da srečanje na vsakih šest mesecev med podpredsednikom, predsednikom Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in Svetom ni dovolj. Menimo, da sta potrebni kakovost in določena raven soglasja, ki ne smeta biti omejeni na ta formalna, obredna srečanja.

Ni jasno, kaj se bo zgodilo v zvezi s funkcijo koordinatorja EU za boj proti terorizmu. Povedali so nam, da je njegova funkcija povezana zlasti z zagotavljanjem strateških ocen in razširjanjem informacij. Ko je imel naš odbor priložnost, da govori z gospodom de Vriesom, smo izvedeli, da ta funkcija nima nobene vsebine ali razpoložljivih sredstev. V tem primeru menim, da ni nič bolj škodljivo kot institucionalna funkcija, ki ima sredstev za obstoj ali utemeljitev svojega obstoja.

Končno, gospod predsednik, ni jasno, kakšno stališče bo sprejelo portugalsko predsedstvo o evroatlantskem sodelovanju. Rad bi se vrnil na zelo preprosto in odkrito zahtevo iz vašega vprašanja. Vprašanje je bilo, ali se bo to sodelovanje nadaljevalo z metodami v skladu s členom 6 Pogodbe, kot je priporočil ta parlament po koncu preiskave CIE. Potrebujemo jasen odgovor. Skupna strategija je smiselna, če vključuje popolno spoštovanje temeljnih pravic državljanov, vendar vedno ni bilo tako.

Pozdravljamo pobudo podpredsednika Frattinija o vprašalniku, ki naj bi se razdelil državam članicam EU in s katerim bi ugotovili, katere instrumente so vzpostavile in kakšen je bil odmev nanje, tudi na področju spoštovanja temeljnih pravic državljanov, pri čemer pa bi radi v zvezi s tem povedali, da namerava Parlament vseeno spodbuditi k spremljanju sklepov odbora o preiskavi CIE, in zastavljamo naslednje vprašanje: katere ukrepe sta sprejela Svet in Komisija v zvezi s številnimi vprašanji iz teh poročil?

Gospod predsednik, menim, da lahko na koncu rečem, da je za boj proti terorizmu potrebna visoka raven družbenega soglasja, pri čemer moramo biti pazljivi v zvezi z načeli iz člena 6 Pogodbe. Preprečevanje zlorab in poenostavitve je edini način za zagotavljanje doseganja tega soglasja.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, demokracija, civilne pravice in pravna država so mi zelo pri srcu; prav tako so mi pri srcu moje življenje in življenja evropskih državljanov. Pogovor o kompromisu med tema dvema stvarima je zelo nevaren. Sovražnikom demokracije se je treba upreti; pri tem imam v mislih teroriste in nevarnost za demokracijo, tj. preveliko državno oblast in izključitev demokratičnega nadzora. Svet in včasih tudi Komisija vedno znova govorita o temeljnih pravicah, človekovih pravicah in demokraciji, vendar to zveni nekoliko prazno, ker vemo, da se državni nadzor nad državljani hitro povečuje. Znana je vsaka intimna podrobnost o našem zasebnem življenju. Na drugi strani pa imajo državljani vedno manj nadzora nad državo.

Poleg tega nacionalni organi in Svet ne želijo odgovarjati za svoja dejanja. Rad bi, da nam Svet na primer pove, kakšno je stanje s *kontaktno skupino na visoki ravni*, ki sodeluje pri pogajanjih z Združenimi državami v zvezi s prenosom naših osebnih podatkov. Vedno so nam govorili, da so to ekspertska pogajanja, vendar se zdi, da Združene države mislijo, da smo že pripravljeni na podpis sporazuma. Kakšne so razmere, gospod predsedujoči? Kakšen je mandat pogajalcev? Kaj je bila tema pogajanj? To je bilo obravnavano v Lizboni 19. in 20. julija. Zakaj nacionalni parlamenti in Evropski parlament – evropski državljani – niso obveščeni o tem?

Drug primer je nedavni zakon Združenih držav o nadzoru nad tujimi obveščevalnimi službami (*Foreign Intelligence Surveillance Act*). Z gospodom Watsonom sva zastavila vprašanja v zvezi s tem. To je zakon, ki Združenim državam omogoča, da spremljajo skoraj vso komunikacijo, telefonske klice in elektronsko pošto v Evropi. Zakaj Svet meni, da to ni povezano z njim? Ali ni Svet odgovoren za zaščito zasebnosti evropskih državljanov?

Tretji primer so evidence imen letalskih potnikov. To temo smo obravnavali že sto tisočkrat. Črnilo v sporazumu se je komaj dobro posušilo. Združene države pa so že umaknile edini koristni del tega sporazuma: izvajanje zakona o zasebnosti (*Privacy Act*) za evropske državljane. Komisija meni, da je treba uvesti evropski sistem evidence imen letalskih potnikov, ampak ali so bili rezultati ameriškega programa evidence imen že ocenjeni? Vesel sem, ker Komisija pravi, da bo ocena opravljena ter da bo zajela izvajanje in tudi rezultate politike boja proti terorizmu in vpliv na temeljne pravice, ker bi se to moralo zgoditi že veliko prej.

Zanimivo je, da so vsi, ki kritizirajo politiko boja proti terorizmu ali zastavljajo kritična vprašanja o tem, pogosto označeni kot protiameriški. Vendar pravzaprav Američani zastavljajo kritična vprašanja in so opravili izčrpne ocene v zadnjih mesecih ter dvomijo v učinkovitost teh ukrepov. Zato mora Evropa namesto posnemanja in sprejemanja slabe politike Združenih držav sprejeti dobro politiko in se pridružiti Združenim državam pri preučevanju, kaj je treba storiti in kaj ni.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Gospod predsednik, jasno je, da ne nasprotujem dolgim razlagam o dobrih občutkih, zaklinjanju in hvalevrednih željah, ki prevladujejo v tej razpravi, vendar zares menim, da niso tako objektivni, kot bi morali biti, da bi razumeli pojav, ki je tako nepričakovano postal del našega razmišljanja – tako nepričakovano, da si ne prizadevamo, da bi ugotovili prednosti in slabosti, vzroke in posledice. Gospe in gospodje, kaj je politika, če ni potrpežljivo iskanje vzrokov in posledic za stvari, ki neposredno vplivajo na nas?

Zastrašujoči sistemi video nadzora se nameščajo povsod, na javnih krajih in celo na cestah. Zakaj? Zaradi boja proti terorizmu. Shranjujemo podatke o državljanih, razvijamo policijske službe in včasih tajno policijo. Zakaj? Zaradi boja proti terorizmu. Ponovno uvajamo mučenje. Zakaj? Zaradi boja proti terorizmu. Spreminjamo zakone in jih vedno bolj kršimo, kršimo celo temeljne pravice ljudi, ki naj bi nadomestile naše nekdanje biblije. Zakaj? Zaradi boja proti terorizmu. Protiraketne ščite nameščamo povsod, celo v državah, kot je Češka republika, na veliko razočaranje njenih prebivalcev, ki sicer niso bile žrtve terorizma, in vse to v imenu boja proti terorizmu. Skratka, ločujemo narode, ustvarjamo nezaupanje med ljudmi in jih nadzorujemo, kar se je žal zgodilo v naših evropskih narodih, na vzhodu in na zahodu. Zakaj? Zaradi boja proti terorizmu.

Gospe in gospodje, ali ni očitno, da naših misli ne zaposluje terorizem, ampak boj proti terorizmu? Zahrbtina tančica prikriva naš pogled, a tega ne opazimo. Seveda ne zanikam, do so bili napadi na naše narode v Španiji in Združenem kraljestvu nizkotni. Vendar ti primeri jasno kažejo, da je terorizem prizadel te države, ker so podprle vojno dejanje: napad suverene države. Poleg tega se ne bojim povedati, da dogodki v Iraku niso bili odziv na terorizem, ampak še ena prastara oblika terorizma, s katero se je zaostрила mednarodna napetost.

V resnici je terorizem posledica močno neuravnoteženega sveta, kateremu vlada imperij, ki tako kot vsi svetovni imperiji ne priznava meja in narodov ter povsod poskuša vzpostaviti enodimenzionalen, enoten svet in je obsedeno osredotočen le na vrednost blaga. Svet je tako zadušljiv in nasilen za raznolikost posameznih narodov, da je edini odgovor nova oblika nasilja, ki je očitno prav tako nesprejemljiva: ustrahovanje.

Biti moramo dovolj pogumni, da bomo resnično razmislili o tem. Kaj, če je bil terorizem na začetku posledica te nove odločne zahteve, ki jo določajo tržne sile in je del njene logike: ukinitve meja. Poleg odprave meja in priljubljenosti čezmejnosti, s čimer se omejuje raznolikost sveta in jezi tiste, ki jo želijo ohraniti, tudi izginjanje mej pozitivno vpliva na načrte tolp. Gospe in gospodje, morda je to izhodišče za razpravo, ki bi lahko bila vključena v razpravo o boju proti terorizmu.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Gospod predsednik, razmere v starodavni Evropi bi lahko povzeli z besedami „Hanibal je pred vrati“. Razmere v sodobni Evropi pa z besedami „terorizem je pred vrati“. Evropski parlament že eno leto uradno sodeluje v medinstitucionalni razpravi. To je dobro, zlasti ker se v Evropi še naprej izvajajo teroristični napadi in se bodo izvajali tudi v prihodnosti. S tem, o čemer se pogovarjamo, se bodo resnično omejile možnosti izvajanja teh napadov.

Zato je prav, da želimo vedeti, katere države članice EU niso uvedle protiterorističnih ukrepov, tj. ukrepov, ki so bili določeni pred tem. S tem se mora jasno zagotoviti, da se posamezne družbe ne bodo zbudile v šoku takoj po napadih v njihovih državah. Prav tako bi radi vedeli, kateri so resnični razlogi za odstop koordinatorskega EU za boj proti terorizmu gospoda de Vriesa. Ali je bil ta odstop posledica sporov v zvezi s pristojnostjo?

Terorizem ni abstrakten, ampak je zelo resničen. Govorim kot predstavnik države, katere oborožene sile sodelujejo v Iraku in Afganistanu. Za našo državo, ki nima izkušenj s terorističnimi napadi, je terorizem kljub vsemu izziv.

PRESEDUJOČA: GOSPA MORGANTINI

Podpredsednica

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Pazljivo sem poslušal besede Sveta in Komisije ter moram povedati, da sem prepričan, da bomo ponovno imeli to razpravo – pod popolnoma enakimi pogoji kot zdaj – čez nekaj mesecev, ker dr. Lobo Antunes in komisar Frattini menita, da je bilo vse, kar je bilo narejeno, dobro; da ni bilo nobenih napak in da se z ocenjevanjem ne bo odkrila nobena napaka. Vedno znova poslušamo isto stvar in to je glavna težava, vendar se motijo. Dokler bomo terorizem obravnavali kot težavo, ki spada na področje policije in obveščevalnih služb, bomo odlagali osrednje vprašanje.

Terorizem je danes tesno povezan s sorazmernimi političnimi načeli, ki spodbujajo razkol civilizacij in vojno, pri čemer je vaša tišina v zvezi s tem oglušujoča. Komisar Frattini na primer napoveduje ukrepe za nadzor nad eksplozivom prav v trenutku, ko se je vojna v Iraku spremenila v zasebno poslovno kupčijo, ki je vredna več milijonov dolarjev, in ko Združene države prepuščajo zbiranje in obdelavo zaupnih informacij zunanjim izvajalcem.

Nadzor nad eksplozivi? Poznam en način: nacionalizacija proizvodnje in trgovine. Le tako bomo preprečili, da bosta terorizem in boj proti terorizmu postala dve strani iste medalje, tj. da bosta spremenila življenje in smrt v posel.

Viorica-Pompilia-Georgeta Moisuc (ITS). – (RO) Gospa predsednica, terorizem je zapleten pojav z dolgo zgodovino in se pojavlja v različnih oblikah, od uničevalnih gibanj, katerih cilj je zatiranje suverenosti držav in notranjega reda ter povzročanje državljanskih vojn, do atentatov, umorov in napadov. Zato je treba k temu vprašanju pristopiti realno in odgovorno, v zadevnih razpravah pa morajo sodelovati strokovnjaki z različnih področij.

Zaradi terorističnih napadov, ki so se zgodili 11. septembra, več deset tisoč žrtev in ogromne škode morajo družba, evropske države in institucije sprejeti skupne, sistematične in trajne ukrepe na več področjih, med katerimi izpostavljam zlasti:

1. objektivno iskanje vzrokov za ta pojav in trajno izboljšanje stanja;
2. iskanje finančnih virov za teroristična dejanja ter nadnacionalnih političnih in finančnih mrež;

3. določitev odnosa med terorizmom samim, orožarsko politiko in vojnam, za pridobitev strateških surovin pod pretvezo boja proti terorizmu.

Enostranski pristop k vprašanju terorizma ne prispeva k iskanju resnice v zvezi s tem in izkoreninjenju tega nevarnega nadnacionalnega pojava.

Antonio Tajani (PPE-DE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, boj proti terorizmu mora ostati ena od glavnih prednostnih nalog Evropske unije. Zagotovo potrebujemo učinkovite, stalne in usklajene ukrepe za preprečevanje terorizma in boj proti njemu, zato so predlogi, ki jih je predstavil gospod Frattini v tem parlamentu, dobrodošli.

Zlasti ne smemo narediti te napake, da postanemo manj pazljivi, če se teroristični napadi dogajajo daleč stran od Evrope. Žal se nevarnost islamskega fundamentalizma ni zmanjšala, čeprav se napadi dogajajo daleč stran od naših meja.

Usklajeno ukrepanje zlasti vključuje sodelovanje v EU in trdne povezave z Združenimi državami: ukinitve naših povezav z Združenimi državami v boju proti terorizmu bi bila zelo velika napaka in bi povzročila zelo veliko škodo za prebivalstvo Evropske unije v celoti; potrebne so tudi povezave z zmernimi arabskimi državami, vključno s tistimi na dosegu Al-Kaide.

Evropa mora prevzeti vodilno vlogo pri teh ukrepih za preprečevanje terorizma in boj proti njemu, hkrati pa mora zagotoviti, da bo pomembno ukrepanje prevladovalo nad birokratskimi ukrepi. Žal je lažje uvesti strog nadzor nad deodoranti v stekleničkah, ki niso shranjeni v ustreznih plastičnih vrečkah, kot pa nad teroristi, ki prestopijo meje kot nezakoniti priseljenci. Zato ponavljam, da bo odločno ukrepanje Evropske komisije in Sveta dobrodošlo.

Proti terorizmu pa se je treba boriti tudi s političnimi pobudami, da bi se končno našla rešitev za izraelsko-palestinsko krizo, kar vključuje rojstvo palestinske države in zagotavljanje varnosti izraelske države brez popuščenja fundamentalističnim organizacijam, ki se skrivajo za političnimi skupinami – govorim o Hamasu in Hezbolahu.

Vendar pri boju proti terorizmu ne smemo pozabiti, da je v Evropi, poleg nevarnosti islama, nevarna mreža oboroženih skupin, ki so povezane z notranjimi in separatističnimi političnimi gibanji. Evropa – in s temi besedami bom končal – tudi na tem področju ne sme postati manj pozorna. Dogodki v Španiji kažejo, da teroristi vedno, kadar postanemo manj pazljivi ali se odločimo za pogajanja, ponovno napadejo.

Michael Cashman, (PSE). – Gospa predsednica, pozdravljam odzive komisarja Frattinija in predsednika Sveta. Vendar imamo v resnici v tem parlamentu privilegij, da lahko govorimo, govorimo in govorimo. V vladah in Komisiji pa je treba sprejemati ukrepe – ukrepe za preprečevanje terorističnih napadov, ki niso izmišljeni, ampak resnični in se prav zdaj načrtujejo. Dejansko stanje v politiki je, da če ne bi ukrepali, bi vas člani tega parlamenta, ki vas zdaj napadajo, ker ukrepate, napadali, ker ne ukrepate.

Zato pozdravljam strategijo in dejstvo, da jo bomo preučili. Poleg tega je bilo že izpostavljeno, da se moramo osredotočiti na vzroke terorizma. To so brezupnost, obup, revščina in sovraštvo. Naj povem jasno in nedvoumno: tisti, ki se pri zagovarjanju terorističnih napadov sklicujejo na načela, tradicijo ali vero, pravzaprav ogrožajo svojo ideologijo, vero, načela in tradicijo.

Predvsem mora vseh 27 držav članic ukrepati skupaj – ne ločeno – in v sodelovanju svojimi zavezniki, vključno z Združenimi državami. Združene države niso problematične. Napadi na Združene države se niso zgodili 11. septembra, ampak pred tem, pri čemer bi napad na enega le težko obravnavali kot napad na vse nas.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – Gospa predsednica, vsi priznavamo teroristične grožnje, na katere se moramo odzvati, pri čemer pa ne smemo izdati sami sebe. Smo demokratična družba, ki ji vlada načelo pravne države. S tega vidika in le s tega vidika se moramo odzvati na kazniva dejanja ter podpirati preprečevanje mogočih prihodnjih napadov. Vendar stopamo na zelo nevarno pot, kjer se zdi, da je vse dovoljeno pod pretvezo preprečevanja. Smo žrtve moralnega izsiljevanja tistih, ki pravijo: če dvomite v ta ukrep, nas spravljate v nevarnost, tudi če je ukrep neprimeren ali popolnoma neuporaben.

To je nesprejemljivo. Kljub temu smo nekatere od nas tega obtoženi s strani uradnikov Komisije, ko na primer dvomimo v ukrepe glede varnosti na letališčih ali kritiziramo uredbo, zaradi katere skupina katoliških romarjev, ki se vrača iz Lourda, na vatikansko letalo ne more prinesiti blagoslovljene vode, ker naj bi ta

ogrožala varnost. Pravico imamo, da kritiziramo ta bedast del zakonodaje in ne sprejemamo izsiljevanja, da nas obravnavajo kot prijatelje terorizma, če le izpolnjujemo svoje naloge.

Gospod Frattini, to je področje – žal mi je, da moram to povedati – na katerem se izogibate svojim odgovornostim in ste prepustili zakonodajo boja proti terorizmu v zračnem prometu v rokah skupine fanatikov v Komisiji, ki anonimno in skrivno izvajajo to zakonodajo.

Vaša naloga v vlogi podpredsednika Komisije, ki je odgovoren za te zadeve, oziroma za to področje, je preprečevanje, da se to zgodi ali še naprej dogaja. Danes bo v Parlamentu potekalo glasovanje, na podlagi katerega boste lahko postavili nekatere zahteve kolegu, ki je odgovoren za promet pri Komisiji. To je vaša odgovornost in veliko pričakujemo od vas.

Govori o temeljnih pravicah so močno v nasprotju s skrivno zakonodajo ter samovoljnim omejevanjem zasebnosti in svobode posameznikov.

Poleg tega se veliko učinkovitejši ukrepi, ki so bili že sprejeti, ne izvajajo. Delajte to, kar dobro poznate: javno imenovanje. Javno imenujte države članice, ki ne izvajajo ukrepov o pravosodnem in političnem sodelovanju in v celoti vas bomo podprli pri tem.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Gospa predsednica, do zdaj pojem terorizem ni bil ustrezno opredeljen in to je več kot le ustni problem. Gre za praktično izvajanje strategije za boj proti eni od največjih nevarnosti sodobnega sveta, ki zadeva običajne državljane.

Čezatlantsko sodelovanje je eno od pomembnih področij evropske strategije za boj proti terorističnim organizacijam. Združene države so prevzele največje breme pri boju proti temu grozljivemu pojavu. Do zdaj so nekatere institucije, kot je Svet Evrope in žal tudi Evropski parlament, sprejele tako nekoristne ukrepe, kot je imenovanje nenavadnih komisij, ki bi poiskale domnevne zapore CIE v Evropi. Delo, ki so ga opravili ti organi, ni prispevalo k čezatlantskemu sodelovanju; spodbudilo je protiameriška čustva in s tem močno ogrozilo sistem boja proti terorizmu.

Izraziti moramo upanje, da bo današnja razprava povzročila pravo zavezanost Evropskega parlamenta za oblikovanje strategije boja proti terorizmu in ne le dosežanje simbolične zavezanosti; to mora biti strategija, katere cilj je resnično spodbujanje varnosti vseh naših državljanov.

Mihael Brejc (PPE-DE). – Prav je (...) kako preprečiti terorizem in v tem v celoti podpiram gospoda Frattinija in ukrepe Komisije. Prav pa je tudi, da odgovorim na vprašanje, zakaj se nam to dogaja in kdo je tisti, ki nam grozi.

Komisija je lansko leto predlagala, da ne uporabljamo izrazov kot je islamistični džihadizem in podobno, ampak, citiram, da so to „teroristi, ki uporabljajo religijo za svoje aktivnosti“. Mislim, da je ključno, da se jasno zavemo, da je treba pojav imenovati s pravim imenom. In pravo ime zame je džihadistični terorizem, kajti ti ljudje so fundamentalisti, ki jim je skupno sovraštvo do demokratične pluralne družbe. Njihova ideologija je diametralno nasprotna klasičnim demokracijam, njihov cilj je ustvariti kalifat in džihadizem se pogosto omenja kot religija, ki tekmuje z drugimi religijami, kot ideologija, ki išče svoj prostor v svetu, vendar je to napačno. Džihadizem ni ekonomsko inspiriran in ni sposoben tekmovanja z drugimi, ampak je ideologija, katere cilj je uničenje drugih ideologij.

Zato bi bilo treba v Evropskem parlamentu, v evropskih inštitucijah ustvariti pogoje, akcijski načrt morda, za širjenje demokracije v svetu in okrepiti gospodarsko in politično sodelovanje z islamskimi državami.

V islamskem svetu obstajajo demokratične sile, ki so sposobne konfrontacije z drugimi. Pri tem je lahko tem demokratičnim silam pomagati z različnimi oblikami podpore, recimo s financiranjem medijskih postaj, ki širijo demokratične ideje in razkrivajo dejanja teroristov. Ustvariti je treba tudi pogoje za soočenje vseh različnih interpretacij in odpreti razprave, forume in spletne strani svobodno mislečim muslimanom. Tudi evropski javnosti je treba več povedati o terorizmu.

In končno, pomembno je tudi spoznanje, da se mora Evropska unija v boju proti terorizmu zavedati svojih vrednot in jih brez strahu in taktiziranja braniti.

Dan Mihalache (PSE). – (RO) Ta razprava je izjemno pomembna, ker zagotavlja priložnost za preverjanje doslednosti in usklajenosti naše politike boja proti terorizmu. Danes imamo dovolj analitičnih podatkov, da lahko rečemo, da je uspeh te politike odvisen od tesne povezave med več glavnimi elementi.

Na eni strani so ukrepi v zvezi z varnostjo in pravičnostjo v Evropski uniji, pravilno razmerje med temi ukrepi in spoštovanje temeljnih človekovih pravic, na drugi strani pa je zunanja politika EU ter boj proti socialni izključenosti in družbenim vzrokom za terorizem.

Menim, da ukrepanje brez preprečevanja ni dovolj; domači ukrepi niso dovolj brez doslednega zunanjega dialoga. Njihova ustrežna kombinacija mora biti podlaga za evropski model boja proti terorizmu, s katerim bi se lahko zagotovila varnost državljanov EU in njihovih temeljnih pravic.

Priznati moramo, da je povezava med Evropskim parlamentom, njegovim zakonodajnim pooblastilom in področjem boja proti terorizmu pomanjkljiva, kar povzroča pomanjkanje demokracije. Da bi imel Parlament učinkovito vlogo v procesu odločanja na evropski ravni, mora v celoti sodelovati pri postopku soodločanja.

Pozivam Svet, da pospeši postopek izvolitve novega koordinatorskega direktorja za boj proti terorizmu, ki bi imel več pooblastil v zvezi z dogovorjenimi strategijami.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Gospa predsednica, strategija EU za boj proti terorizmu je ustrezna, vendar ne po zaslugi novih uradnikov, organov ali organizacij. Za boj proti terorizmu so odgovorne zlasti nacionalne vlade in neodvisne države članice. Vendar je za uspešen boj proti terorizmu na nacionalni ravni potrebno zelo učinkovito evropsko in mednarodno sodelovanje, ki temelji na zaupanju. Kot je povedal komisar Frattini, je zaupanje pogoj za sodelovanje. Zaupanje je odvisno od jasne in natančne evropske zakonodaje, jasne sodelovanja in spoštovanja človekovih pravic.

Boj proti terorizmu na letališčih je dosegel smešne razsežnosti. Zaseže se na primer šminka. Hkrati so EU in številne nacionalne države pozabile, da se lahko preprečijo naravne katastrofe.

(Predsednica je prekinila govornico.)

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Gospa predsednica, ko se na področju medicine poskušamo boriti proti boleznim, se ne osredotočimo toliko na simptome, ampak bolj na globlje, skrite vzroke; zelo podobno se pri boju proti terorizmu ne smemo osredotočiti le na nekaj samomorilskih agentov, ki podtikajo bombe, ampak tudi na razloge za njihova dejanja.

Terorizem je nepremišljeno nasilno dejanje, katerega cilj je zadovoljiti lastne potrebe in povzročiti trpljenje ljudi, zato ga je jasno treba ustaviti. To je nesprejemljiv način za zadovoljitev potreb, ki temeljijo na neki hierarhiji. To ni nepristransko nasilje. To je vedenje, ki nam ni všeč, vendar ima svoj smisel. Kako lahko zdaj muslimanom dokažemo, da je naša hierarhija potreb boljša od njihove? To ni mogoče in je zapleten etični problem, vendar nekje moramo začeti. Predlagam, da začnemo bolj spoštovati potrebe muslimanov na njihovem ozemlju, da se bo zmanjšal njihov vpliv na Zahodu.

Barbara Kudrycka (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, v svetovni vojni proti terorizmu lahko zagotovimo, da bo manj ljudi umrlo zaradi ideoloških morilcev le z dobrim prepoznavanjem in oceno terorističnih groženj. Za ta namen potrebujemo dobro in uporabno evropsko strategijo boja proti terorizmu. Menim, da je za to strategijo ključna vzpostavitev evropskega zakonika o postopku boja proti terorizmu. Zato pozdravljam pobudo Sveta o tej zadevi.

Tak zakonik ni potreben le zaradi uskladitve ukrepov, ki jih sprejmejo države članice. Poleg tega bi moral jasno opredeliti, kateri ukrepi so sprejemljivi v boju za preprečevanje terorističnih dejanj. Zato je treba odkrivati in podrobno opredeliti okoliščine, v katerih je treba grožnjo terorizma obravnavati kot izredno stanje, ter sprejeti skupni dogovor o uporabi nekaterih dejanskih in pravnih ukrepov, s katerimi se bodo žal omejile pravice in svoboščine državljanov na nekaterih področjih. Utemeljeno je treba omejiti svoboščine državljanov, ker lahko brez takih omejitev takoj povemo teroristom, da nas bolj skrbi za pravice in svoboščine teroristov kot za pravice ljudi, ki umrejo v njihovih napadih.

Prav tako je pomembno opredeliti vlogo koordinatorskega direktorja za boj proti terorizmu. Na voljo imamo dve možnosti: lahko še naprej krepimo upravno pristojnost in usklajujemo zmogljivosti, tako kot v času gospoda de Vriessa – čeprav moramo pri tej možnosti sodelovati v resnem razmisleku in sprejeti sklepe na podlagi dogodkov v zadnjih štirih letih – ali pa okrepimo politični profil osebe, ki bo prevzela to delovno mesto. Vendar se nato pojavi vprašanje konkurence z gospodom Javierjem Solano. Kakor koli že, naša odločitev v zvezi s tem ne sme temeljiti le na osebnih stališčih.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Nemiri v francoskih predmestjih in krvavi teroristični izgredi v Londonu, za katere je odgovorna mlada tretja generacija muslimanov, ki govori z yorkshirskim naglasom, poudarjajo krizo v zvezi z vključevanjem priseljenih manjšin v zahodni Evropi. Dober primer v zvezi s tem je Nizozemska,

ki je bila nekdanja ena od najstrpnejših držav v Evropi, vendar se zdaj spopada s krizo v zvezi s sožitjem med različnimi etničnimi skupinami.

Celo ko poskušamo odpraviti bistvo težave v Evropi na področju boja proti terorizmu, je čas, kot so predlagali že mnogi, da še enkrat preučimo vprašanje vključevanja manjšin. Evropa tega vprašanja še ni obravnavala neposredno. V Evropskem svetu in Evropski uniji še ni instrumenta za „mehko pravo“ v zvezi s težavo priseljenih manjšin ali – kar sem sam predlagal v Evropskem svetu in je bilo tudi sprejeto – v zvezi s težavo novih manjšin, čeprav vemo, da je pri težavi manjšin (priseljenih in avtohtonih) edino zagotovilo sprejemanje dveh ali več identitet. Najboljši primer za avtohtone manjšine je južna Tirolska, kjer obstaja dvojna identiteta, navedli pa bi lahko še več primerov.

Evropa na tem področju, tj. na področju manjšinske politike, ne bo dosegla napredka, če ne bomo sprejeli takega instrumenta.

Predsednica. – Izpostavljeno je bilo, da nikoli ne rečem gospod ali gospa ta in ta, beseda je vaša, hvala. Tega ne delam, ker sem neolikana, ampak ker spoštujem vaš čas in ga ne želim tratiti. Zato vas prosim, da spoštujete časovne roke, sicer ne bomo nikoli končali.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Terorizem je stalna grožnja v Evropi, kjer je muslimanski ekstremizem zelo pogost. Evropska unija mora sprejeti ustrezne ukrepe in oblikovati skladno strategijo za vse države članice. Prihodnji zakonodajni predlogi Komisije, ki so neposredno povezani s tem pojavom, morajo vključevati določbe, ki prispevajo k preprečevanju širjenja in krepitve terorističnih napadov. Tak primer je zakonodajni paket o zakonitem in nezakonitem priseljevanju.

Pristojne evropske institucije morajo takoj poiskati učinkovit način za sodelovanje na podlagi zaupanja in izmenjave informacij. Ustrezno delovanje evropskega informacijskega središča bo odvisno od medsebojnega zaupanja držav članic.

Poleg ukrepov, sprejetih na evropski ravni, mora vsaka država prispevati k učinkovitosti skupnega ukrepanja za boj proti vsem oblikam terorizma. Države članice, kot je Romunija, kjer se islamski terorizem ne obravnava kot nevarnost, morajo biti prav tako pazljive kot druge države članice, ki se spopadajo s to težavo.

Te države morajo prejeti informacije in sodelovati v skupnih evropskih programih, ki prispevajo k preprečevanju vzrokov in okoliščin, ki povzročajo teroristična dejanja. Ne smemo se zadovoljiti s preprečevanjem ali odkrivanjem terorističnih dejanj, ampak moramo opredeliti dejavnike, ki podpirajo te pojave, kot so revščina, socialna izključenost ali ekstremizem, in se boriti proti njim.

Medverski dialog lahko znatno in odločilno prispeva k omejevanju terorizma. Verski voditelji morajo prednostno obravnavati to vprašanje ter sodelovati pri zagotavljanju miru in stabilnosti v skupnostih, za katere so odgovorni. Dober primer je evropska ekumenska skupščina, ki v teh dneh poteka v kraju Sibiu v Romuniji.

Evropski državljani se morajo zavedati nevarnosti terorizma. Informacijska kampanja in predstavitev vseh vprašanj, ki povzročajo spore, morata spodbuditi sodelovanje državljanov, skupaj z institucijami, da se bo ta pojav izkoreninil.

Genowefa Grabowska (PSE).

– (PL) Gospa predsednica, terorizem je nesporno zlo – ogroža življenje in zdravje državljanov ter pomeni grožnjo za narode s spodkopavanjem temeljev njihovega demokratičnega delovanja; vendar so bili do zdaj teroristi korak pred nami ter so napadali brez opozorila in so bili žal pogosto uspešni.

Protiteroristične ukrepe sprejemamo le po takih napadih, kar pomeni, da ukrepamo naknadno. Primeri na Danskem in v Nemčiji, ki jih je danes navedel komisar, so hvalevredne izjeme. Čestitam njihovim službam, vendar so bili to nacionalni ukrepi in moje vprašanje za komisarja je: kaj pa preprečevanje na evropski ravni? Ali imamo na voljo sistem izmenjave dobre prakse v zvezi z bojem proti terorizmu in kako deluje?

Evropska unija sprejema nove protiteroristične ukrepe in ustanavlja specializirane institucije: zdaj imamo Eurojust in Eurojust, situacijski center Evropske unije (SitCen), vendar ali te institucije učinkovito sodelujejo med sabo in zlasti ali si izmenjujejo informacije? V zvezi s tem in v zvezi z institucijami imam še eno vprašanje za komisarja: ali menite, da Frontex, tj. institucija, odgovorna za varovanje mej Unije, ne bi mogel biti boljše izkoriščen in boljše sodelovati v strategiji boja proti terorizmu? Prav tako imam vtis, da zamuda pri uvedbi

sistema SIS II resno ogroža to strategijo. Kaže, da Schengen II ni pomemben le za državljane novih držav, ampak da je v zvezi z vojno proti terorizmu pomemben tudi za varnost Unije v celoti.

Bogdan Klich (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, ponedeljkove aretacije v Kopenhagnu so dokaz, da je terorizem še vedno resnična nevarnost v Evropi. Poročilo Europolu kaže, da ga je bilo lansko leto še vedno veliko. Dovolj je, če povem, da je bilo lansko leto zabeleženih 498 terorističnih napadov.

Res je, da ta grožnja ni enakomerno razporejena, ker se je v Franciji zgodilo 294 napadov, v Španiji pa 145, vendar je v času globalizacije celotno ozemlje Evropske unije zanimivo za teroriste. Tega ne spremeni dejstvo, da je velika večina teh napadov separatističnih (na kar se je Evropa navajala več desetletij), kot je baskovski terorizem ali terorizem na Korziki ali levičarska anarhija v Grčiji.

Ali ta postopek navajanja na terorizem pomeni, da smo v Evropi dobro pripravljeni na boj proti njemu? Prepričan sem, da je odgovor še vedno negativen. Izvajanje osnovnih tehničnih dokumentov, celo nekaj tako bistvenega, kot je strategija boja proti terorizmu, ali zakonodajnih dokumentov v obliki okvirnega sklepa iz junija 2002, se lahko še bistveno izboljša.

Usklajevanje preprečevanja in odziva na teroristična dejanja je prav tako nezadovoljivo. V zvezi s tem je nujno treba izboljšati tako sodelovanje, zlasti operativno sodelovanje in izmenjavo informacij med državami članicami; izboljšati je treba zmogljivosti Europolu in Eurojustu; okrepiti je treba – to smo že večkrat izpostavili – zaščito ključne infrastrukture, zlasti prometne in energetske. Prav tako moramo vztrajati, da je solidarnostna klavzula, ki je bila vključena v prejšnji osnutek ustavne pogodbe, vključena tudi v novo pogodbo in da je ustrezna protiteroristična klavzula vključena v sporazume s tretjimi državami; v svojem poročilu sem pozval, da se to naredi pred počitnicami.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) (neslišno) ... nenaklonjenost Sveta, da bi dal Europolu, Eurojustu, koordinatorju za boj proti terorizmu in situacijskemu centru institucionalno, pravno ali finančno moč, s čimer bi se lahko začasne povezave preoblikovale v pravo strateško sodelovanje proti terorizmu. Več držav članic še ni niti ratificiralo glavnih mednarodnih konvencij na tem področju.

Al-Kaida in ETA ne spoštujeta mej ali nacionalne suverenosti, našo policijo in tajne službe pa še vedno ovirajo neustrezne ovire. Evropa mora postati učinkovitejša in strožja, ker je pristop „kar koli že je dobro“ točno način, na katerega razmišljajo teroristi, pri čemer mednarodni terorizem pravzaprav ni napredoval v New Yorku, na Baliju, v Madridu, Londonu ali celo Bagdadu. Njegovo največjo zmago, zaradi katere ima vedno več podpornikov, so mu zagotovile demokratične vlade, in sicer ker tako preprosto žrtvujejo temeljne vrednote, pravice in zagotovila: stebre demokracije in civilizacije.

Evropa mora oprati svoje ime, ki je bilo žal umazano zaradi sistematičnega sodelovanja evropskih vlad z Bushevo administracijo pri ugrabitvah, nezakonitemu pridržanju in mučenju osumljenih teroristov. Parlament še vedno čaka na razlago teh vlad. Strateško sodelovanje Evrope, notranje in z zavezniki, mora biti učinkovitejše, da bomo premagali terorizem ter da ga bomo premagali s političnimi zamislivi in zakoni.

Portugalsko predsedstvo mora s svojo socialistično vlado poskusiti nekaj spremeniti.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, terorizem je zločin proti človeštvu in je največja grožnja za našo družbo ter je žal že dosegel evropsko razsežnost. Vprašanje je naslednje: ali je Evropska unija ukrepala? Odgovor je jasno „da“ in uspehi kažejo, da so bili sprejeti ukrepi dobri. Hvala bogu, da so se zgodile aretacije na Danskem in v Nemčiji. Zahvaljujem se komisarju Frattiniju za njegovo zavzemanje v zvezi s tem; kaže, da je Komisija na pravi poti.

Vendar moramo prav tako pregledati, ali so naši ukrepi učinkoviti, kateri ukrepi so učinkoviti in katere nove ukrepe je treba sprejeti. Prav tako se moramo vprašati, ali je naša splošna strategija ustrezna. V vsakem primeru si moramo prizadevati za tako strategijo po pregledu. Ta strategija je zagotovo potrebna, preden se bomo lahko odločili, ali bomo imeli novega koordinatorja za boj proti terorizmu. Prav tako moramo državam članicam jasno povedati, da bo moral imeti tak koordinator, če ga bomo imeli, ustrezna pooblastila in odgovornosti, sicer tako delovno mesto zagotovo ne bi bilo potrebno.

Strinjam se s številnimi drugimi, da moramo v vsakem primeru okrepiti in uporabiti Europol in Eurojust. Ta dva organa sta uspešna in imata na voljo instrumente. Sprejeli smo odločitve, kot je tista, ki smo jo sprejeli včeraj o izvedbenih pravilih, s katerimi se poenostavlja uporaba analitičnih datotek, poleg tega pa je treba vzpostaviti bazo podatkov o eksplozivih. Vendar težavo predstavlja zagotavljanje podatkov s strani držav članic. Pozivam vas, gospod predsedujoči, da od držav članic zahtevate, naj pravočasno predložijo podatke.

Predsedujoči, rekli ste, da z Združenimi državami potekajo redni pogovori. To je dobro in smiselno, vendar vas prosim, da izkoristite vsako priložnost, da bi bilo sodelovanje uspešno v interesu obeh strani. Skratka, pozivam vas, da se pogajate tako, da bodo morale Združene države takoj ob sumu, da gre za terorizem ...

(Predsednica je prekinila govornika.)

Libor Rouček (PSE). – (CS) Gospe in gospodje, terorizem resno ogroža mir, stabilnost in blaginjo v Evropi.

Kot je bilo že povedano, terorizem prav tako pomeni napad na temeljne vrednote, ki so podlaga za evropsko povezovanje: človekove pravice, pravna država, svoboda in demokracija. Zato menim, da mora biti odgovor Evropske unije in držav članic na grožnje terorizma odločen in jasen. Vendar ta odločilen odgovor ne sme vključevati le represivnih varnostnih ukrepov. Namesto tega se mora osredotočiti na preprečevanje in preventivne ukrepe bolj kot do zdaj, in sicer v državah članicah in navzven pri odnosih z našimi čezmorskimi sosedi.

Cilj naše skupne zunanje in varnostne politike mora biti krepitev gospodarskega in socialnega razvoja, podpiranje civilne družbe in pojma človekovih pravic ter prizadevanje za mirno rešitev mednarodnih sporov, vključno z izraelsko-palestinskim sporom. Naša skupna zunanja in varnostna politika se mora prav tako bolj osredotočiti na podporo in razvoj regionalnega sodelovanja v okviru evropske sosedске politike in barcelonskega procesa.

Nenazadnje, gospa predsednica, komisar, skupaj z našimi prijatelji iz Združenih držav in drugih držav moramo pripraviti izčrpno konvencijo ZN proti terorizmu.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, bili smo priče tragičnim dogodkom v Madridu in Londonu. Videli smo neuspešne napade, na primer zaradi razkritja ali neuspešne eksplozije kovčkov, kot se je zgodilo v Nemčiji. Razen tega smo v zadnjih dneh ponovno videli učinkovito delo policije, ki je pravočasno zaustavila napade, kot v primeru današnjih novic iz Nemčije. Zato je seveda očitno, da je terorizem dejanska in velika nevarnost, pri čemer je nedvomno ena od naših ključnih nalog, da kot politiki zaščitimo ljudi in človeška življenja.

Veliko kolegov poslancev je danes razpravljalo o tem, da je eden ali drug ukrep skrajna meja, in da moramo preučiti, ali pomeni pretirano grožnjo za državljanske in temeljne pravice. Menim, da je to tehtno vprašanje, in se strinjam, da je treba to resno preučiti, vendar to ne sme potekati tako dolgo, da se o možnih ukrepih, ki so nujni, razpravlja v nedogled. Verjamem, da imamo odgovornost za zaščito ljudi in človeškega življenja, kar je najpomembnejše. To je naša prednostna naloga in zato pozivam vse nas, da kot politični voditelji zagovarjamo nujne ukrepe in ne razpravljamo o njih v neskončnost ali medtem pozabimo na vse kritike, da bi o tem prepričali ljudi, ker je to zanje edina možnost.

Za take prispevke k razpravi, ki nekako nadomeščajo vsako ravnanje v Združenih državah ali drugih državah v zvezi s tem, nimam časa. Tega ne razumem. Naša dolžnost je zaščititi ljudi in izvajati nujne ukrepe, pri čemer sem hvaležen komisarju za dodatne, posebne predloge, ki jih je danes pripravil. Hvaležen sem tistim, ki so dejali, da moramo pretehtati, ali naši ukrepi dejansko dosegajo svoj namen. Močno se strinjam s tistimi, ki zagovarjajo previden pregled, ali so nove institucije nujne in ali ni mogoče teh nalog prav tako uspešno opraviti s sedanjimi institucijami.

Boj proti terorizmu ima bistveno vlogo in to mora biti tako. Sicer bomo v prihodnosti, če se okvirni sporazum izvede, imeli ...

(Predsednica je prekinila govornika.)

Proinsias De Rossa (PSE). – Gospa predsednica, močno podpiram zahtevo po učinkoviti, uspešni, uravnoteženi in odgovorni varnosti na evropski in mednarodni ravni pri obravnavi terorizma.

Če se želimo izogniti nadaljnjim grožnjam, je demokratična odgovornost bistvena za zagotavljanje ravnovesja in sorazmernosti. Vendar le odziv za varnost, ne glede na učinkovitost, ni dovolj. Odpraviti moramo mednarodne, politične in gospodarske nepravilnosti, ki jih nekateri demagogi uporabljajo za izkoriščanje mladostnega hrepenenja po pravičnosti.

Njihova privlačnost temelji na zgoščeni zgodovini, zgoščeni politiki, ki zanika razlike in nasprotja, vpletene v vse naše politične in verske tradicije.

Bitka za naklonjenost od nas zahteva, da se izogibamo demoniziranju vseh skupnosti vernikov. Zahteva odprt dialog in ne soočenja ter zahteva, da obravnavamo dejansko in zaznano nepovezanost s katero se

srečujejo nekateri mladi. Ideja Evrope o „enotnosti z raznolikostjo“ bi lahko pomagala, vendar to zahteva pogumno politično vodstvo, ki ga na ravni Sveta na žalost ni.

Nazadnje pozivam vsaj ljudi, predstavnike tega parlamenta, da se izogibajo površnemu jeziku, ki namiguje na površno razmišljanje. Samodejno enačenje fundamentalizma s terorizmom je površno razmišljanje. Na svetu je milijone katolikov, protestantov, judov in muslimanov, ki dobesedno verjamejo v Staro in Novo zavezo ter Koran, vendar niso teroristi. Zelo majhno število ljudi, ki dobesedno verjamejo v svojo vero in so vpleteni v terorizem. Obravnavati moramo, zakaj je tako.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – Gospa predsednica, terorizem ogroža vse države in vse narode: je resna grožnja za našo varnost, vrednote naših demokratičnih družb ter pravice in svoboščine državljanov.

Očitno se je z novimi ukrepi povečala učinkovitost boja proti terorizmu, vendar bo treba narediti še veliko več. Pokazati moramo, da ustvarjalni ukrepi zares ščitijo državljane in da so sorazmerni s poseganjem v zasebnost. Dvomim, da je uredba o tekočinah na letalih sorazmerna s svojim ciljem. Nedolžni ljudje včasih izgubijo pomembna zdravila, da ne omenjamo na tone zaseženih šamponov, ličil itd.

Če se bo s tem zagotovila popolna varnost, so ti ukrepi sprejemljivi, vendar državljani dvomijo v način, na katerega se to obravnava – verjetno so mogoče izboljšave. Določiti je treba pravo ravnotežje med protiterorističnimi ukrepi, bojem proti kaznivim dejanjem in temeljnimi pravicami v demokratični družbi, ki temelji na pravni državi. To mora vključevati obveščanje Evropskega parlamenta pred podpisom katerega koli sporazuma med EU in ZDA, pri čemer popolnoma zaupamo komisarju Frattiniju in Komisiji.

Za doseganje legitimnosti na tem področju potrebujemo večji demokratični nadzor s postopkom soodločanja, evropski državljani morajo imeti večjo vlogo pri postopku odločanja, potrebujemo pa tudi preglednejšo in bolj demokratično legitimnost. Svet mora javno utemeljiti svoje ukrepe na evropski ravni. Prav tako moramo izboljšati čezatlantske odnose.

Končno, obstaja potreba po strogih protiterorističnih ukrepih. To bo veliko lažje doseči, če bomo bolje sprejemali svoje demokratične ...

(Predsednica je prekinila govornico.)

Giulietto Chiesa (PSE). – *(IT)* Gospa predsednica, gospe in gospodje, vrh med Evropsko unijo in Združenimi državami lanskega aprila je bil izgubljena priložnost. Glede na rezultate posebnega odbora Evropskega parlamenta o skrivnih letih Cie bi morali Washingtonu jasno povedati, da lahko napredek čezatlantskega sodelovanja v boju proti terorizmu temelji le na skladnosti s členom 6 Pogodbe EU in popolnem spoštovanju človekovih pravic.

To se ni zgodilo: kar ne pomeni le, da se boj proti terorizmu ne bo okreplil, ampak se bo celo poslabšal, ker je razen neproduktivnosti, kot je Parlament sam dejal, boj proti terorizmu z uporabo nezakonitih, terorističnih metod nesprejemljiv.

Države članice EU, ki so pod pritiskom ZDA uporabile te metode, niso kršile le temeljnih načel EU, ampak so tudi odprle pot k nezakonitosti ter izpostavile Evropo večjemu tveganju za teroristično maščevanje. Krepitev boja proti terorizmu pomeni predvsem ukrepanje ob popolnem spoštovanju zakonodaje.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – *(PT)* Terorizem pomeni dvom za svobodno in odprto družbo. Včasih nas celo izziva, da sprejmemo varnostno zakonodajo, ki bi se močno približala razpadu vrednot naše civilizacije.

Zato mora Evropska unija nujno oblikovati skupen zakonik, ki jasno določa načela in metode.

Najprej je treba zagotoviti načela človekovega dostojanstva in pravne države v vseh vidikih boja proti terorizmu. Moralnih temeljev demokracije, ki temelji na teh vrednotah, ne smemo ogroziti. Kot je dejala Simone de Beauvoir: *našim krvnikom ne smemo dovoliti, da nam vsilijo slabe navade.*

Drugič, za države članice je treba oblikovati enotno zakonodajo. Unija mora s tega vidika dejansko pomeniti Unijo. Boj proti terorizmu nujno zahteva uporabo pravil, ki so poenotena in skladna, pri čemer tega ni mogoče prepustiti nagibom vsake države članice in trenutnemu javnemu mnenju.

Tretjič, spodbuditi moramo delovanje v obliki mreže in spodbujati soglasje s potrjevanjem ukrepov v Evropskem parlamentu in nacionalnih parlamentih.

Četrtrič, Evropska unija si mora prizadevati za vzpostavitev mednarodnega mehanizma ZN za spremljanje hitrih postopkov in zakonodaje. Boj proti terorizmu poteka na svetovni ravni in ni omejen le na Evropo ali evroatlantsko os.

Končno, za boj proti terorizmu moramo delovati za ustvarjanje bolj poštene in uravnotežene mednarodne skupnosti, opredeliti moramo vzroke in pomanjkljivosti, spodbujati kulturo pravic, ki jih sprejemajo vsi narodi, in veliko delati za pospeševanje dialoga med civilizacijami. Terorizem je zaleten pojav. Nanj se ne moremo odzvati s preprosto razlago.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, naj najprej Svetu postavim dve temeljni vprašanji: prvič, zakaj je sedež gospoda de Vriese še vedno prazen, kljub temu, da je preteklo že veliko časa? Ali ga namerava Svet zapolniti? Ali Svet meni, da je to koristno? Da ali ne?

Drugič, zakaj države članice niso ustrezno izvajale sprejetih protiterorističnih ukrepov?

Še bolj pomembno je vprašanje, ali smo v prizadevanjih za boj proti terorizmu ukrepali le kot odziv na teroristično dejavnost. Ali upoštevamo inteligentno, celostno strategijo s ciljem boja proti vzroku terorizma? Tega nikoli ne smemo pozabiti. Strah za lasno varnost pogosto povzroči sprejemanje strategij, ki ustvarjajo lažen občutek varnosti.

Večkrat sem izjavil, da je zaščita javne varnosti naš skupen, samoumeven cilj. Vendar je naša metoda dokaz zrelosti naše civilizacije. Spoštovanje pravic ni le neodtujljivo naše, to je edina pot do blaginje in varnosti.

Menim, da moramo ne le ovrednotiti učinkovitost vseh protiterorističnih ukrepov do danes, ampak tudi skrbno presoditi napredek, ki ga ne smejo sestavljati le odzivi na teroristično dejavnost.

Zato je treba pospešiti razprave med Svetom, Komisijo in Parlamentom. Sodelovanje držav članic je bistvenega pomena. Nazadnje menim, da moramo pospešiti dialog s tretjimi državami. Verjamem, da je to nujno, ker smo videli, kako učinkovito je bilo sodelovanje z Združenimi državami.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Gospa predsednica, današnja razprava zadeva vojno proti terorizmu, vprašanje varnosti, pravno državo in osebne svoboščine, tj. najvišje vrednote v sistemu EU. Evropski parlament vlaga vrsto vprašanj v Svetu in Komisiji, rešitve, ki so ključne za varnost državljanov, spoštovanje zakonodaje in status svoboščin državljanov.

Želim se osredotočiti na vprašanje preglednosti protiteroristične strategije Evropske unije. Demokratični nadzor na tem področju ter zlasti vloga Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov zagotavljajo izpolnjevanje temeljnih pravic, ki jih vsebuje Pogodba o Evropski uniji. Naj vas spomnim, da resolucija Evropskega parlamenta o domnevni uporabi evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA priporoča uporabo metod, ki so usklajene s členom 6 Pogodbe o Evropski uniji.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Gospa predsednica, pravkar se vračam s tiskovne konference, na kateri se je pozvalo k strogemu izvajanju gospodarskih sankcij zoper iranski režim, ki je zloglasni sponzor terorizma na Bližnjem vzhodu in drugod po svetu.

Prepričan sem, da vsi pozdravljamo ukrepe, ki zares prispevajo k boju proti terorizmu, vendar se sprašujem, kolikšen del dolgega seznama dejavnosti EU, o katerih smo slišali danes zjutraj, spada v to kategorijo.

EU je zelo uspešna pri povečevanju pristojnosti in prispevanju k birokraciji, vendar je zelo malo dosegla na področju dejavnosti in izdatkov.

Govorili smo že o evropskem koordinatorju za boj proti terorizmu. Iz njegovega naziva je mogoče sklepati, da gre za neke vrste nadzorno vlogo, kar je popolnoma neprimerno. Po mojem mnenju bi se morala taka oseba osredotočiti na delovanje EU in omejena področja, na katerih skupno ukrepanje prinaša jasno dodano vrednost.

Zelo spoštujem komisarja Frattinija, vendar si EU resnično ne more pripisovati zaslug za ukrepe naše nacionalne policije in varnostne službe. Koristno bi bilo, če bi se opravila neodvisna revizija tako imenovanih protiterorističnih ukrepov EU.

Boj proti terorizmu mora ostati v nacionalni pristojnosti in predmet mednarodnega sodelovanja. EU se mora osredotočiti na načine, na katere lahko podpira to prizadevanje boja proti terorizmu na nacionalni ravni.

Ena od resnih težav pri našem prizadevanju za zaščito državljanov je neuspešno nadziranje mej; teroristi prihajajo in odhajajo, pri čemer je stalno nenadzorovano priseljevanje velika ovira za ustrezno vključevanje naših priseljencev. To mora biti ključni del vsake strategije boja proti terorizmu.

Ta težava ogroža tudi celotno načelo prostega pretoka oseb, kar je še eno področje, ki ga mora preveriti neodvisen organ.

Omenil sem odgovornost naših nacionalnih organov za te zadeve. Na žalost so britanski organi popolnoma neuspešno nadzirali svoje meje. Poleg tega, da ne vedo, kdo vstopa v državo in izstopa iz nje, je zelo vprašljiva tudi agencija za meje in priseljevanje, ki je zadolžena za izvajanje nadzora.

Zaskrbljen sem, ker sem prebral, da je ženska, ki je več mesecev vedela za osumljene teroriste, ki se jim sodi zaradi terorističnih dejanj v Glasgowu, in ki očitno ni prijavila njihovih dejavnosti, zdaj zaposlena kot ...

(Predsednica je prekinila govornika.)

Marianne Mikko (PSE) – (ET) Gospe in gospodje, ob razpravljanju o boju proti terorizmu se želim osredotočiti na člen 6 maastrichtske pogodbe, ki zadeva temeljne pravice in svoboščine.

Moje delo, kot vodje delegacije v Moldavijo in kot socialne demokratke, je bilo posvečeno varnosti Evrope, ohranjanju naših vrednot in njihovo razširjanje v državah sosedske politike. Želimo, da v bližini Evropske unije prevladujeta stabilnost in mir. Za boj proti terorizmu potrebujemo podporo tudi iz držav, kot so Pakistan, Rusija in celo Iran.

Naš uspeh pri varovanju vrednot je večinoma odvisen od uspešnega vključevanja partnerjev. Vsako okrnitev temeljnih svoboščin in pravic v Evropski uniji se petnajstkrat odbije iz 15 držav sosedske politike, brez omembe Rusije in Kitajske. Tretje države opazujejo, kaj delamo, in ne, kaj rečemo.

Komisija in Svet morata razumeti, da bo podpora naših državljanov v boju proti terorizmu izginila, če ne bomo spoštovali nekaterih temeljnih pravic, ki jih vsebujejo ustanovne pogodbe.

Jana Hybášková (PPE-DE). – Gospa predsednica, ne bom sodelovala v tej neumni razpravi o tekočinah. O tem lahko razpravljajo le strokovnjaki za varnost in tehnični strokovnjaki. Če bodo prišli do jasnih zaključkov, je naša dolžnost, da se takoj odzovemo. Nič ne prestraši teroristov bolj kot to, da smo se sposobni odzvati.

Grožnja terorizma temelji na naši togosti, tj. togosti umirjenih, konzervativnih sistemov, in nezmožnosti prilagajanja novim načinom komunikacije, pretokom informacij, prenosom denarja in pretokom oseb. Napredek bomo dosegli le z vzpostavitvijo prilagodljivih struktur, začasnih skupin, horizontalno in interoperabilno izmenjavo informacij, sodelovanjem med agencijami in državami ter okrepitvijo Eurojusta. Odstop gospoda de Vriese je bil jasno zelo slab znak. S tem se je potrdilo, da EU ne more preseči bedastega in zastarelega nacionalnega pristopa k varnosti. To je žal značilno za nezmožnost izmenjave informacij in izvrševanje odločitev. Reformna pogodba na drugi strani pomeni jasen in pozitiven odziv.

Minimalna pravila o policijskem sodelovanju, približevanje kazenskih in civilnih zakonikov, vzajemno priznavanje sodb v kazenskih in civilnih postopkih ter varstvo dokazov v EU, žrtev kaznivih dejanj in zločincev samih so ukrepi, ki kažejo, da je mogoče z veliko energije, denarja in političnega prizadevanja obvladovati terorizem ter pomagati evropskim državljanom v Londonu, Glasgowu in drugih ogroženih krajih.

Komisar, države članice imajo do decembra 2007 čas za izvršitev tretje direktive o pranju denarja. Pozivam komisijo, naj bo jasna in odločna pri zahtevanju izvajanja potrebnih varnostnih ukrepov za nadziranje pranja denarja in financiranje terorizma. To bo pomagalo nam, mi pa moramo pomagati vam. Potem bomo lahko jasno povedali, da smo pripravljeni na borbo in zmago.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) 12. december 2006 je zgodovinski datum, ko je Sodišče Evropskih skupnosti v celoti razsodilo za argument, ki sem ga pred leti prav v tem prostoru zagovarjal pred Svetom in Komisijo, o pravici do obveščenosti o obtožbi o terorizmu. Vendar pravici ne bo zadoščeno in pravega boja proti terorizmu ne bo, dokler bodo nedolžne žrtve, kot je organizacija People's Mujahidin of Iran, še vedno na tem seznamu in medtem ko glavna svetovna teroristična organizacija, iranska revolucionarna garda in vse njene satelitske organizacije v Iraku, Libanonu, Zalivu in drugod po svetu, še vedno deluje nekaznovano ter nesporno, ker se evropske institucije bojijo soočiti s terorizmom.

Pozivam institucije, da storijo to, k čemur so bile pozvane.

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, menim, da je bila to zelo koristna, zanimiva in izjemno primerna razprava, toliko bolj glede na že omenjene nedavne dogodke na Danskem in v Nemčiji.

Svetu bom posredoval veliko vaših predlogov, skrbi in nasvetov, kot je moja dolžnost, ter vam zagotavljam, da je portugalsko predsedstvo seveda pripravljeno na sodelovanje in dialog s Parlamentom, ob upoštevanju pravnih določb, ki so za nas veljavne.

To je seveda težka in zapletena razprava. Nekateri menijo, da moramo nadaljevati, drugi menijo, da smo že šli predaleč in bi se morda morali vrniti. Nekateri kritizirajo, medtem ko drugi odobravajo, nekateri obsojajo, drugi pa spodbujajo. Vendar se vsi strinjamo, da moramo voditi trd in odločen boj proti tej novi nadlogi, torej terorizmu, ter pri tem boju nikakor ne smemo pozivati k premirju. Tudi za nas je to proces učenja, stalen proces izboljševanja. To je nova grožnja, ki nam prej ni bila znana in proti kateri se nismo bili navajeni boriti in jo odpravljati. Zato se moramo nenehno izpopolnjevati, učiti in ukrepati za zagotavljanje, da se taki napadi, kot smo jim bili priča, ne ponovijo.

Trdo smo delali in povsem upravičeno na splošno sodelovali s tretjimi državami. To je mednarodni boj. Nobena država članica, prav tako nobena organizacija ali skupina držav, se ne more sama učinkovito soočiti z bojem ali grožnjo, ki je pred nami. Potrebujemo zelo močno mednarodno sodelovanje.

V pripravah na to razpravo sem upošteval niz ukrepov in dejanj, ki smo jih sprejeli na področju preprečevanja, zaščite, pregona in odzivanja na teroristične napade. Ugotovil sem, da smo, čeprav je še veliko dela, že veliko naredili in si moramo prizadevati za izboljšanje na tistih področjih, kjer nismo bili tako uspešni, kot bi lahko bili. Tukaj je bistveno omeniti ocenjevalne mehanizme, ki smo jih vzpostavili posebej za možnost oblikovanja sklepov, kot pomoč za izboljšanje sprejetih ukrepov, potem ko so se ukrepi že nekaj časa izvajali.

Želim povedati, da je za portugalsko predsedstvo in za Svet boj proti terorizmu mogoče voditi in ga bomo vodili, to vam zagotavljam, le v okviru spoštovanja temeljnih vrednot in načel, kar sta v boju proti terorizmu ogroženi točki: torej, obramba teh načel in vrednot. Zapostavljanje ali neupoštevanje teh načel in vrednot bi nam v boju proti terorizmu škodilo. Portugalsko predsedstvo bo zlasti previdno pri tej točki in ne bo sklepalo kompromisov.

Končno, želim povedati, da je bilo tej točki posvečeno veliko pozornosti, pri čemer sem jo sam omenil v prvem govoru, in da predsedstvo tesno sodeluje z generalnim sekretarjem Sveta pri preučevanju vprašanja o koordinatorju za boj proti terorizmu, torej, kako razširiti njegove pristojnosti in sposobnosti ter mu omogočiti učinkovito izvajanje vloge, za katero je bil položaj prvotno oblikovan. Zavedam se, da lahko pride do zamude. Portugalsko predsedstvo si prizadeva za pospešitev razprave v okviru organov Sveta in da ob primernem času objavi imenovanje novega koordinatorja za boj proti terorizmu.

Kot sem dejal, bom upošteval nasvete, predloge in skrbi iz te razprave. Nismo in nikoli ne bomo ravnodušni do vaših stališč; ne trdimo in nikoli nismo trdili, da smo popolni ali da je bilo vse naše delo dobro, brežhibno ali nedostopno za kritiko. Nasprotno, naša prizadevanja bodo vedno usmerjena k izboljšanju za zagotavljanje, da bo naša družba vedno ostala svobodna, odprta in demokratična ter se bo uprla družbam, ki si želijo nasprotno. Najlepša hvala.

Franco Frattini, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, zahvaljujem se vsem, ki so govorili v tej zelo pomembni razpravi. Nekateri so dejali, da za terorizem potrebujemo politično strategijo. Gospod Mayor Oreja, s tem se strinjam. Terorizem je treba odpraviti z globalno politično strategijo.

Veliko ste govorili o preprečevanju in boju proti nasilni radikalizaciji. V svojem uvodu sem v zvezi z nekaterimi predlogi navedel nekaj posebnosti. Lahko vam povem, da v zvezi z nasilno radikalizacijo obstaja pomembna pobuda.

Čez malo več kot mesec dni, 16. in 17. oktobra, bo prvič potekala evropska konferenca o vlogi izobraževanja in šol pri izkoreninjanju nasilne radikalizacije med najmlajšimi člani družbe. Pozvali smo svet izobraževanja v Evropi in seveda vabim opazovalce iz Evropskega parlamenta, ki želijo sodelovati. To bo priložnost, da jasno povemo, da želimo kulturo zla in nasilja zamenjati s kulturo strpnosti in sodelovanja.

Načrtujemo vse pobude, ki so bile sprožene v državah članicah za boj proti radikalizaciji in preprečevanju novačenja teroristov. Rezultati in dobre prakse, ki jih bomo razkrili s tem načrtovanjem, bodo seveda Parlamentu na voljo.

Veliko smo govorili o razširjanju ter izmenjavi podatkov in informacij. Gospe in gospodje, pogosto imamo veliko podatkov, dejansko preveč podatkov, vendar nobene ustrezne analize teh podatkov. Zato moramo Europolu zagotoviti močnejšo vlogo. Zahvaljujem se vsem, ki so podprli krepitev Europola, vključno z gospodom Pirkerm. Lanskega decembra sem vložil predlog Svetu o tej temi in upam, da bo portugalsko predsedstvo pred koncem tega leta podprlo sprejetje okrepljene analitične vloge Europola.

Julija je bila predstavljena pobuda o biološkem terorizmu. Zelo jasno smo navedli ranljive dele in kje je potrebno večje evropsko sodelovanje, pri čemer se sklicujem na gospoda Borghezia, ki je izpostavil vprašanje. Nekateri so govorili o neuspešnem ukrepanju držav članic. Strinjam se z izvajanjem poimenovanja in izpostavljanja. Lanskega junija sem objavil dokument, ki zelo jasno poudarja, katere države članice zamujajo tudi pri izvajanju veljavne zakonodaje proti terorizmu. To pomeni, pri čemer nagovarjam zlasti gospoda Guardansa Cambója, da sem pripravljen poudariti odgovornosti, vendar bo to izvajanje koristno le, če vse države članice in Svet upoštevajo izjavo o opustitvi ukrepanja kot predlog in spodbudo za napredek.

Več poslancev je govorilo o čezatlantskih odnosih. Gospe in gospodje, verjamem, da je večje sodelovanje z Združenimi državami Amerike nujno in da hkrati potrebujemo več vključevanja Evrope. Med drugim se zahvaljujem gospodu Cashmanu, da je izrazil to načelo. Zato nima smisla, da smo pri pripravi in razvoju evropskega modela počasni ter hkrati kritiziramo Združene države Amerike, ker dejansko imajo model. Menim, da je nujen večji vložek Evrope in več sodelovanja z Združenimi državami, vendar ne moremo reči, da Združene države Amerike pomenijo težave za Evropo. Težava so teroristi in njihove dejavnosti v središču Evrope. To je treba upoštevati.

(Ploskanje.)

Moja zadnja misel je: prepričan sem, da bo nova evropska pogodba uvedla boljše instrumente, ki nam bodo omogočili instrument za sodelovanje s Parlamentom za končno vzpostavitev soodgovornosti med tremi institucijami. Prav tako nam bo v Komisiji in Svetu omogočila večjo moč. Menim, da bodo zdaj vsi državljani lahko razumeli in jasno ugotovili, kdo je ravnal napačno in kdo prav ter kdo ni ukrepal, ko bi moral. Zato upajmo, da bo ta pogodba postala resnična, da se bomo o njej končno sporazumeli in da bo ta parlament postal celovit institucionalni dejavnik v boju proti terorizmu.

(Ploskanje.)

Predsednica. – Hvala, gospod Frattini. Opravičujem se za hrup, vendar ni bilo mišljeno kot pomanjkanje spoštovanja do vas.

Ta skupna razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo 11. oktobra.

Pisne izjave (člen 142)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Tako kot v prejšnjih razpravah so se večina EP, Komisija in Svet izognili navajanju podrobnosti ali celo resni analizi terorizma, v vseh oblikah, vključno z državnim terorizmom, ali „boju proti terorizmu“; jasno je, da si stalno prizadevajo za analizo terorizma zunaj okvira, da bi prikrili temeljne vzroke terorizma in politiko, ki povzroča terorizem.

Takšno ravnanje je toliko bolj resno in politično pomembno, ker je v „boju proti terorizmu“, pri katerem imata ZDA in EU vodilni vlogi, vedno bolj očitno, da se narodi sveta soočajo z instrumentom, ki ne spoštuje mednarodnega prava, uničuje suverenost narodov in ogroža neodvisnost držav s spodbujanjem posredovanja, napadov in vojne, bodisi v Afganistanu, Iraku ali Palestini, s sto tisočimi žrtvami.

Čeprav so nekateri govorniki *do izčrpanosti* ponavljali ohranjanje človekovih pravic v „boju proti terorizmu“ in v napadu varnostnih ukrepov, ki podpirajo ta boj, vedno več razmer in dejstev kaže na nespoštovanje temeljnih svoboščin, pravic in zagotovil državljanov.

Alexander Stubb (PPE-DE), v pisni obliki. – Bistvo EU je prosti pretok oseb, blaga, storitev in kapitala. Oviranje teh stvari je treba obravnavati resno. Boja proti terorizmu, kot dela mednarodnega kriminala, ne smemo zapostavljati.

Seveda je terorizem občutljiva tema. Nikoli ne smemo pozabiti, da morajo vse politike na področju boja proti terorizmu temeljiti na spoštovanju temeljnih pravic in človeškega dostojanstva.

Ukrepi morajo biti prav tako učinkoviti in sorazmerni s koristmi na področju varnosti. Dvomim na primer, da nove omejitve v zvezi s tekočinami na letalih izpolnjujejo ta merila.

Pozdraviti je treba vsako prizadevanje za boljše usklajevanje med državami članicami ter med državami članicami in institucijami EU. Po odstopu gospoda de Vriesa je treba čim prej imenovati novega koordinatorja za boj proti terorizmu v EU.

PRESEDUJOČI: GOSPOD COCILOVO

Podpredsednik

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, opozorila bi le, da smo med razpravo predsedujočemu Sveta, ki je že odšel, in Komisiji postavili zelo natančna vprašanja na katera nismo dobili odgovorov. Od Sveta in Komisije želim pisni odgovor na svoja vprašanja v zvezi s *kontaktno skupino na visoki ravni za varstvo podatkov in zakonu Združenih držav o nadzoru tujih obveščevalnih služb (Foreign Intelligence Surveillance Act)*.

Predsednik. – Nadaljevali bomo v skladu s Poslovníkom in na podlagi zahteve.

3. Sestava Parlamenta: glej zapisnik

4. Razpored dela: glej zapisnik

Richard Howitt (PSE). – Gospod predsednik, glede vprašanja o pravilnosti postopka pozivam predsednika Parlamenta, da nujno ukrepa in zahteva zaščito za delegacijo iz Kolumbije, ki je 27. in 28. junija obiskala Parlament, in katere članom so prejšnji teden grozili s smrtjo, ker so govorili v Parlamentu in podprli predlog o izmenjavi zapornikov kolumbijskega spora iz humanitarnih razlogov.

Obtožba, da vsi člani delegacije, vključno z Yolando Pulecio de Betancourt, materjo nekdanjega francoskega predsedniškega kandidata v Kolumbiji, monsignorjem Luisom Augustom Castrom, vodjo katoliške cerkve v Kolumbiji, in dr. Josejem Noejem Riosem, generalnim sekretarjem kolumbijske liberalne stranke, podpirajo gverilsko gibanje v državi, je absurdna in spravlja skupino v veliko nevarnost.

Izključno iz humanitarnih razlogov pozivam predsednika, da naredi vse, kar je v njegovi moči, da poskrbi za njihovo varnost.

(Ploskanje.)

5. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za rezultate glasovanja in druge informacije v zvezi z njim: glej zapisnik)

5.1. Trajnostno ravnovesje med ribolovno zmogljivostjo in ribolovnimi možnostmi (glasovanje)

– Poročilo: Casaca (A6-0297/2007)

5.2. Predlog spremembe proračuna št. 5/2007 (glasovanje)

– Poročilo: Elles (A6-0300/2007)

5.3. Notranji prevoz nevarnega blaga (glasovanje)

– Poročilo: Liberadzki (A6-0253/2007)

6. Dobrodošlica

Predsednik. – V galeriji nas spremlja delegacija iz parlamenta Južne Afrike. Toplo pozdravljam delegacijo Južne Afrike, ki bo sodelovala na 10. medparlamentarnem srečanju med EP in Južno Afriko 5. in 6. septembra.

(Ploskanje.)

7. Čas glasovanja (nadaljevanje)

(Pred glasovanjem)

Gary Titley (PSE). – Gospod predsednik, ali mi lahko v zvezi z izjavami o interesu pojasnite, ali morajo kmetovalci, ki proizvajajo mleko, pri glasovanju o naslednjih treh poročilih o mleku predložiti izjavo o interesu in se vzdržati glasovanja?

(Ploskanje.)

Predsednik. – Gospod Titley, očitno nadaljujemo na podlagi deklaracije, ki so jo podpisali posamezni poslanci s sklicevanjem na navzkrižje interesov ob prevzemu mandata in na posamezne parlamentarne postopke.

7.1. Konzervirano mleko za prehrano ljudi (glasovanje)

– Poročilo: Jeggle (A6-0282/2007)

7.2. Skupna organizacija trga mleka in mlečnih izdelkov (glasovanje)

– Poročilo: Jeggle (A6-0283/2007)

7.3. Dodatna pravila o skupni ureditvi trga z mlekom in mlečnimi proizvodi (glasovanje)

– Poročilo: Jeggle (A6-0284/2007)

*
* *

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Gospod predsednik, glede na to, da nas v galeriji spremljajo predstavniki delegacije iz parlamenta Južne Afrike, ali jih lahko prosimo, da posredujejo naše sporočilo o obsodbi Mugabejevega režima v Zimbabveju in naše pričakovanje, da bo Južna Afrika sprejela ustrezne ukrepe za izboljšanje razmer v tej državi?

(Ploskanje.)

Predsednik. – Vašo zahtevo, ki jo osebno pozdravljam, bom upošteval, pri čemer bomo poskušali to urediti ob usklajevanju poslovnika, ob izvedbi glasovanja.

7.4. Omejitve EU o tekočinah, ki jih potniki lahko nesejo na letalo (glasovanje)

– Resolucija: B6-0267/2007

7.5. Logistika tovornega prometa v Evropi in trajnostna mobilnost (glasovanje)

– Poročilo: Ayala Sender (A6-0286/2007)

7.6. Poročilo o dejavnosti EURES-a za obdobje 2004–2005: skupnemu evropskemu trgu dela naproti (glasovanje)

– Resolucija: B6-0322/2007

7.7. Zmanjševanje škode zaradi uživanja alkohola (glasovanje)

– Poročilo: Foglietta (A6-0303/2007)

8. Obrazložitev glasovanja

– Poročilo: Casaca (A6-0297/2007)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Trajnost ribolovnih virov obravnavamo kot bistveno za zagotavljanje ribolovne dejavnosti in sposobnosti preživetja ribiškega sektorja, vendar ne sprejemamo politike za upravljanje flote, kot je bila sprejeta v EU, ali zmanjšanja flote, katerih glavne posledice bodo bistveno zmanjšanje proizvodnih sredstev in občutna izguba delovnih mest.

Za doseganje cilja trajnostnega ravnovesja med ribolovno zmogljivostjo in ribolovnimi možnostmi je treba upoštevati socialne in gospodarske razmere v ribiškem sektorju z uporabo mehanizmov za subvencioniranje ali nadomestila ribičem, ki so jih prizadele gospodarske posledice okolju prijazne ribolovne dejavnosti, in z ukrepi za zmanjšanje ribolova, zlasti v regijah z omejenimi možnostmi, ki so odvisne od ribiškega sektorja.

Podobno je treba ribolovni napor uskladiti s sedanjimi viri in za zaščito morskega okolja, kar bi hkrati pospeševalo obalni ribolov v manjšem obsegu in neindustrijski ribolov ter zaščitilo ribolovne skupnosti; v zvezi s tem bi zlasti pomagalo povečanje izključnih ribolovnih območij držav članic s sedanjih 12 na 24 navtičnih milj in za najbolj oddaljene regije s 100 na 200 navtičnih milj.

Robert Navarro (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo kolega Casaca, ker jasno poudarja nasproten učinek sedanjega sistema, ki včasih povzroča sprejemanje odločitev, ki niso povezane z dejanskimi lokalnimi razmerami.

Če na primer obravnavamo primer visečih mrež „thonaille“ za ribolov v Sredozemlju. Tisti, ki to počnejo, so si prizadevali za razvoj svojih ribolovnih metod, vendar nedavno sprejeta zakonodaja zanje določa nesorazmerne omejitve, kar lahko povzroči njihovo izginjanje. Dejansko se soočajo z nelojalno konkurenco z vzhodnega Atlantika španskih in francoskih kolegov. V skladu s predlogom poročila bi pristop, ki uporablja geografska ribolovna območja in upošteva posebne značilnosti uporabljenih tehnik, omogočil zagotavljanje bolj poštene porazdelitve ribolovnega navora, kar lahko zagotovi trajnostno ravnovesje med ribolovno zmogljivostjo in ribolovnimi možnostmi.

– Poročilo: Elles (A6-0300/2007)

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Podpiram poročilo gospoda Ellesa o predlogu spremembe proračuna št. 5/2007. Pri tem izpostavljam posebno težavo v naši državi, ki bi lahko ogrozila podporo dodatni porabi.

Težava v Veliki Britaniji je, da je Margaret Thatcher s sporazumom iz Fontainebleauja iz leta 1984 zapustila prihodnjim britanskim vladam tako imenovano strupeno tabletko. Na podlagi sporazuma iz Fontainebleauja se Veliki Britaniji vrne dve tretjini razlike med letnimi prispevki in letnimi prejemki od EU. Zato vsi novi programi porabe Veliko Britanijo stanejo dvakrat toliko; najprej plačamo svojih 50 %, nato izgubimo dve tretjini prispevka EU, pri čemer se le v našem primeru prispevek EU zmanjša s 50 % na manj kot 17 %. Ker se dopušča, da so britanski prispevki tik pod 15 % skupnega proračuna, ima Velika Britanija izgubo z vsakim novim projektom, za katerega prejme manj kot tretjino prejemkov.

– Poročilo: Liberadzki (A6-0253/2007)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Poročilo navaja, da se v EU na leto opravi prevoz približno 110 milijard ton/km blaga, ki je nevarno za ljudi in okolje, kar pomeni skoraj 8 % celotnega prevoza blaga. Od tega se 58 % prevoza opravi z železnico, 25 % po zračnih poteh in 17 % po celinskih plovih poteh.

Mednarodni prevoz nevarnega blaga urejajo mednarodni sporazumi.

V zvezi s tem verjamemo, da mora koristno in nujno sodelovanje na ravni EU zaščititi polno suverenost držav članic v zvezi s prevozom (nevarnega) blaga na njihovem ozemlju, na primer s pomočjo pravice do urejanja, izdaje posameznih dovoljenj in prepovedjo prevoza nevarnega blaga, zlasti zaradi nacionalne varnosti ali zaščite okolja.

To je stvar načela, ki je vse bolj pomembno v smislu nenadzorovane liberalizacije prevoza, ki ga pospešuje EU.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Predlog Komisije o poenostavitvi in poenotenju evropske zakonodaje o prevozu nevarnega blaga je treba v celoti potrditi, vključno v interesu za boljšo pravno ureditev.

31. avgusta 2007 sem obiskal sedež za upravljanje prometa zaradi sedmih cestnih predorov, med njimi je tudi najdaljši predor v Nemčiji, in spoznal potrebo po usklajevanju, zlasti določb o prevozu nevarnega blaga v predorih.

Prevoz ne le blaga kot takega, ampak tudi nevarnega blaga, hitro narašča, kar se dogaja povsod po svetu, zato tudi tega povečanja ne more prevzeti le en način prevoza. Zato je smiselno sprejeti zadevna pravila ne le za cestni in železniški prevoz, ampak tudi prevoz po celinskih plovnih poteh. To izboljšuje možnosti za uporabo somodalnega pristopa k težavi v zvezi s potrebami prevoza. V zvezi z razumevanjem sodržavljanov je zlasti koristno omeniti, da veljavni pravni akt upošteva ne le posebna priporočila Združenih narodov, ampak tudi zahteve subsidiarnosti držav članic. Dejstvo, da direktiva povzema štiri „stare“ direktive in prihrani 2 000 strani zakonodajnega besedila, je primer dejavnega zmanjševanja birokracije.

Države članice bodo ohranile pravico do urejanja ali celo prepovedi prevoza nekaterega nevarnega blaga na svojem ozemlju zaradi nacionalne varnosti ali zaščite okolja. V končni analizi lahko javnost pričakuje, da bo ta direktiva prispevala k izboljšanju varnosti prevoza in okolja.

Fernand Le Rachinel (ITS), v pisni obliki. – (FR) Vsaj tokrat je cilj predloga Komisije, torej usklajevanje pravil za prevoz nevarnega blaga, korak v pravo smer. Seveda si predlagano besedilo prizadeva za poenostavitev in poenotenje veljavne zakonodaje Skupnosti.

Zdaj štiri direktive in veliko odločb Komisije urejajo prevoz nevarnega blaga po kopnem (železnici in cestah) in po celinskih plovnih poteh. Ta neskladna zbirka pomeni, da so pravila preveč zapletena, težka za prenos v nacionalno zakonodajo in pogosto zastarela.

To je zlasti pomembna tema, ker se količina notranjega prevoza v EU stalno povečuje in s tem tudi količina nevarnega blaga. V EU je na leto skoraj 110 milijard ton/km prevoza tega blaga, kar znaša 8 % vsega prevoza blaga. Zaradi strateškega položaja, kot križišče Evrope, imajo cestna, železniška omrežja in omrežja celinskih plovni poti Francije pogosto preveč prometa in zato prihaja zlasti do nesreč v prevozu.

Skrajni čas je, da se odpravi postranska, odvečna zakonodaja EU v zvezi s tem ter se različnim akterjem in tudi nacionalnim organom omogoči zagotavljanje in polna okrepitev varnosti te vrste prevoza.

Andreas Mölzer (ITS), v pisni obliki. – (DE) Glede na stalno rast tovarnega prometa, katastrofalen požar tovornjaka v predoru Gotthard in podobni dogodki zagotovo ne bodo zadnje grozljive podobe nesreč tovornjakov. To zlasti velja, ker so tovornjaki nesorazmerno pogosto vpleteni v nesreče na avtocestah in se časi počitka pogosto ne upoštevajo zaradi vedno manjših marž in vedno večjega pritiska konkurence. Slaba nadgradnja cest in nastajanje zamaškov prav tako povečujejo potencialno nevarnost.

Če je v takšno nesrečo vpleteno vozilo, ki prevaža nevarno blago, so posledice seveda veliko bolj resne. Razen tega se vedno znova tovor radioaktivnih, jedkih ali eksplozivnih snovi nezakonito prevaža, kar v primeru nesreč službe za ukrepanje ob nesrečah postavlja v smrtno nevarnost. Pravilno in primerno je posodobiti varnostne zahteve, zaradi česar sem tudi sam glasoval za poročilo, čeprav je prav tako treba ustrezno okrepiti preverjanje.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Ena od osnovnih obveznosti in odgovornosti EU je ustvariti varne življenjske pogoje za evropske državljane. Količina notranjega prevoza blaga v EU se nenehno povečuje in v skladu s tem povečanjem se povečuje tudi količina prevoza nevarnega blaga.

Zato moramo zagotoviti, da se veljavna zakonodaja za prevoz nevarnega blaga poenostavi in razjasni. Namera o vključitvi prevoza nevarnega blaga po cesti, železnici in notranjih plovni poteh v eno samo direktivo bi lahko spodbudila somodalnost in z uporabo uveljavljenih pravil izboljšala varnost in hitrost, na

podlagi sprejetja novih meril za hitro dobavo blaga in zagotavljanja zadevnih storitev. Pogoji za to je vedno večja varnost prevoza na ozemlju EU, vključno s prevozom nevarnega blaga; verjamem, da bo to mogoče z izvajanjem ukrepov iz te direktive.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Glasujem za poročilo Bogus³awa Liberadzki o notranjem prevozu nevarnega blaga.

Profesor Liberadzki je vodilni strokovnjak na področju prevoza. Njegovo poročilo je napisano strokovno in omogoča poglobljeno analizo izpostavljenega problema.

Ena od prednostnih nalog Evropske unije je nedvomno Evropejcem zagotoviti varne življenjske pogoje. To vključuje tudi varnost prevoza v vsej Uniji in zlasti prevoza nevarnega blaga. Povečan pretok blaga in storitev je povzročil povečanje cestnega, železniškega in rečnega prevoza. Zato podpiram pobudo za združitev vseh oblik prevoza v okvir ene same direktive. Menim, da si moramo na evropski ravni prizadevati za vzpostavitev zakonodaje z največjo dodano vrednostjo za državljane EU. Združitev vseh predpisov v en sam dokument EU bo povečala preglednost, dostopnost in učinkovitost njihove uporabe.

– **Poročila: Jeggler (A6-0282/2007, A6-0283/2007, A6-0284/2007)**

Andreas Mölzer (ITS). – (DE) Gospod predsednik, glasoval sem za poročila Jeggler, ker upam, da bodo omogočila preživetje naših kmetov. Nazadnje so nekoč kmetje s svojimi izdelki lahko ustvarili dober zaslužek. Danes se cene živil nenehno zvišujejo, vendar je preprostim kmetom vedno bolj vsiljena vloga prosilcev, medtem ko imajo velike družbe od tega koristi in pobirajo visoke stopnje dobička. Pogosto maloposestniki potrebujejo dodaten vir prihodka za preživetje, pri čemer je ljubezen do narave prevladujoč in edini razlog večine, da se odločijo za to dvojno breme. Vedno večje številke pomenijo priznavanje poraza, kar je že povzročilo odvisnost od uvoza na področju proizvodnje sadja, zelenjave in krme.

Od pristopa k EU je več kot 50 % avstrijskih kmetov opustilo svoja podjetja, kar pomeni ustavitev proizvodnje mleka. Tako se hitro približujemo točki, ko bo naša samozadostnost v zvezi s svežim mlekom in proizvodi iz svežega mleka ogrožena.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, med današnjim glasovanjem o treh poročilih o mleku sem izrazil podporo predlogom Komisije, ker verjamem, da pomenijo korake v pravo smer.

Prekomerna pravna ureditev trga mleka in mlečnih proizvodov za konzumno mleko v EU je nepotrebna in nesmiselna, kar škodi potrošnikom in proizvajalcem. Zato je edino pravilno, da se veljavni predpisi liberalizirajo. Priporočljivo je, da se, razen treh veljavnih kategorij konzumnega mleka, omogočijo dodatne kategorije konzumnega mleka z drugo vsebnostjo maščobe. Tako bodo lahko imeli potrošniki in proizvajalci večjo izbiro. Takšen razvoj je mogoče le pozdraviti.

Pravzaprav si mora Komisija močno prizadevati za liberalizacijo trga konzumnega mleka, ker je sedanji sistem mlečnih kvot zastarel in nedelujoč. Ni razloga, da se proizvajalcem zaradi proizvodnje velikih količin mleka še vedno nalagajo kazni. Zdaj, ko se povpraševanje po mleku in proizvodih konzumnega mleka po svetu povečuje, mlečne kvote jasno dokazujejo, da ovirajo razvoj mlečne industrije v vsej EU.

Liam Aylward (UEN), v pisni obliki. – Ker je sektor mleka zdaj trden, so kmetovalci, ki proizvajajo mleko v Evropi, zelo optimistični. Zaradi vedno večjega povpraševanja po mleku v Aziji, manjše evropske proizvodnje in vedno večje porabe zemlje v ZDA za biogoriva so cene mleka dosegle rekordno visoko raven.

Kot poslanec EP, ki zastopa irsko podeželje, sem vesel, ker so si kmetovalci, ki proizvajajo mleko, zaslužno oddahnili, čeprav se proizvodni stroški še naprej dvigajo, zaradi česar manjši kmetovalci, ki proizvajajo mleko, težje preživijo.

Sprememba mehanizmov za upravljanje trga je povezana z nestabilnostjo. Ker naj bi se mlečne kvote odpravile do leta 2015, je treba sprejeti določbe za odpravo nestanovitnosti trga. Odziv proizvajalcev ni znan. S povečanjem proizvodnje mleka se bodo znižale cene. Zaščitni mehanizmi, ki jih dovoljuje Svetovna trgovinska organizacija, bodo ključni za stabilnost.

Zdaj so izvozna nadomestila zaradi trdnosti svetovnih trgov mleka obdavčena po ničelni stopnji. Zagotoviti moramo, da se ohranijo kot mehanizmi, ki se lahko uvedejo pozneje.

Spremembe v sektorju mleka so neizogibne, vendar mora biti prehod dobro voden, da se kmetom v Evropi zagotovi stabilna in svetla prihodnost.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Strinjamo se s smernico v poročilu, da je pomembno predvsem kakovostno spodbuditi program za šolsko mleko. Seveda obžalujemo, da je ta program v sedanjih oblikah sprejeto filozofijo upravljanja in s trenutno dodeljenimi sredstvi v veliko primerih pospešil prenehanje pitja mleka zaradi slabe kakovosti in nezadovoljive narave izdelkov, ki so na voljo, glede na okus učencev v višjih razredih osnovne šole.

Zato se strinjamo, da je treba obseg proizvodov za vključitev v ta program razširiti glede na raznolikost, hranilne vidike in racionalizacijo prehrane. Seveda si moramo zapomniti, da moramo nujno rešiti preprosta vprašanja, kot je pomanjkanje omrežij za hlajenje, ker to šole in veliko portugalskih šolarjev odvrča od vsega, razen od steriliziranega mleka.

Hranilna vrednost mleka je dobro znana in vemo, da moramo ljudi spodbujati k pitju mleka. Vendar je za to potrebna pomoč proizvodnji kakovostnega mleka, pri čemer so ključne številne manjše množice; glavne družinske kmetije, ki s pomočjo neintenzivne mlečne živinoreje ohranjajo podeželske skupnosti in prebivalstvo na podeželju.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Poročila o mlečnih izdelkih odbora za kmetijstvo so mešanica različnih stvari. Junilistan (junijska lista) podpira Komisijo v zvezi s tem, da je treba omogočiti proizvodnjo in prodajo konzumnega mleka, ki ni razvrščeno v nobeno od treh kategorij, ki so zdaj veljavne. Takšna liberalizacija je dobra in Švedski, ki je imela od leta 1995 težave s prilagajanjem švedske tradicije strogim pravilom o mlečnih izdelkih EU, olajša stvari.

Ostali dve poročili o mleku temeljita na skupni kmetijski politiki EU in ju Junilistan zavrača. Proizvodnja mleka mora biti predmet prostega trga in običajnega nadzora hrane na podlagi javnega zdravja.

Predlogi sprememb v poročilu (A6-0283/2007) odbora za kmetijstvo o skupni organizaciji trga mleka in mlečnih izdelkov so preprosto nesmiselni. Predlagajo, da se ustvarjeni proračunski prihranki porazdelijo v mlečnem sektorju in se vzpostavi program za prestrukturiranje sklada za mleko, pri čemer se podpre tiste v mlečnem sektorju, ki jih je prizadela večja liberalizacija trga, okrepi promocijske ukrepe in promocijske dejavnosti za sektor mleka, podpre proizvodnja mleka na gorskih območjih ter okrepi sistem mleka za šole.

Tem predlogom močno nasprotujemo. Junijska lista bi ugotovila, da Evropski parlament prav tako nima pristojnosti soočanja v kmetijski politiki EU, ker bi se lahko Unija ujela v past protekcionizma in obsežnih subvencij za različne skupine v kmetijskem sektorju.

Christel Schaldemose (PSE), v pisni obliki. – (DA) Danski poslanci skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu, gospod Rasmussen, gospa Thomsen, gospa Schaldemose, gospod Jørgensen in gospod Christensen, so glasovali proti, ne le predlogom Komisije, ampak tudi Parlamenta. Po mnenju delegacije je reforma sistema mleka za šole nujna, vendar predlog ni dovolj obsežen. Delegacija verjame, da je treba podporo mleka z visoko vsebnostjo maščobe popolnoma odpraviti, medtem ko mora zdravo mleko prejeti največjo podporo.

Vendar delegacija želi poudariti svojo podporo reformi kmetijske podpore EU v smeri večje tržne usmerjenosti, pri čemer mora biti kmetijska politika EU med drugim povezana z okoljsko politiko in pobudami za javno zdravje.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Za zagotovitev integritete tega parlamenta morajo vsi poslanci, ki imajo finančne interese v sektorju mleka, predložiti izjavo o interesu v zvezi s temi glasovanji.

– Resolucija: B6-0267/2007

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, glasoval sem za to resolucijo, ker menim, da moramo včasih pregledati ta ukrep in oceniti, ali je dejansko ustrezen in učinkovit. Če ni učinkovit, ga bomo odpravili, če je le delno učinkovit in ustrezen, ga bo treba ustrezno spremeniti. Vendar moramo v vsakem primeru delovati za standardizacijo izvajanja, to je za zagotavljanje enotnosti preverjanj, da se za vedno končajo neprijetnosti, ki se zdaj dogajajo na letališčih.

John Attard-Montalto (PSE). – (MT) Želim pojasniti, da v zvezi z varnostjo ne sme biti nobenih kompromisov. Upoštevati moramo, da je primer omejitev o vnosu tekočin na letala res neprijetna in je

zoprno, da moramo odvreči svojo prtljago, vendar je na drugi strani zaščita najpomembnejša; zaščita je najboljši način.

Če nas britanske obveščevalne službe opozarjajo, da še vedno obstaja nevarnost, potem še vedno obstaja nevarnost. Ne smemo sklepati nobenih kompromisov in zato moramo biti zelo previdni pri sprejemanju resolucij in potrjevanju predlogov, ki zadevajo to temo, da naše ravnanje v nobenem primeru ne bo šibko ali slabo.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) V času svojih rednih službenih potovanj sem bila priča neprijetnim težavam potnikov s tekočinami v ročni prtljagi na evropskih letališčih. Potniki morajo odvreči svoje kozmetične proizvode. Na srečo lahko popijejo pollitrsko steklenico mineralne vode, vendar bo krema posta britju ali šampon, ki presega dovoljeno omejitev, končala v pripravljenih zabojnikih.

Potniki strogo letališki nadzor obravnavajo kot kršitev svojih pravic. Ne vedo, zakaj morajo to storiti in so jezni na Unijo z birokratskimi pravili. Njihov namen leta je različen in zato ne razumejo, zakaj morajo odvreči svoje proizvode za osnovno higieno. Prav tako zaposleni nimajo časa ali naklonjenosti za utemeljevanje strogih pregledov kot protiterorističnega mehanizma.

Glavoval sem za predlog resolucije, ki predlaga odpravo spornih ukrepov z vplivom na letalske potnike in poudarja potrebo po raziskovalnih študijah, da se poiščejo učinkovita orodja za zaznavanje eksplozivnih snovi v tekočinah. Verjamem, da bo Evropska komisija temeljito preverila prepoved vnosa tekočin v letala in bo, če se ne razkrijejo dodatna dejstva, odpravila ta sporen ukrep.

Gerard Batten, Derek Roland Clark, Nigel Farage, John Whittaker in Thomas Wise (IND/DEM), v pisni obliki. – Čeprav Neodvisna stranka Združenega kraljestva načeloma podpira vsako razveljavitev zakonodaje EU, je to vprašanje nacionalne varnosti in zato stranka ne bi mogla podpreti ukrepa, ki bi lahko ogrozil letalske potnike in posadko. Kot je navedla britanska vlada, je terorizem še vedno resna in stalna grožnja.

Graham Booth (IND/DEM), v pisni obliki. – Čeprav Neodvisna stranka Združenega kraljestva načeloma podpira razveljavitev vsake zakonodaje EU, je to vprašanje nacionalne varnosti in zato stranka ne bi mogla podpreti ukrepa, ki bi lahko ogrozil letalske potnike in posadko. Kot je navedla britanska vlada, je terorizem še vedno resna in stalna grožnja.

Stališče britanske vlade:

britanska vlada podpira potrditev iz resolucije odbora za promet in turizem, da je v Evropi potrebna visoka raven varnosti v letalstvu. Terorizem ostaja resna in stalna grožnja. Nepraktično bi bilo testirati več kot majhen delež tekočin, ki jih potniki želijo prinesiti na letalo. Zato je začasni nadzor, dokler ne bo končano delo na področju primernejših rešitev, ki temeljijo na tehnologiji, edini način za ustrezno zagotavljanje varnosti potnikov.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – To resolucijo sem podprl zlasti zato, ker vključuje zahtevo po pregledu učinkovitosti in pravičnosti uredbe (ES) št. 1546/2006 (vnos tekočin na letalo). Najbolj nesmiselno se mi zdi, da lahko letim v Evropo z dajatev prostimi tekočinami, če pa bi prestopil na drugo letalo znotraj EU, bi mi organi oblasti te tekočine zasegli.

Ali se morda Komisija ne strinja, da teroristi verjetno bolje poznajo zadevno uredbo kot povprečni potnik in bodo zato ravnali v skladu s tem? To prav tako pomeni, da je varnost na vseh letališčih zunaj EU manjša kot na najslabših letališčih v EU. Kot redni letalski potnik to težko dojamem, oziroma tega sploh ne morem dojeti.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) V zvezi z uredbo o omejitvah vnosa tekočin na letala menim, da je sprejetje predlogov sprememb, ki jih je vložila tudi naša parlamentarna skupina in pozivajo Evropsko komisijo, da razveljavi to uredbo, pozitiven korak, ker nikoli ni bilo nobenih dokazov, da je to v smislu varnosti učinkovito, niti ni bilo nobenih odločilnih dejstev, kot je bilo obljubljeno, z obsežnim javnim poročilom. Razen tega se poudarja, da mora Komisija, če namerava v prihodnje predložiti uredbo te vrste, najprej oblikovati poročilo, ki dokazuje, da bo takšen ukrep učinkovit.

Poudarjam, da Komisija, čeprav se sedanja zakonodaja izvaja, sploh ni objavila ali javnosti omogočila posebne izjave o prepovedih in omejitvah, za katere bi lahko ti ukrepi veljali, seznama izjem k tem pravilom ali razloge za ukrep. Komisija prav tako ni zagotovila popolne in ustrezne obveščenosti letalskih potnikov o svojih pravicah, zlasti v zvezi s primeri zlorabe pristojnosti pri uporabi varnostnih pravil.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Podpiram napredek pri pregledu sedanjih omejitev količine tekočin, ki jih lahko potniki prinesejo na letalo v EU. Glasoval sem za resolucijo, v kateri se poziva Evropsko komisijo, da pregleda omejitve in zagotovi njihovo sorazmernost s tveganjem.

Potrebujemo omejitve, ki so realne in sorazmerne z mogočim tveganjem. Vsi menimo, da je treba boj proti terorističnim grožnjam obravnavati zelo resno, vendar mora biti naš odziv sorazmeren in upravičen.

Vse stranke so zaskrbljene, da so sedanje omejitve, ki jih je uvedla Evropska komisija, nesorazmerno drage in moteče. Dobro bi bilo, da bi se stanje preverilo, in če se omejitve ne bodo odpravile, bo morala Komisija jasno utemeljiti, natančno zakaj so potrebne.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), v pisni obliki. – Britanski konservativci v celoti podpiramo pregled uredbe, ki določa, katere tekočine lahko potniki prinesejo na letalo in katerih ne smejo. Ta uredba se v EU izvaja na različne načine, kar povzroča neskladnost in očitno krivičnost, pri čemer je treba pri vsakem pregledu nujno obravnavati ta vidik. Vseeno menimo, da na tej stopnji ne bi bilo prav, da bi pozvali k razveljavitvi uredb, ker načeloma ne smemo prenačljeno napovedovati rezultata strokovnega pregleda, pri čemer je zaščita javnosti najpomembnejša.

Roger Knapman (IND/DEM), v pisni obliki. – Neodvisna stranka Združenega kraljestva podpira razveljavitve vsake zakonodaje EU. Vendar je to poseben ukrep, ki bi ogrozil potnike in posadko in ga zato ne moremo podpreti.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval proti tej resoluciji, s katero naj bi se razveljavila veljavna uredba, ki je bila sprejeta lansko leto in ki omejuje vnos tekočin na letalo. Zaskrbljen sem, ker so britanski liberalci in člani stranke zelenih v Evropskem parlamentu zdaj omogočili razveljavitve tega zakona, čeprav so varnostne službe in oddelek za promet predložili jasne dokaze, da je to zakonodajo treba ohraniti. Čeprav se strinjam s trajnim pregledom zakonodaje, bi bilo zdaj prezgodaj in nevarno razveljaviti zakonodajo.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Menim, da je grožnja varnosti zračnega prometa resnična in da je vpleteno tveganje veliko. Zato verjamem, da so neprijetnosti za potnike sorazmerne s tem, kar varujemo, in da to vprašanje nikakor ni kršenje pravic, svoboščin ali jamstev, ampak preprosto tehnični ukrep, ki se je izkazal kot učinkovit. Zato menim, da je Evropski parlament prenačljeno in presega svoje poročanje za zahtevo, da se uredba o vnosu tekočin na letala ne izvaja, razen v primeru novih dokazov v podporo takšnemu izvajanju.

Previdnostno načelo narekuje, da je bolje potrpeti malo neprijetnosti kot doživeti katastrofo. Varnostno načelo narekuje, da stvari ne smemo olajšati, razen če smo prepričani o vpletenih tveganjih.

Zato sem glasoval proti predlogu resolucije o določitvi ukrepov za izvajanje skupnih osnovnih standardov za varnost letalstva (vnos tekočin na letala).

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Medtem ko se veliko število izletnikov odpravlja nazaj na delo, je dobro premisliti o nekaterih varnostnih predpisih na letalih in letališčih.

Naj spomnim, da je na bruseljskem nacionalnem letališču vsako leto več kot 16 milijonov tranzitnih potnikov, pri čemer od lanskega novembra zanje velja prepoved vnosa tekočin v ročni prtljagi.

Po mojem mnenju v zvezi z ogrožanjem varnosti ni nobenega vprašanja. Vendar se je veliko število potnikov pritožilo zaradi načina izvajanja te prepovedi na različnih evropskih letališčih: na nekaterih letališčih so proizvodi, ki so kupljeni na letališču, dovoljeni v ročni prtljagi, na drugih letališčih pa niso dovoljeni.

Razen tega je težko uveljavljati takšen ukrep za potnike, če dodana vrednost v zvezi z varnostjo tega ukrepa ni bila nedvomno dokazana, kar se je zgodilo v tem primeru.

Zato se zdi zahteva Komisiji, da dokaže tehtnost tega ukrepa, smiselna in če se to dokaže, da zagotovi enotno izvajanje s popolno preglednostjo. Na ta način bodo lahko potniki končno vedeli, kaj narediti.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem proti temu poročilu, ker menim, da je pomembno, da se ta ukrep ne razveljavi, čeprav je pregled njegovega vpliva zelo smiseln. Potniki, ki se potujejo prek evropskih letališč, kot je Gatwick v regiji, od koder prihajam, so pogosto zmedeni in jezni zaradi izvajanja tega pravila. Zlasti to velja za način, na katerega se od potnikov pričakuje, da organom, ki pregledujejo ročno prtljago, izročijo svoje tekočine, za katere ni treba plačati dajatev in ki so jih kupili na letališču. To težavo imajo zlasti tranzitni potniki, ki kupujejo na „tranzitnem“ letališču in nato poskušajo tekočine prenesti mimo varnostnih

služb pred nadaljnjim letom. Nasprotoval sem popolni razveljavitvi, ker imamo še vedno utemeljene varnostne težave, ki morajo biti naša glavna prednostna naloga. Obstajajo tudi druge možnosti, ki bi bile lahko bolj sprejemljive za potnike in hkrati ohranile varnost.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), v pisni obliki. – Sedanji nespametni ukrepi za zagotavljanje varnosti na letališčih in letalih so neustrezni ter nas stalno opominjajo na terorizem. Javnost jim ne zaupa. Varnostni pregledi so potrebni na nadzorovanem in javnem delu letališča. Vendar morajo biti smiselni in prilagodljivi. Zlasti morajo biti učinkoviteje ciljno usmerjeni. To pomeni „profiliranje“ tj. ključni ukrep, ki se mu izogibamo zaradi strahu pred obtožbami v zvezi z diskriminacijo.

Zanimivo je, da Evropska komisija meni, da mora odobriti nove varnostne ukrepe za evropska letališča. Vlade držav EU morajo uskladiti svoje odzive, vendar to ne sme biti izgovor za razširitev pristojnosti Komisije na nova področja. Britanska vlada se mora zagotovo upreti vsem nadaljnjim poskusom za odpravo nacionalnega veta na področju pravosodja in policijskih zadev. Mednarodna organizacija za civilno letalstvo je zaradi svojega nadnacionalnega značaja primeren organ za zagotavljanje, da letališča po svetu izpolnjujejo potrebe glede varnosti. Vzdržali smo se glasovanja o tej resoluciji.

– **Poročilo: Ayala Sender (A6-0286/2007)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo kolegice Ayale Sender, kot odziv na sporočilo Komisije o logistiki tovornega prometa v Evropi – ključu do trajnostne mobilnosti. Jeseni 2007 pričakujemo poročilo Komisije o akcijskem načrtu za logistiko tovornega prometa. Vendar je v zvezi z logistiko vedno bolj nujno spodbuditi razpravo o ambiciozni evropski politiki za ozemeljski razvoj, zlasti na podlagi financiranja infrastrukture (avtoceste, železnice, letališča, pristanišča, nove tehnologije, sateliti itd.) s finančnim vzvodom dolga, na primer z večjo pomočjo Evropske investicijske banke (EIB), ki bi lahko v 10 letih sprostil skoraj 1 000 milijard EUR investicijskega potenciala, javno-zasebnih partnerstev itd. Ambiciozna evropska politika za ozemeljski razvoj, ki temelji na obsežnih naložbah, bo eden od pogojev za omogočanje ustreznega opravljanja dela logističnih operaterjev z najugodnejšimi stroški, ob spoštovanju okolja.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. (SV) – Za sodelovanje pri ustvarjanju transportnega sistema z nemotenim delovanjem med državami članicami za pospeševanje notranjega trga obstajajo dobri razlogi. Vendar dvomimo o veliko posameznih točkah iz tega poročila. Ne strinjamo se, da ima skupna prometna politika premalo sredstev in da mora EU na tem področju vložiti dodatna sredstva. Dvomimo o potrebi po skupnih standardih usposabljanja za osebje, ki je vključeno v promet in logistiko, ker zaupamo sposobnostim vsake države članice, da bodo to področje zadovoljivo uredile. Nazadnje verjamemo, da se morajo države članice samostojno odločiti, ali bodo dovolile vozila s 60 tonami blaga ali ne. Zaradi teh kritik smo se odločili, da glasujemo proti temu poročilu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Čeprav si glede na to poročilo veliko drugih vidikov zasluži omembo, želimo v tej obrazložitvi glasovanja poudariti, da ne moremo razumeti, zakaj je bil vložen predlog spremembe s ciljem vključevanja navedbe najbolj oddaljenih regij, kot sta Azori in Madeira, v okviru opredelitve prednostnih nalog prometne logistike v različnih državah EU, zavrnen.

Naši predlogi sprememb, ki so bili zavrneni, so poudarjali:

– *strateški pomen javnih služb in njihovega prispevka v javnem sektorju pri pospeševanju gospodarske, socialne in ozemeljske kohezije ter kritiko politike, ki dvomi v vlogo države kot izvajalke javnih služb;*

– *spodbujevalni učinek javnih naložb, ki so jih sofinancirali strukturni skladi v okviru kohezijske politike, kar privablja zasebne naložbe in možnost uporabe sredstev Skupnosti za financiranje zasebnih naložb pri katerih ni strategije javnih naložb.*

Zavrnitev je vedno bolj pomembna, ker poročilo ugotavlja, da je logistika predvsem poslovna dejavnost, vendar upošteva, da imajo lahko javni organi vlogo in delujejo kot povezovalci ter zahtevajo razširjanje najboljše prakse pri financiranju logistike, na primer različnih pobud z uporabo javno-zasebnega sofinanciranja.

Dovolj je le beseda ...

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Glasoval sem za to direktivo, ker povečuje ozaveščenost javnosti zlasti o sektorju prometa. Ne nazadnje je prometna logistika ključni dejavnik za razvoj evropske gospodarske rasti, konkurenčnosti in kakovosti življenja ter prav tako zmanjšuje vpliv na okolje.

Vendar menim, da so izjave o odobritvi predolghih tovornih vozil v tej direktivi neprimerne, ker so kratkoročne in niso dovolj obsežne. Za direktivo sem glasoval le v upanju, da se bo Komisija za to zadevo zavzela v bližnji prihodnosti in ločeno uredila področje, pri čemer bo treba upoštevati varnost, okoljske, prometne in logistične vidike. Uporabiti bo treba sodobno znanje, tako kot področje uporabe politikov za določitev strogega okvira za uporabo takšnih vozil. To bi lahko vključilo predpise o uporabi sistemov za pomoč voznikom, kot so sistem pomoči za zaviranje v sili, sistem za opozarjanje pred zapustitvijo voznega pasu, prilagodljiv tempomat in zasloni za kamere, ali predpise o krmiljenih oseh in razdelitvi pogona na več koles. Končno ne smemo samodejno povezati izraza „predolga tovorna vozila“ z največjo dovoljeno težo 60 ton. Upoštevati je treba, da predolga tovorna vozila z največjo dovoljeno težo 44 ton dejansko zmanjšujejo cestne zastoje in prinašajo velike koristi gospodarstvu, prometu in okolju, brez škode za železnice, ki pravzaprav ne morejo prevzeti rasti in povpraševanja po prevoznih storitvah.

Robert Navarro (PSE), v pisni obliki. – (FR) Medtem ko sem zadovoljen zaradi sprejetja poročila na lastno pobudo gospe Ayale Sender o logistiki, ki poudarja pomen intermodalnosti za čistejši in bolj trajnosten promet, lahko le obžalujem sprejetje odstavka 21, proti kateremu sem že glasoval v odboru za promet in turizem.

Proti temu odstavku sem glasoval zato, ker so vozila za 60 ton blaga, ki jih je ta odstavek dal odobril, nevarna za okolje in uporabnike cest, ki niso bile zgrajene za prevoz takega tovora. Argumenti cestnega lobija so varljivi: ker so nosilnosti sedanjih težkih tovornih vozil že zdaj premalo izkoriščene, je zmanjšanje emisij plinastih onesnaževal, s čimer nas poskušajo zavesti na podlagi „manj vozil za več prevoženega blaga“, slepilo. Glede na učinek teh uničevalnih sil na infrastrukturo bo to sčasoma obremenilo davkoplačevalce in povzročilo eksplozijo proračuna za preplastitev cest.

Končno, ob upoštevanju cestnoprometne varnosti, razen tveganja zaradi škode na infrastrukturi, prav velikost ceh cestnih pošasti pomeni nevarnost za vse druge uporabnike.

Brian Simpson (PSE), v pisni obliki. – Čeprav bomo podprli poročilo gospe Ayale Sender, ker vključuje veliko dobrih in konstruktivnih predlogov v zvezi s tehničnim vprašanjem logistike tovora, imam nekaj pomislekov.

Eden od pomislekov je, da se mi zdi možnost uvedbe velikih 60-tonskih tovornjakov v Evropi zgrešena in neprimerna, medtem ko količina železniškega tovornega prometa upada, poleg tega pa se zdi nesmiselno, da bi spreminjali sedanje omejitve glede teže, medtem ko nacionalne infrastrukture ne prenesejo 60-tonskih tovornjakov. Vem, da se po nekaterih državah že vozijo 60-tonski tovornjaki, zato je prav, da imajo države članice pravico, da se same odločijo, kakšna bo njihova nacionalna omejitev glede teže. Vendar se to ne sme obravnavati kot odobritev 60-tonskih tovornjakov, prav tako pa se ne more obravnavati kot nekakšen „prvi korak“.

Žal odlično poročilo gospe Ayale Sender ni bilo ustrezno obravnavano, ker so poslanci in mediji izpostavili le en del, tj. velike 60-tonske tovornjake. Zato je prav, da se ponovno poudari, da njihova uvedba na nacionalna omrežja držav članic ni obvezna.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Glasujem za poročilo gospe Inés Ayale Sender o logistiki tovornega prometa v Evropi – ključu do trajnostne mobilnosti.

Gospa Ayala Sender je predstavila zelo dobro poročilo, ki zagotavlja temeljito analizo tega pomembnega vprašanja. Brez učinkovitega sektorja logistike ciljev v zvezi z rastjo, zaposlovanjem in povečanjem privlačnosti Evropske unije za vlagatelje in zaposlene, z drugimi besedami, glavnih stebrov lizbonske strategije, ni mogoče doseči. Logistika je pomemben del razvoja Evrope in njene konkurenčnosti v mednarodnem prostoru. Dejavnosti logistike v celoti pomenijo 13 % BDP v EU.

Prav tako ne smemo pozabiti na velik vpliv pravih logističnih rešitev pri preprečevanju onesnaževanja okolja in pomoči pri omejevanju porabe energije.

Moje stališče je, da moramo podpreti poročilo s cilji za pomoč pri oblikovanju akcijskega načrta na področju logistike na evropski ravni.

– Resolucija: B6-0322/2007

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za predlog resolucije odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, ki navaja, da mora omrežje EURES (evropske službe za zaposlovanje) postati pomembna osnova za komunikacijo na evropskem trgu dela in sistem vse na enem mestu za geografsko in poklicno

mobilitnost delavcev. Sistem vse na enem mestu si mora prizadevati za odpravo ovir, zlasti tistih, ki temeljijo na z delom povezanih vprašanjih o socialni varnosti, in za razširitev znanja delavcev o posameznih pravicah. Geografska in poklicna mobilnost je ključna za uspeh revidirane lizbonske strategije in, bolj splošno, za pravilno delovanje notranjega trga na podlagi socialno tržnega gospodarstva. Za uvedbo prožnih pristopov v zaposlovanje je pomemben izziv, to je, da se pristopom omogoči večja prožnost pri upravljanju s človeškimi viri, medtem ko se zagotavlja varnost zaposlitve, ki jo pričakujejo sohržavljeni.

Françoise Castex (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za resolucijo o poročilu o dejavnosti EURES-a za obdobje 2004–2005, o prispevku k notnemu evropskemu trgu dela.

Menim, da sta geografska in poklicna mobilnost ključni instrument za uspeh revidirane lizbonske strategije.

V zvezi s tem menim, da mora Evropska komisija spodbujati nadaljnjo geografsko in poklicno mobilnost delavcev v večjo proračunsko postavko za leto 2007, da podpre projekte na področju nadnacionalnega zaposlovanja in čezmejnega partnerstva.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Omrežje EURES je predstavljeno kot možna osnova za komunikacijo na evropskem trgu dela, torej kot dejavnik, ki lahko pomaga spodbuditi geografsko in poklicno mobilnost delavcev. Prav tako mora pomagati pri odpravljanju sedanjih pomanjkljivosti v zvezi z navedenimi informacijami, za izogibanje grozljivim razmeram s katerimi se srečujejo delavci v različnih državah, v katere morajo oditi zaradi dela, na splošno zaradi brezposelnosti v svoji državi, kot v primeru portugalskih delavcev.

Izboljšati moramo informacije o socialni varnosti in o pravicah delavcev v zvezi z dopustom, plačilom, nadomestili za čas bolezni, stanovanjskimi dajatvami in prejemki za izobraževanje in usposabljanje. Zagotoviti moramo, da bodo pravice delavcev, ki odhajajo na delo v državo, ki ni njihova država porekla, ustrezno priznane in podprte. Resno vprašanje, ki ga je treba rešiti, je pomanjkanje nadzora. Dobro znano je, da morajo delavci pogosto delati dlje, so brez ustrezne namestitve in tudi brez pogodbe o zaposlitvi ter so plačani veliko manj od prvotnega dogovora.

Ta vprašanja je treba obravnavati, če želimo doseči mobilnost delavcev brez težav.

– Poročilo: Foglietta (A6-0303/2007)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Podprla sem poročilo s ciljem prispevanja k zmanjšanju porabe alkohola, če je pretirana in nevarna. Prav tako podpiram omejitve 0,00 %, vendar le za poklicne voznike.

Nasprotujem oznakam z opozorili, ki se uporabljajo brez razločevanja, ker menim, da to ni obvezno in je zunaj pristojnosti EU. Verjamem, da imajo nacionalni parlamenti odgovornost za sprejetje takšnih ukrepov, ki se ne uporabljajo brez razločevanja, niso populistični ali neobvezni, ampak prispevajo k izobraževanju ciljnih skupin tveganja, ki jih ogroža pretirana poraba alkohola.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Gospod predsednik, predstavitev poročila na lastno pobudo gospoda Fogliette je spodbudila pripombe, ki namigujejo, da vsi člani skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov podcenjujejo resen problem alkoholizma. Ne morem odobravati površnosti s katero se problemi odvisnosti od alkohola prikrivajo zaradi ugleda proizvajalcev alkoholnih pijač in njihovega lobija. Zaščita mladih mora biti boljša, prav tako zdravljenje alkoholizma kot hude bolezni, ki prizadene vse povezane z zadevno osebo. Na koncu to poročilo na lastno pobudo ne bo z ničemer spremenilo dejanskih razmer.

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh in Inger Segelström (PSE), v pisni obliki. – (SV) Odločili smo se, da v končnem glasovanju podpremo poročilo. Kljub temu bi raje videli odločnejše določbe o opozorilih na steklenicah z alkoholom in o tveganju pri uporabi alkohola za ženske med nosečnostjo. Obžalovanja vredno je, da Parlamentu ni uspelo podpreti predlogov sprememb in delov sedanjega besedila skupaj s temi smernicami na plenarnem zasedanju.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo na lastno pobudo gospoda Fogliette o strategiji Evropske unije za podporo državam članicam pri zmanjševanju škode zaradi uživanja alkohola. Komisija je storila prav, ko je izdala sporočilo o nevarnem in škodljivem uživanju alkohola in škodljivih zdravstvenih posledicah. Podpiram priporočila, medtem ko ne podcenjujem načela subsidiarnosti, ki so naklonjena ambicioznim splošnim ciljem za države članice, z namenom omejevanja tveganega in škodljivega uživanja alkohola, zlasti v ranljivih socialnih skupinah, kot so otroci, mladi in nosečnice. Zadovoljen sem, da poslanci Evropskega parlamenta v svoji modrosti priznavajo, da je mogoče porabo alkoholnih proizvodov

obravnavati kot del evropske kulturne dediščine in življenjskega sloga ter da lahko nižja poraba alkohola (10 g/dan) v okviru določenih pogojev pomaga pri preprečevanju nekaterih bolezni.

Liam Aylward (UEN), v pisni obliki. – Alkohol je za tobakom in visokim krvnim pritiskom najpomembnejši povzročitelj bolezni in prezgodnje smrti v EU in našo zdravstveno službo stane več milijonov EUR. Alkohol v prometnih nesrečah še vedno zahteva človeške žrtve, po vsej Evropi pa so vedno pogostejši primeri kršitev javnega reda pod vplivom alkohola in uživanje alkohola pri mladoletnikih.

Najučinkovitejše orodje pri zmanjševanju škode, povezane z alkoholom, je praktično ozaveščanje skupaj z izvrševanjem. Najpomembnejša je učinkovita vzgoja doma in v šoli od osnovne šole naprej.

Menim, da bi morali biti ženske in moški bolje obveščeni o tveganjih uživanja alkohola med nosečnostjo in zlasti o motnjah fetalnega alkoholnega spektra, pri čemer podpiram izvorno besedilo v poročilu, ki izpostavlja ustrezna opozorila na embalaži alkoholnih pijač, s katerimi bi se lahko preprečilo uživanje alkohola pred ali med nosečnostjo. Pozivam irsko vlado, da preuči obvezno označevanje na alkoholnih pijačah v zvezi s tem sindromom.

Zelo sem naklonjen pozivanju Komisije, da sprejme ukrepe, ki bodo omogočili neodvisno študijo učinkovitosti inovativnih komunikacijskih sredstev, vključno z označevanjem, kot enega od načinov za zmanjšanje nevarnega in škodljivega uživanja alkohola.

Jens-Peter Bonde (IND/DEM), v pisni obliki. – (DA) Gibanje June Movement podpira oznake z opozorili na alkoholnih pijačah. Ko bodo predlogi ponovno v Parlamentu si moramo prizadevati za minimalne predpise označevanja, da lahko države članice sprejemajo zakone v skladu s previdnostnim načelom.

Françoise Castex (PSE), v pisni obliki. – (FR) Menim, da težave, povezane z zlorabo alkohola, prevzemajo zaskrbljujoče razsežnosti v vseh državah članicah EU.

Razen tradicionalnega družabnega uživanja alkohola, ki se glede na posamezno regijo in državo članico razlikuje, ne smemo pozabiti, da ima redno in pretirano uživanje alkohola škodljiv vpliv na zdravje ter resne, neposredne posledice: prometne nesreče in nedružabno vedenje.

Posledično moramo nujno opozoriti proizvajalce in distributerje alkohola o odgovornosti, pozvati udeležence sektorja, da zagotovijo nujno podporo za vključitev šol in družin, pri čemer pošljejo sporočilo mladim o pozitivnih zgledih in za povečanje ozaveščenosti o tveganju v bolj ranljivih delih družbe.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Poročilo brez obravnavanja podrobnosti zgolj izpostavlja osrednje vprašanje temeljnega vzroka zlorabe alkohola in je zato pomanjkljivo v zvezi s kognitivnim/represivnim pristopom na podlagi postopka ocenjevanja ravnovesja med tveganjem/grožnjo/kaznijo.

Ne smemo pozabiti, da ima vsaka droga, ki povzroča odvisnost, in vsaka zasvojenost svoje značilnosti. Poročilo omenja potrebo po oblikovanju učinkovitih ugotovitev na podlagi zbranih podatkov, vendar se zdi, da začenja pot k očitnemu.

Pred reševanjem velikega vprašanja o „alkoholu na delovnem mestu“ moramo poudariti izjemen pomen vzornikov pri oblikovanju vrednot in vedenja mladih. Tudi zdravje pri delu, ki mora imeti pri preprečevanju in terapevtskih napotkih osrednjo vlogo, se obravnava kot podaljšek represivne/izkoriščevalske roke delodajalca in ne kot neodvisen mehanizem za preprečevanje zdravstvenih težav ter spodbujanje zdravja.

Oblikovati je treba proračunsko postavko za financiranje programov za podporo delavcev, ki trpijo zaradi stresa na delovnem mestu, prevelike delovne obremenitve, brezposelnosti in negotovosti zaposlitve, usmerjenih k prepoznavanju in obravnavanju odvisnosti od alkohola, izboljšanju delovnih pogojev, preprečevanju bolezni in spodbujanju zdravja.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junjska lista se je odločila, da glasuje proti poročilu in več predlogom sprememb. Alkoholna politika mora biti v nacionalni pristojnosti in je zato ni mogoče oblikovati na ravni EU. Vsaka država članica ima svojo kulturo pitja alkohola, ki mora oblikovati podlago za delo državljanov pri zmanjšanju škode zaradi uživanja alkohola.

Na tem področju je bil dosežen mednarodni napredek, tako kot na skoraj vseh področjih, ker države poiščejo svoj način za reševanje težav. S pridobivanjem izkušenj iz drugih držav lahko vsaka država razvije svojo strategijo o alkoholu na najboljši možen način. Takšna institucionalna konkurenca med državami je vzrok

za zgodovinski uspeh evropskih držav na skoraj vsakem področju. Parlament ne sme ogrožati te konkurence s tem, da spodbuja homogenizacijo na ravni EU.

Françoise Grossetête (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za to poročilo, ki ima veliko dejanskih predlogov za preprečevanje zlorabe alkohola v ranljivih skupinah kot so mladi in nosečnice.

Poročilo ne demonizira zmerno uživanje vina (razen v posebnem primeru nosečnic), ki je del naše kulture in tradicije, ampak obravnava zlorabo alkohola.

Prav tako sem zadovoljna s predlaganimi ukrepi za zagotavljanje informacij nosečnicam o tveganjih pri uživanju alkohola med nosečnostjo.

Uživanje alkohola, čeprav v manjših količinah, je škodljivo za plod. Nepravilnosti obraza, mikrocefalija, nevrološke težave s tresenjem, vedenjske težave, kognitivne težave ali celo duševna zaostalost je le nekaj tveganj za otroka.

Končno sem zadovoljna s predlogom za uvedbo ustrezne komunikacije, ki je namenjena nosečnicam prek zdravstvenih služb.

Astrid Lulling (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Vsi se želimo boriti proti nevarnemu in škodljivemu uživanju alkohola, zlasti pri mladini, pri kateri je najnovejše priljubljeno pretiravanje, kar Nemci imenujejo *Koma-Saufen*, izraz, ki ga v državi, od koder prihajam, dobro razumemo.

Priznavam pristojnost Evropske unije pri reševanju težav v javnem zdravju in vlogo, ki jo ima pri spodbujanju izmenjave informacij in najboljših praks med državami članicami.

Na žalost resolucija poudarja le škodljive posledice alkohola in ne koristi zmernega uživanja. Dejansko je znanstveno dokazano, da ima zmerno uživanje vina preventivni učinek proti boleznim srca in ožilja, raku in demenci. Vendar so te koristne informacije na oznakah v skladu z evropskimi predpisi prepovedane.

Zakaj bi opozarjali ženske pred in med nosečnostjo ter prezrli učinek alkoholizma na plodnost moških? Zakaj priporočati višje davke na alkoholne pijače, če je očitno, da je alkoholizem najbolj razširjen v državah z zelo visokimi davki?

Poudarjam dejstvo, da v zvezi z določanjem ravni EU za omejitve vsebnosti alkohola v krvi za vse voznike ne sme biti nobenega vprašanja. Za voznike, ki storijo kazniva dejanja, ne glede na to, ali so vinjeni ali ne, bi bila nična toleranca veliko bolj učinkovita v boju proti povečanju števila žrtev v prometnih nesrečah.

Mairead McGuinness (PPE-DE), v pisni obliki. – Glasovala sem za navedeno poročilo in pozdravljam vključitev predloga spremembe v odstavek 16, za katerega sem glasovala in ki izpostavlja škodljive učinke uživanja alkohola med nosečnostjo.

Zdaj lahko države članice z uporabo označevanja obveščajo potrošnike o mogočih negativnih vplivih uživanja alkohola, o čemer bi morala irska vlada zagotovo razmisliti. Vendar se lahko bistven napredek na področju označevanja doseže le z določeno mero usklajevanja na ravni EU na tem področju.

Veselim se objave študije Komisije o učinkovitosti uporabe inovativnih komunikacijskih sredstev pri zmanjšanju nevarnega in škodljivega uživanja alkohola do 1. januarja 2010, za kar se zavzema navedeno poročilo.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podprl sem to poročilo in vesel sem, da si bomo zdaj resnično prizadevali za boj proti uživanju alkohola pri mladoletnikih in proti pretiranemu uživanju alkohola. Prav tako podpiram priporočilo, da se omejitev alkohola v krvi čim bolj približa stopnji 0,00 %, zlasti za mlade voznike, čeprav se zavedam, da je ta omejitev nepraktična. Menim, da morajo biti alkoholni napitki v trgovinah ločeni od brezalkoholnih pijač in vesel sem, da je to izpostavljeno v poročilu.

Jean-Claude Martinez (ITS), v pisni obliki. – (FR) Dobro je sprejemati zakone o mleku, o distribuciji v šolah ali vojski, ali o oblikovanju novih kategorij, vendar je mlečni sektor nekaj drugega.

V 80. letih 20. stoletja je Komisija v Bruslju sporočila, da imamo jezera mleka in gore masla. V zvezi z žiti je bila uvedena politika „maltuzianske birokracije“. Na pobudo francoskega ministra za kmetijstvo Michela Rocardia so bile oblikovane mlečne kvote. To je racioniranje, namerno izmišljanje pomanjkanja. Prvič v zgodovini človeštva so ljudje sami sebi preprečevali proizvodnjo in zavračali obilje, ki ga je narava samodejno ponudila. Še huje, da bi zagotovo dosegli pomanjkanje, smo uvedli celo neumne premije za zakol živine.

Kar se je moralo zgoditi, se je zgodilo. Ovire proizvodnje so omejile proizvodnjo. Od jezer mleka do mlečnega Aralskega jezera. Imamo pomanjkanje masla. Cene se zvišujejo. To pomanjkanje je bilo organizirano, enako kot za pšenico.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Fetalni alkoholni sindrom in motnje fetalnega alkoholnega spektra je treba zares nujno obravnavati. Opozorila o fetalnem alkoholnem sindromu na alkoholnih proizvodih, ki so podobna opozorilom v ZDA, so skupaj s kampanjo za obveščanje v zvezi z javnim zdravjem učinkovit način za opozarjanje o vplivih uživanja alkohola pri nosečnicah. Med nosečnostjo ni varne ravni uživanja alkohola in ženske morajo poznati dejstva. Industrija alkohola mora nujno ukrepati.

Prav tako morajo vsi poslanci, ki imajo finančne interese v industriji alkohola, predložiti izjavo o interesu.

9. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 12.55 in se je nadaljevala ob 15.00.)

PRESEDUJOČI: GOSPOD SIWIEC

Podpredsednik

10. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

11. Finančna nestabilnost in dejanski vpliv na gospodarstvo (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka so izjave Sveta in Komisije o finančni nestabilnosti in dejanskemu vplivu na gospodarstvo.

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Gospod predsednik, komisarji, gospe in gospodje, kot si verjetno mislite, je še vedno prezgodaj za oceno nedavnih pretresov na finančnih trgih. Počakati moramo na bolj natančne ekonomske podatke, pri čemer, kot veste, se Svet od lanskega julija še ni sestel, vendar se strinjam z gospodom Jean-Claudom Junckerjem, predsednikom Euroskupine, ko je dejal, da ta trenutek ni vidnega vpliva na napovedi o rasti v območju eura v celoti.

Evropsko gospodarstvo še naprej kaže močno rast na podlagi trdnih temeljev. Dejansko so se v tem letu pokazali zelo pozitivni rezultati glede zmanjšanja proračunskega primanjkljaja, stabilnosti eura, gospodarske rasti in zaposlovanja.

Nedavne finančne pretrese, ki sem jih prej omenil, moramo obravnavati na tej podlagi. To je vse, kar lahko za zdaj povem o tej temi. Prepričan sem, da bo neuradno srečanje ministrov Sveta za ekonomske in finančne zadeve, ki bo potekalo 14. in 15. septembra v portugalskem Portu, kot je običajno na teh srečanjih Sveta, bolj podrobno analiziralo gospodarske in finančne razmere Evropske unije na podlagi veliko bolj popolnih in posodobljenih podatkov.

Prav tako želim zagotoviti, da bo portugalsko predsedstvo nadaljevalo delo krepitve enotnega trga za finančne storitve. Prav tako nadaljevanje velikih naložb v zblíževanje nadzornih praks in stalnega izboljševanja okvira skrbnosti jasno kaže, da nismo podcenjevali pomena okvira, ki spodbuja finančno stabilnost.

Končno, je na splošno predsedstvo predano nadaljevanju izvrševanja programa lizbonske strategije. Izvrševanje tega programa je naš najboljši prispevek h krepitvi možnosti za rast evropskega gospodarstva in ohranjanje trdnih temeljev, pri čemer je portugalsko predsedstvo na tem področju še vedno močno predano.

Joaquín Almunia, komisar. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v zadnjih tednih je bilo nekaj resnih pretresov na finančnih trgih, ki jih je prvotno povzročilo poslabšanje na trgu drugorazrednih hipotek v ZDA.

To poslabšanje se je razširilo na vse finančne trge prek vrednostnih papirjev in finančnih produktov, ki jih te hipoteke podpirajo in so jih v zadnjih letih v velikih količinah pridobile finančne institucije skoraj po vsem svetu.

Če pogledamo popravke na borznih trgih v zadnjih tednih, ti niso bili večji od prejšnjih popravkov v zadnjih dveh letih; vendar so nedavni dogodki nenavadni zato, ker so sprožili likvidnostne krize na medbančnih trgih, zaradi česar so morale centralne banke prispevati velike zneske denarja. Likvidnostne težave so očitno

povezane z upadom zaupanja zaradi pomanjkanja informacij glede svetovne izpostavljenosti akterjev na trgu za proizvode, povezane s severnoameriškimi hipotekami z visokim tveganjem.

Vpliv tega pretresa bi lahko presešel dosedanje izkušnje in zato zahteva našo vso pozornost ter v celoti upravičuje današnjo razpravo. Še vedno je presojljivo opredeljevati posledice te krize na dejansko gospodarstvo.

Končni vpliv bo predvsem odvisen od treh dejavnikov. Prvič, morali bomo ugotoviti, kakšen je neposreden vpliv poslabšanja na severnoameriškem nepremičninskem trgu na celotno gospodarstvo ZDA, čeprav ni dvoma, da bodo posledice negativne in bo rast ZDA nižja od do zdaj predvidene rasti. Glede na vpliv gospodarstva ZDA na širše svetovno gospodarstvo bo upočasnitev rasti v Združenih državah Amerike vplivala na preostali svet, zlasti na evropsko gospodarstvo. Ta vpliv bi moral biti načeloma omejen, ker države EU večinoma trgujejo v okviru EU. Razen tega ima svetovno gospodarstvo še vedno visoko stopnjo rasti, med drugim zaradi dinamike nastajajočih držav. Nastajajoče države ta kriza zagotovo ni močno prizadela.

Drug pomemben dejavnik pri ocenjevanju možnega vpliva finančnega pretresa so spremembe pogojev financiranja za podjetja in gospodinjstva. Že zdaj poteka ponovno ocenjevanje premij za tveganje, da bi jih bolj uskladili z dejansko oceno tega tveganja. To omogoča izboljšanje razmer, v katerih je prevelika likvidnost povzročila stopnjo sprostitve ocene tveganja. To ima pozitivne vidike, vendar bi gospodarsko dejavnost nedvomno prizadela manjša razpoložljivost kapitala, če bi se finančni pogoji še zaostriili čez nekatere omejitve.

Tretji dejavnik, ki je verjetno najpomembnejši in ga je najtežje predvideti, bo vpliv na zaupanje. Zaupanje je ključno gonilo odločitev o naložbah in nakupih, vendar je to za razliko od prejšnjih dejavnikov subjektivna vrednost, ki temelji na vseh sporočilih, dojemanju in informacijah, ki so jih prejeli gospodarski subjekti. Med drugim to vključuje sporočila javnih organov, bodisi nacionalnih vlad, predstavnikov parlamenta ali mednarodnih organizacij.

Zato menim, da je ta razprava dobra priložnost, ne le za ocenjevanje neposrednih posledic dogodkov na trgih v zadnjih tednih, ampak tudi za opozorilo in poudarjanje dejstva, da ima evropsko gospodarstvo, kot je ravno dejal predstavnik Sveta, trdne temelje, na katere nedavni pretresi ne bi smeli bistveno vplivati, in da je zato naše gospodarstvo v dobrem položaju za premagovanje negotovosti, ki se je pojavila.

Kot sem že omenil je svetovno gospodarstvo še vedno zelo dinamično in zahvaljujoč temu imamo še vedno trgovinski presežek v zunanjem sektorju gospodarstva, kot kažejo zadnji statistični podatki, ki jih je objavil Eurostat. Naložbe, zlasti v investicijsko blago, so še vedno na visoki ravni in podpirajo sedanjo gospodarsko dejavnost ter napovedujejo izboljšanje produktivnosti v prihodnosti. Zasebna poraba ima koristi od trajnostnega ustvarjanja delovnih mest, pri čemer zadnji statistični podatki kažejo stopnjo brezposelnosti v območju eura in v EU, ki je skoraj primerljiva z zgodovinsko najnižjo vrednostjo: v primeru območja eura je brezposelnost pod 7 %. Inflacija ostaja stabilna.

Zaradi tega imajo podjetja pozitivne rezultate, ki jim morajo omogočiti, da se uspešno soočijo z vsemi zaostritvami posojil brez bistvenega preučevanja naložbenih načrtov in načrtov rasti. Gospe in gospodje, skratka ni dvoma, da glede na to, da se je eno od tveganj za poslabšanje, na katero smo že nekaj časa opozarjali, ko smo objavili naše gospodarske napovedi, tj. tveganje poslabšanja na hipotekarnih trgih ZDA in njegov vpliv na gospodarstvo ZDA, uresničilo, letošnja rast in rast naslednje leto v Evropski uniji in območju eura ne bo preseгла naših napovedi v letošnjem maju.

Kljub temu imamo dober razlog za samozavest glede temeljev evropskega gospodarstva in sposobnosti za premagovanje sedanjih pretresov. Naslednji torek, 11. septembra, bom v imenu Komisije objavilčasne napovedi rasti za leto 2007 za območje eura in EU, ki nam bodo razkrile začetne znake možnega vpliva krize.

Isti dan bom imel priložnost te napovedi predstaviti vam, ko bom nastopil v odboru za ekonomske in monetarne zadeve. Napovedi za leto 2008 in naprej bodo, kot veste, morale počakati do objave gospodarskih napovedi novembra, kot je običajno.

Charlie McCreevy, komisar. – Gospod predsednik, v zadnjih tednih smo največ pozornosti namenili krizi na trgu drugorazrednih hipotekarnih posojil v Združenih državah in možnemu vplivu te krize v Evropi. Evropski trg hipotekarnih posojil ima drugačne značilnosti kot trg v Združenih državah, zato je manj verjetno, da se bodo težave v podobnem obsegu v bližnji prihodnosti pojavile v Evropi. Drugorazredna posojila so v Evropski uniji v primerjavi z Združenimi državami zelo omejena, poleg tega pa imamo vzpostavljene nadzorne ukrepe, kot so pravila v zvezi s posojanjem in omejitve posojila glede na vrednost.

Z zadnjimi motnjami na trgu pa sta postali očitni medsebojna povezanost in globalizacija finančnih trgov. Tveganja so bila pametno razpršena. To je pozitiven znak. Težava pa je negativni vpliv. Nekatere evropske banke in kapitalski skladi so izpostavljeni vrednostnim papirjem, ki so povezani z drugorazrednimi posojili. Nastalo je nekaj resničnih težav, zlasti zaradi gotovinskih pritiskov s premoženjem zavarovanih trgov papirjev in trgov komercialnih papirjev.

Kaj se lahko Evropa nauči iz te krize? Zdaj je še prezgodaj za oblikovanje trdnih sklepov, ker je trg preveč nestabilen. Prav tako je pomemben premišljen odziv, pri čemer si je treba vzeti dovolj časa za oceno položaja. Hiter politični odziv verjetno ne bi bil dober.

V našem uvodnem razmišljanju so se pojavila naslednja vprašanja:

prvič, zaradi medsebojne povezanosti trgov je zelo pomemben globalno usmerjen pristop k ureditvi tega področja s preudarnimi bonitetnimi pravili in ustreznimi standardi v zvezi z varstvom vlagateljev. Zato bodo dialogi Komisije z Združenimi državami o pravni ureditvi in druge pristojnosti še bolj pomembni. Zaradi posrednega učinka so na svetovnih finančnih trgih potrebni visoki standardi pravne ureditve.

Drugič, vprašanja v zvezi s hipotekarnimi posojili v Združenih državah so neizogibna. Čeprav podpiram zamisel o poenostavljenem dostopu do nepremičninskega trga za ljudi, ki sicer ne bi mogli kupiti nepremičnine, menim, da bo nujno potrebna razprava o ustreznih ureditvi in varstvu potrošnikov. Stanje se že izboljšuje, vendar bo potrebno nekaj časa za rešitev te težave.

Iz te krize smo se naučili, da je zelo pomembno vseživljenjsko finančno izobraževanje državljanov, hkrati pa je treba zagotavljati uveljavljanje odgovornih posojil. V Evropski uniji že obravnavamo ta vprašanja v okviru našega rednega dela na področju potrošniških in hipotekarnih posojil ter izobraževanja potrošnikov.

Tretjič, glavna težava te krize je bil prenos hipotekarnih posojil in njihovih tveganj na druge stranke. Včasih se ta tveganja vrnejo k prvotni banki, kadar njihovi finančni posredniki ne morejo prodati ali financirati bančnih vrednostnih papirjev.

Nujno je treba natančno proučiti zadevne mehanizme – kar je naloga posrednikov in družb s posebnim namenom – ter njihov pomen za evropske banke.

Dodatno je treba analizirati tudi težave z vrednotenjem zapletenih listninjenih produktov in klirinških mehanizmov v napornih tržnih razmerah. Pri zadnji krizi na trgu je bil prav tako izpostavljen pomen ogrožanja ugleda in likvidnostnih tveganj, kot pomembnih smernic za ustrezno oceno izpostavljenosti bank tveganjem zapletenih transakcij.

Četrto, kaj pa Basel II, tj. nova direktiva o kapitalskih zahtevah za banke? Basel II zagotavlja boljše možnosti bankam in investicijskim podjetjem za ustrezno oceno tveganja in pravilno določitev predpisanega kapitala. Enako velja za direktivo Solventnost II, ki je na splošno enakovredna sporazumu Basel na področju zavarovalniškega sektorja.

Vendar to ne pomeni, da moramo biti ravnodušni. Nastale bodo posledice, ki jih bodo morali natančno obravnavati zakonodajalci. Več dela bo na primer potrebnega v zvezi s preverjanjem kapitala pri zapletenih produktih in zmožnosti banke, da opredeli mogoče težave v kriznih razmerah, vključno z morebitno koncentracijo tveganj na nekaterih področjih.

Petič, številni tvegani skladi so bili zlasti dejavni na strukturiranih kreditnih trgih. Številni tvegani skladi in njihovi premožni zasebni ali institucionalni vlagatelji so lahko v zadnjih mesecih doživeli izgube, pri čemer so bile nekatere izgube zelo velike. To je običajno za delovanje trgov.

Izkušeni vlagatelji v tvegane sklade to vedo. Finančni trgi delujejo na podlagi tveganj. Ne kritiziram tistih, ki odlično zaslužijo, kadar gre dobro, in ne bo mi žal, če bodo nastale izgube. Vendar je bistveno, da neuspehi v tveganih skladih ne vplivajo na širši finančni sistem. Ohranila so se pravila v zvezi z investicijskimi skladi, tj. neupravljalnimi mešanimi investicijskimi skladi (USIT). Naš okvir skrbnosti in nadzor bančnih tveganj sta po pričakovanjih preprečila, da bi motnje v tveganih skladih povzročile širšo sistemsko motnjo.

Čeprav nekateri želijo postaviti tvegane sklade v slabo luč, to ni vzrok za težave na trgu. Ne smemo pozabiti na korenine sedanje krize: slaba kakovost posojil, povezana z listninjenjem teh posojil pri zunajbilančnih postavkah, pri čemer so le redki razumeli tveganja, povezana z njimi. Na ta vprašanja se bodo morali v prihodnje osredotočiti preudarni organi in nadzorniki.

Šestič, kakšna je naloga agencij za ocenjevanje bonitete v tej krizi? Kritiziral sem že njihovo počasnost pri znižanju kreditne bonitete za strukturne finance, podprte z drugorazrednimi posojili. Kako zanesljiva je bila njihova metodologija? Kako dobro so bile razložene in razumljene omejitve bonitete strukturnih produktov v primerjavi s standardnimi poslovnimi ocenami?

Drugo skrb povzročajo navzkrižja interesov agencij za ocenjevanje bonitete: na eni strani ker delujejo kot svetovalci bankam o načinu oblikovanja njihovih ponudb, da se zagotovi najboljša kombinacija bonitetnih ocen; na drugi strani pa agencije za ocenjevanje bonitete zagotavljajo bonitetne ocene, na katere se splošno sklicujejo vlagatelji. Prav tako zadevajo zakonodajalce, ker so pomembne za izračun kapitalskih zahtev bank.

Domnevalo se je, da je bil dvig bonitete za strukturne produkte neupravičen. Agencije za ocenjevanje bonitete morajo imeti jasnejšo vlogo: kaj je njihova naloga in kaj ni ter do katere mere se je mogoče zanesti nanje. Z odborom evropskih regulativnih organov s področja vrednostnih papirjev (CESR) spremljam ta vprašanja in jih nameravam predstaviti tudi našim mednarodnim partnerjem.

Potrebujemo jasna, trdna, metodološka pravila in načela, ki se strogo izvajajo, pri čemer morajo vlagatelji veliko bolje razumeti uporabo in omejitve bonitetnih ocen ter njihovo zanesljivost. Strogo je treba obravnavati obseg navzkrižja interesov, ki vplivajo na bonitetne ocene. Seveda je bistvena tudi ustrezna skrbnost drugih udeležencev na trgu. Kje je bila? Ali so podjetja in njihovi strokovnjaki stalno in objektivno ocenjevali kakovost instrumentov, ki so jih kupovali in prodajali, ter tveganja sestavnih delov teh instrumentov, ali so o tem le domnevali? Ali so se ustavili in upoštevali sposobnost ohranitve osnovnih sredstev, tveganja za goljufije, izvajanje obveznosti organov izvora in trende na trgih? Ali so sami podvomili v bonitetne ocene in ali so pri tem imeli dostop do potrebnih kvalitativnih in kvantitativnih podatkov?

Upam, da bodo odbori vseh finančnih podjetij pregledali svoje ukrepe in sprejeli ustrezne sklepe. Menimo, da so manj obvezujoči predpisi, ki temeljijo na načelih, najboljši pristop za finančni sektor, ki je dokazal, kako pomemben je. Vendar moramo ostati pazljivi in pridobivati nova spoznanja. Vse strani morajo prevzeti odgovornost in jo resno obravnavati.

John Purvis, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, čeprav se Svet ni sestel, je bila dejavna vsaj Evropska centralna banka in menim, da ji lahko pripišemo delno odgovornost za zaustavitev mogočega nadaljnjega slabega vpliva v Evropi. Upajmo, da bo imela še naprej znatno, razumno in občutljivo vlogo.

Vendar se prepogosto zdi neizogibno dejstvo finančnega življenja, da prizadevanje za konkurenčno prednost privede do uspehov, ki nato povzročijo napovedljiv neuspeh. Ta pritisk je močno odgovoren tudi za pozivanje k razvoju teh inovativnih finančnih instrumentov, ki jih je opisal gospod McCreedy in ki se skrivajo za razvojem te krize na ameriškem trgu drugorazrednih hipotekarnih posojil in njegovim vplivom na Evropo.

Menim, da ta položaj ne utemeljuje preganjanja tveganih skladov. Delno so bili morda prefinjeni ali naivni, žrtve te novodobne alkimije. Enako so običajno konzervativne, vendar naivne banke zamikale večje obrestne mere, ki se plačujejo iz teh domnevno visoko ocenjenih instrumentov, da uporabijo nekaj, kar se je izkazalo prelepo, da bi bilo res.

Kaže, da le malo udeležencev na finančnih trgih, verjetno vključno z nekaj zakonodajalci, ustrezno razume te instrumente, kreditne izvedene finančne instrumente, zavarovane neplačane obveznosti. Še manj pa ustrezno razumejo mogoča tveganja in posledice. Zato je za organe v ZDA in Evropi – pri čemer sem vesel, da bo gospod McCreedy to obravnaval zelo resno – nujno, da resno obravnavajo ta poseben vidik, da se bodo vsi seznanili s temi mehanizmi, z njihovim oblikovanjem in njihovo razdelitvijo, načinom ocenjevanja, vrednotenja, upoštevanja teh delov ter njihovim trženjem, likvidnostjo in tržnostjo.

Inovacije pri finančnih mehanizmi so prav tako zaželeni kot kjer koli drugje. Tega ne smemo prepovedati, vendar kadar obstaja verjetnost za nastanek tako resnih vprašanj, je bistveno, da vodilne osebe in zakonodajalci prevzamejo svoje obveznosti, da se v celoti spoznajo z njimi in po potrebi uvedejo zahtevane omejitve.

Robert Goebbels, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, stroški pretresa na finančnih trgih v avgustu se še niso pojavili. Komisija, kot smo ravnokar slišali, pričakuje negativen vpliv na rast. Dejanske izgube bank in drugih finančnih udeležencev bodo postale očitne ob pripravi letnih računovodskih izkazov.

V skladu s komisarjem Almunio še vedno nimamo dovolj informacij o dejanski, celotni izpostavljenosti vseh udeležencev. Dejstvo, da tisti, ki so preveč tvegali zdaj plačujejo, je koristno načelo, vendar so v okviru špekulativnega aktivizma finančnega sveta žrtve: družine, ki so ujele v past hipotekarnih posojil na podlagi obljube o neomejeni rasti na nepremičninskem trgu, in manjši vlagatelji, naklonjeni tveganju, ki so jih tisti, ki živijo od visokih provizij, vključno z bonitetnimi agencijami, podcenjevali.

Skupina socialistov že leta poziva k večjemu nadzoru tveganih skladov in vseh posebnih instrumentov, ki jih trgi množijo v neskončnost. Kot vztraja Carlo Ciampi, je nagel razvoj dogodkov izvedenih finančnih instrumentov brez kakršnega koli nadzora. Tudi direktorji glavnih bank ne razumejo več teh nejasnih instrumentov. Prava tveganja, na primer nepremičninska posojila, so razdeljena do neskončnosti in večkrat vključena v proizvode investicijskega sklada ter borzne instrumente, tako da posledično nihče več ne more najti prvotnega tveganja.

Trg pričakuje, da bodo centralne banke priskočile na pomoč špekulantom. Evropska centralna banka je dejansko to storila, kot posojilodajalec zadnje možnosti. Zato se lahko vprašamo, zakaj je Evropska centralna banka morala vložiti več kapitala v trg od zveznih rezerv, ko je trg nenadoma postal nelikviden, čeprav je kriza z drugorazrednimi posojili prišla iz Združenih držav Amerike. Ali so bile evropske banke bolj zaupljive? Ali nadzorni organi niso pravilno opravili svoje naloge? Skupina socialistov zahteva, da mora Komisija izkoristiti izkušnje na finančnem trgu, ki je postal preveč nejasen in zato zelo nevaren za dejansko gospodarstvo.

(Ploskanje.)

Margarita Starkevičiūtė, v imenu skupine ALDE. – (LT) Prvič, odgovoriti želim na vprašanje gospoda Goebbelsa, zakaj je Evropska centralna banka dodelila več denarja kot centralna banka ZDA. To je bilo zato, ker je zdaj gospodarstvo EU največje na svetu. To je za nas velik izziv. Dejstvo, da sta Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj in Evropska komisija na isti dan različno ocenila možne rezultate finančnih težav na trgu, me je presenetilo in užalostilo. To pomeni, da mora Evropska komisija verjetno prilagoditi svoje modele za gospodarsko vrednotenje, zlasti zato, ker verjetno temeljijo na matematičnih metodah. Zaskrbljujoče je, ker je napovedovanje gospodarske politike zapleteno in morajo biti uporabljeni instrumenti prilagodljivi.

Kaj moramo storiti zdaj, ko se srečujemo z novimi izzivi? Ne želim komentirati težav, ki se pojavljajo; moji kolegi so to že prav dobro opravili. Poudariti želim eno točko. Prvič, kriza se je pojavila zaradi napadalne monetarne politike v okviru meja EU, ko se je poskušalo rešiti težave internetnega mehurčka. Tako ne moremo vplivati na različne odločitve tretjih držav. Dialog in sodelovanje z nadzornimi organi lahko okrepimo, vendar je Evropska unija v zadregi: zdaj poteka svetovna združitev finančnih institucij in mogoče je, da ne bomo imeli več enotnega trga. Imeli bomo čezatlantski trg na področju vrednostnih papirjev; morda bomo imeli kakšen drug trg na področju zavarovalništva. To pomeni, da se moramo odločiti, ali obravnavamo Evropo kot enotni trg in zahtevamo, da se vsi dogovori sklenejo na evropski ravni. Ali lahko odobrimo pilotne projekte, če eden od naših trgov samostojno vstopi na svetovni trg? O tem moramo doseči dogovor, sicer bo zelo težko obvladati to krizo.

Poudariti želim še eno točko. Finančni trgi se prenavljajo. Sami smo priznali vlogo nebančnih institucij v direktivi o SEPA. Priznati moramo, da se pojavljajo različne islamske banke in ustanove ter končno, da tržna omrežja vstopajo na finančni trg. Zato je pravna ureditev nebančnih institucij prav tako nujna, pri čemer bi skupna ureditev poenotila predpise delovanja za bančne in nebančne institucije. Takšno je danes dejansko stanje.

Tretje vprašanje, ki ga želim poudariti, je, da sem zaskrbljena zaradi uporabe le tveganih modelov kot podlage. To načelo ocene tveganja se je izkazalo kot zelo subjektivno in zato dvomim o direktivah Solventnost II in Basel II. Bonitetnim agencijam ne moremo zaupati, lahko jih kritiziramo, vendar problem ostaja. Zaupati moramo tržnim instrumentom, to je likvidnosti. Če ne moremo prodati posebnih vrednostnih papirjev na trgu ali če se z njimi redko trguje, jih ne more oceniti nobena bonitetna agencija. To je treba pravilno razumeti, pri čemer moramo zmanjšati odvisnost zakonodaje od mnenj bonitetnih agencij.

Za zaključek želim omeniti, da ni potrebe po reševanju finančnih institucij. Iz lastnih izkušenj lahko povem, da so po finančni krizi v Litvi, ko so nekaj tednov preživeli v zaporu, bankirji zelo hitro razumeli, kako voditi banke.

(Predsednik je prekinil govornico.)

Brian Crowley, v imenu skupine UEN. – Gospod predsednik, pozivam komisarje, da se odzovejo.

Z avgustovskim razvojem dogodkov na trgu drugorazrednih posojil so se zastavila številna vprašanja za vse nas. Predvsem se razvija globalizirana narava finančnih trgov, ki jih zdaj obravnavamo, in vprašanje, kako hitro lahko pravna ureditev ali nadzor sledi načinu razvoja novih produktov, pri čemer se razvijajo tudi nove zamisli. Pri tem se spomnim na besede starega kmeta iz zahodnega Corca na jugozahodu Irske: olje, ki bi povzročilo rast las, ne obstaja – opravičujem se tistim v parlamentu, ki imajo težave z izpadanjem las – očala,

s katerimi bi videli skozi oblacula, ne obstajajo in norci se rojevajo vsak dan. Dejansko so bili produkti, ki so bili na voljo, visoko tvegani, in ne glede na mnenje kogar koli, bi morala biti zamisel, da kupec prevzema odgovornost za kupljeno blago (*caveat emptor*), v ospredju vseh odločitev, povezanih z bankami ali drugimi skladi, pri katerih naj bi se vlagalo v te visoko tvegane proizvode. S tem se jasno razlikuje med vlogo bonitetnih agencij in njihovo odgovornostjo, ne le v zvezi z njihovimi nasveti, ampak zlasti v zvezi z njihovim preglednim obveščanjem, ali zastopajo te sklade same ali dejansko zagotavljajo jasen, neodvisen nasvet.

Kolegi se boste spomnili, da smo pred več leti obravnavali direktivo o potrošniških posojilih, pri čemer je bilo celotno področje preglednosti in zagotavljanje neodvisnih nasvetov javnosti eden od ključnih sestavnih delov. Smešno je, da je za nekatere največje finančne ustanove na svetu – in nekatere v Evropi – ki porabijo veliko denarja za pridobivanje strokovnega znanja in ki nam govorijo, kako bi morali v Evropi upravljati naše gospodarstvo, zdaj značilna slaba politika vlaganja.

Čestitam komisarju McCreevyju, ker je pripravljen prevzeti to vprašanje in obravnavati ta področja. Prav tako menim, da je zdaj bistveno, ne le pri obravnavi bonitetnih agencij, ampak tudi v zvezi s tveganjem, kateremu so izpostavljene evropske banke zaradi politike nekaterih naložb, in naslednji teden ...

(Predsednik je prekinil govornika.)

Alain Lipietz, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, kriza zahteva, da poudarim tri točke.

Prvič, kriza prihaja iz krize težkih socialnih razmer med severnoameriškimi nacionalnimi uradniki. Razumeti je treba, da imajo vsi uradniki ZDA zelo resne primanjkljaje, kar imenujemo dvojni primanjkljaj ZDA. Imeli smo to krizo in bomo imeli druge, bodisi iz velikih podjetij ZDA, držav ZDA ali morda celo iz zvezne vlade. Pričakovati moramo še nekaj bolj resnih kriz, ki bodo v naslednjih letih prišle iz Združenih držav.

Drugič, ta kriza se je zgodila marca v Združenih državah. Razširila se je po vsem svetu prek tveganih skladov, pri čemer sta prva dva propadla junija. Na evropske banke je vplivala šele ob koncu julija, v začetku avgusta. Imeli smo čas, da smo ugotovili širjenje plamenov. Gospa Merkel, takrat predsedujoča skupini G8, je dejala, da moramo sprejeti ukrepe v zvezi s tveganimi skladi, vendar je ni nihče poslušal. Še huje, Nizozemska je v postopku razvoja politike za deregulacijo vzpostavitve skladov tveganja v svoji državi. Hkrati z nasprotovanjem tveganim skladom Evropska unija spodbuja njihov razvoj na svojem ozemlju. To kaže na pravi neuspeh poskusov Evropske unije, da zase uveljavi nadzorne ukrepe in pravila nadzora.

Kot nekdanji poročevalec, ki zagovarja pravila nadzora in nadzor nad finančnimi konglomerati, doživljam to kot osebni neuspeh. Opozarjam, da potrebujemo več kot en parlamentarni mandat za pripravo poenostavljenega prospekta o izdaji vrednostnih papirjev v Evropi. Danes ena banka ni sposobna razumevanja zapletenega prospekta, ki ga objavi druga banka o vsebini skladov, ki jih prodaja. To je rezultat dogajanja.

Tretja težava, kot sem jo omenil centralni banki pred leti, je, da ni mogoče urejati monetarnega sistema le z ukrepi za posojilno obrestno mero. Menim, da je krizo v Evropi pospešilo povečanje obrestne mere Evropske centralne banke ob koncu zadnjega četrletja. Ne verjamem, da je dovolj reči, da je treba zmanjšati stopnjo za 0,5 % ali jo ohraniti ali zvišati za 0,5 %. Rešiti moramo resničen problem, ki je ponovna uvedba selektivne politike posojil, pri čemer je mogoče obrestno mero določiti na 0 % za nujne naložbe, kot je boj proti podnebnim spremembam, kar je lahko veliko dražje za posojila, usmerjena v špekulacije.

Godfrey Bloom, v imenu skupine *IND/DEM*. – Gospod predsednik, nagovoril bom galerijo, v kateri je veliko več ljudi, kot je poslancev v tej polkrožni dvorani. Upam, da imate na ušesih slušalke, ker danes sprejemajo odločitve ljudje, ki ne vedo popolnoma nič o mednarodnih finančnih zadevah.

Že 40 let delam na področju finančnih storitev. Sem poklicni ekonomist – pogovarjamo se o tveganih skladih, o mednarodni valuti. Če boste pogledali podatke o tem, kakšno strokovno znanje imajo poslanci Evropskega parlamenta, boste zelo razočarani. Vendar tu sprejemamo odločitve o svetovnih finančnih zadevah. Štirideset odstotkov britanskega BDP izvira iz finančnega središča Londona (the City of London). Tu so ljudje iz Poljske, Češke in Latvije, ki ne vedo popolnoma nič o teh stvareh, a se vseeno odločajo o prihodnosti mednarodnih financ.

(Razburjenje.)

Ne razumejo teh stvari. O tem ne vedo popolnoma nič, nič več kot o kmetijski in ribiški politiki, vendar so vseeno tu.

Gospe in gospodje v galeriji, če bi radi vedeli, kaj so to mednarodne finance, pojdite v Dubaj, New York, Los Angeles, na Bermude. Tu gledate ljudi – pogledajte jih. Nihče od njih še nikoli v življenju ni pošteno delal. To je „skupščina Miki Miške“, kar bo slabo za vse nas.

Predsednik. – Opozoril bi rad na to, da med govorom v polkrožni dvorani nagovarjate predsednika in poslance, medtem ko so sodelujoči na zasedanju občinstvo. Prosim, spoštujte ljudi, ki vam izkazujejo spoštovanje s tem, da vas poslušajo.

(Ploskanje.)

Luca Romagnoli, v imenu skupine ITS. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, razpad trga posojil z visokim tveganjem v ZDA je povzročil senzacijo, ki se še danes čuti na borznih trgih ter je špekulante in varčevalce postavila v hudo krizo.

Splošno znano je, kaj so storili nepremičninski udeleženci na trgu ZDA: posameznikom z visokim tveganjem so ponudili posojila, ki so bila nato zaustavljena, pri čemer so povzročili ne le krizo finančnih produktov, ampak tudi krizo veliko bank. Letos je velik odstotek posojilojemalcev prenehal plačevati obroke, ki jih dolgujejo, kar je povzročilo krizo celotnega sistema.

V Italiji se zdi, da je kriza, razen na promet na borzi, zelo malo vplivala na nacionalni bančni sistem, ker italijanske banke očitno niso neposredno izpostavljene drugorazrednim posojilom. Za veliko nemških, britanskih in francoskih bank je bilo drugače, zato danes o tem razpravljamo. Torej lahko upamo vsaj na začetek preiskave o največjih mednarodnih bonitetnih agencijah in njihovi vlogi v teh dogodkih ter s tem o odzivu na finančno nestabilnost in vplivu na dejansko gospodarstvo.

Gospe in gospodje, naj vam razložim dogajanje v Italiji, ker so posojila in nakupi nepremičnin v moji državi pomembni, in vas obvestim o tem, kaj je pomemben italijanski tednik *L'Espresso* objavil o etiki nekaterih italijanskih politikov (ki so med drugim tudi naši kolegi), vpričo trpljenja veliko varčevalcev in tistih, ki si prizadevajo plačati posojila, medtem ko bi dejansko preprosta institucija s socialnimi posojili uresničila posedovanje nepremičnine. Vpričo vsega tega poslušajte, kaj razkriva tednik *L'Espresso* o nekaterih italijanskih levo usmerjenih politikih, kar je vredno poudariti, in o nekaterih sredinsko usmerjenih osebnostih, vendar predvsem o levo usmerjenih.

Ti gospodje, katerih imena in naslovi so navedeni, so izkoristili izjemno ugodne pogoje za nakup premoženja v Rimu. Lahko rečete, da so priporočila praksa, morda sprejeta praksa in stara praksa, v moji državi, vendar ne le v Italiji, ampak morda po vsem svetu. Vendar se sprašujem, če se zahteva priporočilo in banka ali zavarovalnica odobri podporo, kaj dobijo v zameno tisti na oblasti?

Po navedbah tednika so gospod Veltroni, naslednik gospoda Prodiya, gospa Cossutta, hči enega najbolj radikalnih in zvestih komunistov, gospod Violante, nekdanji predsednik vlade in med najbolj poznanimi razsodniki o etiki drugih ljudi, ter gospodje Marino, Mancino, Mastella, Casini, Proietti in Baccini, kupili hiše v Rimu s takrat 25 do 30 sobami za četrtno, če ne še manj, tržne cene, pod posebnimi pogoji lastnikov, ki so bili presenetljivo banke in zavarovalnice.

Demokracija ima svoje stroške in kot je imel proletarijat svoje stroške, jih ima danes napredni socializem, ki je od predhodnikov prevzel posebne sposobnosti v prizadevanju za svoje interese. Če vas vsak mesec obremenjuje hipoteka in imate srečo, kot jaz, da vas zaradi tega sedeža v Parlamentu in dejavnosti zakonca, ki zdaj lahko prispeva, hipoteka obremenjuje malo manj, okrivite komuniste, stare in nove, ki so se odločili liberalizirati dovoljenja za taksiste in odpiralni čas brivcev ter prodajati zdravila v veleblagovnicah, vendar so bankam omogočili, da se svobodno odločijo glede žrtvovanja v zvezi z obremenitvijo družin s hipoteko na vašo prihodnost in življenje.

Državljeni Italije in Evropske unije lahko prevzamete krivdo le nase, če ste se odločili za kaj drugega, kot poklicno pot v eni od italijanskih strank, ki vladajo ali so vladale mestom, regijam in narodom ter jim pri vladanju vladajo banke.

Cristobal Montoro Romero (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, predsedujoči Svetu, komisarji, najprej se želim zahvaliti za besede, ki jih oblast oblikuje za ohranjanje optimizma vpričo krize, ki jo doživljamo.

Vendar hkrati želim vnesti čim več realizma v to razpravo, ker bo prikrivanje pomembnosti dejstev povzročilo le zmedo glede iskanja rešitev.

Prvič, srečujemo se s krizo, ki je bila napovedana. To ni kriza, ki je presenetila. Vedeli smo vsaj eno leto prej, da se bo to zgodilo, pri čemer se za to nismo zanimali in se nismo odzvali.

Drugič, to je resna kriza. Predsednik banke *Bundesbank* je tako sam dejal pred tremi dnevi. Morda smo tik pred običajno klasično bančno krizo pomanjkanja zaupanja.

Tretjič, na Evropo so vplivale finančne institucije v državah, ki niso uspeli ustvariti dobička, ker so njihova gospodarstva sorazmerno stagnirala, in so zato iskale dobiček z večjim tveganjem. Zato je mogoče reči, da nadzorni organi, evropski organi za bonitetni nadzor, tega niso uspeli preprečiti.

Zato je Evropska centralna banka prva posegla v krizo in je vložila največ denarja, zlasti ker bi lahko v Evropi, v središču Evrope, ki se zdaj gospodarsko izboljšuje, kriza postala najhujša. Zato potrebujemo večjo jasnost v zvezi z dejanskimi posledicami in kako globoka je zares ta kriza.

Nedvomno je četrta značilnost tega, kar doživljamo, razmere v katerih smo, na kratko, odziv monetarnih organov in odziv Evropske centralne banke.

Menim, da je ukrepala pravilno, ko je prispevala dodatke k likvidnosti, ker je to, kar se dogaja, pomanjkanje likvidnosti. Vendar je res, da je presenetljivo, da se mora to zgoditi ravno takrat, ko Evropa dviga obrestne mere za omejitev likvidnosti sistema, za omejitev posojil. To je glavni nesmisel in ga je treba ustrezno razložiti brez zmede, ki je nastala zaradi razlag iz avgusta.

Pojasnilo je bistveno, ker govorimo o milijonih družin in milijonih malih in srednje velikih podjetij, ki so odvisna od spremenljive obrestne mere v Evropi in se zadolžujejo. Zato je bistveno, da pojasnimo razvoj dogodkov glede obrestne mere in pozovemo k previdnosti pri zvišanju obrestne mere v Evropi, da se okrepi gospodarska rast in ustvarjanje delovnih mest, kar na tej stopnji povezovanja EU močno potrebujemo.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Gospod predsednik, komisarji, gospe in gospodje, moramo biti stvarni: kljub močni evropski zakonodaji, ne bomo uspeli storiti ničesar v zvezi z izvorom krize. V zvezi z zakonodajo ZDA, pri čemer ta ne razume zaščite potrošnikov na področju hipotekarnih posojil pri bankah ali drugih institucijah, nimamo nobene moči.

Bodimo realni: srečujemo se s krizo, katere posledice moramo nujno popraviti, vendar smo se dolgoročno iz tega tudi nekaj naučili.

Bodimo jasni: evropski državljani so povsem upravičeno zaskrbljeni zaradi posledic te krize za financiranje dejanskega gospodarstva. Bodimo jasni: naši sodržavljeni ne razumejo, da so se javne institucije, kot je Evropska centralna banka, ob koncu dneva prisiljene vključiti za zagotavljanje likvidnosti trga, da obvladajo tveganje nekaterih, katerih metode obrestovanja ne upoštevajo nobene ekonomske logike.

Uspešno rešimo položaj. Zavzemimo stališča, ki naj bi bila stališča Evropejcev, utemeljena v realizmu in predlogih. Na koncu je Evropska centralna banka dejansko opravila svoje delo, kot posojilodajalec zadnje možnosti. Vendar kot nadzorni organ nima pristojnosti za ugotavljanje dejanskih razmer tveganj, ki so jih sprožili udeleženci na trgu. Izboljšati moramo nadzorna pooblastila evropskih organov, pri čemer je vaša naloga, gospod komisar, da pri tem dejavno sodelujete.

Uspešno rešimo položaj: že nekaj let govorimo o pošteni vrednosti, pri čemer je ta danes poslabšala pogoje za vrednotenje drugorazrednih posojil.

Uspešno rešimo položaj: gospod komisar, v zvezi z bonitetnimi agencijami, pravila ravnanja združenja IOSCO ne izpolnjujejo zahtev sedanjih razmer. Potrebujemo resnično konkurenčen trg na katerem ni navzkrižij interesa in za katerega je značilna večja preglednost.

Končno, bodimo idealisti in upajmo, da bo uporaba finančnega mehurčka, ustvarjenega na ta način, končno začela sproščati financiranje za dolgoročno naložbo, s katero mora Evropa obvladati podnebne in energetske izzive. Včasih je idealizem lahko najboljša oblika realizma.

Andrea Losco (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, spet se v tem parlamentu srečujemo s težavo, ki smo jo imeli že julija. Takrat so bile izražene nekatere negotovosti v zvezi s krizo, ki je nato prizadela območje eura. To je bila napoved krize, kot so navajale novice iz ZDA.

Že nekaj časa je jasno, da so bile cene nepremičnin v ZDA pretirano visoke in da je sistem ZDA omogočal enostavno odobritev posojil plačilno nesposobnim osebam ali po zelo visokih obrestnih merah, pri čemer je bil posledičen pretres na svetovnem trgu neizogiben.

Kdo je sodeloval pri tem? Vlagatelji, državljani, večinoma iz ZDA, vendar tudi Evropejci, trpijo negativne posledice; državljani, vlagatelji, varčevalci. Zato je vprašanje, ali ta parlament in institucije na splošno ščitijo varčevalce v svojem bistvu. Zaščita varčevalcev pomeni razumevanje vloge, ki jo imajo drugi udeleženci v tem okviru ali v tem poteku dogodkov, vloge bonitetnih podjetij, ki pogosto kažejo veliko neskladnosti in so v sporih, ki so včasih neizvzani. Verjamem, da morajo pravila in standardi veljati za vse navedene.

Kriza je poudarila tudi takratno opazno nasprotje, pri čemer je bila ECB prisiljena v finančno gibanje na trgu in hkrati zvišati obrestne mere za reševanje tveganja inflacije. Upajmo, da se te razmere ne bodo ohranile.

Dejstvo, da se to dogaja, seveda pomeni, da se moramo vprašati, kako morajo standardi, ki urejajo osebe na svetovni ravni, ker je to kriza, ki je še enkrat poudarila vidik globalizacije, opredeliti ravnanje vsake osebe.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Gospod predsednik, trenutna finančna nestabilnost ne bi smela biti presenečenje, vendar so bili vsi presenečeni, ko se je zgodila. Negotova potrošniška in nepremičninska posojila so sprožila vse večje zahteve po likvidnosti. Izvajajo se popravki trga, ker je bil denar dolgo časa prepoceni, kar je spodkopalo standarde za vrednotenje naložb. Pomanjkanje zaupanja na trgu je škodilo celo ugodnim sredstvom, ki ne bi smela biti predmet popravkov cen navzdol. Zdaj smo lahko prepričani, da lahko dostopen, poceni denar ne ustvarja stabilne rasti. Temelji stabilne rasti so proaktivna reforma sistemov, učinkovite naložbe in trgi, ki delujejo svobodnejše in preglednejše. Zdaj se glavni strahovi vrtijo okoli likvidnostne krize, ki se spreminja v krizo plačilne nesposobnosti. Nestabilnost, ki se začne v obliki likvidnostne krize, se lahko spremeni v krizo plačilne nesposobnosti, ker udeleženci na trgu, ki so prepričani, da je raven znanja neustrezna, ne bodo pripravljene posojati drug drugemu. Nepremičninska kriza lahko ustvari resne zaplete v več državah članicah EU, ne le v Združenih državah. Investitorji in vlagatelji ne bodo ponovno pridobili zaupanja v finančni trg, dokler ne bodo prepričani, da so vrednotenja pravilna. To pomeni, da se lahko premije za tveganje povečajo, pri čemer se bo poraba podjetij in gospodinjstev posledično zmanjšala. To bi lahko zmanjšalo gibanja naložb ali jih v nekaterih primerih celo zaustavilo. Pripravljavci davčne in monetarne politike Evrope morajo biti na to pripravljene. Glavno odgovornost za umiritev razmer bodo prevzeli pripravljavci davčne politike. Na področju monetarne politike lahko pričakujemo nižje obrestne mere, ki si jih veliko evropskih politikov že dolgo želi. Hkrati trg ne sme ohranjati zavajajočega mnenja, da se bodo tvegane naložbe ohranile. Stopnje posojil in zahteve po zavarovanju morajo zmanjšati moralno škodo, ki bi jo lahko takšno prepričanje ustvarilo. Dolgoročno morajo centralne banke izboljšati regulativne mehanizme za finančne trge, da se ustvarita večja jasnost in gotovost na trgih. Hvala.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, popoln obseg nestabilnosti, ki je bila zaznana na svetovnih finančnih trgih, še ni jasen. Šibke točke svetovnih financ so slaba kreditna sposobnost posojiljemalcev na hipotekarnem trgu ZDA in napake pri vrednotenju kreditnih tveganj premoženja in/ali pri njihovem nadzoru. Lahko bi se vprašali, kaj se je v tem obdobju zgodilo z direktivo Basel II v Združenih državah; zavedam se, da to še ni bilo uvedeno, vendar bi pomagal.

V Združenih državah so do zdaj prilagodili 120 milijonov USD hipotek. Zgolj to je sprožilo šok popravkov stopnje znanih deležev. V naslednjih dveh letih bodo opravljeni popravki še približno 700 milijard hipotek. Zvišana občutljivost vlagateljev je poslabšala dilemo, z manjšim zaupanjem in zanimanjem za naložbe z visokim tveganjem. Tudi upravni odbori bank zdaj priznavajo, da niso vedeli, kaj delajo. Pomanjkanje zaupanja vlagateljev in realne ocene zdaj preprečujejo vrnitev na običajne ravni, pri čemer je to postopek, ki bo gotovo trajal nekaj časa in ne bo prizanesel strokovnjakom nadzornih odborov bank.

Zaupanja ni mogoče izraziti statistično z matematično formulo. Vendar preglednost gradi in ohranja zaupanje ter omogoča obvladovanje tveganj. Gospod komisar, omenili ste direktivo Solventnost II. Tveganja iz tveganih skladov in *drugorazrednih hipotek* so bila do zdaj v sektorju zavarovalništva nizka, pri čemer mora tako tudi ostati. Zato je namen direktive Solventnost II zagotavljati prava izhodišča in spodbude.

V okviru sedanjih predlogov bodo nadomestne naložbe, kot so tvegani skladi in s *premoženjem zavarovani vrednostni papirji*, ki so pogosto izpostavljeni drugorazrednemu tveganju, predmet 45-odstotne podpore z lastnim kapitalom, kot običajna posledica direktive Solventnost II. To se na prvi pogled zdi visoko, vendar zagotavlja jasno spodbudo podjetjem, da spodbudijo načrtovani tvegani sklad k razkritju svojih naložb vlagatelju. Menim, da pri tem velja načelo, po katerem lahko le tisti, ki imajo potrebno znanje, izvajajo kapitalne naložbe z visokim tveganjem.

Evropski parlament že dolgo poziva k preglednosti posebnih finančnih produktov in mehanizmov. Odziv Komisije za vzpostavitev dodatnih predpisov o preglednosti za več kot 9 000 tveganih skladov je zastarel. Prav tako so nujni predpisi o preglednosti za bonitetne agencije. Vsem bi koristila bolj realistična ocena svetovnega kreditnega tveganja.

V zadnjih nekaj letih sta evropski proračun in gospodarstvo ustvarila večkratne dolgove. Napaka pri izdajanju posojil po vabljivo nizkih obrestnih merah samodejno povzroča neravnovesja med monetarno uspešnostjo in uspešnostjo dejanskega gospodarstva.

Ieke van den Burg (PSE). – Gospod predsednik, veliko bi lahko povedala o tej finančni krizi, vendar se bom v svojih dveh minutah raje osredotočila na tri področja, na katerih menim, da je treba ukrepati.

Prvič, pomanjkanje pravne ureditve. To je izpostavilo že več poslancev. Zapleteni novi produkti ter zlasti diverzifikacija in listninjenje tveganj so ključni deli te krize. Diverzifikacija nam je bila predstavljena kot popolna metoda za odpravo tveganj, zdaj pa je jasno, da je pomenila tudi povečanje tveganj in negotovosti, ki je zdaj povsod.

Drugi element v zvezi s pravno ureditvijo je, da se te dejavnosti večinoma odvijajo zunaj reguliranega trga: dejavnosti, s katerimi se posluje na prostem trgu, in tvegani skladi, kot je bilo že omenjeno. Resnično menim, da moramo preveriti, kam vodijo te mrtve točke. Vem, da se gospod McCreevy ne strinja, vendar mislim, da je zdaj skrajni čas, da pregledamo možnosti pravne ureditve, pri čemer si ne želim pretirane ureditve ali panike, ampak izvršitev resne študije. To bi morala narediti Komisija.

Drugi element je pomanjkanje informacij in preglednosti. To je prav tako izpostavilo več ljudi. Rada bi izpostavila tudi bonitetne agencije in računovodska pravila, ki jih je omenila tudi gospa Berčs, in sicer vprašanje o pošteni vrednosti. To je povezano z mojo tretjo točko, tj. pomanjkanje usklajevanja in sodelovanja. To je element, ki je bil del ukrepov Evropske centralne banke, ki je ustrezno zagotovila likvidnost, ni pa imela informacij in nima sredstev za kaznovanje tistih, ki so povzročili krizo. Vzpostavljena bi morala biti tesnejša povezava med Evropsko centralno banko, njenim znanjem in nadzorniki. Zelo pomemben element je sodelovanje ter krepitev in spodbujanje nadziranja na evropski ravni, pri čemer se razumejo ti pojavi na vrhu trga in ti novi pojavi.

Večkrat sem omenila, da potrebujemo nadzor na evropski ravni. Tudi ljudje, ki se s tem strinjajo, mi povedo, da je treba počakati na krizo, ker zdaj ni občutka nujnosti. Mislim da je zdaj skrajni čas, kriza pa je tudi tu, zato moramo ukrepati.

PREDSEDUJOČI: GOSPOD MARTÍNEZ

Podpredsednik

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, finančni nemir tega poletja je očitno pokazal, kako tesno so povezani trgi. Globalni finančni trg dobesedno nenehno deluje z milijoni transakcij, ki vplivajo na vse. Nove tehnologije ustvarjajo popolnoma drugačne razmere. Možnost ustvarjanja boljših obetov za razvoj naložb se je bistveno povečala. Dostop do tveganega kapitala je pri tem bistven. Veliko novih finančnih instrumentov, pri čemer smo v nekatere od njih danes podvomili, je bilo večinoma dobrih in so povečali likvidnost ter možnosti naložb.

V zadnjih nekaj nemirnih tednih na finančnih trgih se je izkazalo, da je močna centralna banka za Evropo dobra stvar. ECB je lahko delovala hitreje od sodelujočega organa v Washingtonu in je lahko hitro ukrepala za umiritev trgov. Za to si ECB zasluži pohvalo.

Še vedno ne vemo, kako daleč se bo hipotekarna kriza ZDA nadalje širila. Zelo pomembna bo jesen, ko se bodo pojavili novi statistični podatki. Upajmo, da bodo prilagoditev na trgu običajna, brez vseh velikih pretresov, ki bi lahko vplivali na regionalno gospodarstvo, ki je v Evropski uniji pravzaprav zdravo. Za razliko od nekaterih kolegov poslancev seveda upam, da v Evropi ne pretiravamo, in menim, da rešitev vedno zahteva več pravne ureditve in sprejemanja odločitev v preveliki naglici, kot je dejal gospod McCreevy. Kljub zakonu ZDA Sarbanes-Oxley Act, z obširno pravno ureditvijo, tveganih hipotek niso odkrili pravočasno. Za nemoteno delovanje finančnih trgov se zahtevata uravnotežen pristop in prostor za nove metode, združene z zakonodajo, ki krepí interese potrošnikov. Menim, da je direktiva o trgih finančnih instrumentov dober primer.

Zame sta, kot za liberalca, ključna odprtost in preglednost finančnih trgov. Prav tako si želim več sodelovanja med finančnimi organi EU za boj proti kriznim razmeram in za zagotavljanje hitrega odziva.

Gospod predsednik, komisarji, moram dodati še eno pripombo: ko se po svetu dogajajo pretresi je jasno, da je vpliv na majhno valuto in majhen trg, kot je Švedska, bliskovit. Dogodki tega poletja so še dodatno podkrepili vstop Švedske v območje eura.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, resen del preplaha, ki je posledica drugorazrednih posojil, bremeni tudi evropske banke. Veliko skladov za upravljanje je neodgovorno kopičilo izvedene finančne instrumente. Obstaja resna nevarnost škodljivega vpliva prek zasebnega kapitala. Banke so neodgovorno s hipotekarnimi obveznicami osleparile institucionalne vlagatelje in s tem tudi varčevalce, pri čemer so jih predstavljale z oceno AAA, ki je teoretično brez tveganja, kot nacionalni vrednostni papirji, namesto z zelo visokim tveganjem neplačila, kot negativna posojila za lastniški kapital.

Špekulacije, ki jim je bilo omogočeno zapovedovanje na svetovnem finančnem trgu, so zavedle male varčevalce, da so verjeli, da so izvedeni finančni instrumenti nova modrost tretjega tisočletja. Nič ne bi moglo biti bolj oddaljeno od resnice. Ta veriga dogodkov zagotovo še ni končana in tisti, ki so zares odgovorni, ostajajo nekaznovani; skriti spletkarji financ na visoki ravni. Govorniki so se omejevali na zvrčanje krivde na bonitetne agencije, vendar, zakaj smo dovolili ocenjevanje in nadzor tveganja finančnih produktov podjetjem, ki so s tem tesno povezana in z interesom za rast trga, ki je pod škodljivim vplivom špekulacij?

Prosim, bodite pogumni in se s tem jasno soočite: ni škodljiva le nepravilna uporaba izvedenih finančnih instrumentov, ampak so škodljivi sami izvedeni finančni instrumenti. Izvedeni finančni instrumenti so za dejansko gospodarstvo to, kar je oderuštvo za varčevanje in uspešno gospodarstvo, kot je dejal veliki ameriški pesnik, Ezra Pound, v svoji baladi: „*con l'usura nessuno ha una solida casa di pietra squadrata e liscia per istoriarne la facciata, con l'usura nessuno vede dei Gonzaga, non si dipinge per tenersi arte in casa ma per vendere, vendere presto e con profitto, peccato contro la natura. Pietro Lombardo non si fe' con usura, Duccio non si fe' con usura, né Piero della Francesca o Zuan Bellini, né fu "La Calunnia" dipinta con usura, L'Angelico non si fe' con usura, l'usura arrugginisce il cesello, arrugginisce arte e artigiano, l'usura soffoca il figlio nel ventre, arresta il giovane drudo, cede il letto a vecchi decrepiti, si frapponne tra i giovani sposi.*“ Oderuštvo ni pravi način za vladanju svetu, za zaščito splošnih interesov poštenih ljudi, ki delajo, proizvajajo in varčujejo.

(Predsednik je prekinil govornika.)

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – Gospod predsednik, ta finančna kriza je opozorilo za vse nas in za komisarja McCreevyja. Pred nekaj meseci nam je gospod McCreevy zagotavljal, da je razpravljanje o finančnih tveganjih in krizi teoretično ter da ne bomo nikoli prišli do novih težav. Zdaj pa smo se pravkar spopadli s težavo, ki ima po navedbah današnjega časopisa *Financial Times*, OECD in drugih pristojnih institucij resne posledice.

Za gospoda McCreevyja imam štiri vprašanja.

Prvič, v zvezi z izvedenimi instrumenti, tj. kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, kreditnim trgom, krivite agencije in menite, da niso dovolj dobre. Jaz menim, da ne vemo, kaj se dogaja. Ali ste zdaj pripravljeni, da predlagate javno razvrstitev zapletenih izvedenih finančnih instrumentov, da nam bodo lahko javne in zasebne agencije svetovale v zvezi s tveganjem, povezanim z njimi? To je zdaj nemogoče.

Moje drugo vprašanje je povezano z navzkrižjem interesov. Borzni posredniki, tvegani skladi in zasebni delniški skladi so vključeni v zapleten sklop interesov: zaslužijo drug od drugega, trgujejo drug z drugim, mi pa ne vemo, kaj se dogaja. Ali ste pripravljeni na uvedbo pravil o preglednosti, razkritju in odgovornosti, ki zagotavljajo pravo priložnost za ureditev trga?

Moje tretje vprašanje je povezano s pokojninskimi skladi. Vemo, da imajo zaposleni in delavci izgube, povezane z naložbami denarnih sredstev v tvegane sklade, ki špekulirajo na tem trgu izvedenih finančnih instrumentov. Ali ste pripravljeni na uvedbo pravil, s katerimi se bodo lahko v prihodnje zaščitili pokojninski skladi in zavarovalnice, ki poskušajo upravljati denarna sredstva zaposlenih, da se bodo ti zanimali za varčevanje in zavedali, da je izguba omejena?

Moje zadnje vprašanje je: kako lahko zagovarjate dejstvo, da so tvegani skladi, zasebni kapital in investicijske banke zadnji izhod na mednarodnih in finančnih trgih brez kakršnih koli ureditve? Glede na to, da običajno urejamo banke in vzajemne sklade, zakaj morajo biti ti tvegani skladi, zasebni kapital, investicijske banke, zadnji izhod? Jaz tega ne morem pojasniti, vi pa tudi ne. Čas je, da izpostavimo skupne interese, zato potrebujemo pravno ureditev.

(Ploskanje.)

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Gospod predsednik, po neurju se nebo še ni povsem zjasnilo in v tej negotovosti se zahtevajo gospodarska stabilnost, finančna varnost, rast in odpiranje delovnih mest.

Ta kriza je velika priložnost za ukrepanje na štirih velikih področjih.

Prvič, ukrepati moramo, da omejimo njen vpliv na gospodarstvo kot celoto. Trg se je burno odzval pri borznih tečajih in omejil finančne pogoje. Odziv Evropske centralne banke, ki je zagotovila likvidnost, je bil pozitiven.

Finančne ustanove so že povečale obrestne mere za svoje stranke v pričakovanju predvidenih povišanj v nekaj mesecih in ob upoštevanju gospodarske rasti in napovedi Evropske centralne banke. Upam, da bo Evropska centralna banka ukrepala na uravnotežen in preudaren način za naše gospodarstvo.

Drugič, ukrepati moramo za izboljšanje upravljanja tveganja in gospodarskega upravljanja. Med svetovnim trgom finančnih storitev ter nacionalnim nadzornim in regulativnim sistemom obstaja simetrija. Če v Evropski uniji teh ciljev ne bomo spodbujali celovito, jih ne bomo mogli uveljaviti na svetovni ravni in tako ne bomo zaščitili naših državljanov ali branili njihovih interesov.

Tretjič, ukrepati moramo, da naredimo trg preglednejši. Razvejanost in razpršenost tveganja sta lahko pozitivna, če ne preprečujeta nadzorovanja tveganja na trgu. Sprejeti moramo ukrepe za predvidevanje finančnih tveganj.

Četrto, ukrepati moramo, da bodo izvajalci dejavnosti odgovornejši. Spravljanje ljudi z omejenimi sredstvi v dolgove z zelo dragimi hipotekami, ki jih lahko označimo celo za odušne, v obdobju naraščanja obrestnih mer in ob koncu trenda rasti na nepremičninskem trgu bo zagotovo povzročilo težave.

Banke, ki so sprostile hipotekarne pogoje zaradi možnosti prenosa hipotek, bonitetne agencije, ki niso opozorile na kakovost vrednostnih papirjev, vlagatelji, ki so nepreudarno kupovali vrednostne papirje, in ustanove, ki so jih financirale brez dodatnih garancij, so vsi odgovorni in zagotoviti moramo, da se to ne bo več ponovilo.

Peter Skinner (PSE). – Gospod predsednik, postopek drugorazrednih posojil je bil zagotovo velika težava, ki je povzročila finančne pretrese, ki so se zgodili to poletje. To je bilo jasno, manj jasna pa je opredelitev vlagateljev in nasprotnih strank, ki so lahko in bodo še naprej pod pritiskom, pri čemer je treba nujno pojasniti to identiteto.

Kot smo slišali danes, je to na splošno posledica prefinjenosti finančnih instrumentov, za katere nekateri menijo, da se lahko primerjajo z alkimijo. Vendar je treba pazljivo in previdno preučiti, kaj lahko naredimo v zvezi s tem in učinki, ki so jih povzročili ti pretresi. Pretiran odziv je lahko enako škodljiv kot pretekli dogodki, ker ugotavljamo, da se je cena kreditov posledično zvišala. Izpostaviti je treba, da to ni dobro za lizbonski proces.

Kaj se je dejansko zgodilo v ZDA, da so se zaprla vrata v zvezi z nekaterimi od teh vprašanj? Lahko bi rekli, da so se vrata hleva zaprla, ko je bil konj na polju, kar popolnoma drži. Vendar je bilo na splošno področje drugorazrednih hipotekarnih posojil neregulirano. To je zdaj dejstvo, ki je bilo obravnavano zelo neposredno, medtem ko sem bil obvešččen, da se izvajajo industrijske regulativne in zakonodajne pobude. Hkrati je bila pod okriljem Bele hiše ustanovljena delovna skupina na visoki ravni, ki preučuje bonitetne agencije in prefinjene finančne posrednike.

Iz tega lahko sklepamo, da je bistveno tesno sodelovanje z Združenimi državami in drugimi globalnimi trgi, ker imamo enake sklepe v zvezi s preglednostjo na teh trgih. Če tega ne bomo storili, ker so globalni trgi med seboj tako tesno prepleteni, bomo lahko izgubili veliko koristi, ki bi jih lahko dobili s sklepi, ki bi morali biti skupni.

Kaj se je zgodilo v EU in kaj v ZDA? Zdaj imam nekaj zaupanja v Komisijo ter seveda v Evropsko centralno banko in zvezne rezerve Združenih držav ter v njihovo delo. Te organizacije so prispevale k umiritvi trgov, kar bi morali storiti tudi mi.

Vendar se strinjam z nekaterimi današnjimi govorniki, ki so pozivali k sorazmernemu odzivu, kar lahko trdim glede na zaupanje, ki ga imam. Menim, da bo treba pri listninjenju in družbah s posebnim namenom, ki se bodo preverjale skupaj z bonitetnimi agencijami, omogočiti večji nadzor in preglednost, kar je jasno, kot je izpostavila že gospa Berès. Vendar je treba jasno povedati, da veliko ljudi težko razume to prefinjenost finančnih instrumentov, pri čemer je vloga bonitetnih agencij dostopna javnosti.

(Predsednik je prekinil govornika.)

Udo Bullmann (PSE). – *(DE)* Gospod predsednik, delež nas, Evropejcev, pri naložbah na trgu, o katerem danes razpravljamo, je okoli 10 % ali približno 300 milijard EUR. Ne vemo natančno, kolikšen delež teh

300 milijard EUR predstavljajo velika tveganja, vendar 300 milijard EUR ni neznatna vsota: predstavlja skoraj trikratni letni proračun EU in vpliv zdajšnje krize je že mogoče čutiti. V moji domovini, Nemčiji, ki je največje gospodarstvo v Evropski uniji, so se naša pričakovanja glede prihodnjih poslovnih pogojev zmanjšala. Trimesečna posojila so postala veliko dražja, kar pomeni, da podjetja, ki dobro poslujejo, vendar potrebujejo vmesno financiranje, lahko pričakujejo težave.

Rad bi vedel, kaj smo se naučili iz tega. Skoraj vsi govorniki v tej razpravi so omenili agencije za ocenjevanje bonitete. Kot državljan, ki se zanima za to razpravo, sem v internetu v zvezi z govorom komisarja McCreevyja v Dublinu 5. aprila 2005 našel naslednje:

– „Komisar za notranji trg Charlie McCreevy je v svojem govoru v Dublinu 5. aprila 2005 povedal, da bonitetne agencije za zdaj ne bodo vključene v uredbo EU. Komisar McCreevy je dejal, da ne namerava izdati posebne uredbe za bonitetne agencije, vendar se bo ta možnost stalno preverjala. Opozoril je, da bo za nadzor nad tem pooblastil industrijo“.

(DE) Gospod komisar, kdaj se bo ta faza opazovanja končala, kdaj bomo pripravljeni za ukrepanje; kdaj bomo dosegli napredek v zvezi z agencijami za ocenjevanje bonitete, da bomo lahko javno predstavili njihovo uspešnost in napake? Naš sistem je usmerjen sam vase, brezploden in očitno dediščina prejšnjih časov. Dobiti želim iskren odgovor. Ne moremo se pojaviti pred javnostjo ob naslednjih volitvah leta 2009 in reči: imeli smo Komisijo; pet let je opravljala odlično delo tako, da je opazovala, kje je težava.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Gospod predsednik, to je bilo dovolj jasno sporočilo Komisiji. Že zdaj lahko predvidimo, da bo imela hipotekarna kriza v ZDA znatne negativne učinke tudi tukaj. Obseg neplačanih hipotekarnih posojil že presega javni dolg Združenih držav. Tudi špekulacije na podlagi prihodnjih nepremičninskih ocen in nizkih obrestnih mer za hipotekarna posojila so se jasno izkazale za špekulativni mehurček. Zdaj je strah pred recesijo v Združenih državah največji doslej. Konec koncev se je osem od desetih recesij začelo z nepremičninsko krizo. Zdaj vemo, da je bilo krizo mogoče predvideti, vendar agencije za ocenjevanje bonitete niso izpolnile svoje vloge čuvaja. Oblike kapitala z visokim tveganjem lahko nam vsem in gospodarstvu naredijo zelo veliko škodo ter zato ne smejo biti prepuščene svojim lastnim mehanizmom ali špekulantom. Načela preglednosti ali dolžnosti razkritja ter tudi nadzor je treba zagotoviti. Od Komisije se zdaj zahteva, da pripravi predloge v zvezi s tem.

Benoît Hamon (PSE). – (FR) Gospod predsednik, ta kriza je tretja velika kriza v 10 letih. Bi se ji lahko izognili? Gospod McCreevy pravi, da lahko. To bi lahko naredili tako, da bi revne naučili, naj si ne sposojajo denarja, ko ga nimajo.

Kakšna je realnost? Drugorazredni hipotekarni posojilodajalci v Združenih državah so glavni krivci in akterji v tej krizi. Za povečanje svojega dobička so se obrnili na gospodinjstva v velikih finančnih težavah. Leta 2006 je bila polovica odobrenih posojil dodeljena brez preverjanja prihodkov. Ti posojilodajalci so zaslužili denar s posojili, ki jih nikoli ne bi smeli dati. Podprle so jih njihove banke; vendar njih nadzirajo nadzorni svet, revizorji in regulativni organi. To bankam ni preprečilo, da ne bi posojale denarja kreditnim agencijam ali svojim strankam prodajale donosnih, vendar tveganih finančnih produktov v okviru takšnih hipotekarnih posojil.

Te vrednostne papirje, podprte na trgu drugorazrednih posojil, so v velikem obsegu kupovali tvegani skladi s sedežem v davčnih oazah, ki so izvzeti iz vseh ureditev. Tako je bila neuspešna celotna nadzorna veriga.

Moje vprašanje je preprosto. Katere resne pobude bo Komisija zdaj sprejela za preprečitev, da se izbruh finančnih trgov na ameriškem trgu nepremičnin v prihodnje ne bi zgodil pri novem premoženju, kar bi prineslo enake posledice: krizo trga vrednostnih papirjev in potem še upad rasti?

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, finančne krize nikoli niso omejene le na finančno področje. Zdajšnja kriza bo povzročila dodatno omejevanje posojil in zaradi nje so se že začele vnaprej zviševati cene, ne glede na odločitve, ki jo bo centralna banka sprejela v prihodnosti.

Zaupanje gospodarskih subjektov se je prav tako bistveno zmanjšalo in kljub optimizmu komisarja Almunie gospodarska rast ni niti splošna niti zagotovljena. Veliko regij ima celo resne gospodarske težave.

Danes je težko reči, vendar bi rad vedel, kako naj državljanom razložimo, da so zaskrbljujoče povečanje zadolženosti gospodinjstev, nenaklonjenost javnim naložbam, previsoko ocenjeni izvoz blaga, proizvedenega v Evropi, zaradi upravljanja obrestnih mer nekatere od neizogibnih žrtev. To je bilo običajno sredstvo za nadzor neobstoječe inflacije. Danes so možnosti za obravnavanje popolnoma predvidljivih rezultatov čezmernega tveganja, ki ga prevzemajo izvajalci finančnih storitev in ki ga ne bi ali ne bi mogli regulirati pravočasno, bolj omejene.

Menim, da lahko zaključimo dvoje. Prvič, na finančnih trgih je treba zagotoviti boljšo ureditev, preglednost in sodelovanje, kot je že bilo rečeno. Drugič, nujno je treba preučiti odnos med monetarno politiko ter njenim vplivom na dejansko gospodarstvo, družine, naložbe in zaposlovanje.

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zelo kratek bom, predvsem zato, ker sem osnovno stališče Sveta o tem vprašanju že predstavil v svojem prvem govoru.

Rad bi se zahvalil vsem tukaj za vse govore in predloge, ki ste jih imeli, ter povedal, da sem si zabeležil predloge in skrbi, zlasti tiste, ki so bolj socialnega značaja, to so morebitne posledice, ki bi jih lahko nedavni finančni pretresi imeli za državljane. To točko bomo upoštevali kot zaskrbljenost, ki jo je izrazilo več poslancev.

Ponovno bi rad zatrdil, da bomo kot predsedstvo in Svet še naprej delali na vprašanju skladnosti nadzornih praks ter na programih in mehanizmih, ki bodo omogočili stalno izboljšanje okvira skrbnosti.

Svet in Komisija sta navedla, da vsi podatki, ki so trenutno na voljo, kažejo, da smo dosegli naše gospodarske in finančne cilje: primanjkljaji, gospodarska rast in zaposlenost se povečujejo. V zvezi s tem danes ostajamo povsem realni, vendar – ker je bil realizem omenjen – poudarjam, da bosta predsedstvo in Svet realna. Vsem tem zadevam in razvoju, ki ga lahko prinese prihodnost, moramo nameniti pozornost, pri čemer bosta predsedstvo in Svet, kot se zanju spodobi in kjer je upravičeno, sprejela ustrezne ukrepe in pobude za zagotovitev odziva na kakršno koli zaskrbljenost in težave, ki se lahko pojavijo.

Joaquín Almunia, *komisar*. – (ES) Gospod predsednik, v zvezi z vplivom pretresa ali krize finančnih trgov, če jo želite tako imenovati, na dejansko gospodarstvo v zadnjih tednih ponavljam, da se bo po naših začetnih ocenah – napovedi bomo objavili v torek – in tudi po mnenjih, ki so jih javno objavili drugi organi ter javne in zasebne ustanove, vpliv tega pretresa na gospodarsko dejavnost, gospodarsko rast in zaposlovanje v evropskih gospodarstvih leta 2007 čutil, vendar bo zelo neznaten.

Velik del rezultatov za leto 2007 je že zagotovljen z rezultati, doseženimi v prvih dveh četrtinah, z informacijami, ki so na voljo v zvezi s tem, kaj se dogaja v naših gospodarstvih v tej tretji četrtini, in s stalnim gospodarskim okrevanjem, ki temelji na dobrih in trdnih temeljih, ki smo jih podedovali iz leta 2006.

Tveganja bodo očitnejša, če se usmerimo v leto 2008. V naših majskih napovedih sta na stopnje rasti za leto 2008 že vplivala razvoj gospodarskega cikla in učinek odločitev o monetarni politiki, ki so jih sprejele centralne banke. V Evropi in drugje bosta ta finančna kriza, ta finančni pretres in posledična zaostritev posojilnih pogojev povečala tveganje poslabšanja rezultatov za leto 2008, vendar menim, da je prezgodaj za dokončne analize, iz katerih bi lahko potegnili nekatere končne sklepe o tem vprašanju.

Glede na to, da je več dejavnikov, ki so spodbudili pretres v zadnjih tednih, povezanih z zaupanjem, moramo upati, da če obnovimo zaupanje ter vsi prispevamo k nepopustljivi viziji in diagnozi položaja, zato da povečamo ali utrdimo zaupanje, bodo rezultati za leto 2008 boljši ali manj zaskrbljujoči, kot si nekateri predstavljajo.

Menim, da je večina govornikov na splošno enotna glede tega, kaj je povzročilo to povečanje nestanovitnosti in pretres na finančnih trgih, ter menim, da se strinjamo, da je treba najti rešitve. Vendar rešitve niso preproste in ne smemo pretiravati.

Tako kot dobri igralci v gledališču dobri politiki ne smejo pretiravati v času pretresov. Narediti moramo podrobnejšo analizo in celovito razumeti dejstva, poleg tega pa moramo poskušati najti učinkovite rešitve za obstoječe izzive, za tiste, ki so očitni, in za tiste, ki jih še nismo odkrili.

Če se ozremo nazaj na razprave v Parlamentu ali na poročila denarnega sklada ali centralne banke o finančni stabilnosti, analize Evropske komisije in naše nedavne govore, nismo vedeli kje ali kdaj, vendar smo vedeli, da se takšen pretres lahko zgodi glede na razvoj finančnih trgov ter izpopolnjenost instrumentov in tehnik, ki jih uporabljajo finančne ustanove.

Ponavljam, kar sem rekel že na začetku: evropsko gospodarstvo ima še vedno trdne temelje. Euro nas ščiti. Znova je pokazal svojo sposobnost, da lahko ščiti in absorbira pretrese, ki bi v drugačnih okoliščinah, pred uvedbo eura, pomenile veliko večje težave za nas, tako z monetarnega kot s finančnega vidika ter v dejanskem gospodarstvu. Za konec menim, da je Evropska centralna banka pri izvajanju svojih pristojnosti avgusta ukrepala razumno in pravilno.

Charlie McCreevy, *komisar*. – Gospod predsednik, zelo bom kratek. Popolnoma se strinjam, da ne smemo biti ravnodušni glede izzivov v zvezi z nadzorom, ki jih predstavljajo vedno bolj zapleteni finančni produkti

in zunajbilančne postavke. Prav tako ne smemo biti naivni in misliti, da se bodo s sporazumoma Basel I in Basel II ter direktivo Solventnost II rešile nastale težave. Pri tem lahko pridobimo pomembna nova spoznanja, ki jih bom obravnaval z vsemi zadevnimi osebami v prihodnjem obdobju.

Kot sem povedal v uvodnih pripombah, menim, da je najboljši pristop uvedba manj obvezujočih predpisov, ki temeljijo na načelih. Prepričan sem, da bi bili ostrejši predpisi zdaj najslabše, kar lahko naredimo za finančne trge. V vsakem primeru menim, da ostrejši predpisi niso potrebni. Gospoda Rasmussena bo morda presenetilo, da se strinjam z enim od njegovih predlogov, tj. več preglednosti. Vendar to lahko dosežemo na druge načine, ne le s predpisi.

Predsednik. – Ta razprava je končana.

Pisne izjave (člen 142)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Namen te razprave je bilo pojasniti trenutno bistveno vprašanje, to je razlog za zdajšnjo finančno nestabilnost. Ni dovolj, da le opredelimo problem, potem ko je že očit. Še manj koristno je predlagati pravna sredstva, ki v praksi le trenutno ublažijo nekatere posledice, vendar kratkoročno in dolgoročno ne spremenijo ničesar.

Vsi vemo, da dejansko gospodarstvo temelji na proizvodnji, distribuciji in porabi blaga v skladu s potrebami ljudi, ki so lahko dejanske, namišljene ali ustvarjene z oglaševanjem. To pomeni, da bi moral denar v obtoku ustrezati dejanskemu gospodarstvu; vendar je pohlep tistih, ki hočejo zaslužiti še več, povzročil nastanek borz in špekulativnih dobičkov v nekakšnem kazinojskem gospodarstvu, ki proizvodni sektor postavlja na drugo mesto in spodbuja financiacijo sistema.

To je vzrok za sedANJI problem, ki ga centralne banke želijo ublažiti tako, da dajejo še več denarja v obtok ali dvigajo obrestne mere. Ti procesi imajo svoje meje in pomenijo tveganje za ustvarjanje novih špekulativnih mehurčkov ali dodatno poslabšanje dejanskega gospodarstva, s čimer se povečajo stroški za družine.

12. Konvencija o boju proti dezertifikaciji (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o

– vprašanju za ustni odgovor za Svet o ciljih konference pogodbenic konvencije o boju proti dezertifikaciji, ki bo od 3. do 14. septembra 2007 v Madridu, ki ga je predložil Miroslav Ouzký, v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (O-0049/2007 – B6-0140/2007), ter

– vprašanju za ustni odgovor za Komisijo o ciljih konference pogodbenic konvencije o boju proti dezertifikaciji, ki bo od 3. do 14. septembra 2007 v Madridu, ki ga je predložil Miroslav Ouzký, v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane

(O-0050/2007 – B6-0312/2007).

Miroslav Ouzký (PPE-DE), avtor. – (CS) Gospod predsednik, najprej se opravičujem tolmačem, ker nimam pripravljene besedila v pisni obliki, zato jim nisem mogel vnaprej zagotoviti besedila mojega prispevka. Vendar se bom zelo potrudil, da bom govoril počasi in jedrnato, saj je vprašanje, ki ga bom obravnaval, jasno.

Kot predsednik Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane se zahvaljujem portugalskemu predsedstvu, da je za enega od ključnih ciljev svojega programa določilo vprašanje dezertifikacije in pomanjkanja vode. Zato še posebno pozdravljam predvideno prej omenjeno konferenco.

Zelo dobro se zavedate dejstva, da sta ta parlament in EU kot celota podnebne spremembe opredelila za enega od glavnih izzivov za prihodnje obdobje, in dobro je znano, da sta pomanjkanje vode in povečana dezertifikacija nesporni posledici podnebnih sprememb.

Spadam med tiste, ki so prepričani, da se moramo pripraviti na vpliv podnebnih sprememb in ne le obupano poskušati, da bi jih zaustavili, ker bo to naše prizadevanje verjetno neuspešno. Danes zagotovo vemo, da se bo morala Evropa, zlasti njene južne regije, ukvarjati s pomanjkanjem vode in degradacijo tal.

Iz klimatoloških razprav vemo, da izguba atmosferske vode povzroča dodatno dezertifikacijo, ki je potem vzrok za dodatno segrevanje ozračja. Prekinitve tega začaranega kroga bo zelo težka. Moje vprašanje Komisiji in Svetu v imenu mojega odbora je naslednje: kakšni so praktični ukrepi, ki jih nameravata sprejeti Komisija

in Svet? Al je danes jasno, kaj je mogoče narediti na ravni držav članic in kaj je mogoče narediti na evropski ravni?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Ouzký, najprej se vam zahvaljujem za sklicevanje na program portugalskega predsedstva o okolju, zlasti na vprašanja v zvezi s sušo in dezertifikacijo. To je dejansko ena od prednostnih nalog portugalskega predsedstva in poudaril bi rezultate, ki so bili v zvezi s tem področjem doseženi na nedavnem neuradnem zasedanju Sveta ministrov za okolje na Portugalskem.

Ne bom prebral vseh točk iz sklepov predsedstva o tem vprašanju. Vendar menim, da so sklepi zelo zanimivi in pomembni, zato bi vas rad opozoril nanje, zlasti na tiste v zvezi z bojem proti suši ter povezavo med sušo in okoljem, ter tudi na ukrepe, ki jih lahko ali moramo sprejeti, zato da obravnavamo ta vedno večji problem.

Poleg tega bi nekaj več povedal o konferenci pogodbenic konvencije Združenih narodov o boju proti dezertifikaciji, ki je pomemben element tega zasedanja. Ta konferenca, kot veste, poteka zdaj, od 3. do 14. septembra v Madridu.

Svet je 23. julija potrdil sklepe, ki določajo prednostne naloge Evropske unije – tiste, ki jih mora EU zagovarjati na konferenci pogodbenic, ki je osma konferenca od odobritve konvencije. Svet podpira, da pogodbenice na tej osmi konferenci sprejmejo desetletni strateški načrt in okvir za učinkovitejše izvajanje konvencije Združenih narodov, ki ju je pripravila medsejna medvladna delovna skupina, ter z veseljem pričakuje njeno izvajanje.

Zavedamo se, da ima civilna družba pomembno vlogo v zvezi s tem, zlasti na lokalni ravni, kar podpiramo; zato moramo spodbujati večjo udeležbo vseh akterjev civilne družbe pri izvajanju ali v procesu konvencije Združenih narodov o boju proti dezertifikaciji.

Prav tako je znano, da se bo konferenca pogodbenic osredotočila na povezavo med revščino in dezertifikacijo, zato da točno opredeli, kako lahko konvencija prispeva k boju proti revščini v tesnem sodelovanju z drugimi pomembnimi svetovnimi ali regionalnimi akterji. Svet meni, da je treba doseči soglasje o izboljšanjem sistemu za spremljanje konvencije, ki bo temeljil na standardih za ohranjanje, upravljanje in trajnostno uporabo suhih območij. S takšnim sistemom bo mogoče izmeriti prejšnji in sedanji napredek.

Odbor za znanost in tehnologijo ima ključno vlogo pri izboljšanju baze znanja konvencije ter omogočanju, da se ukrepi in sklepi sprejmejo na bolj usklajeni podlagi. Svet Evropske unije meni, da se izzivi dezertifikacije, podnebnih sprememb in biološke raznovrstnosti dopolnjujejo ter jih je treba obravnavati usklajeno in z ustreznimi politikami, da se razvije sinergija in doseže večja učinkovitost. Svet tudi meni, da so drugi bistveni dejavniki razpoložljivost ustreznih finančnih virov, učinkovito upravljanje in financiranje pobud za boj proti dezertifikaciji ter dejaven in učinkovit sekretariat konvencije.

Suša je tako kot dezertifikacija zelo zaskrbljujoča. Svet je trdno prepričan, da je mogoče ti grožnji – suši in dezertifikaciji – učinkovito obravnavati le v tesnem mednarodnem sodelovanju. Evropska unija si zato prizadeva cilje na tem področju uresničevati v sodelovanju s tretjimi državami. V zvezi s tem vas želim spomniti, da je Svet ministrov AKP-ES na letnem zasedanju 25. maja letos sprejel skupno izjavo o boju proti suši in dezertifikaciji.

Ta skupna izjava držav AKP in Evropske unije priznava pomen konvencije Združenih narodov o boju proti dezertifikaciji za zmanjšanje revščine in uresničevanje ciljev novega tisočletja, ki so jih določili Združeni narodi.

Izjava podpira tudi, da se na konferenci pogodbenic sprejme desetletni strateški načrt, in vse pogodbenice poziva, da s sodelovanjem dosežejo večjo učinkovitost konvencije Združenih narodov. Zato je zelo pomembno, da se določi omejeno število prednostnih nalog v zvezi z izvajanjem, ki bodo izbrane na podlagi znanstvenih podatkov, in da se uporabijo kazalniki za merjenje doseženega napredka.

Večja udeležba civilne družbe na drugi strani ter boljša komunikacija in širši dialog med akterji pa bo po našem mnenju prav tako znatno prispeval k učinkovitosti konvencije Združenih narodov o boju proti dezertifikaciji.

Joaquín Almunia, *komisar*. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Evropska skupnost konvenciji Združenih narodov o boju proti dezertifikaciji pripisuje pomembno vlogo pri zmanjševanju revščine, odkar je bila podpisana leta 1994. Konvencija je bila oblikovana kot glavno sredstvo za pomoč pri doseganju cilja trajnostne uporabe tal v okviru boja proti lakoti in revščini.

Komisija še vedno meni, da je konvencija ključen element boja proti revščini in dezertifikaciji ter je edinstveni forum, ki lahko zaradi ustrezne usposobljenosti in izkušenj pridobiva nova spoznanja in oblikuje nove pristope za obravnavanje poslabšanja tal, pri čemer je veliko že dosegla, česar se vsi zavedamo, vendar je treba še veliko narediti.

Sedanje delo konvencije se osredotoča na ključna vprašanja izvajanja ukrepov, kot sta vključevanje in skladnost, v strateških okvirih za sodelovanje. Zadevne države kot tudi države donatorke morajo zagotoviti, da bo razvoj konvencije tesno povezan z drugimi ključnimi razvojnimi pobudami ter zlasti da je zadevna država odgovorna za ukrepe in jih sama upravlja.

V zvezi s cilji Evropske unije za konferenco, ki bo potekala v Madridu, je Komisija zlasti zadovoljna, da so štirje poslanci Evropskega parlamenta del delegacije Skupnosti za to konferenco. Konvencija vstopa v drugo desetletje in se mora prilagoditi, da se bo lahko ustrezno odzivala na nove izzive in izkoristila nove priložnosti. To pomeni, da je treba pregledati ukrepe, ki se sprejemajo v skladu s konvencijo, zato da se bosta učinkovitost in uspešnost našega dela v boju proti degradaciji tal in revščini čim bolj povečali.

Ob upoštevanju tega je glavni cilj EU za konferenco v Madridu sprejetje desetletnega strateškega načrta za izboljšanje uporabe konvencije, ki ga je pripravila delovna skupina v skladu s sklepi zadnje konference pogodbenic, ki je potekala leta 2005. Ta načrt, ki ga Evropska unija odločno podpira, predstavlja skupno prenovljeno vizijo pogodbenic glede strateške usmeritve, ki naj bi prevladala naslednjih deset let. Če bo, kot upamo, ta skupna vizija sprejeta, bomo morali oblikovati učinkovit okvir za njeno uporabo, zato da se bo povečala učinkovitost dela sekretariata konvencije in drugih njenih institucij.

Končno bo ta paket reform imel realen proračun, ki je sprejemljiv za vse pogodbenice in bo določil rezervacijo izdatkov v skladu z načrtovanimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo zelo stroge standarde preglednosti in jasnosti. Julija, kot je rekel predsednik Sveta, je bil s sklepi Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose sprejet splošen pristop, o katerem sem govoril.

Cristina Gutiérrez-Cortines, v imenu skupine PPE-DE. – (ES) Gospod predsednik, ponosna sem, da smo v Parlamentu uspeli oblikovati resolucijo za naslednjo konvencijo, ki že poteka v Madridu in jo organizirajo Združeni narodi. Prav tako sem ponosna, da – kot so me pravkar obvestili – nam je španski parlament dal dovoljenje, kar je povsem izjemoma, in zahvaljujem se gospodu Marínu, predsedniku španskega kongresa za to; imamo mnenje in ga bomo tudi predstavili na plenarnem zasedanju španskega parlamenta.

Vendar imam precej pomislekov glede vprašanja dezertifikacije. Dokumenti Evropske komisije kažejo, da pomoč, ki je bila dodeljena v zadnjih letih, in politika, za katero smo si prizadevali, nista prinesla potrebnih rezultatov. Zakaj? Zato, ker so za politiko dezertifikacije potrebni celoviti sistemi in ker je treba združiti vse vidike, vendar jih organi žal obravnavajo ločeno: kmetijstvo ne deluje z okoljem, vodna politika deluje ločeno in dejansko so problemi dezertifikacije, na primer obsežna opuščena zemljišča, na katerih ni dejavnosti, v primeru Sredozemlja izredni.

Evropska kmetijska politika povzroča opuščanje zemljišč na jugu in po vsej Evropi ter bo zelo vplivala na dezertifikacijo. Da ne omenjam podnebnih sprememb, področja, na katerem se na primer nič ne ukrepa glede problema pomanjkanja vode in taljenja ledenikov, kar se že dogaja in bo vsekakor vplivalo na stanje tal.

Zato želim opozoriti države, naj namesto opazovanja raje oblikujejo posebne politike in izvajajo programe, ker dejansko gre za vprašanje celostnih projektov, v katerih morajo države obravnavati celostne in dejavne politike. Menim, da zelo veliko vemo o dezertifikaciji, vendar zelo malo ukrepamo.

To je sporočilo, ki ga bomo upoštevali, Evropa pa bo pomagala s skupno politiko.

María Sornosa Martínez, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, v skladu s programom Združenih narodov za okolje dezertifikacija ogroža četrtno kopne površine Zemlje ter tudi 250 milijonov ljudi in preživljanje več kot milijarde prebivalcev v 100 državah zaradi zmanjšane kmetijske in živinorejske proizvodnje.

Revščina, politična nestabilnost, krčenje gozdov, čezmerna paša in slabe prakse so dejavniki, ki zmanjšujejo produktivnost zemljišč. Zato upam, da bo mednarodna skupnost v Madridu, več kot 13 let po nastanku konvencije ZN o boju proti dezertifikaciji, razpravljala o reformi konvencije, zato da se bodo vključili ukrepi, s katerimi bo boj proti temu pojavu učinkovitejši, zlasti osnutek desetletnega strateškega načrta, o katerem se razpravlja.

Erozija tal, nenadzorovan razvoj mest, izguba rodovitne zemlje, požari, krčenje gozdov in čezmerno izkoriščanje vodnih virov so nekateri od vzrokov, s katerimi si lahko razlagamo izčrpanost velikega dela sušnih, polsušnih ali suhih območij, pri čemer ti vzroki nezadržno povzročajo vedno večjo dezertifikacijo planeta, ki jo moramo poskušati ustaviti z vsemi mogočimi sredstvi.

Prav tako ne smemo pozabiti, kot so že rekli nekateri poslanci, da dezertifikacija prispeva k podnebnim spremembam, ker povzroča degradacijo tal in izgubo vegetacije, kar je povezano s povečanjem emisij, zato bi bilo zelo koristno podpreti politiko obnove gozdov, da se ponovno vzpostavijo in spremenijo pogoji na sušnih območjih.

Menim, da je za Evropsko unijo bistveno, da se čim prej ustanovi evropska opazovalna služba za sušo, ki smo jo že večkrat obravnavali v tem parlamentu ter ki bi delovala kot središče za znanje, ublažitev in spremljanje grozljivih posledic suše, zlasti v južni Evropi. Žal se v jugovzhodni Španiji zelo dobro zavedamo tega problema, zato predlagam, da bi imela opazovalna služba sedež v okviru tematskega centra za rabo tal pri Evropski agenciji za okolje v Barceloni, kot je predlagala ministrica za okolje, Cristina Narbona, ali v okviru Sredozemskega centra za okoljske študije ali Centra za raziskave dezertifikacije, oba s sedežem v Valenciji, saj se ti centri pri svojem večdisciplinarnem delu osredotočajo na področja, povezana z dezertifikacijo, in imajo obsežne mednarodne izkušnje.

Menim, da se morajo institucije Skupnosti nujno bolj vključevati v vprašanje dezertifikacije, zato da bo lahko Evropska unija prevzela vodilno vlogo na tem področju, kot jo je pri boju proti podnebnim spremembam.

Ob koncu bi rekla, da je boj proti temu problemu velik izziv ne le z okoljskega vidika, ampak tudi z vidika ljudi in človekovih pravic: veliko ljudi zapušča svojo zemljo zaradi lakote in revščine, ki jo v velikem obsegu povzroča dezertifikacija.

Satu Hassi, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (FI) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zahvaljujem se gospodu Ouzkýju in drugim za odličen predlog resolucije.

V skladu z Združenimi narodi dezertifikacija zdaj neposredno vpliva na 100 do 200 milijonov ljudi. Predstavlja pa potencialno grožnjo za več kot milijardo in morda celo dve milijardi ljudi. Ne gre le za to, da se širi Sahara, in podobne pojave. Dezertifikacija, izginjanje rodovitnih plasti tal in vegetacije se dogaja po vsem planetu, od obal Španije do ravnin Kitajske. Skoraj tretjini kopenskega območja Zemlje grozi dezertifikacija. Kar 40 % obdelovalnih površin je trenutno v zelo slabem stanju. Položaj je najslabši v Srednji Aziji, kjer so tri četrtine tal nerodovitne.

Podnebne spremembe poslabšujejo dezertifikacijo, čeprav so do zdaj nanjo vplivale predvsem lokalne dejavnosti, kot so sečnja, neustrezno kmetovanje, namakanje in živinorejske metode. Medtem ko podnebne spremembe slabo vplivajo na dezertifikacijo, dezertifikacija poslabšuje podnebne spremembe, ker se ob manjši vezavi ogljika v tla posledično več ogljika sprosti v ozračje. Če ne bomo ukrepali modro, dosledno in hitro, lahko nastane začarani krog.

Boj proti dezertifikaciji vključuje preprečevanje lakote in prek tega tudi preprečevanje konfliktov. Junija lani so Združeni narodi opozorili, da lahko dezertifikacija v naslednjih 10 letih prežene 50 milijonov ljudi z njihovih domov, predvsem v podsaharski Afriki in Srednji Aziji. To tudi pomeni, da bo več ljudi poskušalo nezakonito priti v Evropo.

Kriza v Darfurju je bila označena za prvi konflikt podnebnih sprememb. Pomanjkanje vode je le en vidik krize. Splošneje je priznано, da sta dolgotrajno pomanjkanje vode in zmanjšanje produktivnosti zemlje pomagala spodbuditi konflikt.

Kot je navedeno v resoluciji, je treba vlagati v trajnostno uporabo tal. Ukrepi za preprečevanje dezertifikacije bodo veliko cenejši od njenih posledic. Opozorilni primer v majhnem obsegu so Velikonočno otoki. Tam je bila nekoč cvetoča kultura, vendar je po sečnji gozdov zemlja postala revna, otoki so se spremenili v suha travišča in bogata kultura je v kratkem času propadla. Če bomo ukrepali modro, dosledno in odločno, lahko preprečimo, da bi vse človeštvo doživelo enako usodo.

Roberto Musacchio, v imenu skupine *GUE/NGL*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ta osma konferenca o dezertifikaciji je izredno pomembna priložnost na ustreznem forumu, kot so Združeni narodi, vendar zahteva tudi posebne odzive na resen položaj.

Podnebne spremembe pospešujejo procese, ki že potekajo in vplivajo na zelo občutljiva območja, kot je Afrika, vendar tudi naši celini ne prizanašajo. Lakota in bolezni, preseljevanja bibličnih razsežnosti in požari so naša prihodnost, pa tudi naša sedanjost.

Zato moramo sprejeti trdne in jasne odločitve. Prva je seveda izvajanje kjotskega sporazuma in končno tudi podpis post-kjotskega sporazuma, to pomeni večstranskega sporazuma, ki zagotavlja referenčni okvir za drugačno prihodnost. Potrebne so še dodatne odločitve, zato da se lahko prilagodimo in tako zavarujemo naša življenja. Imamo pravo tragedijo: imenuje se voda. Pravica dostopa do vode je že bila odrečena in bo verjetno vedno pogosteje odrečena milijonom ljudi.

Zato moramo nasprotovati procesom lastninjenja tega vira, ki je bistven za življenje. Dostop do vode mora biti zagotovljen in mora postati resnično skupno premoženje, ki pripada človeštvu, tudi s slovesno izjavo Združenih narodov, ki bo posledično omogočila uvedbo javnih politik za zagotavljanje te pravice.

Prav tako je pomembno, da boj proti dezertifikaciji vpliva na finančne politike o podnebjju. Na primer, vse dobre prakse, ki omogočajo zajemanje CO₂ v okviru kmetijstva in gozdarstva, je treba spodbujati in pospeševati. To mora povzročiti tudi pregled odločitev, kot so tiste pri skupni kmetijski politiki, ki so spodbujale ločevanje proizvodnih dejavnosti, ki vključujejo tveganje dezertifikacije in požarov. Ponovno je treba preučiti tudi odločitev o intenzivni proizvodnji biomase za energijo.

Tudi v Evropi potrebujemo posebno in odločno politiko v zvezi s tlemi, tako kot za vodo in zrak. Zato ne smemo postavljati ovir, kot to v tem parlamentu dela evropska ljudska stranka, ampak moramo pozdraviti okvirno direktivo o varstvu tal, ki jo je predložila Komisija. Ta določa, da so tla sestavni del podnebne politike. Dezertifikacija nastaja tudi zaradi pomanjkanja politike. Proti njej se moramo boriti z dobro politiko.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, v Evropski uniji so območja, ki jih dolga obdobja suše in njeni uničujoči učinki prizadenejo vsako leto ali vsakih nekaj let, zato je dobro, da se to upošteva pri oblikovanju politike. Pravzaprav obstajata dva vzroka za dezertifikacijo: prvi je naraven, drugega pa povzroča človek. Suša je naravni vzrok, ki lahko povzroči slabo kakovost tal, zlasti v kombinaciji z vzroki, ki jih povzroča človek, kot so slabo upravljanje kmetijskih zemljišč, gozdov in vode. Nevarnost dezertifikacije je tako veliko večja, zlasti v sredozemskih regijah Evrope. Zdaj ko veliko klimatologov napoveduje zvišanje temperature s povečano nevarnostjo hude suše, bi bilo treba sprejeti preventivne ukrepe za omejevanje vpliva suše, vključno z dezertifikacijo.

Po mojem mnenju mora biti politika usmerjena v vse vzroke za dezertifikacijo, naravne in tiste, ki jih povzroča človek. V zvezi z naravnimi vzroki je pomembno, da se razpoložljiva voda uporabi čim bolj učinkovito. Vodo je treba ohranjati, kjer je to mogoče, in tla je treba zaščititi pred izsuševanjem. Slednje je mogoče doseči z dobrim gospodarjenjem z gozdovi. Dobro gospodarjenje z vodami je prav tako pomembno.

V zvezi s tem se lahko uporabi tudi veljavna zakonodaja o vodah. V moji domovini, na Nizozemskem, imamo nacionalni koordinacijski center, ki začne delovati takoj, ko se pojavi nevarnost suše, in izvaja ukrepe na regionalni ravni. Okviri se lahko določijo na evropski ravni ali ravni Združenih narodov, vendar mora izvajanje potekati predvsem na nacionalni in regionalni ravni.

Prostovoljna partnerstva med težavnimi območji, katerih namen bi bila izmenjava izkušenj pri obravnavanju težav, se mi zdijo še ena učinkovita možnost. Ta partnerstva bi lahko imela obliko platforme znanja s političnim in znanstvenim prispevkom. Takšne pobude obstajajo tudi v zvezi z izvajanjem direktive o oceni in obvladovanju poplavne ogroženosti ter imajo očitno pozitiven učinek.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). – (RO) Gospod predsednik, gospe in gospodje, globalno segrevanje je grožnja, katere dolgoročni vplivi so uničujoči. Letos poleti smo bili priča vplivom vročinskega vala v Grčiji in drugih evropskih državah, poplavam v Veliki Britaniji ter hudim sušam v Romuniji.

Učinki globalnega segrevanja so v Romuniji vedno bolj vidni na področju Dobrudže, južnih ravnin ali zahodne puščave. Zaradi globalnega segrevanja bo Romunija poleg Španije, Grčije in Italije država, ki jo bodo do leta 2015 podnebne spremembe najbolj prizadele. Skoraj četrtina romunskega ozemlja bo v naslednjih 20 letih postala sušno območje in veliko rastlinskih vrst bo izginilo.

Učinki dezertifikacije so že vidni. Romunija ni edina članica Evropske unije v takem položaju in zato moramo skupaj ukrepati na podlagi načela solidarnosti, na katerem temelji evropski projekt.

Deset let po začetku veljavnosti konvencije Združenih narodov o boju proti dezertifikaciji ocena kaže povečanje tega pojava, vendar se države ne odzivajo. Če ne bodo sprejeti ukrepi za odpravo negativnih dejavnikov, bo dezertifikacija vedno obstajala ali pa bodo stroški sanacije okolja nesorazmerni.

Dragi kolegi, preprečevanje dezertifikacije je lažje kot njena odprava. Učinkovito upravljanje pridelkov, namenjanje večje pozornosti namakalnim sistemom in oblikovanje strategij za zagotavljanje delovnih mest na nekmetijskih področjih za prebivalce suhih območij so lahko rešitve za preprečevanje dezertifikacije.

Za večjo učinkovitost prizadevanja pri boju proti dezertifikaciji potrebujemo celovite razvojne sisteme na nacionalni, regionalni in mednarodni ravni. Medtem mora biti izvajanje konvencije tesno povezano s prizadevanjem za omejevanje podnebnih sprememb.

Ob upoštevanju navedenega sprašujem Komisijo: ali bo Komisija na konferenci v Madridu napovedala spremembo ali preoblikovanje strategije ter prevzela nove obveznosti v imenu EU v zvezi s konvencijo ob upoštevanju pristopa najnovejših držav?

Edite Estrela (PSE). – (PT) Zelena knjiga o podnebnih spremembah opozarja na naravne pojave, ki so zaradi podnebnih sprememb hujši.

Podnebne spremembe naj bi povzročile zmanjšanje padavin, višje temperature ter večjo pojavnost vročinskih valov in sušnih obdobj, kar bo povzročilo večjo dezertifikacijo. V nasprotju z naravnimi katastrofami suša ne vpliva na infrastrukturo, ampak na proizvodnjo in okolje ter na življenje lokalnega prebivalstva.

Ena od resnih posledic suše je težava oskrbovanja prebivalstva s pitno vodo. Študije kažejo, da zaradi suš in poplav umre več ljudi kot zaradi katerih koli drugih naravnih katastrof. Poleg tega 8 milijonov ljudi vsako leto umre zaradi bolezni, povezanih z uporabo vode, ki ni varna, na primer zaradi griže, kolere in trebušnega tifusa.

Pomanjkanje pitne vode povzroči 80 % bolezni in smrti v državah v razvoju. Več kot 4 500 otrok umre vsak dan zaradi bolezni, ki jih povzroča pomanjkanje vode. Ni bilo naključje, da je bilo neuradno srečanje ministrov za okolje, ki je pred nekaj dnevi potekalo v Lizboni, namenjeno težavi pomanjkanja vode in suše, ki je tudi eno od glavnih vprašanj in prednostnih nalog okoljskega programa portugalskega predsedstva, kot je že povedal državni sekretar. Upamo, da bo konferenca pogodbenic sprejela ustrezne sklepe za boj proti suši in dezertifikaciji ter da bodo tudi evropske institucije dale svoj prispevek.

Za konec želim na kratko ponoviti predloge, ki sem jih predlagala v poročilu o naravnih katastrofah, zlasti tiste, ki jih je sprejel Evropski parlament: ustanovitev evropske opazovalne službe za sušo in dezertifikacijo, zato da bi se zbirale informacije in zagotovil učinkovitejši odziv; izvajanje preventivnih ukrepov na področju obvladovanja tveganja suše, vključno s strategijami za zmanjšanje posledičnih vplivov, in vključitev teh ukrepov v strategije za upravljanje porečij.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, nekoliko ironično je, da ta razprava poteka ravno po tragičnih dogodkih v južni Evropi, ki so se zgodili to poletje. Te katastrofe bodo žal imele veliko vlogo pri spreminjanju pokrajine in ustvarjanju prihodnjih okoljskih problemov.

Dezertifikacija ni moderen problem, poznamo jo že desetletja. V preteklosti je bilo postopno poslabšanje rodovitne zemlje zapleten proces. Ima več vzrokov in zaradi podnebnih razlik napreduje različno hitro.

Dezertifikacija lahko na primer okrepi obstoječ splošen trend spreminjanja podnebja v bolj suho ali pa lahko sama nastane zaradi spremembe lokalnega podnebja. Poudariti je treba, da bližina puščave ne vpliva na dezertifikacijo. Žal javnost na območje, prizadeto zaradi dezertifikacije, postane pozorna šele, ko proces že zelo napreduje.

Ponavadi je na voljo le zelo malo informacij, ki prikazujejo prejšnje stanje ekosistema ali stopnjo degradacije. Zato moramo biti še posebno previdni glede tega, kaj bomo naredili s požganimi površinami v južni Evropi: v bližnji prihodnosti obstaja nevarnost podnebnih sprememb, ki prav gotovo lahko povzročijo dezertifikacijo v prizadetih regijah.

Tudi znanstveniki preučujejo, ali je dezertifikacija stalni dejavnik v procesu globalnih sprememb ter kako in kdaj jo bo mogoče ustaviti ali obrniti njen trend. To bo ena od tem za razpravo na mednarodni konferenci Združenih narodov.

Učinkovitejša uporaba obstoječih vodnih virov in nadzor zasoljevanja sta učinkoviti orodji za območja s suho zemljo. Obstajajo tudi načini za uporabo površinskih vodnih virov, kot je deževnica.

Poleg znanosti je politika lahko koristno orodje za boj proti dezertifikaciji. Če želimo zaustaviti dezertifikacijo in obrniti trend degradacije suhe in srednerodovitne zemlje, moramo razumeti kako in zakaj raven podnebnih sprememb, rast prebivalstva in proizvodnja živil vplivajo na ta okolja.

Najučinkovitejše ukrepanje je mogoče le na podlagi preudarne uporabe najboljših informacij. Ob zaključku te razprave naj povem, da je bila na konferenci Združenih narodov predložena resolucija o ciljih Evropske unije.

Poudaril bi dve točki, ki sta po mojem mnenju zelo pomembni. Prvič, skrajni čas je že, da EU seže v žep, če se želi imenovati „Evropska unija“; določiti mora pravno zavezujoče financiranje ukrepov za boj proti dezertifikaciji. Drugič, EU ne sme oropati Petra, da plača Pavlu: ne more se predstavljati kot zaščitnica okolja, če je neuspešna pri spodbujanju obveznih splošnih predpisov za preprečevanje uvoza nezakonitega lesa, ki ni bil trajnostno posekan, v EU.

Dezertifikacija dejansko ne zadeva le Evropske unije, ampak celoten planet. Če EU želi, da je njena prisotnost opazna, mora sprejeti ustrezne ukrepe in ne oditi v Madrid le kot opazovalka.

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Zdi se mi, da sem v tej razpravi pri nekaterih poslancih začutil nekakšno žalost, prizadetost in morda nekaj dvoma glede tega, kaj lahko od zdaj naprej naredimo za boj proti suši in dezertifikaciji, ob upoštevanju tega, kar smo na tem področju naredili do zdaj.

Vendar menim, da so se pogoji in okoliščine bistveno spremenili od leta 1994, zlasti v zadnjem času. Menim, da nam bo vedno večja ozaveščenost vlad, politikov na splošno, civilne družbe in javnega mnenja glede vprašanj v zvezi s podnebnimi spremembami, okoljskimi izzivi, s katerimi se srečujemo, in zlasti bojem proti dezertifikaciji, podnebnim spremembam in pomanjkanju vode, pomagala, da z odločenostjo, optimizmom in novimi spodbudami nadaljujemo boj proti resnim okoljskim problemom, s katerimi se bomo vedno več srečevali.

Razlog za zaupanje in optimizem je tudi, da Svet Evropske unije sprejema pomembne zaveze, rekel bi celo izredno pomembne zaveze, ter prevzema vodilno vlogo v mednarodnem merilu z napovedjo ukrepov za boj proti podnebnim spremembam in predlogom, da ti ukrepi postanejo standardi, tj. cilji, ki jih mora dosežati celotna mednarodna skupnost.

Portugalska bo imela kot predsedujoča Evropski uniji v zvezi s tem seveda prav tako pomembno vlogo, saj bomo Evropsko unijo vodili na konferenci na Baliju, ki bo, kot veste, pripravila sklepe, ki jih bomo morali sprejeti na tem področju po izteku kjotskega sporazuma leta 2012.

Menimo, da lahko madridska konferenca pogodbenic konvencije o boju proti dezertifikaciji dejansko ponudi priložnost za spremembo in posodobitev zavez iz leta 1994. Upamo, da je res tako. Imamo tri ali štiri prednostne naloge, za katere menimo, da bi jih bilo dobro uresničiti.

Prvič, po našem mnenju morajo pogodbenice konvencije izboljšati svoje notranje usklajevanje v zvezi z bojem proti dezertifikaciji, tako da bolj celovito pristopijo k vprašanju kot celoti. Kot je navedel eden od poslancev, ministri za različne sektorje pogosto sprejmejo domače ukrepe, ne da bi se prej dogovorili o ciljih, ki jih je treba doseči, zato je odločanje bolj priložnostno in naključno. Zato mora biti usklajevanje različnih služb, ki so odgovorne za to področje, na nacionalni ravni dejansko učinkovitejša in uspešnejša.

V Parlamentu je že bilo omenjeno in tudi sam sem v svojem prvem govoru rekel, da je zelo pomembno, da se civilna družba počuti bolj vključena v izvajanje ukrepov, potrebnih za boj proti dezertifikaciji. Veliko problemov je posebnih in lokalnih ter zelo vplivajo na lokalno prebivalstvo. Pri tem boju je pomembno, da obstaja občutek „lastništva“ ali upoštevanja politik, potrebnih za boj proti dezertifikaciji.

Okrepiti moramo tudi institucionalne mehanizme za izvajanje konvencije. Prav tako menimo, da je pomembno, da se pospešita takšno sodelovanje na regionalni in mednarodni ravni ter sodelovanje pri boju proti dezertifikaciji. Pogodbenice konvencije pogosto obravnavajo svoje probleme izključno z nacionalnega vidika. Vendar je po našem mnenju zaradi same narave problemov regionalno in mednarodno sodelovanje na tem področju posebno ustrezno.

Za konec, omenjeno je bilo vprašanje proračuna – odobrena proračunska sredstva. To je pomembna točka; seveda moramo dodeliti zadostna finančna sredstva, da bodo ti mehanizmi lahko izpolnjevali potrebe.

Omenjena je bila ustanovitev evropske opazovalne službe za sušo. To je bila pravzaprav ena od točk, o kateri so ministri za okolje razpravljali na neuradnem srečanju na Portugalskem, in iz razprave je mogoče sklepati, da se ustanovitev evropske opazovalne službe za sušo obravnava kot pomemben ukrep, s katerim se bo

opozorilo na probleme v zvezi s sušo in oblikovalo model, potreben za ukrepe, ki se morajo ali se lahko izvajajo za boj proti suši. Zato je to, kot sem rekel, ukrep, ki ga ministri za okolje obravnavajo z zanimanjem in navdušenjem.

Upajmo, da bo konferenca v Madridu prinesla rezultate, ki bodo zadovoljili naša pričakovanja.

Predsednik. – Gospe in gospodje, to je bila zelo zanimiva razprava, v zvezi s katero bi rad poudaril, da so govorili trije moški in pet žensk. Menim, da je to zelo pomembno in da kaže na to, da so naše poslanke posebno pozorne v zvezi s tem temeljnim vprašanjem.

Ob zaključku razprave naj povem, da sem prejel sedem predlogov resolucije⁽¹⁾ v skladu s členom 108(5) Poslovnika.

Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo jutri ob 12.00.

(Seja je bila prekinjena ob 17.15 do časa za vprašanja in se je nadaljevala ob 15.30.)

PRESEDUJOČI: Gospod DOS SANTOS

Podpredsednica

13. Čas za vprašanja (vprašanja Svetu)

Predsednik. – Naslednja točka dnevnega reda je čas za vprašanja (B6-01 38/2007).

Na Svet so bila naslovljena naslednja vprašanja:

Vprašanje št. 1 predložil **Manuel Medina Ortega** (H-0517/07)

Zadeva: Globalni pristop k priseljevanju

Katere ukrepe lahko predvidi Svet glede na sklepe sveta za splošne zadeve z zasedanja v Luxembourgju 17. in 18. junija 2007 v zvezi z razširitvijo in okrepitevijo globalnega pristopa k priseljevanju ter težavami z izvajanjem stalnih ukrepov medvladnega sodelovanja na tem področju, da bi se lahko razvile učinkovitejše politike Unije, vključno z dejanskimi pristojnostmi odločanja Komisije in Frontexa pri zadevah, kot je uvedba pilotnih partnerskih projektov?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu.* – (PT) Institucije EU izvajajo vrsto ukrepov, predvidenih v sklepih Sveta z zasedanja 18. junija 2007, v mejah svojih pristojnosti, kot jih določa Pogodba, v sodelovanju z državami članicami in, če je ustrezno, z zadevnimi tretjimi državami.

Odgovornost za nadzor in spremljanje zunanjih meja imajo države članice. Vendar je v interesu vseh držav članic, ki so vključene v schengenski sporazum, ne le tistih, ki imajo zunanje meje, da se zagotovi učinkovitost zunanjih meja. Zato so bili sprejeti nekateri ukrepi za spodbujanje solidarnosti in sodelovanja med državami članicami na tem področju.

Ustanovitev Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, splošno znane kot Frontex, z uredbo (ES) št. 2007/2004 je bil pomemben korak pri spodbujanju te solidarnosti.

Prav tako je bila zmogljivost agencije Frontex dodatno povečana, ko je bil 12. junija letos sprejet predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi mehanizma za ustanovitev skupin za hitro posredovanje na mejah ter leta 2007 vzpostavljena centralizirana evidenca razpoložljive tehnične opreme – znane kot „orodje“ – ki jo imajo države članice in je lahko na voljo drugim državam članicam.

Skupno delovanje in pilotni projekti se začnejo v soglasju z zadevnimi državami članicami. Skupine za hitro posredovanje na mejah se oblikujejo kot odziv na prošnjo, ki jo vložijo ena ali več držav članic. Frontex usklajuje te dejavnosti.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Trenutno se razširitev obsega pristojnosti odločanja Komisije ali Frontexa v zvezi s tem ne načrtuje. Poleg tega je potrditev Odločbe št. 574/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Sklada za zunanje meje za obdobje 2007–2013 v okviru splošnega programa „Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov“ še en pomemben korak pri spodbujanju solidarnosti, ki bo uvedel novo sredstvo za razširitev finančne pomoči na države članice, ki na svojih zunanjih mejah uporabljajo določbe schengenskega sporazuma.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Gospod predsednik Sveta, najlepša hvala za informacije, ki ste jih navedli. Zavedam se ustavnih omejitev za razvoj takšnih ukrepov sodelovanja ter upiranja mnogih držav članic, da bi sprejele večje zaveze, vendar se vedno srečujemo s tveganjem, da besede Evropske unije ne bodo podprte z dejstvi, zlasti pri delovanju mehanizma Frontex. Zaradi izključno medvladnega in prostovoljnega značaja sodelovanja so besede Evropske unije pogosto le besede, kar pomeni, da program začne delovati, potem pa je prekinjen, ker vlade ne zagotovijo materialnih virov ali jih umaknejo, če so jih prej ponudile, zato imamo na koncu vedno izjave, ki zelo razočarajo javnost, ko napovejo umik sredstev po začetku operacije ali po zelo omejenem ali kratkem obdobju.

Upam, da bo predsedstvo spodbudilo utrditev sistema, ki bo takšnim operacijam zagotovil večjo stalnost.

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Razumem vašo zaskrbljenost. Vsekakor menim, da moramo tudi tukaj pozitivno gledati na napredek, ki je bil dosežen. Če upoštevamo, kakšno je bilo izhodišče, ustanovitev agencije Frontex po mojem mnenju že pomeni napredek in korak naprej pri sodelovanju pri zadevah v zvezi z upravljanjem zunanjih meja v Evropski uniji.

Zmogljivosti in pristojnosti Frontexa lahko razvijemo, kot pravite, če države članice tako želijo. Vendar lahko po mojem mnenju tudi tukaj uporabimo besedo, ki pa ni medvladna beseda, ampak temeljna beseda, beseda, za katero bi rekel, da na njej temelji Unija – to je solidarnost.

Tudi tukaj se moramo zanašati na solidarnost, in sicer na solidarnost z državami članicami, ki jo bodo morda nekoč potrebovale. Ta beseda – zanjo ni nadomestne besede – je beseda, ki ne označuje medvladnega položaja, ampak prej unijo.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik Sveta, želim biti natančnejši. Zamisel o Frontexu je odlična, ampak izvajanje je slabo. Eden od razlogov je ta, da države članice niso zagotovile osebja ali opreme, ki so jo obljubile. Gospod Frattini je ugotovil, da je bilo zagotovljenih le 10 %. Povejte mi – in Parlamentu – koliko osebja in katera tehnična oprema, ki so jih obljubile države članice, so bili do danes dejansko zagotovljeni in koliko jih še manjka ter kakšne ukrepe predvidevate za zagotovitev, da bodo vse države članice končno priskrbele, kar so obljubile, da bo lahko Frontex deloval skozi celo leto.

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu – (PT) Razumem tudi vprašanje poslanca. Upoštevati moramo zaveze, ki smo jih sprejeli v zvezi s Frontexom, naj bo to v smislu opreme, financiranja ali osebja, in se jih držati, pri čemer poudarjam, da predsedstvo ni nehalo opozarjati na te vidike.

Če ne bomo uspeli izpolniti naših zavez, moramo v zvezi s tem nujno ukrepati. To je edini način, da agenciji Frontex omogočimo učinkovito opravljanje nalog in pristojnosti, ki so ji bile dodeljene.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Zanima me, ali je bila obravnavana vključitev malih in srednje velikih podjetij – konec koncev ta podjetja znatno prispevajo k zaposlovanju v Evropi. Prav tako me zanima, v kakšnem obsegu – kot smo videli v Združenih državah – so bili lizbonski strategiji dodani ukrepi zlasti zaradi zaposlitve žensk. Ali je Svet sprejel kakršne koli pomembne previdnostne ukrepe za ustrezno vključevanje delavcev?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Povedal bi, da so v zvezi z upravljanjem agencije Frontex in splošnejšim vprašanjem priseljevanja osnovni cilji portugalskega predsedstva učinkovitejši boj proti nezakonitemu priseljevanju ter izboljšanje prilagoditve, vključevanja in kakovosti življenja za tiste, ki delajo med nami in zakonito prispevajo k našemu gospodarskemu in socialnemu razvoju.

Portugalsko predsedstvo v zvezi s tem vidikom predvideva več pobud. Ne smemo pozabiti na ukrepe, ki so temeljni in bistveni na tem področju ter povezani z našim odnosom s tretjimi državami. Priseljevanje bo vedno na programu predsedstva in Sveta pri njunem dialogu s tretjimi državami.

Predsednik. – Vprašanje št. 2 predložila **Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0520/07)**

Zadeva: Posodobitev delovne zakonodaje z vidika enakosti spolov

Kakšne razlike pri obravnavanju moških in žensk je Svet ugotovil pri rednih zaposlitvah?

Kakšna je geografska porazdelitev takšnih razlik v državah članicah?

Kako bo Svet v okviru razprav o posodobitvi delovne zakonodaje prispeval k boju proti diskriminaciji, da bodo moški in ženske imeli enak dostop do kakovostnih delovnih mest, ki ponujajo prilagodljivost in varnost?

Ali je mogoče doseči soglasje o zaščitnih klavzulah za zaščito materinstva ter uskladitev poklicnega in družinskega življenja v zasebnem sektorju?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) V zvezi z razlikami pri obravnavanju moških in žensk pri redni zaposlitvi je bila osnovna zakonodaja že potrjena, vključno z nekaterimi direktivami, ki zagotavljajo enako obravnavanje pri plačilu, dostopu do dela, poklicnem usposabljanju, napredovanju in delovnih pogojih.

Poleg tega sta Komisija in Eurostat odgovorna za spremljanje razmer v tem sektorju v različnih delih Evropske unije. Jasno je, da je za oblikovanje politik najprej treba zagotoviti zelo kakovostne podatke, ki zajemajo celotno Evropsko unijo. Z veseljem opozarjam na dogovor, ki sta ga nedavno sklenila Svet in Parlament, o ustanovitvi Evropskega inštituta za enakost spolov, ki bo deloval prav na tem področju.

Glede posodobitve delovne zakonodaje lahko Svet ukrepa le na podlagi zakonodajnega predloga Komisije. Vendar Svet uporablja tudi bolj odprte metode usklajevanja v skladu z evropsko strategijo zaposlovanja. Na tem področju politike je naša pozornost trenutno usmerjena v nedavno sporočilo Komisije o prožni varnosti, ki izrecno navaja enakost spolov kot enega od mogočih skupnih načel, ki bo dogovorjen na ravni Evropske unije.

Prav tako pozdravljamo dejstvo, da je bila na spomladanskem zasedanju Sveta leta 2007 sklenjena ustanovitev družinske zveze, ki se uporablja kot platforma za izmenjavo mnenj in znanja o dobrih praksah in politiki za družine.

V zvezi z vprašanjem uvedbe zaščitnih klavzul za zaščito materinstva ter uravnoteženja poklicnega in družinskega življenja v zasebnem sektorju z veseljem omenim pomembne direktive, ki so že bile potrjene na področju porodniškega dopusta ter zaščite materinstva in novorojenčkov na delovnem mestu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, zahvaljujem se predsedujočemu Svetu za ponovno navedbo ukrepov, ki so bili, kot vemo, sprejeti v interesu enakosti. Zanima me pozitivna diskriminacija v zakonodaji nekaterih držav članic. Na primer, za matere so določeni nižji pokojninski pragi; ali bo to danes obsodila Evropska komisija, ki te države članice postavlja pred Sodišče Evropskih skupnosti? Ali bo Svet odločil v prid takšni pozitivni diskriminaciji?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Pozorno branje programov nemškega, slovenskega in portugalskega predsedstva bo pokazalo, da so socialna vprašanja, zlasti vprašanja enakosti spolov in zaščite družine, zelo visoko na seznamu naših tem.

V sodelovanju s Komisijo in vsak na področju svoje odgovornosti bomo seveda predstavili ukrepe, ki so ugodnejši in lahko dejansko prikažejo našo skrb za socialne zadeve. Ta skrb je bistvena v moderni družbi, kot je EU, ob upoštevanju zadevnih pristojnosti EU in držav članic.

Gospe poslanki zagotavljam, da so socialna vprašanja, zlasti tista v zvezi z zaščito družine, prednostna za vsa tri predsedstva in, v tem posebnem primeru, za portugalsko predsedstvo. Upam, da je do decembra ne bomo razočarali na tem področju.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Že leta 1975 je Evropska unija sprejela pravne akte, ki prepovedujejo diskriminacijo pri zagotavljanju plač ter zahtevajo, da so moški in ženske enako plačani za enako vrsto dela. Minilo je že 30 let, pa se ti pravni akti še ne izvajajo. Prosim Svet, da predstavi svoje mnenje. Ali lahko države članice same izbirajo, katere akte bodo izvajale in katerih ne? Kakšen je položaj na Portugalskem?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Še enkrat poudarjam, kaj spada v pristojnost EU, to sta politika in zakonodaja, in kaj je odgovornost držav članic – to je treba upoštevati – ter ponavljam, da je enakost spolov bistveno vprašanje za Portugalsko.

Povedal bi še, da je v EU in v novi reformni pogodbi – kot je že bilo izraženo v ustavni pogodbi – enakost osnovno in temeljno vprašanje evropskega združevanja ter je del pravnega reda tistih temeljnih načel, ki bodo zagotovo vedno v ospredju našega obravnavanja.

Predsednik. – Vprašanje št. 3 predložil **Chris Davies** (H-0523/07)

Zadeva: Palestina

Kakšno je trenutno stališče Sveta v zvezi z neposredno komunikacijo z izvoljenimi predstavniki palestinskega ljudstva, ki delujejo v upravi v Gazi?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu.* – (PT) Parlament bi opozoril, da je Svet v svojih sklepih z dne 23. in 24. julija 2007 ponovno izrazil polno podporo predsedniku Abasu in vladi, ki jo vodi predsednik vlade Fajad.

Svet je potrdil svoje stališče glede dogodkov v Gazi: palestinski nacionalni cilji se lahko na miren, zakonit in demokratičen način dosežejo le s pomiritvijo in nacionalno enotnostjo, ki temelji na mirovnem programu, ki ga je oblikoval predsednik Abas.

Svet je navedel tudi, da EU nasprotuje kakršni koli delitvi palestinskih ozemelj, ter potrdil, da je EU pripravljena sodelovati z vsemi palestinskimi strankami, katerih politika in dejanja izražajo načela četverice.

EU je ponovno vzpostavila odnose z institucijami palestinske uprave. Začeli smo zagotavljati neposredno finančno in tehnično pomoč palestinski vladi. Svet je v sklepih z zasedanja 23. in 24. julija 2007 ponovno potrdil svojo obljubo, da bo pomagal vzpostaviti institucije in gospodarstvo prihodnje palestinske države, ter poudaril potrebo po celovitem razvoju gospodarstva na zasedenih palestinskih ozemljih, vključno s spodbujanjem sodelovanja s palestinskim zasebnim sektorjem.

Svet je potrdil svojo podporo palestinski civilni policiji s ponovno mobilizacijo misije EUPOL COPPS. Komisija je tudi Izrael pozvala, da zagotovi pogoje, potrebne za takšno misijo.

Chris Davies (ALDE). – Politiki Evropske unije se vse od palestinskih volitev ne želijo pogovarjati z izvoljenimi predstavniki, povezanimi s Hamasom. Kadar koli je Hamas naredil majhen korak, ki bi ga lahko obravnavali kot korak v našo smer, smo mu zaloputnili vrata pred nosom.

Med razgovori, ki sem jih imel z nekaterimi kolegi predsednika Sveta v Lizboni, sem izvedel, da nekateri člani njegove vlade menijo, da je bila ta politika velik polom. V tem primeru pa je njegova naloga, da govori v imenu Sveta in zagovarja stvari, ki jih ni mogoče opravičiti. Ali lahko pove Parlamentu, v ali Svet meni, da je njegova politika uspešna?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu.* – (PT) Poudaril bi, da se je bližnjevzhodna mirovna četverica nedavno sestala v Lizboni. Zaupamo in verjamemo, da bomo lahko oblikovali ukrepe v okviru četverice in tudi v okviru Evropske unije, ki lahko pripomorejo k napredku mirovnega procesa na Bližnjem vzhodu. Razmere se tam niso spremenile že veliko let in vemo, da gre za zapleten in težek položaj, ki ga ni mogoče rešiti čez noč.

Vendar menimo, da so zdaj politični pogoji morda takšni, da bomo lahko dosegli pozitiven napredek. Portugalsko predsedstvo želi delovati v tej smeri in prav tako tudi Svet Evropske unije.

Ujeti moramo trenutek in zgrabiti priložnost. Izkoristiti moramo politični kontekst in občutek nujnosti, da rešimo ta problem, ki se po mojem mnenju le trenutno pojavlja v zvezi z bližnjevzhodnim mirovnim procesom. Biti moramo realni, vendar odločni, in ne smemo prenehati.

David Martin (PSE). – Ponovil bom zelo dobro vprašanje gospoda Daviesa. Ali Svet meni, da lahko dosežemo napredek na Bližnjem vzhodu brez vključitve Hamasa? Če Hamas ne bo sodeloval v razpravah, se lahko četverica sestaja kolikokrat se želi, vendar rešitev ne bo dosežena. Ali se Svet strinja, da se bo moral za rešitev tega položaja nekega dne soočiti s Hamasom?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu.* – (PT) Kot veste, se je svet dogovoril o načelih in političnih smernicah za bližnjevzhodni mirovni proces, ki se jih namerava držati; verjame v ta načela in te politike, ki oblikujejo njegovo politično delovanje, in jim namerava slediti.

Predsednik. – Ker avtor ni prisoten, bomo vprašanje št. 4 preskočili. Vprašanje št. 5 predložil **David Martin** (H-0526/07)

Zadeva: Pomoč za trgovino

Vse pohvale finskemu in grškemu predsedstvu, ker sta pomoč za trgovino opredelili kot prednostno nalogo.

Kakšne ukrepe bo sprejelo portugalsko predsedstvo za zagotovitev, da se bo financiranje trgovinske pomoči Komisije in zlasti držav članic nadaljevalo tako, da bo do leta 2010 dosežen cilj 1 milijarde EUR letno? Ali predsedstvo lahko pojasni finančne obveznosti posameznih držav glede na ta cilj 1 milijarde EUR ali namerava to narediti v prihodnosti?

Kako bo portugalsko predsedstvo doseglo, da države članice in Komisija zagotovijo ustrezno pomoč pri tistih vidikih pomoči za trgovino, ki jih je opredelila projektna skupina STO za pomoč za trgovino leta 2006 in ne spadajo v opredelitev pomoči v zvezi s trgovino ter tako tudi ne v cilj 2 milijard EUR, kot so prilagoditve in infrastruktura, povezane s trgovino?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Portugalsko predsedstvo je trdno odločeno, da bo nadaljevalo z delom, ki sta ga uspešno začela finsko in nemško predsedstvo, ter da bo izvajalo sklepe o pomoči za trgovino, ki jih je Svet potrdil 15. maja 2007, zlasti v zvezi s pravočasnim dokončanjem strategije EU za pomoč za trgovino, da bo lahko vključena v naslednjo globalno oceno STO glede pomoči za trgovino, ki naj bi bila izvedena novembra 2007.

Eden od ciljev predsedovanja je dejansko doseči dogovor o strategiji EU za pomoč za trgovino na oktobrskem zasedanju Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose, vključno z oblikovanjem posebnih ukrepov, predvidenih za doseganje cilja 2 milijard EUR, ki je bil dogovorjen za pomoč za trgovino do leta 2010, predvsem 1 milijarde EUR od držav članic za potrebe, ki so jih opredelile države v razvoju.

Predsedstvo je prepričano, da bomo to dosegli. Cilj strategije je tudi prispevati k širši agendi pomoči za trgovino in k opredelitvi ukrepov, ki jih je treba izvajati.

Zato je 5. julija 2007 portugalsko predsedstvo predstavilo osnutek strategije EU za pomoč za trgovino, o katerem se razpravlja v ustreznih sestavah Sveta. Osnutek strategije je treba obravnavati v okviru nadaljnjega spremljanja priporočil, ki jih je leta 2006 predložila projektna skupina STO za pomoč za trgovino.

David Martin (PSE). – Zelo sem zadovoljen z odzivom predsednika in mu želim vse najboljše na oktobrskem zasedanju. Upam, da bo imel uspešen sveženj.

Če ga bo imel, ali bo razmislil o tem, da bo ob koncu tega leta objavil, koliko sredstev je posamezna država članica prispevala v obliki pomoči za trgovino? Vemo, da je 1 milijarda EUR, ki jo je zagotovila Komisija, zelo pregledna in da je zelo jasno, na kakšen način se bodo ta sredstva porabila. Ni pa jasno od kje naj bi prišla 1 milijarda EUR, ki naj bi jo zagotovile države članice, ali se to tudi dejansko dogaja in od kje prihajajo ta sredstva. Ali bo Svet razmislil o tem, da novembra ali decembra objavi te podatke?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Zahvaljujem se poslancu za njegove spodbudne besede in zaupanje. Predsedstvo in Svet bosta v zvezi s to zadevo ustrezno ukrepala v skladu z običajnimi praksami, pogoji in zakonskimi določbami.

Predsednik. – Vprašanje št. 6 predložil **Esko Seppänen (H-0527/07)**

Zadeva: Politika severne dimenzije

Portugalsko predsedstvo Sveta je navedlo, da si bo prizadevalo za spodbujanje sodelovanja EU in sredozemskih držav. Kako bo predsedstvo Sveta, glede na to, da ima EU tudi severno dimenzijo, hkrati spodbujalo politiko severne dimenzije EU in njeno izvajanje?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Od začetka tega leta izvajamo politiko severne dimenzije na podlagi dveh dokumentov, ki sta bila sprejeta na vrhu severne dimenzije v Helsinkih novembra 2006.

Dokument o političnem okviru in politična izjava, ki sta bila sprejeta v Helsinkih, pomenita preobrat za severno dimenzijo, ker spreminjata politiko v skupno politiko, ki si jo delijo vse partnerice severne dimenzije, to so EU, Rusija, Norveška in Islandija. Skupno sprejemanje nove politike je ključni cilj ter vključuje polno sodelovanje Rusije v vseh strukturah in dejavnostih severne dimenzije.

Drugi glavni udeleženci in akterji severne dimenzije, zlasti štirje severni regionalni sveti in mednarodne finančne ustanove, bodo prav tako vključeni v proces. Severna dimenzija zdaj predstavlja stalno platformo za razpravo o vprašanjih in zadevah severa.

Portugalsko predsedstvo bo zagotovo nadaljevalo z delom na tem področju. Srečanje usmerjevalne skupine bo predvidoma konec septembra ali začetek oktobra v Reykjavíku. Cilj usmerjevalne skupine je zagotoviti

povezanost med ministrskimi srečanji in srečanji visokih uradnikov. Srečanje visokih uradnikov je v času portugalskega predsedovanja predvideno za 21. november v Rusiji.

Kot sredozemska država si Portugalska želi odločnejše in širše politične razprave s partnerji z južnih obal Sredozemlja v okviru partnerstva Euromed. Države EU in Euromed imajo skupne interese ter se srečujejo s podobnimi izzivi.

V našem interesu je, da se sodelovanje EU s temi državami razširi, zlasti v zvezi z obravnavanjem migracijskih tokov in socialnega razvoja. Hkrati bomo nadaljevali z izvajanjem nove politike severne dimenzije. Tako kot v primeru Euromeda bi lahko veliko dosegli s praktičnim sodelovanjem, ki temelji na dobrem sosedstvu, partnerstvu enakosti, skupni odgovornosti in preglednosti.

Esko Seppänen (GUE/NGL). – (FI) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, vloga Rusije je ključna pri razvoju severne dimenzije. Odnosi Evropske unije z Rusijo so v zvezi s tem pomembni. Ali predsedstvo letos jeseni namerava spodbujati pogovore z Rusijo o sporazumu o partnerstvu in sodelovanju?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Kot veste, bo portugalsko predsedstvo v času svojega mandata organiziralo vrh z Rusijo, ki bo potekal v Mafri, to je kraj blizu našega glavnega mesta, Lizbone. Upamo, da bomo na tem vrhu preučili vsa vprašanja v zvezi s sodelovanjem ter odnosi med EU in Rusijo na gospodarskem, znanstvenem in kulturnem področju ter na področjih, ki neposredno zadevajo prost pretok oseb na evropskem območju.

Menimo, da je pomembno in strateško nujno vzpostaviti vzajemno koristen in ugoden odnos z Rusijo, ki bo temeljil na skupnih načelih in vrednotah.

Predsednik. – Vprašanje št. 7 predložil **Bernd Posselt (H-0530/07)**

Zadeva: Frontex

Kakšne izkušnje je imel Svet z agencijo Frontex v zadnjih nekaj mesecih in kakšno je njegovo mnenje glede zamisli, da bi se Frontex razvil v pravo evropsko mejno službo po vzoru nemške mejne policije?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Namen Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, ki je znana kot Frontex in je bila ustanovljena z uredbo (ES) št. 2007/2004, ki sem jo že omenil, je izboljšanje celostnega upravljanja zunanjih meja EU.

Vloga in delovanje agencije Frontex so določeni v uredbi, ki upošteva dejstvo, da države članice ohranijo odgovornost za nadzor in spremljanje zunanjih meja. Pristojnosti agencije Frontex so bile nedavno povečane, ko je bil 12. junija 2007 sprejet predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi mehanizma za ustanovitev skupin za hitro posredovanje na mejah.

Evropski svet je v svojih sklepih junija 2007 pozdravil dogovor o skupinah za hitro posredovanje na mejah ter uvedbo evropske mreže patrulj in pripravo centralizirane tehnične opreme, ki si jo vzajemno dajejo na voljo države članice.

Trenutno ni drugih predlogov za spremembo uredbe o Frontexu. Haaški program za krepitev svobode, varnosti in pravice poziva Komisijo, da Svetu predloži oceno agencije do konca leta 2007. Ocena mora analizirati vlogo agencije in opredeliti, ali mora agencija prevzeti še druge odgovornosti v zvezi z vidiki upravljanja meja.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Bolj kot glede uredbe sem zaskrbljen glede vizije. Leta 1998 sem v tem parlamentu predstavil poročilo o širitvi in notranji varnosti, v katerem sem predlagal evropsko mejno službo. Ta zamisel je bila obravnavana na vrhu v Tampereju, skupaj z zamisljivo o Evropski policijski akademiji. Frontex je bil ustanovljen kot prvi korak v tej smeri. Ali ima predsedstvo Sveta enako mnenje glede vizije, da se Frontex in bojne skupine dodatno razvijejo v dejansko evropsko mejno službo za skupno zaščito naših zunanjih meja?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Menim, da se bo agencija Frontex razvijala in širila svoje pristojnosti v skladu s potrebami in voljo držav članic.

Predsednik. – Vprašanje št. 8 predložila **Sarah Ludford** (H-0533/07)

Zadeva: Izboljšanje policijskega sodelovanja

Kako namerava portugalsko predsedstvo doseči napredek glede dveh pomembnih predlogov Komisije, oblikovanih za povečanje varnosti državljanov EU pred kriminalom in terorizmom, to sta KOM(2005)0317 konč. o izboljšanju policijskega sodelovanja med državami članicami Evropske unije, zlasti na notranjih mejah, in KOM(2005)0490 konč. o izmenjavi informacij v skladu z načelom dostopnosti?

Ali se predsedstvo glede na to, da niso bili vsi elementi teh dveh predlogov vključeni v sklep iz Prüma, ne strinja, da nesoglasnost držav članic izraža, da vprašanju čezmejnega izvrševanja zakonodaje ne pripisujejo ustrezne pomembnosti in nujnosti?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Predsedstvo se strinja, da izboljšanje čezmejnega sodelovanja pri izvrševanju zakonodaje ni le pomembno in pereče vprašanje, ampak tudi izziv.

Osnutek sklepa Sveta o pospešitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti pri boju proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu – dobro znani sklep iz Prüma –, o katerem je Svet dosegel politični dogovor junija 2007, predstavlja velik napredek pri izvajanju načela dostopnosti in pri krepitvi čezmejnega policijskega sodelovanja, zlasti s skupnimi dejavnostmi in zagotavljanjem pomoči v primeru množičnih dogodkov, katastrof in hudih nesreč.

Predsedstvo meni, da je treba sklep iz Prüma začeti izvajati čim prej, da se lahko dosežejo dejanski rezultati. Zato si bo predsedstvo zlasti prizadevalo, da bo v naslednjih nekaj mesecih dosežen napredek glede osnutka sklepa Sveta o izvajanju sklepa iz Prüma.

Predsedstvo se strinja s poslanko, da vse točke iz dveh predlogov Komisije – enega o izboljšanju policijskega sodelovanja in drugega o načelu dostopnosti – niso vključene v sklep iz Prüma. Vendar sklep iz Prüma pokriva velik del predloga Komisije o policijskem sodelovanju in predsedstvo nima razloga, da bi menilo, da bo ponovna razprava o drugih delih prinesla drugačne rezultate od tega, ki je bil dosežen aprila 2006.

Medtem ko predlog Komisije o načelu dostopnosti določa splošna načela in zajema šest vrst podatkov, sklep iz Prüma dejansko obravnava le podatke o DNA, prstne odtise in podatke o registraciji vozil. Predsedstvo meni, da je postopno izvajanje načela dostopnosti še najbolj realno in praktično ter spada med pristope, ki bodo kratkoročno najverjetneje prinesli praktične rezultate za vsakodnevno policijsko sodelovanje in izboljšanje varnosti za državljane EU.

Predsedstvo meni, da bodo ti praktični rezultati odločno pokazali pomen in nujnost, ki se pripisujeta čezmejnemu sodelovanju, ter tako prikazali, da je praktično sodelovanje mogoče in se izvaja, čeprav le delno. To ne pomeni, da si nam ni treba še naprej prizadevati za doseganje čim tesnejšega sodelovanja pri izvrševanju zakonodaje, zlasti z uporabo elementov iz predlogov Komisije.

Vendar upamo, da lahko to naredimo na podlagi rezultatov, ki smo jih pridobili do zdaj in tistih, ki izhajajo iz izvajanja sklepa iz Prüma.

Sarah Ludford (ALDE). – Gospod predsednik, ali lahko Svet torej potrdi, da so bile razprave o načelu dostopnosti in ukrepu policijskega sodelovanja v Svetu ustavljene? Ali ste ugotovili, da je prümska pogodba manj ambiciozna kot ta dva predloga, in ste zato te razprave ustavili? Zakaj lahko Svet še naprej sprejema predpise za stvari, s katerimi se krši zasebnost ljudi, ljudje pa ne poznajo bistva policijskega sodelovanja? Ena od ovir pri tem je seveda pomanjkanje splošnega okvira za varstvo podatkov. Nemško predsedstvo nam je obljubilo, da bo tak dokument sprejet letos. Ali je portugalsko predsedstvo dejavno v zvezi s tem in katere so glavne ovire? Svet in države članice morajo nadaljevati s praktičnim policijskim sodelovanjem znotraj trdnega okvira za varstvo podatkov.

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Portugalsko predsedstvo na tem področju deluje ambiciozno, vendar tudi realno. Pri preučevanju sprejetih ukrepov in ukrepov, ki se predlagajo, vedno primerjamo izhodišče in zastavljeni cilj, pri čemer v zvezi s policijskim sodelovanjem dejansko menim, da smo dosegli pomemben in velik napredek glede na izhodišče. Morda ne celoten napredek, ki bi ga mnogi radi videli, vendar je nekaj bilo narejeno in bo narejeno, če države članice tako želijo.

Zato bo portugalsko predsedstvo podpiralo, razvijalo in izvajalo ukrepe, ki so bili dogovorjeni in po našem mnenju predstavljajo pozitiven napredek pri policijskem sodelovanju v primerjavi s prejšnjim stanjem.

Predsednik. – Vprašanje št. 9 predložil **Dimitrios Papadimoulis** (H-0536/07)

Zadeva: Ekumenski značaj carigrajskega patriarhata

Več dogodkov dokazuje, da turške oblasti poskušajo postaviti pod vprašaj ekumenski značaj carigrajskega patriarhata. Zunanji minister je na primer izrecno zavrnil možnost, da bi turška vlada priznala ekumenski značaj carigrajskega patriarhata. Poleg tega se turški uradniki niso smeli udeležiti sprejema carigrajskega patriarhata, ker je bil patriarh v vabilu naveden kot ekumenski. Razen tega nova turška nacionalna varnostna politika določa, da „je treba vsak poskus spremembe sedanjega statusa patriarhata preprečiti“, in končno, turško vrhovno sodišče je 26. junija 2007 odločilo, da carigrajski patriarhat ni ekumenski in da je patriarh poglavar grške pravoslavne skupnosti v Carigradu.

Ali je po mnenju Sveta stališče turških oblasti do carigrajskega patriarhata skladno s kopenhagenskimi političnimi merili in obveznostmi Turčije v okviru predpristopnega procesa? Kakšne neposredne pripombe bo sporočil turškim oblastem?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Svet je že večkrat poudaril pomen, ki ga pripisuje vprašanju verske svobode v Turčiji. Verske manjšine in skupnosti se še vedno srečujejo s težavami, povezanimi s statusom pravne osebe, premoženjskimi upravičenji, šolami, notranjim upravljanjem in usposabljanjem, dovoljenji za bivanje in delovnimi dovoljenji za turške in tuje duhovnike poleg možnosti, da so lahko tuji duhovniki izvoljeni za vodje njihovih verskih skupnosti.

Posebne težave, s katerimi se srečuje pravoslavni patriarhat, zlasti uporaba cerkvenega naziva ekumenski patriarhat, je prav tako treba preučiti v tem okviru. Položaj ne sme vplivati na pravice, ki jih zagotavlja Evropska konvencija o človekovih pravicah. Verska svoboda je temeljno področje, na katerem je nujno treba doseči viden napredek. Potrebni so tudi posebni ukrepi za sprejetje in izvajanje ustrezne zakonodaje v skladu z Evropsko konvencijo o človekovih pravicah in sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice.

Natančneje, ena od kratkoročnih prednostnih nalog pri odnosih med Evropsko unijo in Turčijo je sprejetje zakonodaje, ki je skladna z ustreznimi evropskimi standardi in zagotavlja odziv na vse težave, s katerimi se srečujejo manjšine in nemuslimanske verske skupnosti. Podobno je treba razviti družbeno strpnost.

V zvezi s tem lahko ponovno zagotovim poslancu, da se bo vprašanje verske svobode še naprej podrobno spremljalo kot del pristopnih pogajanj v okviru poglavja 23, to pomeni sodstva in temeljnih pravic, in procesa reform, ki poteka v Turčiji, ter se bo obravnavalo na vseh ravneh, kadar bo potrebno. Tako je bilo tudi pri zadnjem srečanju trojke ministrov med Evropsko unijo in Turčijo 4. junija v Ankari.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, v dveh minutah in pol, kolikor ste govorili, ste potrdili težavo, na katero sem vas opozoril v svojem vprašanju, vendar niste zavzeli jasnega stališča.

Komisar Rehn je 22. avgusta v imenu Komisije dejal, da je treba patriarhu in patriarhatu omogočiti svobodo uporabe cerkvenega naziva „ekumenski“, ter dodal, da mora Turčija nemuslimanskim skupnostim zagotoviti, da lahko pridobijo pravni status.

Ali se Svet strinja s tem nedvoumnim stališčem, ki ga je zavzela Komisija? Če se, zakaj tega jasno ne poveste? Če se ne, kakšni so razlogi? Zakaj ste tako zadržani?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Gospod Papadimoulis, menim, da sta bila predsedstvo in Svet glede vprašanj človekovih pravic pri naših odnosih s Turčijo jasna, odločna in trdna tako zdaj kot v preteklosti, kot bosta tudi v prihodnosti. Zato menim, da je morda neprimerno izražati dvome, zadržke ali pomisleke v zvezi s tem vprašanjem.

Pri naših pogovorih s Turčijo bomo ohranili naše stališče, predvsem v procesu pogajanj o pristopu Turčije k EU.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) O tem smo že večkrat razpravljali v času za vprašanja in zanima me, kdaj bo turški zakon o veri dejansko sprejet. To nam je bilo zagotovljeno pred več kot enim letom, vendar se ni zgodilo nič. To je zelo posebno vprašanje, ki ni pomembno le v zvezi s pristopnimi pogajanjimi države, ampak tudi v zvezi z njenim izpolnjevanjem političnih kopenhagenskih meril. Država se nima pravice vmešavati v notranje zadeve cerkve in ji samovoljno odreči njenega pravnega statusa.

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Kot je poslancu znano, se izvaja neke vrste letni pregled pristopnega procesa Turčije k EU. Ta pregled ali ugotavljanje stanja procesa se vsako leto izvaja v drugi polovici leta ter obsega analize in razprave o vseh teh vprašanjih na podlagi poročila Komisije.

Pregled bo letos potekal v času portugalskega predsedovanja in bo zagotovil ustrezno priložnost za razpravo Sveta o teh vprašanjih.

Predsednik. – Ker avtor ni prisoten, bomo vprašanje št. 10 preskočili. Vprašanje št. 11 predložila **Mairead McGuinness** (H-0540/07)

Zadeva: Rezultat vrha EU in Brazilije

Ali lahko Svet oceni vrh EU in Brazilije, ki je potekal 4. julija 2007, zlasti v zvezi z gospodarskimi in trgovinskimi odnosi?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Kot veste, je vrh EU in Brazilije potekal 4. julija v Lizboni, zato da bi se začelo dvostransko strateško partnerstvo za povečanje sodelovanja med pogodbenicama na različnih področjih skupnega interesa.

Sprejeta je bila skupna izjava, ki zajema različna področja, na katerih je treba okrepiti naše dvostranske odnose, in dogovorjeno je bilo, da mora biti to partnerstvo z Brazilijo operativno in usmerjeno v prihodnost.

EU in Brazilija sta skupaj pripravili akcijski načrt, ki vsebuje praktične, skupne in usklajene predloge v zvezi z vprašanji, na podlagi katerih se bo oblikoval skupni program.

Zanimiva razprava je zajemala dvostranske odnose med Evropsko unijo in Brazilijo, regionalna vprašanja, zlasti razvoj v Evropi in Latinski Ameriki, ter tudi svetovna vprašanja, kot so razvojna agenda iz Doh, učinkovit multilateralizem, podnebne spremembe, boj proti revščini in socialni izključenosti ter energetske zadeve.

Čeprav vrh v Lizboni ni bil primeren forum za tehnična pogajanja, je vseeno potekala zanimiva izmenjava mnenj v zvezi s trgovinskimi odnosi. Komisar za trgovino, gospod Peter Mandelson, je ponovil, da je bilo doseganje pozitivnih rezultatov na krogu pogajanj za razvoj v Dohi prednostna naloga za EU in bo tudi še naprej.

Kljub slabim rezultatom nedavnega srečanje skupine G4 v Potsdamu so se pogovori nadaljevali v Ženevi in nihče ni želel izpustiti priložnosti za doseganje ambicioznega, uravnoteženega in obsežnega dogovora.

Brazilija je menila, da pogajalski izhodišči nista bili tako daleč narazen. Nadaljevanje razprave in tesnejše sodelovanje bi omogočila doseganje sporazuma. Pogodbenici sta se strinjali, da bi doseganje sporazuma v Dohi pripomoglo k sklenitvi sporazuma med EU in Mercosurjem.

Glede vprašanj podnebnih sprememb in energetike sta pogodbenici označili mednarodno konferenco o biogorivu, ki je potekala 5. in 6. julija v Bruslju, kot korak v pravo smer, ki bo ublažil kritiko, da naj bi bila uporaba biogoriva domnevno škodljiva.

V zvezi s tem je predsednik Komisije José Manuel Barroso navedel tri ključna področja: določitev skupnih tehničnih standardov za trajnostni mednarodni trg biogoriva, biogorivo kot sredstvo za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov in doseganje varnosti oskrbe s hrano.

Brazilski predsednik Lula pa je razpravo o podnebnih spremembah povezal z zmanjšanjem onesnaževanja, pri čemer je navedel, da se je kombiniran energetski pristop, ki ga je Brazilija izvajala v zadnjih 20 letih, izkazal za okolju prijaznejšega in okolju primernejšega od visokotehnoloških motorjev EU. Poleg tega je zavrnil navedbe v zvezi z ogroženostjo amazonskih pragozdov in varnosti oskrbe s hrano.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Hvala za izčrpen opis vrste interesov, ki so bili obravnavani. Jasno je, da je kmetijstvo del teh interesov, vendar me zanima, ali je bilo obravnavano sporno vprašanje izvoza govedine iz Brazilije v Evropsko unijo in ali so bile izpostavljene težave v zvezi s standardi, povezanimi z njimi, ter ali se obe strani strinjata glede STO, in sicer glede kroga pogajanj iz Doh? Ali je bilo vprašanje dvojnih standardov, tj. višjih standardov v Evropski uniji v primerjavi s standardi tretjih držav, v tem primeru zlasti Brazilije, omenjeni v razpravah?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Kot je bilo že rečeno, je pobudo za vrh dalo portugalsko predsedstvo. To je bilo prvo vrhunsko srečanje z Brazilijo in upamo, da bo pripomoglo k razvoju strateških odnosov s to državo.

To je bila prva pobuda. Namen srečanja je bilo opredeliti področja in sektorje, v katerih želimo razviti tesnejše odnose z Brazilijo. Obravnavali smo gospodarska vprašanja, vendar boste razumeli, da smo jih obravnavali v splošnejšem in bolj strateškem okviru, pri čemer smo se predvsem osredotočali na vprašanja, ki so na programu pri pogovorih v okviru procesa pogajanj v Dohi.

Seveda bo treba natančnejša vprašanja obravnavati na bolj tehnični in ustrežnejši ravni. Trgovinske zadeve na splošno ter vprašanja, ki jih imata EU in Brazilija v zvezi s temi zadevami, so bile obravnavane zelo odprto in odkrito, pri čemer sta pogodbenici izrazili svoja stališča in upanje, da se bo proces pogajanj v Dohi uspešno zaključil.

Jim Allister (NI). – Zdi se mi, da je to negativen odgovor na vprašanje gospe McGuinness; niste se potrudili, da bi pritisnili na brazilske organe glede obžalovanja vrednih zdravstvenih standardov, povezanih z izvozom govedine, ter glede popolnega pomanjkanja sledljivosti njihovih čred rejnih živali.

Dejstvo, da niste vztrajali pri tem pomembnem vprašanju, bo pomenilo veliko razočaranje za kmetijstvo in interese potrošnikov v vsej Evropi.

Kdaj bo Svet spregledal, da to vpliva na zdravje evropskih državljanov, in od Brazilije zahteval dejansko sledljivost njihovih rejnih živali?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Menim, da so s pobudo portugalskega predsedstva izpolnjeni vsi pogoji za odprto in odkrito razpravo z Brazilijo o vseh vprašanjih, ki lahko poslabšajo naše dvostranske odnose, ter tistih, ki lahko razvijejo in okrepijo te odnose.

Prav tako menim, da sta za zadeve, o katerih imata EU in Brazilija različni stališči, vrh in pobuda portugalskega predsedstva izredno pomembni orodji za odpiranje in razširitev odkrite razprave, ki je potrebna pri vprašanjih, o katerih se pogodbenici morda ne strinjata povsem.

Predsednik. – Vprašanje št. 12 predložila **Marianne Mikko** (H-0542/07)

Zadeva: Pomoč Evropske unije za Estonijo v zvezi s sporazumi o ribolovu z Rusijo na Čudskem jezeru

Svet se nedvomno zaveda, da 126 kilometrov meje med EU in Rusijo poteka ob Čudskem jezeru. Z estonsko-ruskimi dvostranskimi sporazumi se je uskladila zaščita občutljivega ekosistema Čudskega jezera in ribjih staležev. Kljub temu je očitnost glede ogroženosti ribjih staležev, ki jo je povzročilo neupoštevanje sporazumov s strani Rusije, vse večja.

Ruska stran uporablja dansko potegalko skoraj celo leto namesto le med zelo omejenimi dogovorjenimi obdobji. Ruski trgi ponujajo zanesljiv dokaz, da so ruska uradna merila neustrezna za zaščito premajhnih rib različnih vrst v Čudskem jezeru.

Ruska stran je odložila pogajanja za jesensko sezono 2007 z različnimi izgovori.

Kaj namerava Svet storiti v pomoč državi članici EU Estoniji pri bistvenih pogajanjih med EU in Rusijo o kvotah in upravljanju v prihodnosti?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Pri odgovoru na vprašanje poslanke o pogajanjih med EU in Rusijo o kvotah in njihovem upravljanju v prihodnosti Svet želi poudariti, da, čeprav skupna ribiška politika posebno pokriva ohranjanje, upravljanje in izkoriščanje živih vodnih virov, Uredba Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike „žive vodne vire“ opredeljuje kot „razpoložljive in dostopne žive morske vodne vrste, vključno z anadromnimi in katadromnimi vrstami v času njihovega bivanja v morju“.

Poleg tega sta 28. julija 2006 Evropska skupnost in vlada Ruske federacije parafirali dvostranski sporazum o sodelovanju pri ribištvu in ohranjanju živih morskih virov v Baltskem morju. Ta sporazum naj bi bil podpisan in začel veljati v bližnji prihodnosti, ko bo Ruska federacija končala domače postopke za podpis.

Ta sporazum zajema vse vode Baltskega morja in njegovih ožin, vendar izključuje notranje vode. Ne glede na geografsko področje uporabe sporazuma člen 13 določa, da se pogodbenici lahko dogovorita o razširitvi

sodelovanja pri upravljanju anadromnih in katadromnih vrst, vendar izključuje vrste, ki svoj celoten življenjski cikel živijo v notranjih vodah.

Zato lahko v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti Svet le priporoči, naj poslanka svoje vprašanje naslovi na Evropsko komisijo, zato da se vprašanje zastavi v okviru dvostranskega sporazuma med Evropsko skupnostjo in vlado Ruske federacije, takoj ko ta sporazum začne veljati.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Z odgovorom v zvezi s Čudskim jezerom nisem povsem zadovoljna: to je tretje največje jezero v Evropski uniji in edino, v katerem deluje profesionalna ribiška industrija. Ni le vodno telo, ki leži v Estoniji, ampak je mejno jezero s tretjo državo, to je Rusija. Kar zadeva preudarno izkoriščanje ribjih staležev, Estonija, država članica Evropske unije, dela vse, kar je v njeni moči, da zagotavlja ohranjanje staležev v Čudskem jezeru. Vendar to ni mogoče reči za Rusijo.

Zato vseeno želim od predsednika Sveta slišati, kako namerava Svet vplivati na Rusijo, da bo ohranjala ribje staleže v Čudskem jezeru, tako kot to dela Estonija. Kakšne posebne lastne odgovornosti lahko predlagate danes tukaj kot predsednik Evropske unije? Omenili ste Komisijo, vendar je bil vaš odgovor bolj povezan z morjem. Čudsko jezero je mejno jezero, katerega položaj je zelo poseben, in ni notranje vodno telo.

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Poslanka meni, da njeno vprašanje utemeljeno, in žal moram reči, da tudi moj odgovor utemeljen. Priporočam, kot sem že rekel na koncu svojega zadnjega govora, da se poslanka s svojim vprašanjem obrne na Evropsko komisijo.

Predsednik. – Vprašanje št. 13 predložil **Brian Crowley** (H-0547/07)

Zadeva: Odnosi med EU in Bosno

Ali lahko Svet poda izjavo o najnovejši oceni trenutnih političnih odnosov med EU in Bosno?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Politični položaj v Bosni in Hercegovini je v zelo občutljivi fazi.

Sodba Meddržavnega sodišča v zadevi, ki jo je konec februarja vložila Bosna in Hercegovina proti Srbiji in Črni gori o uporabi konvencije o genocidu, je pokazala na nasprotja, ki so se prej zdela delno pomirjena po vzpostavitvi Sveta ministrov 9. februarja.

EU je bosanskim oblastem povedala, da se boji, da poslabšanje političnega ozračja v državi, ponovna uporaba nacionalistične retorike in pomanjkanje politične volje za doseganje sporazuma ogrožajo reformni proces. Bosna in Hercegovina mora delovati učinkovito kot enoten gospodarski in upravni prostor, da bo lahko zagotovila napredek za svoje državljane in na poti proti članstvu v EU.

Kar zadeva odnose z EU in stabilizacijsko-pridružitveni proces, so bili tehnični pogovori o stabilizacijsko-pridružitvenem sporazumu zaključeni decembra, pri čemer so vse države članice 3. maja v celoti podprle rezultate tehničnih pogovora o tem sporazumu. Zaključek pogovorov o stabilizacijsko-pridružitvenem sporazumu ni bil dosežen zaradi pomanjkanja vidnega napredka pri reformi policije.

Nedavno imenovani visoki predstavnik/posebni predstavnik EU, Miroslav Lajčak, ki je prevzel urad v začetku julija, je za svoje začetne in nujne prednostne naloge v skladu z zaskrbljenostjo usmerjevalnega odbora Sveta za uresničevanje miru in Sveta Evropske unije določil vzpostavitev konstruktivnega političnega ozračja in prestrukturiranje policije. Visoki predstavnik/posebni predstavnik EU je v zvezi s tem prepričan, da se lahko napredek doseže do konca tega meseca.

Brian Crowley (UEN). – Predsedniku se zahvaljujem za odgovor. Namesto da obravnavam vsako vprašanje posebej, se bom osredotočil na vprašanje reforme policije, ker je to zdaj najnujnejše vprašanje. Ali je Svet pripravil kakšen predlog v zvezi z ustanovitvijo skupine povezovalcev, da bi se omočila sklenitev dogovora med različnimi tradicijami v Bosni in Hercegovini o skupnem standardu ali skupnem kodeksu glede načina delovanja policije? Tak dogovor že obstaja na področju mejne zaščite, ne pa tudi na področju policije.

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Hvala za vaše vprašanje, predlog in mnenje. Seveda z velikim zanimanjem pričakujemo predloge novega posebnega predstavnika v zvezi z vprašanjem reforme policije v Bosni in Hercegovini v okviru poglavja o policijskem sodelovanju. Če bodo oblikovani kot točka, ki jo predlaga posebni predstavnik za Svet, in kot rešitev ali predlog visokega predstavnika – ki se neposredno ukvarja s to zadevo, ki je, kot ste pravilno navedli, bistvena za stabilnost Bosne in Hercegovine –, če bi bil pripravljen tak predlog in nam predložen, bi ga Svet seveda preučil.

Menimo, da je treba upoštevati vse predloge in možnosti, ki lahko zares pripomorejo k uresničitvi končnega in bistvenega cilja stabilnosti in napredka v Bosni in Hercegovini.

Predsednik. – Vprašanja 14, 15 in 16 so bila umaknjena.

Predsednik. – Ker avtor ni prisoten, bomo vprašanje št. 17 preskočili. Vprašanje št. 18 predložila **Lidia Joanna Geringer de Oedenberg** (H-0559/07)

Zadeva: Evropsko računsko sodišče

Maastrichtska pogodba iz leta 1992 je znatno spremenila institucionalni okvir EU, ko je vanj vključila Evropsko računsko sodišče (člen 7 Pogodbe). Unija je z določitvijo računskega sodišča za eno od svojih temeljnih institucij pokazala, da preglednosti pripisuje velik pomen in da mora izboljšati svoje delo.

Pogodba o ustavi za Evropo⁽²⁾ je prav tako spremenila institucionalni okvir, pri čemer je iz njega izključila računsko sodišče, ki je bilo potem uvrščeno med „druge institucije in posvetovalne organe“ v poglavje II naslova IV Pogodbe.

Sedanje delo na novi pogodbi ne vključuje načrtov o spremembi „institucionalnega okvira“, kar posledično pomeni poslabšanje statusa zunanjega revizorja evropskih institucij. Ali lahko Svet glede na to, da bi morala Unija povečati svojo odgovornost do državljanov, razloži svojo odločitev za znižanje statusa računskega sodišča?

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) To vprašanje bo verjetno dobilo najhitrejši odgovor na tem zasedanju, ker dejansko ni naloga Sveta, da komentira delo medvladne konference za reformo pogodbe, ki se je, kot vemo, začela 23. julija 2007.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Gospod predsednik, resnično menim, da je to vprašanje za Svet, zlasti ker zdaj govorimo o novi pogodbi, ki naj bi bistveno spremenila Evropsko unijo, pri čemer je uvrstitev računskega sodišča med „druge institucije in posvetovalne organe“ očitna degradacije te institucije v smislu, kako jo obravnavajo državljani.

Nadzorna funkcija računskega sodišča ne pomeni le spremljanja izdatkov in preverjanja, ali so bila naša skupna sredstva – javna sredstva Evropske unije – pravilno razporejena; računsko sodišče je čuvaj proračunske discipline po vsej Evropski uniji, vključno s Svetom, Parlamentom in Evropsko komisijo. Njegova priporočila in presoje nam vsem pomagajo pri našem delu. Pomemben položaj računskega sodišča mora biti jasen in viden vsem državljanom EU, ker je to tudi institucija, ki potrjuje zaupanje državljanov v EU kot celoto.

Če menite, da to ni zadeva za Svet, potem želim vedeti, za koga je, ker pristojnost Sveta – in pristojnost za delo, ki se trenutno izvaja – vključuje tudi postavitev računskega sodišča na ustrezno mesto, pri čemer je po mojem mnenju ustrezno mesto tam, kjer se nahajajo vse najpomembnejše institucije EU (govorim o novi pogodbi, ki jo zdaj pripravljamo).

Manuel Lobo Antunes, predsedujoči Svetu. – (PT) Seveda sem vzel na znanje vašo zaskrbljenost in vaše pripombe, vendar sem jaz tukaj kot predstavnik Sveta. Svet kot tak ni pristojen za pripombe o medvladni konferenci, na kateri države članice sedijo za mizo in razpravljajo o določenih točkah kot države članice, to pomeni neodvisne suverene države, ki delujejo popolnoma neodvisno kot države članice. Zato Svet nima pristojnosti za pripombe v zvezi s tem. Medvladna konferenca ima svoje organe, svoje strukture in predsedstvo, vendar bomo seveda ustrezno upoštevali vse predloge, kritike in nasvete, ki jih želite dati za pospešitev dela na medvladni konferenci, če tako želite. Vendar Svet Evropske unije, kot pravim, ni pristojen za komentiranje dela medvladne konference glede na sodno naravo te konference.

Predsednik. – Ker avtorja nista prisotna, bomo vprašanja 19 in 20 preskočili. Vprašanje št. 21 predložila **Marian Harkin** (H-0566/07)

Zadeva: Ločevanje med državami članicami v schengenskem območju in zunaj njega

Ali lahko Svet ob upoštevanju izjav irskega predsednika vlade Bertieja Aherna in britanskega predsednika vlade Gordona Browna, ki navajata, da sta morali državi prenehati ločevati med državami članicami, ki so del schengenskega območja, in tistimi, ki to niso, ter glede na prednostne naloge portugalskega predsedstva

(2) UL C 310, 16.12.2004, str. 1.

v zvezi s schengenskim območjem razloži, kako namerava odpreti dodatne mejne kontrole in izboljšati sodelovanje med schengenskimi in neschengenskimi državami članicami pred koncem predsedovanja?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Na zasedanju 12. in 13. junija 2007 je Svet pozval portugalsko predsedstvo, da se drži časovnega razporeda obiskov za ocenjevanje schengenskega informacijskega sistema, zato da bodo do novembra 2007 sprejeti sklepi iz člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003, ki za države članice, ki so k Evropski uniji pristopile leta 2004, določa, da morajo do konca decembra 2007 odpraviti mejne kontrole na notranjih kopenskih mejah in morskih mejah ter najpozneje do marca 2008 na zračnih mejah, takoj ko bodo vsi pogoji izpolnjeni. V zvezi z Irsko in Združenim kraljestvom člen 4 protokola 2 Amsterdamske pogodbe, ki schengenski pravni red vključuje v območje uporabe Evropske unije, navaja, da lahko Irska in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, ki ju schengenski pravni red ne zavezuje, kadar koli zaprosita za sodelovanje pri nekaterih ali vseh določbah pravnega reda. Ti državi članici do zdaj nikoli nista zaprosili za uporabo določb schengenskega pravnega reda v zvezi z odpravo kontrole oseb na notranjih mejah. Ker Irska in Združeno kraljestvo tega nista zahtevala, predsedstvo Sveta v zvezi s tem ne more kaj dosti narediti.

Marian Harkin (ALDE). – Hvala za vaš odgovor. Britanski predsednik vlade Gordon Brown in irski predsednik vlade Bertie Ahern sta izjavila, da sta morali obe državi odpraviti razlikovanje med schengenskimi in neschengenskimi državami. Vendar ste v svojem odgovoru povedali, da od nobene od teh dveh držav niste dobili uradne zahteve. Ali ste od Združenega kraljestva ali Irske prejeli kakšno neformalno zahtevo v zvezi s tem vprašanjem in ali lahko po možnosti opišete, kako je mogoče, da se ne uporablja cel schengenski pravni red, ampak le del?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) K temu vprašanju ne morem dodati kaj več, kot sem povedal pri prvem odgovoru. Seveda schengenski sporazum vsebuje določbe in člene o uporabi in področju uporabe sporazuma, ki jih moramo upoštevati.

Predsednik. – Vprašanje št. 22 predložil **Proinsias De Rossa (H-0568/07)**

Zadeva: Ustanovitev pododbora za človekove pravice EU-Izrael

Novembra 2005 je pododbor za politični dialog in sodelovanje EU-Izrael ustanovil delovno skupino za človekove pravice EU-Izrael.

Ali bo Svet preučil preoblikovanje delovne skupine za človekove pravice EU-Izrael v pododbor za človekove pravice, ki bi se sestajal pogosteje kot delovna skupina (ki se je do februarja 2007 sestala le dvakrat) ter bi se lahko redno in sistematično posvetoval s civilno družbo v Izraelu, na zasedenih palestinskih ozemljih in v EU, da bi ocenil položaj človekovih pravic v Izraelu in na zasedenih palestinskih ozemljih?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Delovna skupina za človekove pravice EU-Izrael, ustanovljena na zasedanju pododbora za politični dialog in sodelovanje EU-Izrael 21. novembra 2005, je platforma, ki omogoča izvedbo rednih, sistematičnih in poglobljenih analiz ter razprave obeh strani o vprašanih človekovih pravic, kot si želi poslanec in kot si želi Svet.

Poleg tega so človekove pravice stalna tema na vseh ravneh političnih stikov med EU in Izraelom. Organizacije civilne družbe, ki jih je v vprašanju omenil poslanec, že prispevajo k tem izmenjavam.

Proinsias De Rossa (PSE). – Iskreno mislim, da to ni noben odgovor. Vprašal sem, ali se bo delovna skupina, ki se je od leta 2005 sestala samo dvakrat, preoblikovala v pododbor za človekove pravice.

Po štiridesetih letih zasedbe palestinskega ozemlja se človekove pravice Palestincev očitno stalno kršijo, kar je posledica izraelske zasedbe palestinskega ozemlja.

Pozivam Svet, da izrazi svoje stališče glede preoblikovanja delovne skupine za človekove pravice v pododbor, ki bi se redno sestajal in izvajal nekakšen pritisk na izraelske organe, da spoštujejo merila za spoštovanje človekovih pravic, kar se pričakuje od vseh civiliziranih družb in demokracij.

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Poslancu želim povedati, da sta, kot sem rekel, spoštovanje in varstvo človekovih pravic stalni temi v dialogu med EU in tretjimi državami.

Gre za eno od skrbi Sveta, ki je stalna in trajna pri vseh predsedstvih Sveta, kar velja tudi za portugalsko predsedstvo. Portugalska je posebno pozorna na človekove pravice zaradi svojih zgodovinskih razlogov. Prav včeraj sem nekaterim poslancem Evropskega parlamenta poudaril, da smo, ker smo imeli na Portugalskem diktaturo do leta 1974, še posebno občutljivi v zvezi z vsem, kar se nanaša na demokracijo, pravno državo

in človekove pravice. Te teme so nam še posebno blizu in zato so sestavni del našega dialoga s tretjimi državami, vključno z Izraelom. Ta vprašanja vedno vključujemo v naš redni dialog z izraelskimi organi.

Predsednik. – Vprašanje št. 23 predložil **Johan Van Hecke** (H-0572/07)

Zadeva: Razmere v Zimbabveju

Politične in gospodarske razmere v Zimbabveju naj bi dosegle razsežnost, ki ogroža življenja ljudi. Policija je aretirala več kot 1 300 lastnikov in oskrbnikov trgovin, ki niso želeli za polovico zmanjšati cen svojih izdelkov, kot je ukazala vlada predsednika Mugabeja. Zmanjšanje cen za polovico je povzročilo panično kupovanje v velikih verigah trgovin. Osnovna živila, kot so sladkor, kuhinjsko olje in kruh, so zdaj dosegljiva le na črnem trgu. Bencinske črpalke so prazne. Po besedah prič so podporniki vladne stranke oropali več trgovin. Inflacija, ki je najvišja na svetu, je rezultat stalnega tiskanja denarja, s katerim vlada plačuje državne uradnike, policiste in vojake. Po besedah opozicijske stranke MDC vlada poskuša devet mesecev pred predsedniškimi volitvami pridobiti glasove revnih prebivalcev. Predstavniki vladne stranke Zanu-PF naj bi zavrnili poziv južnoafriškega predsednika Mbekija, da bi obiskali Pretorijo.

Kakšno je stališče Sveta? Ali bo vlado pozval, naj ustrezneje prevzame svoje odgovornosti v tej krizi?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu.* – (PT) Svet pozorno spremlja kritične politične in gospodarske razmere v Zimbabveju. Svet je o tem vprašanju razpravljal na seji dne 23. aprila 2007, na seji dne 22. julija, torej pred kratkim, pa je pridobil dodatne informacije o tej težavi.

Strategija Sveta je bila javno znana vse od prve uvedbe omejevalnih ukrepov. Svet se je leta 2002 odločil za uvedbo omejevalnih ukrepov proti zimbabvejskim voditeljem ter izjavil, da dokler se bodo človekove pravice še naprej kršile, bo Svet ohranil omejevalne ukrepe proti vladi v Zimbabveju in tistim, ki so odgovorni za takšne kršitve ter za kršitve pravice do svobodnega izražanja, združevanja in mirnega zbiranja. Poleg tega je Svet izjavil, da se bodo takšni ukrepi odpravili šele, ko se bodo vzpostavile razmere, ki zagotavljajo spoštovanje človekovih pravic, demokratičnih načel in pravne države.

Svet je 23. aprila kot odgovor na nedavna nasilna dejanja in kršitve človekovih pravic razširil seznam prepovedi izdaje vizumov. Po uvedbi omejevalnih ukrepov si je Svet prizadeval za vključitev afriških večstranskih institucij. Svet je vprašanje Zimbabveja sistematično vključil na dnevni red vseh ministrskih srečanj, organiziranih v sodelovanju z Južnoafriško razvojno skupnostjo po uvedbi ukrepov. EU je na vprašanje Zimbabveja opozorila tudi komisijo Združenih narodov za človekove pravice.

Svet je pohvalil zlasti pobudo Južnoafriške razvojne skupnosti in mandat predsednika Mbekija za pospeševanje dialoga med opozicijo in vlado ter imenovanje gospoda Kikweteja kot predsednika enega od organov Južnoafriške razvojne skupnosti. Svet z zanimanjem pričakuje prve rezultate teh afriških pobud in bo po potrebi ustrezno prilagodil svoje stališče.

Johan Van Hecke (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, razmere v Zimbabveju milo rečeno postopno postajajo brezupne. Žal mednarodna skupnost, vključno z EU, nemočno stoji ob strani.

Svetu želim zastaviti kratko dodatno vprašanje, ker portugalsko predsedstvo v Lizboni 8. in 9. decembra organizira vrh EU-Afrika. To v preteklih letih ni bilo mogoče, ker se ni dosegel dogovor o vprašanju, ali naj se povabi predsednika Mugabeja. Moje vprašanje je zelo konkretno, zato pričakujem podobno konkreten odgovor: ali namerava predsedstvo predsednika Mugabeja povabiti na decembrski vrh v Lizboni? In drugič, na kakšen način bo Svet na vrhu izrazil vprašanje razmer v Zimbabveju?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu.* – (PT) Kot sem že navedel, EU pozorno spremlja razmere v Zimbabveju in je sprejela ukrepe, ki so po njenem mnenju za takšen položaj najustreznejši. Na drugi strani je Evropski svet v svojih ugotovitvah z zasedanj vedno jasno navedel, da je za Evropsko unijo strateško pomembno, da nadaljuje s splošnim, celovitim in izčrpnim dialogom z Afriko kot celoto.

Prav ta mandat, ki nam ga podeljuje Evropski svet, izraža interes za ta celovit dialog in našo zavezanost temu dialogu, ki mora potekati z afriškimi državami, ker moramo z Afriko razpravljati o veliko vprašanjih in sodelovati na več različnih področjih. V skladu s tem ciljem in to namero je portugalsko predsedstvo odločeno izvesti drugi vrh EU-Afrika decembra v Lizboni. Prepričani smo, da je vrh v našem interesu in v interesu drugih držav članic ter v interesu EU in Afrike.

Z Afriko moramo razpravljati o priseljevanju, gospodarstvu, trgovini, energiji, podnebnju ter seveda tudi o človekovih pravicah in odgovornem vodenju države, ki so vprašanja, o katerih smo že razpravljali tudi na prvem vrhu, ki je potekal leta 2000 v Kairu med prejšnjim portugalskim predsedovanjem.

To je cilj, ki smo ga določili za naše predsedovanje, in cilj, za katerega si bomo še naprej prizadevali v tesnem sodelovanju z našimi partnerji v EU in Afriki.

Predsednik. – Vprašanje št. 24 predložila **Danutė Budreikaitė** (H-0575/07)

Zadeva: Severnoevropski plinovod

Med nemškim predsedovanjem EU je predstavnik te države izjavil, da projekt severnoevropskega plinovoda Nord Stream vključuje zasebna podjetja in ni pod nikakršnim vplivom EU.

Nemški zunanji minister Frank-Walter Steinmeier je 15. julija 2007 v intervjuju za litvansko televizijo izjavil, da projekt Nord Stream ni nemški in ruski, ampak vseevropski projekt. EU bi nasprotovala temu projektu, če bi to škodilo litvanskim energetske in okoljskim interesom.

Kakšno je stališče portugalskega predsedstva v zvezi s tem? Ali je Nord Stream zasebni projekt ali projekt EU? Kakšna je njegova vloga v prihodnji skupni energetske politiki EU?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu.* – (PT) Kar zadeva pripombe poslanca in prvo vprašanje, želim poudariti, da Svet ne razpravlja o poročanju medijev.

Drugič, kot odgovor na drugo vprašanje Svet spoštovanega poslanca opozarja, da je Nord Stream zasebni projekt, ki ga izvaja Nord Stream AG kot mešana družba. Kot je Svet navedel v svojem odgovoru na ustno vprašanje H-0121/07, ki ga je predložil Nils Lundgren in zadeva rusko-nemški plinovod v Baltskem morju, je v odločbi Evropskega parlamenta in Sveta št. 1364/2006/ES gradnja plinovoda med Rusijo in Nemčijo prek Baltskega morja razglašena kot projekt evropskega interesa. Za bolj podrobno pojasnilo te izjave Svet priporoča poslancem, da preučijo odgovor na to vprašanje.

V zvezi s tretjim vprašanjem Svet poudarja, da je gradnja novega plinovoda v severni Evropi po tej poti v skladu s ciljem energetske politike Evropske unije za izboljšanje varnosti oskrbe Skupnosti z energijo. V akcijskem načrtu Skupnosti, ki ga je marca 2007 pripravil Evropski svet, je kot eno od sredstev za izboljšanje varnosti oskrbe navedena učinkovita diverzifikacija energetske virov in transportnih poti. Pravni red Skupnosti se bo vedno uporabljal v celoti, kadar bo to potrebno, vključno zlasti z zakonodajo Skupnosti o okolju, za tiste dele plinovoda, ki so izgrajeni na ozemlju držav članic EU.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Težko razumem, ali je ta projekt zasebne narave ali projekt EU. Plinovod poteka prek Baltskega morja, ob katerem se ne nahajata le dve državi, ampak je teh držav več. Obstaja resna nevarnost, da se bo premaknilo orožje, ki leži na morskem dnu. Projekt se ni niti še začel, Rusija in Nemčija pa že nasprotujeta tej trasi.

Povedati moram, da je zdaj težko razumeti, čigav projekt je to. Ali je to zasebni projekt ali projekt EU? Plinovod poteka prek Baltskega morja, ob katerem se ne nahajata le dve državi, ampak je teh držav več. Obstaja resna nevarnost, da se bo premaknilo orožje, ki leži na morskem dnu. Projekt se ni niti še začel, Rusija in Nemčija pa že nasprotujeta tej trasi, ker je bilo ugotovljeno, da je pod morjem v bližini Danske, Finske, Estonije in Švedske veliko orožja iz druge svetovne vojne. Ali je to lahko zasebni projekt, če poleg težav z oskrbo z energijo, torej težav z oskrbo s plinom za bližnje države, povzroča tudi ekološke težave v Baltskem morju?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu.* – (PT) V zvezi s tem vprašanjem nimam veliko dodati, saj sem že v svojem prvem odgovoru povedal vse, vendar želim zlasti ponoviti našo obljubo, da se bo pravni red Skupnosti uporabljal v celoti, kadar bo to potrebno in vedno v primeru okoljskih vprašanj. Zato upam, da naša izjava pojasnjuje in zagotavlja odgovor na zaskrbljenost, ki jo je izrazil poslanec.

Predsednik. – Vprašanje št. 25 predložila **Luisa Morgantini** (H-0576/07)

Zadeva: Mordechaj Vanunu obsojen na šestmesečno zaporno kazen

Mordechaj Vanunuja, nekdanjega jedrskega tehnika in pacifista, ki je svoje delo opravljal več kot 20 let, je jeruzalemsko sodišče obsodilo na šestmesečno zaporno kazen, ker je (po navedbah izraelskih organov) kršil pogoje upravne uredbe, ki omejuje njegovo svobodo govora in gibanja.

Vanunuja so nasilno odpeljali iz Rima v Izrael, kjer so ga zaprli in obtožili visoke izdaje, ker je za časopis Sunday Times govoril o izraelskem programu jedrskega orožja. Sodilo se mu je za zaprtimi vrati in obsojen je bil na 18 let v zaporu, od tega pa naj bi jih 11 preživel v samici. Ob njegovi izpustitvi iz zapora leta 2004 je bila na podlagi navedene uredbe njegova svoboda precej omejena; prepovedani so mu bili zlasti kakršni koli stiki z ljudmi, ki niso iz Izraela, dostop do veleposlaništev in konzulatov, raba mobilnega telefona, dostop do interneta ali odhod iz Izraela.

Kakšne ukrepe namerava sprejeti Svet v odnosu do izraelskih organov kot odgovor na te kršitve temeljnih pravic svobodnega govora in gibanja?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Kot je razvidno iz naših odgovorov na vprašanja H-0577/04, H-0302/05, P-1687/05 in E-3413/05, Svet z zanimanjem spremlja primer Mordechajja Vanunuja, zlasti njegov položaj po izpustitvi leta 2004, ki ga je navedla poslanka v svojem vprašanju.

Predsednik. – Vprašanje št. 26 predložil **Richard Howitt** (H-0578/07)

Zadeva: Napredek v zvezi z direktivo o začasnih delavcih

Kakšni so rezultati začetnega posvetovanja, ki ga je izvedlo portugalsko predsedstvo za doseganje sporazuma o osnutku direktive o začasnih delavcih (KOM(2002)0701)?

Ali predsedujoči Svetu pričakuje, da se bo o spremenjenem predlogu direktive v Svetu glasovalo v času tega predsedovanja, ter kakšen časovni okvir je določil za neuradna in uradna pogajanja v zvezi s tem vprašanjem?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Povedati moram, da se je na podlagi predhodnega posvetovanja z državami članicami portugalsko predsedstvo odločilo, da ponovno začne razpravo o predlogu direktive o začasnih delavcih, za katero menimo, da je pomemben del razprave o prožni varnosti.

Ker Svet tega dokumenta od leta 2004 ni obravnaval, je treba upoštevati do zdaj doseženo stopnjo in razmisliti o možnih načinih za napredovanje. Predsedstvo bo v kratkem sprejelo ukrepe v zvezi s tem.

Richard Howitt (PSE). – Predsedniku se zahvaljujem za njegove tople besede. Prožna varnost je zares dobro načelo, s čimer se strinjajo Parlament in evropske institucije. Vendar veliko ljudi meni, da je prožnosti veliko; kje pa je varnost? Direktiva o začasnih delavcih je še vedno pravi preskus tega varnostnega vidika. Zanima me, ali predsedujoči Svetu meni, da so zdaj v Evropskem svetu ministrov kakršne koli ovire, ki preprečujejo napredek. Ali je predsednik kljub uspešnemu delu predsedstva prepričan, da bo lahko Svet dosegel sporazum med mandatom naših portugalskih kolegov?

Manuel Lobo Antunes, *predsedujoči Svetu*. – (PT) Poslancu se zahvaljujem za vprašanje. Kot sem navedel, je to dokument, v zvezi s katerim želi portugalsko predsedstvo delovati in napredovati. Vedno smo menili, da je uspeh predsedovanja odvisen zlasti od samega predsedstva, vendar mora temeljiti tudi na zavezanosti, sodelovanju in pripravljenosti vseh držav članic za napredovanje. To je eden od primerov, ki ga brez soglasja vseh držav članic nikakor ne moremo ugodno rešiti.

Zadovoljni moramo biti, če bomo med portugalskim predsedovanjem dosegli vsaj večji napredek, tudi če ne bomo dosegli popolnega soglasja. Za to si bomo prizadevali v upanju, kot sem navedel, da bodo naši partnerji lahko sprejeli naša priporočila in predloge ob upoštevanju realističnega pristopa k temu vprašanju, ker se zavedamo, da gre za zapleteno razpravo in zapleteno vprašanje, kar dokazuje preteklost te direktive.

V zvezi s prožno varnostjo vam lahko povem, da za Portugalsko in to portugalsko predsedstvo prožna varnost pomeni tako prožnost kot varnost, ki sta po našem mnenju neločljivi. Najlepša hvala.

Predsednik. – Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

S tem se zaključuje čas za vprašanja.

(Seja je bila prekinjena ob 19.00 in se je nadaljevala ob 21.00.)

PRESEDUJOČA: Gospa ROTHE*Podpredsednica***14. Potek dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah s tretjimi državami (razprava)**

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0302/2007) gospe Valenciano Martínez-Orozco v imenu odbora za zunanje zadeve o poteku dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah s tretjimi državami (2007/2001(INI)).

Elena Valenciano Martínez-Orozco (PSE), poročevalka. – (ES) Gospa predsednica, nastanek Evropske unije so navdihnile neodtujljive vrednote. Enako kot pozorno spremljamo naše države članice za zagotovitev, da ne kršijo pravice do svobode, življenja ali demokracije, moramo prek dialoga odločilno vplivati na tiste države, s katerimi imamo politične, trgovinske, gospodarske ali partnerske odnose, da bodo tudi te države spoštovale človekove pravice.

Zaradi zapletenosti in obsega zunanjih odnosov EU bi lahko dialog in posvetovanja o človekovih pravicah s tretjimi državami ostali neopaženi ali v ozadju. Če bi do tega prišlo in bi to dovolili, bi bila to zelo resna napaka.

To poročilo obravnava vidike, ki so nujni za izboljšanje naloge, ki je obveznost EU na podlagi člena 11 Pogodbe EU in spada na področje politične etike. Človekove pravice morajo biti simbol zunanje politike EU in EU mora uporabiti svoj vpliv za izboljšanje življenjskih razmer ljudi v državah, s katerimi vzdržuje odnose. To je eden od ključnih političnih elementov v tem poročilu.

Ko se pogajamo o gospodarskih ali trgovinskih sporazumih z državo, v kateri se kršijo temeljne pravice, ne moremo razpravljati o številkah, sporazumih in pogodbah ter hkrati nečastno prezreti razmere, ki jih trpijo državljani te države.

Če človekovih pravic ne vključimo v pogajanja, bo to pomenilo veliko brezobzirnost. Prav tako moramo natančno preučiti vlogo, ki jo imajo civilna družba in zagovorniki človekovih pravic, ki so pomembni glasniki, bistveni za napredek v vseh zatiranih družbah.

Poročilo, o katerem razpravljamo danes, ocenjuje enega od glavnih instrumentov Evropske unije za doseganje ciljev, ki sem jih navedla, in jasno opredelitev vloge, ki jo želimo imeti v svetovnem redu. Le prek spoštovanja in vzajemnosti lahko napredujemo pri pospeševanju človekovih pravic.

Nikakor ni mogoče delovati prek vsiljevanja in paternalizma. Nismo pristojni za pridiganje, imamo pa obveznost za ohranjanje doslednosti v naših zunanjih odnosih in spodbujanje odnosov z državami, ki dosegajo napredek, pri čemer se moramo izogibati neravnovesjem in poljubnemu obravnavanju, ki zmanjšujeta našo verodostojnost.

Poročilo, ki ga predstavljam v Parlamentu, poziva k delovanju na treh ravneh; zahteva večjo doslednost pri vodenju dialogov in pogajanj, kar bo zahtevalo boljše usklajevanje med Svetom, ki na tej razpravi žal ni prisoten, Komisijo in Parlamentom na podlagi mehanizma za lažjo komunikacijo in preprečevanje protislovij med različnimi institucijami Skupnosti. Dejansko gre za to, da imamo enotno stališče.

Gre tudi za preglednost pri vodenju dialogov in posvetovanj, ki mora biti na področju človekovih pravic načelo in ne izjema. Prilagodljivost in pragmatizem, ki se zahtevata za doseganje posebnih rezultatov, ne smeta zakriti stanja v zvezi z dnevnim redom, cilji ali rezultatom dialoga.

Gospe in gospodje, pozivamo k večji vlogi Evropskega parlamenta, saj pri upravljanju tega instrumenta dejansko manjka prav to, ne da bi za to obstajala kakršna koli pravna utemeljitev.

Evropski parlament je pripravljen odgovorno delovati na področju svojih zunanjih pristojnosti. Parlament se je uveljavil kot ključna evropska institucija na področju človekovih pravic, ki so postale njegova središčna točka, in namerava uporabiti vse razpoložljive metode za izvajanje svoje naloge političnega poroka za zunanje delovanje Unije.

Evropski parlament od Komisije in Sveta zahteva, da prisluhneta priporočilom iz tega poročila, ki uživajo široko podporo vseh političnih skupin v tem parlamentu, in jih uresničita.

Gospe in gospodje, stališče Parlamenta mora biti jasno izraženo. Zavedamo se, da bodo naše želje zahtevale veliko prizadevanja, zato razmišljamo o potrebi po razširitvi sredstev, dodeljenih službam za človekove pravice v Komisiji in Svetu, čeprav Svet v tej razpravi ni prisoten.

Vseeno je to minimalna zahteva za Evropsko unijo, ki pred celotnim svetom zatrjuje, da so človekove pravice neodtujljiva evropska pravica. Če želimo doseči verodostojnost, si moramo skupaj prizadevati za ta cilj.

Joe Borg, komisar. – Gospa predsednica, poročilo, ki ga je pripravila poročevalka, gospa Valenciano Martínez-Orozco, in resolucija, predložena Parlamentu, obravnavata zelo pomemben, vendar hkrati vedno bolj zapleten instrument zunanje politike Evropske unije o človekovih pravicah.

Komisarka Ferrero-Waldner (ki obžaluje, da se danes ni mogla udeležiti te razprave) je skladno s tem dala navodila svojim službam, da zagotovijo vso podporo poročevalki pri njeni težki nalogi spremljanja poteka dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah s tretjimi državami.

Poročilo pomeni dodaten prispevek k izjemnemu delu Parlamenta pri ocenjevanju mehanizmov EU na področju človekovih pravic, ki vključuje redna letna poročila, poročilo gospoda Agnoletta glede klavzul o človekovih pravicah, študijo Evropskega meduniverzitetnega centra o vplivu dejavnosti Parlamenta na področju človekovih pravic in študijo v zvezi s smernicami o mučenju. Poročilo prav tako koristno dopolnjuje redno preverjanje dialogov in posvetovanj Sveta in Komisije o človekovih pravicah.

Komisija čestita poročevalki in Parlamentu za poročilo ter podrobno analizo in priporočila v zvezi z dialogi in posvetovanji Evropske unije o človekovih pravicah.

Komisija meni, da med vsemi instrumenti za človekove pravice, ki so na voljo, dialogi verjetno zagotavljajo najboljšo možnost za zagotovitev pozitivnih in dolgoročnih rezultatov pri razvoju spoštovanja človekovih pravic po vsem svetu, če smo le pripravljeni vanje vložiti dovolj časa in energije.

Prepričani smo, da lahko Evropska unija uspešno izboljša razmere na področju človekovih pravic v tretjih državah le s potrpežljivim povezovanjem in prepričevanjem, ne le v dvostranskih odnosih, ampak tudi v okviru večstranskih organov, kot dokazuje razvoj dogodkov v Svetu za človekove pravice.

Zaradi različnih in številnih dialogov ter posvetovanj Evropske unije o človekovih pravicah s tretjimi državami, katerih število poleg tega vedno bolj narašča, je kakršna koli splošna ocena zelo težko izvedljiva.

Strukturirani dialogi, kot je dialog s Kitajsko, dialogi, ki temeljijo na sporazumih, kot na primer dialogi s številnimi sosednjimi državami, posvetovanja s podobno mislečimi partnerji, kot sta ZDA in Kanada, ali lokalni dialogi trojke z več državami se med seboj razlikujejo z različnih vidikov, na primer glede pogostosti, politične ravni, vrste sogovornikov, poglobljenosti razprav ali dejstva, da so nekateri povezani z dogodki civilne družbe, drugi pa ne.

Komisija meni, da je takšna raznolikost dokaz dinamike in možnosti instrumenta za dialog ter prednost, ki jo je treba ohraniti in nikakor ne pomeni pomanjkljivosti tega instrumenta. V smernicah EU glede dialoga o človekovih pravicah in sporazumu iz Cotonouja (AKP-EU) je poudarjeno, kako pomembna je prilagodljivost, da se upoštevajo različne razmere v državah, njihov postopni razvoj ter dinamičen odnos med katero koli tretjo državo in Evropsko unijo.

Zato ni priporočljivo, da se ob upoštevanju skupnih temeljev in ciljev dialoga strogo uskladijo vse njegove podrobnosti. Da se zagotovi učinkovitost tega instrumenta, mora biti oblikovan po meri in biti sposoben prilagajanja spremenljivim okoliščinam.

Poleg tega je treba upoštevati, da so različni dialogi in posvetovanja na različnih stopnjah razvoja. Pri dialogu s Kitajsko ali posvetovanjih s podobno mislečimi državami so se v večletnem obdobju razvile bolj ali manj usklajene podrobnosti, kar omogoča precej intenzivne in poglobljene razprave.

V drugih primerih, kot so dialogi s sosednjimi državami, se ta instrument še vedno izboljšuje, dialogi pa so v fazi vzpostavljanja potrebnega zaupanja, da se omogočijo resnično pomembne izmenjave.

Zato smo prepričani, da bodo tudi v teh primerih vprašanja, kot je zaželeno sodelovanje strokovnjakov iz resornih ministrstev, sodelovanje civilne družbe ali obravnava posameznih primerov, sčasoma postala izvedljiva, potem ko bo vzpostavljena trdna podlaga za izvajanje.

Na koncu vam lahko zagotovim, da bomo priporočila za Komisijo natančno preučili, hkrati pa lahko računate na našo zavezanost izboljšanju obveščanja Parlamenta, da se bo omogočila večja preglednost dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah.

Felekna Uca (GUE/NGL), pripravljavka mnenja za odbor za pravice žensk in enakost spolov. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, na začetku se iskreno zahvaljujem poročevalki za njeno poročilo. Veseli me, da je v celoti upoštevala moje priporočilo iz mnenja v imenu odbora za pravice žensk in enakost spolov. Posebno pozornost je treba nameniti vlogi žensk v dialogu o človekovih pravicah s tretjimi državami, kar zadeva njihovo zdravje in varnost. Človekove pravice vključujejo pravico žensk, da se odločajo o svojem življenju in reprodukciji brez diskriminacije, prisile in nasilja. Žal dialogi o človekovih pravicah tega še ne upoštevajo ustrezno.

Roberta Alma Anastase, v imenu skupine PPE-DE. – (RO) Gospa predsednica, v imenu Evropske ljudske stranke pozdravljam oblikovanje tega poročila, ki je zelo pomembno za prihodnost dialoga in posvetovanj EU s tretjimi državami ter za vlogo Evropskega parlamenta.

Evropska unija je predvsem unija demokratičnih vrednot, ki spodbujajo mir, strpnost in spoštovanje človekovih pravic. Zato je bistveno, da se vsak dialog, ki se začne in izvaja s tretjimi državami, osredotoči na potrebo po zagotovitvi in zaščiti temeljnih svoboščin in človekovih pravic v Evropi in po vsem svetu.

To poročilo predlaga rešitev za izboljšanje poteka dialoga in posvetovanj EU s tretjimi državami na področju človekovih pravic. Zato se osredotoča na tri koncepte za izboljšanje učinkovitosti: skladnost dialoga in posvetovanj, preglednost in prepoznavnost.

Pomembna je tudi dejavnejša udeležba Evropskega parlamenta v tem procesu. Mislim, da je sodelovanje Evropskega parlamenta v tem dialogu njegova zakonita pravica, da izvaja demokratični nadzor, ki so mu ga dodelili evropski državljani.

Poročevalki se zahvaljujem za naklonjenost pri analizi dialoga s sosednjimi državami na vzhodu EU, ki je vključena v poročilo. Glavna prednostna naloga zunanje politike Evropske unije je vzpostavitev pravega demokratičnega območja na naši vzhodni meji, pri čemer je treba dialog o človekovih pravicah obravnavati kot zelo pomemben instrument. Oblikovanje skupnih podkomisij za človekove pravice bi bil pomemben korak tudi za sosednje države, v katerih prihaja do stalnega slabšanja razmer na področju človekovih pravic.

Osredotočiti se želim na eno vprašanje, čeprav ni del sosednje politike. Tudi Rusija je eden od vzhodnih partnerjev, ki bi morali končno sprejeti, da lahko neposredni dialog na področju človekovih pravic povzroči le boljše življenje njenih državljanov.

Na koncu pa moram omeniti še ustrezno vključitev pravic žensk v to poročilo.

Véronique De Keyser, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospa predsednica, poročilo gospe Valenciano zadeva bistven vidik evropskih vrednot: dialog o človekovih pravicah. Ta dialog, naveden v različnih sporazumih z več državami in v različnih instrumentih, je na nek način znak tako imenovane mehke moči, ki jo predstavlja Evropa.

To poročilo je bilo sprejeto s širokim soglasjem. Danes je edine preostale predloge sprememb predložila skrajno desničarska skupina Identiteta, tradicija in suverenost. Presenetljivo je, da so vse te predloge sprememb podpisali moji rojaki, člani stranke *Vlaams Belang*. Kaj ta skupina, ki je pred kratkim zbudila precej pozornosti v Bruslju s svojim zagovarjanjem demonstracij proti islamu, ki so jih oblasti prepovedale, pravzaprav želi? To je zelo zanimivo.

Prvič, človekove pravice želijo omejiti na državljanske in politične pravice ter iz besedila odstraniti socialne, okoljske, ekonomske in kulturne pravice. Medtem ko se sklicujejo na mednarodni pakt Združenih narodov o državljanskih in političnih pravicah, zanemarjajo dejstvo, da je hkrati generalna skupščina ZN glasovala tudi o mednarodnem paktu o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, na kar hitro pozabijo.

Drugič, predlagajo povezovanje pohabljanja spolnih organov, prezgodnjih porok in trgovine z ljudmi z verskimi praksami, nedvomno islamskimi, kar je nesprejemljivo. Ne, te prakse so obžalovanja vredne; lahko so kulturne, morda plemenske, vendar so kaznive in na noben način niso verske.

In tretjič, skupina ITS napada Turčijo v smislu kritike stranke gospodov Erdogana in Güla, ki nima nobene osnove.

Na koncu želim poudariti, da je poročilo gospe Valenciano spoštovanja vredno – odprto, vendar hkrati zelo odločno. Kljub temu nikakor ni popolno. Samo poglejte odstavek 22, ki navaja, da mora dialog o človekovih pravicah vedno temeljiti na diplomatskem pritisku na vseh ravneh – in govorim Svetu. Obžalovanja vredno je, da ga nekatere ekstremistične skupine uporabljajo kot mesto za izražanje svoje nestrpnosti in sovraštva.

Anders Samuelsen, v imenu skupine ALDE. – (DA) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najprej naj pohvalim gospo Valenciano za njeno ustrezno uravnoteženo poročilo in ljubeznivost, ker je vanj vključila veliko predlogov sprememb, ki jih je predložil naš odbor. Rezultat je jasno in natančno poročilo, ki vključuje več dobrih priporočil za krepitev dialogov EU o človekovih pravicah s tretjimi državami ter spodbujanje človekovih pravic in demokracije.

Pri spodbujanju človekovih pravic mora EU okrepiti svojo proaktivno vlogo, zato me veseli, da je Svet sprejel pobudo za vključitev človekovih pravic v politiko EU. Ustrezno je, da Evropski parlament zagovarja sistematično vključitev vprašanja človekovih pravic na dnevni red političnih dialogov in zunanje politike EU. Le prek sistematizacije dialogov se lahko izboljša uporaba meril uspešnosti in doseže usklajenost prizadevanj za spodbujanje človekovih pravic. Vendar EU ne sme določiti tako strogih zahtev, da bi se v dialogu zaradi zahtev po poročanju glede na kazalnike zanemarili njegovi prvotni cilji. Dialog je treba uporabiti za doseganje privlačnega in zaupanja vzbujajočega političnega prostora, ki poleg ugotavljanja kršitev sledi tudi napredku na področju človekovih pravic.

Priznati moramo, da se dialogi o človekovih pravicah srečujejo s pomembnimi izzivi. Razmere na področju človekovih pravic so v več državah zelo zaskrbljujoče. Za odnose EU s pomembnimi trgovinskimi partnerji je bistveno, da namenimo večjo pozornost povezavi med trgovinskimi odnosi in reformami na področju človekovih pravic. Trgovinske sporazume s tretjimi državami je treba obravnavati kot orodje, katerega posledice niso le gospodarske. Že od samega začetka je treba vključiti okoljska vprašanja in vprašanja človekovih pravic ter jih obravnavati enako kot gospodarska vprašanja. Dialog s tretjimi državami mora prispevati k okrepitvi demokratičnih, socialnih, političnih in okoljskih pravic, zato je treba jasno navesti tudi, da morajo trgovinski sporazumi vključevati natančen mehanizem, ki določa, kako in kdaj je mogoče prekiniti sporazum, če eden od trgovinskih partnerjev ne spoštuje klavzul v zvezi s človekovimi pravicami ali demokracijo. Vseeno ni dvoma, da se največji napredek lahko doseže, če se tretje države spodbujajo k izpolnjevanju političnih in gospodarskih zahtev, ki so del sporazumov. V dvostranskih dialogih moramo ustvariti ravnovesje, ko lahko še vedno izvajamo pritisk, hkrati pa sta njegova podlaga vzajemnost in resnični dialog.

Hélène Flautre, v imenu skupine Verts/ALE Group. – (FR) Gospa predsednica, mislim, da je gospa Valenciano v svojem odličnem poročilu zelo jasno dokazala, da imamo zelo veliko konkretnih predlogov, ki bodo za portugalsko predsedstvo zelo koristni, saj je kot svoj cilj navedlo doseganje oprijemljivih rezultatov na področju človekovih pravic in demokracije. Skupaj s Komisijo in Svetom že več časa zahtevamo večjo skladnost, preglednost in rezultate v naših razpravah s tretjimi državami. Vse, kar še moramo storiti, pa je uresničevanje teh besed.

Prepričana sem, da tudi sami veste, da je za večjo učinkovitost dialogov o človekovih pravicah kljub njihovi raznolikosti potrebna le organizacija. To najprej pomeni določitev jasnih in javnih ciljev, pripisanih vsakemu dialogu, da se doseže skladna skupna strategija, prilagojena na najvišji ravni.

Drugič, to pomeni tudi določitev kazalnikov za zagotovitev ustreznega ocenjevanja rezultatov, doseženih z dialogom, in obveščanja poslancev EP o teh rezultatih, da lahko na primer delegacija med obiskom v državi preveri dosežen napredek in o njem razpravlja s civilno družbo in aktivisti na področju človekovih pravic, da bi lahko bolj ustrezno zaslišala svoje partnerje glede obveznosti, sprejetih v okviru dialoga. V zvezi s tem še vedno pričakujemo informacije o kazalnikih, ki jih je treba uporabiti za oceno dialoga, ki se je pred kratkim začel z Uzbekistanom.

Tretjič, gre tudi za zagotavljanje, da se človekove pravice upoštevajo pri vseh zunanjih politikah EU, vključno s trgovinsko in migracijsko politiko ter bojem proti terorizmu. Tu gre za našo verodostojnost v zvezi s človekovimi pravicami. Na primer, ali lahko kdo pojasni, kako lahko zdaj razpravljamo o izvajanju smernic proti mučenju z Jordanijo v pododboru za človekove pravice, ki je prvi pododbor, ustanovljen v okviru sosedske politike in prikazan kot vzgled, ko vemo, da so evropske države članice prikrile dejstvo, da je ameriška obveščevalna agencija CIA naročala mučenje? Kako lahko v tem pododboru razpravljamo o mučenju in boju proti njemu?

Naša glavna naloga v vlogi poslancev EP je ocenjevanje ustreznosti ukrepov EU in v zvezi s tem se lahko zanesete na delegacije, odbore in celoten Parlament, ki si bodo še naprej neprekinjeno prizadevali za njihovo izvajanje ne glede na to, ali to pomeni začetek, preusmeritev ali po potrebi prekinitev dialoga.

Luisa Morgantini, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, gospe Valenciano se najlepše zahvaljujem, saj njeno pomembno poročilo med drugim izpostavlja ukrepe, ki jih mora Evropska unija še sprejeti v okviru posvetovanj o človekovih pravicah, in torej dejstvo, da je to za vse nas še nedokončan proces.

Mislím, da je njena zahteva za večjo usklajenost in preglednost ter večje vključevanje civilne družbe v zunanjo politiko bistvena. Zlasti pomembno je potrditi zaključek in ne začetek politike, ki pogosto temelji na dvojnih merilih. Gospa Flautre je na primer navedla vprašanje mučenja.

Zelo pomembno se mi zdi tudi načrtovanje večje usklajenosti med različnimi organi in ustanavljanje pododborov, zlasti pa okrepitev sodelovanja z nacionalnimi parlamenti in delegacijami Evropske komisije po svetu.

Vseeno mislim, da je v zvezi z vprašanjem dvojnih meril pomembno dejstvo, da tudi mi kot Evropska unija ne izvajamo podpisanih sporazumov. Govorim na primer o členu 2 pridružitvenih sporazumov. Vseeno pa se strinjam s pripombo gospe De Keyser glede vloženih predlogov sprememb. Gospe Valenciano se zahvaljujemo, da je sprejela več naših predlogov sprememb. Vloženi predlogi sprememb so negativni, razen predloga spremembe, ki ga ni vložila nobena skupina, ampak gospa Flautre, in zadeva boljše spremljanje ter večjo prisotnost in usklajenost po volitvah.

Kot je navedla gospa Valenciano, mislim tudi, da morata Komisija in Svet okrepiti udeležbo Parlamenta v procesu političnega dialoga, upoštevati naše stališče in nam zagotoviti več bolj usklajenih informacij med pogajanja s tretjimi državami in po njih, kot določata člena 21 in 24 Pogodbe.

Prepričana sem tudi, da mora odgovor na to vprašanje poleg napovedi ukrepov na splošno vključevati tudi naložbe v osebe, kar je izjemno pomembno. Z žalostjo se spominjam na primer vprašanja, ki ga je pred kratkim zastavil Evropski parlament; konferenca predsednikov je zavrnila zahtevo za odbor za človekove pravice, ki bi imel polne pristojnosti. Mislim, da je bila to napaka, ker bi to lahko pomenilo odlično priložnost za ponazoritev moči in vpliva poenotenja.

Bastiaan Belder, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospa predsednica, poročevalka je pripravila pomembno poročilo. Spodbujanje človekovih pravic v državah, s katerimi sodeluje EU, je naloga, ki jo mora Unija opravljati odgovorno. V zvezi s tem so dejansko zelo pomembni strukturirani dialogi o človekovih pravicah. Prav zaradi tega in v zvezi s tem poročilom moram žal izpostaviti, da maja lani ni potekal strokovni seminar s Kitajsko.

Vendar ohranjanje dobrih kitajsko-evropskih odnosov zahteva zavezanost na obeh straneh. Zaradi zaskrbljujočih poročil organizacij, kot so Amnesty International, Psy, Human Rights in China in Compass Direct, o tej zavezanosti dvomim. „Nasprotnike režima“, vključno z verskimi manjšinami in novinarji, se zaradi političnih razlogov zapira v psihiatrične institucije. Na Kitajskem se dejansko uporablja razvpiti sistem psihiatričnih bolnišnic Ankang, zlasti pred olimpijskimi igrami. To je obžalovanja vredno.

Zato Svet in Komisijo pozivam, da natančno spremljata razmere na področju človekovih pravic na Kitajskem. Ohranjanje uravnoteženih odnosov s strateškim partnerjem, kot je Ljudska republika Kitajska, je pomembno, vendar ne za vsako ceno, tako da se praksa pridruži teoriji v zvezi z naslednjim odstavkom iz poročila: „ker so dialogi o človekovih pravicah [...] bistven del splošne strategije Evropske unije, katere cilj je spodbujanje trajnostnega razvoja, miru in stabilnosti.“

Irena Belohorská (NI). – (SK) Na začetku se želim tudi sama zahvaliti kolegici poslanki gospe Valenciano za njeno delo v zvezi z vprašanjem, ki je najpomembnejše orodje za človekove pravice in kot tako zelo občutljivo; žal se mu pogosto ne namenja zaslužene pozornosti. Zato se strinjam s stališčem iz tega poročila, da je treba več pozornosti nameniti reformam partnerskih držav na področju človekovih pravic in demokracije. Mislim, da si bo morala Evropska unija na vse načine prizadevati za razvoj učinkovitejšega in soglasnega odziva na področju mednarodnega sodelovanja in dialoga s tretjimi državami.

Veseli me, da poročilo zagovarja in sprejema sistematično vključevanje zaščite pravic žensk in otrok v vse dialoge in posvetovanja o človekovih pravicah med Evropsko unijo in tretjimi državami. Kot poročevalka za pododbor za človekove pravice pripravljam strategijo v zvezi s pravicami otrok. V svojem poročilu poudarjam, da se morajo posamezne določbe o otrocih v oboroženih spopadih medsebojno dopolnjevati

in da je treba upoštevati pariške zaveze za zaščito otrok pred nezakonitim zaposlovanjem ali izkoriščanjem s strani oboroženih sil ali skupin.

Poudariti želim, da je treba okrepiti nadzor nad pomočjo, ki jo zagotavlja Evropska unija, na primer kot del humanitarne pomoči, da se prepreči možnost zlorabe sredstev, ki jih Evropska unija zagotovi za izobraževanje ali zdravstveno oskrbo za otroke, za nakup lahkega orožja malega kalibra, ki ga lahko uporabljajo tudi otroci. Dialog se ne sme omejiti le na vprašanja demokracije ali zaščite državljanskih in političnih pravic; vključevati mora tudi vprašanja, ki neposredno zadevajo Evropsko unijo, na primer okoljska vprašanja ali vprašanja varovanja zdravja. Pomembno je določiti jasna merila za začetek, začasno prekinitvev ali zaključek političnega dialoga in opredeliti cilje, ki jih želimo doseči.

Za doseganje naših ciljev se moramo vključiti v dialog, ne le enostransko ukazovati tretjim državam; prizadevati si moramo za konstruktivno sodelovanje ter sodelovati z lokalnimi organizacijami za človekove pravice in nevladnimi organizacijami, ki delujejo v zadevnih državah. Zagotoviti je treba dodatno finančno pomoč EU, ki mora biti odvisna od spoštovanja človekovih pravic; dodeljevanje sredstev državam, kjer se človekove pravice ne spoštujejo, je treba odpraviti ali začasno prekiniti.

Charles Tannock (PPE-DE). – Gospa predsednica, poročilo gospe Valenciano Martínez-Orozco o spodbujanju človekovih pravic in demokracije je še vedno glavni temelj EU in skupnih vrednot, ki združujejo 27 držav članic. Prav tako je to ključni del zunanjega vidika našega strateškega povezovanja v širšem Svetu Evrope s 47 državami članicami, v našem čezatlantskem partnerstvu v Natu in s podobno mislečimi državami v Združenih narodih.

Neizogibno je, da smo z razvojem vedno bolj formalnih trgovinskih sporazumov in sporazumov o političnem sodelovanju v Uniji želeli v zvezi z našimi svetovnimi partnerji uvesti določeno stopnjo pogojevanja s temeljnimi človekovimi pravicami – kljub temu, da je v najboljšem primeru to pogojevanje začasno in neuskkljeno – na podlagi posebnega instrumenta, tj. evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice, ter po potrebi na podlagi dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah.

Cilj evropske sosedске politike, na področju katere delujem kot soporočevalec za Parlament, je vzpostavitev kroga prijateljskih sosednjih držav, ki so zavezane skupnemu območju miru, stabilnosti, varnosti, doslednemu spoštovanju človekovih pravic in demokracije, svobodi tiska, neodvisnosti sodstva, pravni državi ter blaginji in napredku. Akcijski načrti evropske sosedске politike temeljijo na obstoječih in na podlagi Pogodbe pravno zavezujočih pogodbenih okvirih – pridružitveni sporazumi v primeru evro-sredozemskih partnerjev ali partnerski sporazumi in sporazumi o sodelovanju z nekdanjimi sovjetskimi državami – ki običajno vključujejo klavzule o človekovih pravicah in demokraciji, ki se spremljajo, da se z večjim približevanjem države članice, ki je partnerica evropske sosedске politike, k skupnim vrednotam povečata pomoč in trgovinsko sodelovanje, ki ju zagotovi EU. Te akcijske načrte spremljajo pododbori kot del stalnega dialoga.

Vsaj teoretično geopolitični dejavniki ne bi smeli vplivati, v praksi pa dejansko običajno prevlada realpolitika. Kdo bi si na primer upal Ljudski republiki Kitajski groziti z enakimi sankcijami – kot je omenil kolega Belder – zaradi resnega kršenja človekovih pravic in demokracije kot Uzbekistanu? To sem želel povedati.

(Ploskanje.)

Józef Pinior (PSE). – *(PL)* Gospa predsednica, na začetku želim kolegici Eleni Valenciano Martínez-Orozco čestitati za pripravljeno poročilo o poteku dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah s tretjimi državami. Današnje poročilo zadeva eno od najpomembnejših politik Evropske unije. Kar zadeva Evropski parlament, je politika v zvezi s človekovimi pravicami zaščitni znak evropske politike. Poročilo, o katerem razpravljamo danes, to področje obravnava izjemno temeljito in natančno.

Opozoriti želim na priporočila za Svet in Komisijo, ki jih navaja poročilo. Najprej poudarjamo potrebo po večji medinstitucionalni skladnosti, da se poišče načine za izboljšanje usklajevanja med različnimi institucijami EU, tj. Svetom, Komisijo in Parlamentom. Politika na področju človekovih pravic mora biti dejansko usklajena na splošni ravni EU. Ustaviti moramo prakso, da vsaka od najpomembnejših institucij EU na tem področju deluje, če lahko uporabim ta izraz, na lastno pobudo.

Cilji dialoga in posvetovanja morajo temeljiti na načelu, da so človekove pravice univerzalne, nedeljive in medsebojno povezane. Priporočamo, da merila, ki se bodo vzpostavila, poleg državljanskih in političnih pravic vključijo tudi ekonomske, socialne, okoljske in kulturne pravice.

Poročilo poudarja okrepitev vloge Evropskega parlamenta pri politiki EU na področju človekovih pravic. Ta zahteva se pojavlja v vseh poročilih na področju človekovih pravic, ki jih sprejme ta parlament. Zahteva je

jasna: Evropski parlament mora biti v središču sistema najpomembnejših evropskih institucij, v katerem je osredotočena politika EU v zvezi s človekovimi pravicami, ker je institucija, ki izvira iz demokratičnih volitev in ima politično moralno pravico, da se zanima za to vprašanje.

Menimo, da je prav tako bistvena okrepitev vloge medparlamentarnih skupščin in medparlamentarnih delegacij v dialogih in posvetovanjih o človekovih pravicah.

Ne nazadnje vztrajamo, da so pravice žensk sestavni del človekovih pravic, ter Komisijo pozivamo, da spodbujanje in zaščito pravic žensk izrecno in sistematično vključi na vsa področja v zvezi s človekovimi pravicami, ki so v pristojnosti Evropske unije.

Lydie Polfer (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, na začetku čestitam gospe Valenciano za to poročilo, ki združuje pogum in ambicioznost, ter podpiram vse njene predloge. To poročilo dejansko ponovno potrjuje univerzalnost človekovih pravic in jih uvršča med temeljna načela za odnose Evropske unije s tretjimi državami.

Čprav je pomembno vedno znova potrjevati univerzalnost človekovih pravic, pa je danes enako pomembno in skrajni čas, da se znebimo še ene dogme mednarodne politike, s katero se prepogosto slepimo, tj. da bo gospodarski razvoj povzročil demokratizacijo in varstvo človekovih pravic. Zadnjih nekaj desetletij kaže drugačno stanje. Dejansko moramo upoštevati, da poteka dvostopenjski razvoj: na eni strani na gospodarski ravni zdaj poteka hitra globalizacija, na drugi strani pa se zdi, da hitro širjenje demokratizacije, ki je povzročilo demokracije v Evropi, Latinski Ameriki in Vzhodni Aziji po koncu hladne vojne, izgublja svojo moč. Namesto tega lahko ugotovimo, da se po vsem svetu gospodarska rast in avtoritarni režimi pogosto pojavljajo hkrati. Zdi se, da hitra gospodarska rast tem režimom celo daje legitimnost in prispeva k utrditvi njihove oblasti.

Danes svojo pozornost in zaskrbljenost ustrezno usmerjamo k razmeram na področju človekovih pravic v velikih nastajajočih državah, kot sta Kitajska in Rusija. Vendar naj vas to ne zavede, saj tudi več držav, ki spadajo med najbolj razvite na svetu, med katerimi so nekateri naši gospodarski zavezniki, ne spoštuje temeljnih pravic svojih državljanov. Mislim zlasti na Singapur, državo z uspešnim in sodobnim gospodarstvom, katere prebivalstvo uživa vse ugodnosti razvite države razen politične svobode, zlasti svobode izražanja in zbiranja.

Gospa predsednica, če je sploh bil potreben dokaz tega, se je na najočitnejši možni način pokazal v obliki odnosa singapurskih oblasti do delegacije poslancev EP iz moje skupine aprila letos, v kateri sem sodelovala tudi sama. Lokalni organi so nam z grožnjami z aretacijo preprečili, da bi na srečanju govorili s člani singapurske liberalne stranke.

Čprav je bila ta izkušnja zelo neprijetna, pa jasno dokazuje in ponovno potrjuje, da zaščita človekovih pravic ni nujno povezana z gospodarskim razvojem in da se Evropska unija v odnosu do zadevnih držav ne more zadovoljiti le z gospodarskim pristopom. Prav nasprotno, Evropska unija mora še naprej izvajati svojo vlogo za zaščito človekovih pravic in tuje voditelje stalno opozarjati, da človekove pravice veljajo za vse ljudi po vsem svetu.

Marek Aleksander Czarnecki (UEN). – (PL) Gospa predsednica, pospeševanje človekovih pravic je glavni temelj zunanje politike Evropske unije. Strinjam se s poročevalko, da morata Svet in Komisija vprašanja človekovih pravic sistematično vključiti v program Evropske unije za politični dialog s tretjimi državami.

Prav tako bi bilo ustrezno zagotoviti, da se človekove pravice pogosteje vključujejo na vsa področja zunanje politike Unije, vključno z zunanjimi vidiki njene notranje politike. Za uresničitev tega cilja je treba uporabiti vse razpoložljive instrumente. Mislim, da bi bilo v zvezi s tem primerno bolje vključiti Evropski parlament. Svet bi lahko na primer Parlamentu in pristojnemu odboru vsakih šest mesecev predložil ocene vseh dialogov in posvetovanj, ki so potekali, in pojasnilo, ki izpostavlja trende pri napredku in ne posamezne rezultate.

Prav tako bi bilo ustrezno uvesti rutinsko posvetovalno sejo s poslanci Evropskega parlamenta, ki bi potekala po vsakem krogu dialogov in pogajanj. To bi poslancem zagotovilo priložnost, da sodelujejo pri ključnih odločitvah v zvezi z nadaljevanjem ali prekinitvijo posameznega dialoga. Mislim tudi, da bi bilo ustrezno, če bi poslance vključili v postopek odločanja o začetku novega dialoga ter jih obveščali o cilju, oblikah in postopkih za to institucijo.

Menim tudi, da morata Svet in Komisija za doseganje večje učinkovitosti svojih ukrepov priporočila in ugotovitve iz resolucij Parlamenta, zlasti resolucij o človekovih pravicah, vključiti na dnevni red dialogov.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Gospa predsednica, v tej minuti in pol bom povzel nekatere temeljne ideje, zaradi katerih smo podprli in se očitno zavzemali za to pobudo, ter seveda čestital Eleni Valenciano za njeno delo in dokazano sposobnost doseganja soglasja.

Prav tako pozdravljam prisotnost in zanimanje gospoda Borga ter prisotnost gospoda Mattisena, hkrati pa obžalujem, da sta prva dva sedeža, ki pripadata Svetu, prazna. Mislim, da bi Svet na tej razpravi moral biti prisoten, kar je treba izraziti in ponovno poudariti.

Med tremi točkami, ki jih je po mojem mnenju treba izpostaviti in bi jih rad navedel, je najprej potreba po izboljšanju usklajenosti teh instrumentov, da se poudari, da ne moremo obžalovati nekaterih dogodkov na eni strani, na drugi strani pa molčati, ko to ustreza našim interesom.

Druga pomembna točka, ki je prav tako že bila navedena, vendar bi jo rad ponovno izpostavil, je potreba po večji preglednosti v mehanizmu te vrste, kar zahteva večje vključevanje Parlamenta. Večkrat je bilo poudarjeno, da smo popolnoma presenečeni, če se tako izrazim, kaj vse manjka v veliko razpravah, ne le v smislu udeležbe, ampak tudi v smislu informacij, ki jih pogosto zahtevamo.

Ne nazadnje je to poročilo pomembno zaradi štirinajstih odstavkov, posvečenih vlogi žensk pri človekovih pravicah, in kot podpredsednik odbora za pravice žensk in enakost spolov pozdravljam dejstvo, da se je upoštevalo veliko predlogov sprememb, o katerih smo razpravljali in jih sprejeli v odboru.

(Ploskanje.)

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Gospa predsednica, široko sprejet poudarek na človekovih pravicah je sorazmerno nov pojav. Pred tem so človekove pravice poudarjali predvsem socialisti in liberalci. Levica se je ukvarjala zlasti s pravico do stanovanja, dohodki, sredstvi, soodločanjem, zdravim okoljem, mirom in osvoboditvijo izpod kolonialne oblasti, in sicer ne le za tiste, ki že imajo te pravice, ampak za tiste, ki te pravice še nimajo ali pa je ne morejo ustrezno uživati. Liberalci so se ukvarjali zlasti z individualnimi svoboščinami in pravico do podjetništva. Za nekatere druge politične skupine so bile človekove pravice manj pomembne.

Tudi zdaj, ko je soglasje glede pomena človekovih pravic večje, obstaja razkorak med ideali in resničnostjo. Najbogatejše in najbolj demokratične države so zaradi lastnih interesov nagnjene k dajanju prednosti podpori za režime, ki zagotavljajo oskrbo z nafto in plinom ter želijo na domači ravni uničiti vsa gibanja, ki so najbolj v nasprotju z interesi Zahoda. Uporaba dvojnih meril povzroča, da se upravičene kritike nekaterih drugih držav označuje kot nekoristno in predrzno vmešavanje.

Poročilo gospe Valenciano Martínez-Orozco pravilno poudarja, da brezkončno nadaljevanje dialogov o človekovih pravicah s temu nenaklonjenimi vladami ni ustrezen cilj ter da takšni dialogi ne smejo povzročiti slabe preglednosti in demokratičnega nadzora. To poročilo je široko in soglasno sprejeto; predloge sprememb so vložili zlasti trije flamski poslanci iz skupine Identiteta, tradicija in suverenost v Evropskem parlamentu. Pomanjkljivosti, ki jih ugotavljajo, so v večini resnične, vendar se glede na besedilo in črtanje, ki ga predlagajo, zdi, da ne gre za iskanje rešitev, ampak sprejemanje odsotnosti rezultatov. Zmotno je verjeti, da bi bilo za Evropo bolje, če bi se zaprla pred ostalim svetom ter zagotovila mir in red, blaginjo in varnost na svojem ozemlju. Predlogov sprememb, ki ne prispevajo k enakosti in demokraciji za vse ter k solidarnosti z revnimi in lačnimi prebivalci sveta, ne bomo podprli.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gospa predsednica, EU pripisuje velik pomen človekovim pravicam. Prav tako poskušamo spodbujati narode, s katerimi sodelujemo, da zagotovijo visoko raven spoštovanja človekovih pravic. Dialog je pomembno izhodišče, vendar moramo biti pripravljeni v tem dialogu tvegati celo gospodarsko prednost, da bodo naše besede pogumne in verodostojne.

V to poročilo je vključena Kitajska; znani so resni primeri političnega in verskega preganjanja v tej državi. Pred dvema letoma sem se na Kitajskem sestala s psihiatrom, ki je bil predsednik invalidske organizacije. Ponosno je povedal, da v njegovem mestu, ki ima več kot 10 milijonov prebivalcev, skoraj ni primerov Downovega sindroma, ker ti ljudje nimajo pravice do življenja.

Ta diskriminacija invalidov zahteva odkrit dialog ne glede na gospodarske odnose med EU in Kitajsko.

Kar zadeva vprašanje trgovinskih odnosov, in sicer glede pritiskov na vlado, da izboljša spoštovanje človekovih pravic, moramo biti pripravljeni sprejemati odločne ukrepe, pri čemer moramo biti previdni, da ti ukrepi ne bodo še poslabšali položaja revnih v državi.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Gospa predsednica, menim, da je poročilo gospe Valenciano Martínez-Orozco izčrpno ter da je očitno cilj tega poročila krepiti in izboljšati obsežno ukrepanje Evropske unije v zvezi z dialogi o človekovih pravicah in posvetovanji o človekovih pravicah s tretjimi državami.

Danes govorimo o enem od najpomembnejših instrumentov za človekove pravice, ki je na voljo Evropski uniji za spodbujanje človekovih pravic v naših odnosih s tretjimi državami. Cenim kritičen, a konstruktiven način, na katerega poročevalka obravnava izzive, s katerimi se spopadamo pri poteku dialogov o človekovih pravicah v zvezi s splošno perspektivo in medinstitucionalnim sodelovanjem.

V celoti podpiram večino priporočil, predlaganih v poročilu in resoluciji. Zlasti opozarjam na potrebo po povečanju preglednosti in sprejetju kazalnikov za zadevna merila, da se dosežejo praktični rezultati, ki se lahko podprejo z drugimi orodji zunanje politike EU.

Odločno podpiram priporočilo o nadzoru nad posebnimi merili uspešnosti za dialog med EU in Kitajsko o človekovih pravicah in posvetovanja med EU in Rusijo, pri čemer upam, da se bodo kmalu razvila v strukturiran dialog, da se bodo ocenile koristi dialogov o človekovih pravicah.

Prav tako je pomembno, da se uporabijo rezultati dialogov o človekovih pravicah pri projektih v okviru evropske pobude za demokracijo in človekove pravice ter da se vzpostavi sistematična povezava med tema dvema orodjema.

V celoti podpiram priporočilo, da se lahko vloga in sodelovanje Evropskega parlamenta v medparlamentarnih skupščinah glede dialogov o človekovih pravicah v navedenih državah v prihodnosti okrepi.

Ne nazadnje morajo biti človekove pravice temelj našega političnega sporočila, pri čemer je bistveno, da je naše sporočilo dosledno, pregledno ter da temelji na močni politični zavezi vseh evropskih institucij in držav članic.

Evgeni Kirilov (PSE). – Gospa predsednica, potem ko se je v Libiji končalo dolgo osemletno prizadevanje za rešitev bolgarskih medicinskih sester in palestinskega zdravnika, menim, da nujno potrebujemo razumno oceno položaja človekovih pravic v tej državi.

Gospa Valenciano Martínez-Orozco v svojem poročilu navaja, da je treba z Libijo vzpostaviti dialog o človekovih pravicah. Podpiram potrebo po dialogu v okviru barcelonskega procesa. Vendar je treba jasno povedati, da ne smemo pozabiti ali zanemariti dejstva, da so bili evropski državljani ugrabljeni, mučeni (kar je priznal celo sin polkovnika Gadafija), osem let zaprti v zaporu in da je bil proti njim sprožen nesmiseln sodni proces, nato pa se obnašati, kot da bi morali biti hvaležni libijski strani ali jo celo nagraditi, ker je nazadnje te osebe izpustila.

Evropski mediji so že jasno izrazili, da bi to lahko služilo kot vzor za katero koli diktaturo, da preusmeri pozornost in razvije odnose z Evropsko unijo. Poleg tega je Libija začela kampanjo zoper predsednika Bolgarije, ker je oprostil medicinske sestre po vrnitvi v Bolgarijo, kot da bi pričakovala, da jih bomo z letališča poslali naravnost v zapor.

Na podlagi sporazuma Evropske unije z Libijo je morala Bolgarija prevzeti 56 milijard USD libijskega dolga in ta sredstva nameniti skladi Bengazi. Druge države EU bodo porabile še več sredstev. Vendar moramo še enkrat jasno povedati, da libijski režim politično izkorišča to humanitarno pomoč za prikrivanje resnice in da obsoja Zahod, da je načrtoval namerno okužbo arabskih otrok. Ta nesmiselna obtožba je še vedno aktualna.

Libija še ni pokazala nobene pripravljenosti na reforme, pri čemer ne smemo ustvariti vtisa, da veljajo dvojni standardi le zato, ker ima ta država toliko nafte in plina.

To je preskus za verodostojnost standardov Evropske unije v zvezi s človekovimi pravicami.

Sarah Ludford (ALDE). – Gospa predsednica, to odlično poročilo gospe Valenciano Martínez-Orozco izčrpno združuje analizo Parlamenta o možnostih za dialog EU o človekovih pravicah, vključno z neizkoriščenimi možnostmi. Pozivamo Svet, ki danes žal ni prisoten, da ukrepa. S strategijo EU o človekovih pravicah se nikoli ne bodo dosegli najboljši možni rezultati, če ne bo pripravljena na sistematičen in skladen način, če ne bo pregledna in se ne bo redno preverjala.

Če želimo biti verodostojni na področju človekovih pravic, moramo delati to, kar govorimo. Kako lahko pozivamo države, kot so Jordanija, Egipt, Libija, Maroko ali Alžirija, da odpravijo mučenje, če vemo, da so se Združene države dogovarjale z njimi glede mučenja in da so se evropske države prikrito strinjale s tem?

To ni verodostojnost, ampak hinavščina. Naš Parlament je treba oprati krivde. Dejstvo, da se Svet vse od našega februarkega poročila o izredni izročitvi ni odzval, ni bilo neopaženo.

Eden od najmočnejših dialogov, ki bi morali potekati, je dialog s podobno mislečimi državami, zato pozdravljam odstavka 115 in 116, v katerih se EU poziva, da si pri reševanju težav v zvezi s človekovimi pravicami skupaj z ZDA, Kanado, Japonsko in Novo Zelandijo prizadeva za sprejemanje logičnih sklepov in izmenjavo izkušenj.

Vendar EU v zadnjih šestih letih, ko je zaradi vojne proti terorizmu zaskrbljena večina evropskih državljanov, ni sprejela nobenih odločnih ukrepov za zavarovanje čezatlantskega spoštovanja temeljnih pravic in pravne države.

Seveda ne pravim, da ZDA najslabše ščitijo človekove pravice na svetu. Vendar bi lahko bile ZDA vzgled za odličnost človekovih pravic, pri čemer je žalostno, da jih EU ne poziva v tej smeri. Smernice Sveta o mučenju navajajo, da bo EU sprejela diplomatske ukrepe in izdala javne izjave, s katerimi bo pozvala zadevne tretje države, da sprejmejo učinkovite ukrepe proti mučenju in trpinčenju. Kakšne diplomatske ukrepe? Kakšne javne izjave o ugrabitvah, mučenju, Guantánamu? Pri tem vsi v zadregi obmolknejo.

Morda na to namiguje članek revije *Economist* iz tega tedna. Članek z naslovom „Čehi imajo malo prijateljev“ pojasnjuje, kako je Češka republika po treh letih članstva v EU pridobila sloves, da spodbuja človekove pravice na vsakem koraku. Odlično. Super. Veseli smo tega. Vendar v nadaljevanju piše, da znotraj bruseljskega zunanjepolitičnega aparata taka prizadevanja povzročajo vznemirjenje. Diplomati EU očitno menijo, da se Češka republika „izpostavlja“ in da je celo „neprofesionalna“, kar je nedvomno najbolj omalovažujoča žalitev v diplomatskih vrstah. Kako naivni so Čehi. Verjamejo besedam, da je EU skupnost, ki spoštuje človekove pravice. Mislili so, da se bosta člena 6 in 7 Pogodbe EU, ki določata vrednote demokracije, temeljnih pravic in pravne države, dejansko izvajala. Vendar jih bodo stari ciniki iz urada za zunanje zadeve in zadeve Commonwealtha ali iz francoskega ministrstva za zunanje zadeve spravili v red.

Podpiram Karla Schwarzenberga, češkega ministra za zunanje zadeve, ki meni, da ni nič narobe, če si prijatelj Amerike in hkrati kritiziraš njene kršitve človekovih pravic. Nasprotuje ameriškemu trgovinskemu embargu proti Kubi in Guantánamu. „Nasprotujem Guantánamu, ker menim, da se tam kršijo človekove pravice“, je odločno povedal.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). – (ES) Gospa predsednica, govoril bom o treh vidikih tega odličnega poročila. Prvič, vloga Parlamenta pri demokratičnem nadzoru nad strateškimi dokumenti v zvezi s finančnimi instrumenti za zunanjo pomoč.

Na zadnjem plenarnem zasedanju smo ponovno razpravljali in kritizirali neuspeh Komisije pri izpolnjevanju njene obveznosti glede preglednosti in parlamentarnega nadzora v okviru finančnega instrumenta za razvojno sodelovanje. Upam, da se to na tem področju ne bo ponovilo.

Drugič, Komisijo je treba pozvati, naj Parlament čim prej obvesti, kdaj in kako namerava vzpostaviti mehanizem povolilnega uradnega zapisnika v okviru misij za spremljanje volitev, kot je predlagano v tem poročilu.

Tretjič in zadnjič, poročilo poziva Svet in Komisijo, da analizirata in podpreta določitev meril uspešnosti za dialoge EU ter jih usklajujeta z ukrepi ostalih donatorjev in mednarodnih organizacij, zlasti veljavnimi mehanizmi ZN.

Jutri se bo v tem parlamentu razpravljalo o nujni resoluciji o financiranju posebnega sodišča za vojne zločine v Sierr Leone, ki so ga ustanovili Združeni narodi. Mislim, da je to primer sedanjega pomanjkanja usklajevanja med EU in mednarodnimi organizacijami ter dober dokaz, koliko dela je še treba opraviti.

Zato upam, da bo to poročilo korak proti doseganju tega usklajevanja.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, danes je pred Parlamentom demonstrirala skupina jezidskih Kurdov in skupaj z gospo Uca in ostalimi sem se jim pridružil. Te demonstracije predstavnikov skupine, ogrožene zaradi terorizma in genocida, so ponovno dokazale, kako zelo se zaupa Evropskemu parlamentu v zvezi s človekovimi pravicami. Zato je pomembno, da so naša prizadevanja na področju človekovih pravic sistematična in trajna ter brez nekaterih napak.

Prva resna napaka je razlikovanje med velikimi in majhnimi državami, kar zadeva človekove pravice, in sicer strog odnos do majhnih držav in popuščanje velikim državam, s katerimi imamo skupne pomembne

gospodarske in strateške interese. To počne več naših vlad ne glede na njihovo politično usmeritev, to poročilo pa tega ne obravnava. Poročilo zlasti zelo pogumno obravnava vprašanje Kitajske in Rusije; gospe Merkel se zahvaljujem, ker je ob svojem zadnjem obisku na Kitajskem in nedavnem obisku v Rusiji zelo neposredno izrazila, da je mogoče uresničevati interese in hkrati vseeno ali celo zaradi tega jasno izpostavljati vprašanja človekovih pravic.

Druga napaka, ki se ji moramo izogniti, je naslednja. Avstrijski pisec, Gerd-Klaus Kaltenbrunner, je nekoč zapisal, da obstajata dve vrsti zatiranih skupnosti in posameznih žrtev: ena je neprivlačna, druga pa privlačna. Ena je nekaj časa v središču zanimanja, drugo pa se zanemarja. Človekove pravice morajo veljati za vse ne glede na to, ali so takrat v središču posebnega mednarodnega zanimanja.

Tretja napaka, ki se ji moramo izogniti, kar je prav tako bistveno, je vključevanje strankarske politike v to vprašanje. Zato obžalujem govor gospoda Meijerja, ki ga sicer zelo spoštujem. Gospoda Kelama ali gospoda Landsbergisa, ki sta doživela sovjetsko preganjanje, vprašajte, kdo jih je takrat v osemdesetih letih 20. stoletja zagovarjal: naša skupina ali skupina gospoda Meijerja. Neravnovesje in nagnjenost h kršitvam človekovih pravic zaradi strankarsko-političnih ciljev se pojavljata vsepovsod. Tej poti se moramo izogibati in se osredotočiti na odlično poročilo gospe Valenciano, oblikovati politiko v zvezi s človekovimi pravicami, ki uporablja objektivne standarde in presega razlikovanje med skupinami ter je vredna pomembne tradicije tega parlamenta na področju človekovih pravic.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Poročevalki se zahvaljujem za dobro poročilo in kakovostno skupinsko delo. Izpostaviti želim dve točki v zvezi z našim dialogom o človekovih pravicah s tretjimi državami. Dejansko bom ponovila besede prejšnjega govornika, vendar mislim, da so tako pomembne, da jih je vredno ponovno poudariti.

Prvič, točka v zvezi z nasprotujočimi si interesi in vrednotami je zelo pomembna. Ni skrivnost, da si pri naših prizadevanjih v globaliziranem svetu prizadevamo, da bi dali prednost lastnim interesom in vrednotam. Če se ne sklicujemo na lastne vrednote in jih razglušamo, jih bomo sčasoma pozabili, kadar bodo naši interesi nujni. Pozdravljam poročevalkino prilagodljivost; skupaj smo vložili predloge sprememb v zvezi z Rusijo in osrednjo Azijo. Gre za regiji, v katerih interesi pogosto prevladajo, naše vrednote pa se zanemarijo.

Evropska unija mora svoje partnerje spomniti na mednarodne sporazume in obveznosti, ki so jih sprejeli. Kot poročevalka Sveta Evrope sem prepričana, da so velikim državam pomembnejši interesi, hkrati pa si odločno prizadevamo, da bi izpostavili majhne države, vendar morajo biti standardi na splošno za vse enaki.

Drugič, kar zadeva manj pomembno vprašanje, želim omeniti naše delovanje v odnosu do tretjih držav ter kako to v državah gostiteljicah vpliva na človekove pravice in s tem povezane cilje ter jih spodbuja. Vedno jim moramo zagotavljati upanje in ne nasprotno, tj. jim to upanje odvzeti. Vsak ukrep, ki ga sprejmemo za obvladovanje izvora težav, se pozorno spremlja. Prepričana sem, da je bila na primer pomoč Zahoda za državljane baltiških držav in njihove ambicije pomembna in nujna, in menim, da je odsotnost učinkovite pomoči te vrste zaskrbljujoča. Tudi v zvezi s tem moramo od naših partnerjev zahtevati, da izpolnijo svoje obveznosti.

Na koncu ponovno poudarjam, da to poročilo vključuje te točke, in se poročevalki še enkrat zahvaljujem za kakovostno skupinsko delo.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospa predsednica, na začetku se zahvaljujem poročevalki Eleni Valenciano Martínez-Orozco za njeno odlično in ustrezno osredotočeno poročilo. Za ta evropski forum, Evropski parlament, je obravnavanje človekovih pravic zelo pomembno. V celoti se strinjam s poročevalkinimi besedami, da morajo biti človekove pravice jedro zunanje politike EU.

Ko govorimo o človekovih pravicah, ne smemo pozabiti, da ne smejo obstajati le v retoriki ali besedah, ki se uporabljajo v političnih govorih ali ob posebnih priložnostih. Biti morajo resničnost v vsakdanjem življenju tako v Evropski uniji kot v naših odnosih z ostalimi, tj. tretjimi državami.

Kaj natančno pomenijo človekove pravice v vseh njihovih vidikih? Kot jih jaz razumem, so človekove pravice neodtujljive pravice, ki jih ima človek od rojstva do smrti, vključno s pravicami še nerojenih otrok in starejših. Kot je bilo navedeno, vključujejo pravice žensk in otrok ter pravice invalidov, bolnih in starejših oseb, torej vseh ljudi. Zavedati se moramo, da je vsako življenje dragoceno in edinstveno. Lahko bi celo rekel, da je vsako življenje sveto in nihče ne sme vzeti življenja drugemu človeku, tj. mu vzeti človekovih pravic.

Če bi si Evropska unija z drugimi delila stališče, da vrednost človeškega življenja in človekove pravice vedno prevladajo nad trgom, bi bili na pravi poti. Žal se zdi, da pogosto dopuščamo, da trg izpodrine človekove

pravice. Na Kitajskem se to pogosto dogaja in ti primeri so danes zelo očitni. Poleg tega moramo zdaj upoštevati tudi na primer razmere v Rusiji. Kaj pomenijo človekove pravice v Rusiji? Vidimo jih, poimensko poznamo primere, kot je primer Hodorovskega in podobno. Kaj smo dosegli kot evropska skupnost vrednot? V evropski skupnosti vrednot in Evropski uniji moramo uresničiti svoje besede ter zaščititi človekove pravice in vrednote povsod po Uniji ter v naših odnosih s tretjimi državami in državami v razvoju.

Francisco José Millán Mon (PPE-DE). – (ES) Gospa predsednica, v drugi polovici 20. stoletja in zlasti v zadnjih treh desetletjih je prišlo do ogromnega napredka na področju demokracije in spoštovanja človekovih pravic, vendar je treba storiti še veliko.

Institucije EU so pred nekaj meseci v Berlinu v deklaraciji, sprejeti ob 50. obletnici podpisa rimske pogodbe uradno izrazile svojo željo za spodbujanje svobode in demokracije po svetu.

Pri tej politiki si moramo odprto prizadevati v zvezi z načelom, da spoštovanje človekovih pravic vpliva na celotno mednarodno skupnost in da so te pravice univerzalne. Ti zamisli sta izrecno izraženi v končnem dokumentu, sprejetem na vrhu v New Yorku leta 2005.

Teorija, da v nekaterih delih sveta iz različnih razlogov spoštovanje človekovih pravic ni obvezno ali, drugače povedano, da se od nekaterih režimov ne more zahtevati spoštovanja svoboščin, ni sprejemljiva.

Na tej točki želim izpostaviti odlične eseje nobelovega nagrajenca Amartye Sena o globalnih temeljih demokracije in demokraciji kot univerzalni vrednoti. Na kratko, spodbujanje človekovih pravic mora imeti zelo pomembno vlogo pri odnosih EU z vsemi tretjimi državami.

Eno od teh orodij je dialog, zato mislim, da bi bilo treba pripraviti poročilo, ki bi prispevalo k organizaciji in sistematizaciji dialogov o človekovih pravicah, ki potekajo med Evropsko unijo in drugimi državami.

Pozdravljam dejstvo, da odstavek 31 poročila poziva Svet, naj zagotovi skladnost začetka ali prekinitve dialoga z jasnimi merili ter predhodno oceno učinka. Strinjam se tudi, da dialog ne sme biti cilj sam po sebi.

Na koncu se želim dotakniti vprašanja, ki v poročilu ni navedeno, to je vprašanje Kube, kjer se človekove pravice in temeljne svoboščine še vedno ne spoštujejo. Vendar je Svet pred kratkim sprejel odločitev o predlogu za začetek celovitega dialoga s Kubo, ki bi vključil te pravice.

Znano stališče večine v Parlamentu je, da se ne strinja z nekoliko nepredvidljivo politiko Sveta v zadnjih treh letih v zvezi s Castrovim režimom. Po našem mnenju bi morala biti prednostna naloga, preden se sprejmejo ostale pobude, odločno vztrajanje pri osvoboditvi političnih zapornikov.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Kolegici gospe Valenciano čestitam za pomembno poročilo, ki vključuje konkretne predloge za vključitev Parlamenta v politične dialoge o človekovih pravicah, ki jih organizirata Svet in Komisija.

Ne gre le za vprašanje prizadevanja za okrepitev EU kot globalnega udeleženca na medinstitucionalni ravni. Gre za poskus izkoriščanja dodane vrednosti, ki bi jo lahko povzročilo sodelovanje Evropskega parlamenta za vsebino teh dialogov in praktične rezultate na področju, na katerem se neobčutljivost in plašnost različnih evropskih vlad in organov žal močno razlikuje od zavezanosti in zgodovinskega vodstva Evropskega parlamenta, ki zastopa glas evropskih državljanov.

Priznati je treba, da obstaja veliko primerov neskladnosti, ki zmanjšujejo verodostojnost Evrope. Zjutraj sem med razpravo o terorizmu kritizirala sodelovanje evropskih vlad s programom Busheve administracije o trgovini z orodji za mučenje.

Vendar moramo upoštevati tudi evropsko razvojno politiko, ki naj bi spodbujala odgovorno vodenje države in s tem človekove pravice. Sedanje portugalsko predsedstvo namerava v tem smislu okrepiti tudi odnose Evrope z Afriko. Zakaj Komisija in Svet niti na najbolj osnoven način ne uporabljata instrumentov, ki so na voljo, kot je sporazum iz Cotonouja s posebnimi členi o človekovih pravicah?

Danes je 77 milijonom Etiopijcem in še več milijonom Afričanom jasno, da EU sporazuma iz Cotonouja ne jemlje resno. Osemintrideset izvoljenih poslancev parlamenta, novinarjev in aktivistov, ki so bili po volitvah v Etiopiji leta 2005, ki jih je spremljala misija Evropske unije, v zaporu, je bilo pred kratkim izpuščenih zaradi stalnega pritiska Evropskega parlamenta in kljub nerazumljivemu molku s strani Sveta.

Nekateri drugi pa so še vedno zaprti, kot sta Netsanet Demissie in Daniel Bekele. Ali bodo lahko kdaj zaupali v sporazum iz Cotonouja in EU? Primere neukrepanja ali celo nepojmljivega klečeplazenja predstavnikov EU najdemo po vsem svetu: v Addis Abebi, Pekingu, Moskvi, Rijadu, Teheranu in Havani.

Upamo lahko, da se bodo poročila, da se je evropski komisar pred kratkim opravičil sudanski vladi, da bi se izognil izgonu lokalnih predstavnikov Komisije, izkazala kot neutemeljena.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Gospa predsednica, v svetu, kjer demokracija in človekove pravice pri naših sosedih in včasih v nekaterih državah, ki niso članice EU, vendar vseeno del Evrope, niso vedno samoumevne, so odnosi EU s svetom še pomembnejši. Vsi ti odnosi v obliki srečanj, dialoga ali sporazumov so priložnost za uveljavljanje naših vrednot in zahtev v državah, v katerih še vedno ni prave človečnosti, človekovih pravic in demokracije.

Poročilo, ki ga danes obravnavamo, je v osnovi dobro. Opisuje nekatere težave, ki se pojavljajo zaradi različne ubeseditve človekovih pravic in pristopov k njim, vendar mislim, da bi moralo biti poročilo bolj kritično na primer v zvezi z našim odnosom do Kitajske ali Rusije. Naša dolžnost je, da smo kritični do držav, ki ne spoštujejo človekovih pravic in niso demokratične, hkrati pa je nujno, da kritiziramo države, ki mislijo, da so demokratične, ne le zaradi lastne verodostojnosti, ampak tudi zaradi vseh ljudi, ki živijo v teh državah in nimajo možnosti izraziti svojega nezadovoljstva.

Demokracija in človekove pravice v EU so dejstvo, zato se včasih zdi, da obstajajo že od nekdaj in da bo vedno tako. Tisti, ki smo se rodili pod diktatorskim režimom, pa vemo, da se je treba za demokracijo in človekove pravice boriti prav vsak dan. Ni dovolj ugotoviti, da potekajo prizadevanja za človekove pravice in da se razmere izboljšujejo. Čaka nas še veliko dela, kot pogosto pravimo. V naših dialogih moramo biti bolj neposredni in specifični, tako pri naših kritikah kot pri zahtevah, in če želimo ustvariti boljši svet za naše otroke, moramo biti iskreni.

Pierre Schapira (PSE). – (FR) Gospa predsednica, do te pozne ure je bilo povedanega že veliko, vendar se želim seveda zahvaliti gospe Valenciano za to poročilo. Je pomemben korak k večji preglednosti in učinkovitosti evropske razvojne politike, kar zadeva človekove pravice.

Prav tako želim izkoristiti priložnost, ki mi jo ponuja ta razprava, da predstavnike Sveta in Komisije pozovem k boljšemu medinstitucionalnemu sodelovanju. Vzpostavitev dialoga med Svetom, Komisijo in Parlamentom je dejansko bistvena za boljše usklajevanje ukrepov na področju človekovih pravic ter preprečevanje protislovij in podvajanja v zvezi s poročili za zunanji svet.

Žal se ta težava stalno pojavlja v medijih. Če kot poseben primer navedem Burmo, je naša politika v zvezi s to državo za zunanji svet popolnoma nejasna. Članice EU so se zavezale skupnemu stališču, ki se zavzema za nacionalno spravo, demokracijo in človekove pravice, v praksi pa se države EU ne strinjajo, to stališče pa je oslABLJENO in neučinkovito ter na noben način ne vpliva na režim v Burmi.

Evropska unija v političnem smislu nima jasne strategije. Osredotočamo se le na humanitarno pomoč, ki je seveda nujna, vendar ni dovolj. Nismo sprejeli stališča glede načina, na katerega bi moral Varnostni svet ZN obvladovati razmere v Burmi, in nismo podprli resolucije. Razen tega je Komisija zmanjšala znesek sredstev za projekte, namenjene spodbujanju človekovih pravic in demokracije v Burmi. Na kratko, Evropska unija svojega vpliva ni uporabila pozitivno in učinkovito, da bi spodbudila in podprla demokracijo in človekove pravice v tej državi.

To dokazuje nedavni neuspeh našega poziva k osvoboditvi burmanske nobelove nagrajenke Aun San Suu Kyi. Pa vendar ji je Parlament leta 1990 podelil nagrado Saharov. Ta primer odlično dokazuje dejstvo, da morajo naše tri institucije sodelovati ter predstaviti skladno in jasno politiko za obrambo človekovih pravic.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, poročilo, o katerem razpravljamo, moramo podpreti, zlasti ker obsežno in natančno preučuje vprašanje, ki je zelo pomembno za zunanjo razsežnost Evropske unije, za kar poročevalki čestitam.

Najslabše bi bilo, če bi zavezanost Evropske unije globalnemu spodbujanju temeljnih človekovih pravic postala ločeno vprašanje, ki se obravnava posebej. Nadomestna možnost, ki je po mojem mnenju najustreznejša, je obravnavanje spodbujanja človekovih pravic kot etične dolžnosti zaradi očitnih razlogov in kot interesa EU, saj nestabilnost, migracijski tokovi ter politične in vojaške napetosti v zvezi s kršitvami človekovih pravic povzročajo krize, zaradi katerih postaja svet nevarnejši.

Strinjam se torej s temeljnim vprašanjem, vendar moramo razmisliti o vprašanju metode. Če želi EU ohranjati odnose le z državami, ki spoštujejo človekove pravice, ki jih zagovarjamo, bomo imeli trdne odnose le z nekaterimi državami. In obratno, če bi se Evropska unija vedno odločila za realistični pristop v obliki gospodarskih, energetskih, geostrateških in drugih interesov, bi kmalu ugotovila, da namesto zaščite kratkoročnih prednosti dejansko ustvarja še večjo nevarnost za prihodnost.

Prizadevati si moramo za skladno strategijo EU, ki v svojem zunanjepolitičnem programu vključuje konkretno in količinsko merljivo spodbujanje človekovih pravic. Proračunskih sredstev ni mogoče dodeljevati brez ocenjevanja rezultatov njihove uporabe ali s hinavskim podpiranjem predlogov, ki se nikoli ne uresničijo.

V zvezi s tem je naslednji vrh EU-Afrika priložnost, ki je ne smemo zamuditi. Če želimo pomagati Afriki in njenim prebivalcem, moramo biti hkrati in v enaki meri radodarni in zahtevni. Ne slepimo se, da lahko odnose vzpostavimo le z državami, ki spoštujejo temeljne vrednote, vendar moramo ohraniti prepričanje, da so človekove pravice del naše politike za odnose s temi državami. Sicer bi dopuščali oblast nekaterih diktatorjev in ne bi posredovali signala naše dobre volje, ampak pomanjkanja politične sposobnosti in pogajalske moči.

Gospa predsednica, boljši svet je varnejši svet in Evropa mehke moči svoje diplomacije ne sme zamenjati s sanjarjenjem ali celo odsotnostjo kakršne koli moči.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Iskreno čestitam gospe Valenciano za njeno odlično poročilo, v katerega je vključila nekaj zelo pomembnih predlogov. Hkrati želim opozoriti na več pomanjkljivosti, ki niso njena krivda, ampak so konceptualne napake Evropskega parlamenta in Evropske unije.

Če vzamemo primer Kitajske, smo ustrezno nasprotovali kršitvam človekovih pravic ali omejevanju verske svobode, vendar nikoli nismo govorili o 700 milijonih ljudi, ki živijo v vaseh brez socialne varnosti in pokojnin. Ali to ni pomembna človeška pravica? Poleg tega v celotnem poročilu niti enkrat ni omenjeno vprašanje nacionalnih manjšin na Kitajskem.

Evropska unija se mora končno začeti zavedati dejstva, da mora za doseganje stabilnosti na zahodnem Balkanu ali kjer koli drugje po svetu biti iskrena pri svojem obravnavanju vprašanja manjšin in narodnostnih manjšin. Evropski parlament se mora udeležiti več seminarjev v poslopju Sveta Evrope, da bi končno spoznal, da so človekove pravice in pravice manjšin dve popolnoma različni vprašanji.

Nesprejemljivo je, da v celotnem poročilu niti enkrat ni omenjeno vprašanje nacionalnih manjšin, priseljskih manjšin ali zahodnoevropskih priseljskih manjšin; danes sem v tej dvorani že povedal, da v Franciji, Veliki Britaniji in na Nizozemskem prihaja do krize pri vključevanju novih manjšin. Če Evropski parlament in Evropska unija torej ne bosta spremenila svojega pristopa, ne bosta mogla obvladati mednarodnih težav in konfliktov ter ne bosta imela moralne verodostojnosti, da bi upravičeno ocenjevala Kitajsko; najprej moramo v red spraviti razmere tukaj v Evropi, saj imamo svoja nerešljiva manjšinska vprašanja.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Gospa predsednica, dialogi EU s tretjimi državami niso bili dovolj dosledni, kar lahko ogrozi verodostojnost politike EU o človekovih pravicah. To sta dve ugotovitvi iz zadevnega poročila.

Zato je naše sporočilo Komisiji in Svetu zelo jasno: vprašanje človekovih pravic je treba dvigniti na raven praktičnega oblikovanja politike. To pomeni, da ne sme biti pogojeno s strateškimi ali geopolitičnimi interesi.

Največji izziv je še vedno izvajanje teh plemenitih ciljev v naših obstoječih odnosih. Jasno navzkrižje interesov in stališč je prisotno v odnosih EU s kazahstansko diktaturo. Kar zadeva Kitajsko in Rusijo, se moramo poleg tega, da ustrezno izrazimo svojo zaskrbljenost glede tamkajšnjih razmer, vprašati tudi, ali so se z dialogi, ki so potekali do zdaj, razmere resnično izboljšale.

Poleg tega Rusija ne bi smela več trditi, da partnerstvo med EU in Rusijo temelji na skupnih vrednotah. Glede na sedanje okoliščine to zveni precej ironično. Stvari moramo obravnavati takšne, kot so, ker je Putinova Rusija zdaj verjetno v podobnem položaju kot je bila Hitlerjeva Nemčija sredi tridesetih let 20. stoletja.

Ker EU z vsemi pristojnostmi in pooblastili, ki jih ima, ne obravnava teh razmer, je soodgovorna za okrutno kršenje človekovih pravic v Rusiji.

Hkrati je gospod Schröder pozval EU, naj ne obremenjuje Rusije s pretiranimi zahtevami v zvezi s človekovimi pravicami in demokracijo v tej državi. Žal EU še vedno nima pravega nadzora, medtem ko poskuša z najboljšimi nameni uskladiti človekove pravice ter gospodarske in strateške interese.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Dialogu o človekovih pravicah ni nikoli mogoče nameniti preveč pozornosti, zato pozdravljam govornico, ki je predstavila veliko predlogov in ocen. Evropski parlament želi dejavneje sodelovati in lahko dejavneje sodeluje pri dialogu Sveta in Komisije s tretjimi državami v zvezi z vprašanjem človekovih pravic, ker ima potrebne zmogljivosti in izkušnje. Ustvarjalnost in neodvisnost poslancev EP lahko nadomesti realizem Komisije in Sveta. Še več moramo razpravljati o statusu zagovornikov človekovih pravic in okolju, v katerem delujejo, ter o ekonomskih, socialnih in okoljskih človekovih pravicah. Čeprav sta odnose med EU in Združenimi državami zasenčila iraška vojna in Guantanamo, so ti odnosi zaradi naših skupnih vrednot dobri. EU in Rusija sta povezani s plinovodi in naftovodi, vendar dialoga o človekovih pravicah v Rusiji ne smejo omiliti energetske viri in trgovinski interesi. Ta velika in pomembna država išče nacionalno idejo in posebno pot. Na tej točki lahko navedem pripombo, ki sem jo slišal v Moskvi; prej smo napačno menili, da je Rusija na pravi poti, zdaj pa napačno menimo, da je ta pot posebna. Nihče ne nasprotuje posebni poti Rusije, če to želi večina državljanov. Vendar je stvar drugačna, če to spremljajo omejitve svobode izražanja, medijske svobode in dejavnosti nevladnih organizacij ali izjeme za nekatere stranke. Z Belorusijo ne vzpostavljamo dialoga o človekovih pravicah, vendar menim, da so za to zainteresirani ne le zagovorniki človekovih pravic v tej državi, ampak tudi EU. Razlog, zaradi katerega kritiziramo Belorusijo, velja tudi za nekatere države osrednje Azije in južnega Kavkaza, ki sodelujejo v okviru evropske sosedске politike. Vendar velike izgube ter vonj po nafti in plinu ne smejo omiliti našega odnosa do kršitev človekovih pravic.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Gospa predsednica, skozi to poročilo se ni bilo enostavno prebiti. Poročilo je predolgo in se podvaja, vendar obravnava pomembno temo.

Sem goreč zagovornik pravih človekovih pravic. Moram pa priznati, da se ne strinjam z razširitvijo tega pojma na skoraj vse mogoče vidike človeške dejavnosti: družbene, okoljske, ekonomske in kulturne pravice so le nekatere pravice, ki se večkrat izpostavljajo.

Kljub temu kršenju človekovih pravic po svetu ni bilo še nikoli namenjene toliko pozornosti kot zdaj, pri čemer je presenetljivo, da se stanje v številnih državah, v katerih se dogajajo najhujše kršitve, ni izboljšalo. EU ima pomembno vlogo pri spodbujanju pravne države in spoštovanja človekovih pravic, vendar dejstvo, da ne spoštuje svojih lastnih pravil, ne prispeva k spodbujanju reform v najhujših režimih. V zvezi s tem izpostavljam zlasti Zimbabve in Burmo, v zvezi s katerima prepoved potovanja in ciljno usmerjene sankcije EU iz neprepričljivih razlogov večkrat niso bile upoštevane. Mi pa se sprašujemo, zakaj so naši ukrepi neučinkoviti in se nam tirani smeji v obraz.

Številne afriške države niso izpolnile svojih obveznosti glede zagotavljanja odgovornega vodenja države. To ni presenetljivo, ker jim evropski sogovorniki v zvezi s tem niso dali nobenega jasnega sporočila.

Že več let si prizadevamo, da bi se nam pri pogajanjih o izboljšanju razmer v Zimbabveju pridružile druge afriške države, vendar brez uspeha. Medtem je država prišla v gospodarsko krizo, v kateri pod Mugabejevo objestno diktaturo več milijonov ljudi živi v lakoti in pomanjkanju.

Zdaj bo morda EU spet prelomila svoja pravila in povabila Mugabeja ali druge ministre iz Zimbabveja, ki jim je bila izdana prepoved, na decembrski vrh med EU in Afriko v Lizboni.

O tem sem 3. julija poslal pismo portugalskemu predsedniku. Nisem še prejel odgovora. Ali lahko morda predsedstvo ugotovi, kaj namerava Svet storiti v zvezi s tem, glede na to, da zdaj tu nima predstavnika? Iz poročila sem včeraj izvedel, da je gospa Ferrero-Waldner, komisarka za zunanje odnose, povedala, da bo morda namesto Mugabeja povabilo dobil zunanji minister. Tudi njemu je bila izdana prepoved; ima številko 83 na seznamu prepovedanih. Ali nam lahko poveste, kaj se bo zgodilo v zvezi s tem?

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Gospod predsednik, dragi poslanci, izjavo, da so pravice žensk sestavni del človekovih pravic, bi lahko šteli za tautologijo, saj so samoumevne. Praksa kaže, da se zanemarjajo le eksplicitno. Pred kratkim smo popisali zamude pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja, pri katerih so ženske ciljna skupina in bistveni dejavniki za pospeševanje procesa.

Odlično poročilo Elene Valenciano poziva Komisijo in Svet, da pri dialogu s partnerskimi državami upoštevata vprašanje enakosti spolov. Vendar sta v dialog vključeni vsaj dve strani in mi smo ena od njih. Mislimo, da sta učinkovitost ukrepov za spodbujanje in zaščito pravic žensk ter nadzor nad njihovim uresničevanjem odvisna tudi od evropskih strank, institucij in naklonjenosti naših vlad vprašanju spola. Pogojena sta z doseganjem njihovih ciljev, določenih v načrtu za enakost med ženskami in moškimi.

Ni nam treba izumiti prefinjenih kazalnikov za ugotovitev, da v Evropski uniji obstajajo vlade, v katerih ni prisotna nobena ženska, ali vlade, ki nekritično zagovarjajo tradicije in prakse, ki kršijo pravice žensk. Vsi vemo, da odločitev za začetek dialoga o človekovih pravicah temelji na različnih merilih, ki jih določi Svet, kadar se razmere v državi partnerici obravnavajo kot zaskrbljujoče.

Celo v optimističnem primeru, da bi bili vsi člani Sveta zagovorniki pravic žensk, se sprašujem, kakšen vzgled dajemo državam, od katerih zahtevamo ukrepe v zvezi s predstavnostvom v političnih strukturah. Žal ta pripomba velja tudi za Evropski parlament, ki je še vedno precej zadržan do reforme lastne strukture v smislu uravnotežene zastopanosti spolov.

Zahtevamo skladnost med izjavami in delovanjem evropskih institucij in držav članic. Ohraniti je treba usklajenost politik in instrumentov Skupnosti, da ne bi negativno vplivale na ukrepe za zmogljivost žensk v partnerskih državah. Pomembno je razpravljati o ženskah, vendar je to, da jim pustimo razpravljati, še pomembnejše za izboljšanje političnega vzdušja in mirovnih procesov ter zmanjšanje korupcije po vsem svetu.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, v celoti podpiram predstavljeno poročilo, zlasti ker zadeva eno od najbolj perečih težav za Unijo in celotni svet. Kakovost dialoga in posvetovanja s tretjimi državami na področju človekovih pravic je odvisna zlasti od skladnosti in preglednosti delovanja. Poudariti želim, da je način za doseganje največjih koristi dialoga krepitev sodelovanja, zlasti v zvezi z odločanjem treh institucij. Natančno moramo določiti cilje, ki jih želimo doseči.

Predlagano povečanje skladnosti je treba razširiti tudi na običaj, da se dialog o človekovih pravicah ločuje od ostalih dvostranskih odnosov. Res je, da poročilo poudarja, da je treba v primeru Kitajske to hinavščino odpraviti. Vendar to ni dovolj odločno ubesedeno v zvezi z odnosi z Rusijo. Merila, ki jih uporabljamo na področju človekovih pravic, je treba jasno določiti za vse države, predvsem pa morajo biti enaka.

Žal ugotavljam, da se to pravilo zelo pogosto krši. Splošno sprejeti standardi se uporabljajo selektivno in odvisno od rezultata, ki se lahko doseže s takšnim ukrepom. Takšen je položaj, kar zadeva Rusijo, kot sem navedel, ker je Evropska unija njena glavna trgovinska partnerica. Iz tega dejstva nedvomno izhajajo koristi za obe strani. Vendar ne smemo dopustiti, da bi relativizacija človekovih pravic škodila dobrim trgovinskim odnosom. Upam, da mi ni treba ponavljati, da sta v Ruski federaciji uporaba mučenja in preganjanje na podlagi rasne pripadnosti široko razširjena, enako kot v Čečeniji, organizacija Novinarji brez meja pa to državo uvršča na 147. mesto na lestvici v zvezi s svobodo tiska, s čimer se je tesno približala državam, kot sta Kitajska in Severna Koreja.

Posledice, o katerih govorim, so povezane tudi s Kubo, ki sicer ni vključena v poročilo. Zdi se, da si kot Rusija tudi Evropska unija kot glavna trgovinska partnerica zapira oči pred vsem, kar se tam dogaja. Kljub junijski resoluciji se niso sprejeli nobeni posebni ukrepi. Včasih beremo, da Evropski parlament zahteva to ali ono ali nekaj obžaluje, vendar bi morali misliti tudi na to, kar se zgodi kot posledica tega. Skupini Ženske v belem iz Havane se še vedno ni podelila nagrada Saharov.

Naslednji in zelo pomemben element na področju človekovih pravic je potreba po izboljšanju instrumenta, ki ureja iskanje in dodeljevanje finančne pomoči za opozicijo v državah, kjer stopnja demokracije ni ustrezna. Zlasti želim poudariti, kako pomembna je ustrezna opredelitev potreb. Za opozicijske skupine je pogosto značilna nizka stopnja formalizacije. Na vse mogoče načine si moramo prizadevati za zagotovitev, da denar pride v prave roke in ne v roke oblasti. Verjemite mi, te razmere poznam iz lastnih izkušenj in za takšne ljudi so posebni ukrepi veliko pomembnejši od resolucij in zagotovil.

To razpravo o človekovih pravicah želim izkoristiti, da vas opozorim na položaj kristjanov v bližnjevzhodnih državah. V zvezi s tem prejemamo zaskrbljujoče informacije. Avgusta sta bila dva krščanska aktivista iz bližnjevzhodnega krščanskega združenja aretirana in obsojena objavljanja agresivnih protiislamskih sporočil. Vlada v Alžiriji je omejila medijsko svobodo nemuslimanskih prebivalcev, kar je neposredno vplivalo na kristjane v tej državi. Zatiranje s strani vse bolj radikalnih muslimanov trpijo tudi kristjani v državah, kot so Irak, Egipt in Libanon.

Joe Borg, komisar. – Gospa predsednica, pozdravljam izmenjavo mnenj o tem poročilu, kar potrjuje, da se Parlament zavzema za spoštovanje človekovih pravic.

V zvezi s to razpravo bi želel predstaviti pripombe Komisije o priporočilih za preglednejši dialog ter sodelovanje Evropskega parlamenta in organizacij civilne družbe v vseh vidikih dialoga in posvetovanj, kar je izpostavilo več govornikov.

Medtem ko je nekaj priporočil iz poročila že postalo del običajne prakse, kot so priporočila o poročanju, morajo vse tri institucije natančno obravnavati različne predloge in poiskati rešitve, hkrati pa upoštevati pravni okvir EU ter dogovore med Parlamentom in Komisijo, ki jih določa okvirni sporazum iz maja 2005.

Pri tem je potrebna pragmatičnost. Na eni strani to pomeni, da se ne skrivamo za uredbami in izgovori o običajnem poslovanju, na drugi strani pa da natančno ocenimo politično priložnost in vpliv večje preglednosti na učinkovitost dialoga, predvsem pa na pripravljenost tretjih držav, da sodelujejo v dialogu.

Natančno je treba presoditi, kakšen je vpliv na dejanski dialog in odnose s tretjimi državami, da se Evropske unije ne bi prikrajšalo za učinkovit instrument.

Prepričan sem, da bomo lahko v vsakem primeru poiskali primerne ukrepe za izpolnitev potreb po obveščanju, hkrati pa ohranili in povečali učinkovitost tega instrumenta.

Kar zadeva vprašanje o vključitvi človekovih pravic v trgovinske in sektorske sporazume, Komisija meni, da ni treba ponavljati klavzule o človekovih pravicah iz pridružitvenega sporazuma, sporazuma o partnerstvu in sodelovanju ter sektorskih sporazumov.

Dejstvo, da ta klavzula ni vključena v sektorske sporazume, nam ne preprečuje, da bi se v zvezi s človekovimi pravicami posvetovali z zadevno državo ali da bi uporabili katere koli druge instrumente, ki so na voljo Evropski uniji na področju človekovih pravic.

Komisija v zvezi s programi sodelovanja za demokracijo in človekove pravice opozarja Parlament, da nov instrument, tj. Evropska pobuda za demokracijo in človekove pravice, predvideva posebne sklade za projekte v težavnih državah, kot sta Kuba in Burma/Mjanmar, ki so bile omenjene v tej razpravi.

Kar zadeva vprašanje univerzalnosti človekovih pravic, izpostavljam, da Evropska unija priznava načelo univerzalnosti, nedeljivosti, medsebojne odvisnosti in medsebojne povezanosti vseh človekovih pravic.

V skladu s tem načelom, ki je bilo razglašeno na svetovni konferenci o človekovih pravicah na Dunaju, se človekove pravice obravnavajo globalno na pošten in enak način ter imajo enako podlago in enake poudarke. Seveda to ne izključuje dejstva, da se lahko na nekem zasedanju več pozornosti nameni določenemu sklopu pravic, in sicer zaradi dejanskih dogodkov ali zaradi pripravljenosti partnerjev, ki sodelujejo v dialogu, da se obravnavajo nekatera vprašanja namesto drugih.

Komisija je zlasti zadovoljna, ker je v poročilu več priporočil namenjenih pravicam žensk in njihovi vključitvi v dialoge. Ne smemo pa pozabiti na druge sklope pravic in skupine, ki si zaslužijo našo pozornost.

Kar zadeva vprašanje misij za opazovanje volitev, se Komisija strinja, da je politični dialog in zlasti dialog o človekovih pravicah priložnost, da se partnerske države pozove k izvrševanju priporočil misij EU za opazovanje volitev. Komisija je v tem smislu zagovarjala tudi stalno sodelovanje vodje misije Evropske unije.

Pri tem izvrševanju se je treba osredotočiti na ukrepe zadevnih političnih in volilnih organov ter na dejavno vlogo civilne družbe in spodbujanje demokracije, vključno z volilno reformo.

Komisija ni prepričana, da je treba za ta namen vzpostaviti poseben in ločen mehanizem dovolilnega uradnega zapisnika. Komisija meni, da je namen pomoči, instrumentov za dialog in mehanizmov za spremljanje zagotovitev dovolilne strategije in podpore za demokracijo, pri čemer je treba te mehanizme še naprej uporabljati.

Kar zadeva posebno vprašanje gospoda Van Ordena, bom njegove pomisleke in vprašanje posredoval komisarki Ferrero-Waldner, ki bo nanj zagotovo odgovorila.

Na koncu bi rad povedal, da bom upošteval številne druge posebne pripombe o posameznih razmerah. Zagotavljam vam, da se bodo takšne pripombe posredovale komisarki Ferrero-Waldner, ki jih bo zagotovo ustrezno upoštevala.

Predsednica. – Ta razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 6. septembra 2007.

Pisne izjave (člen 142)

Alessandro Battilocchio (NI), v pisni obliki. – (IT) Poročevalki se iskreno zahvaljujem za njeno delo, ker mislim, da je za sodelovanje v mednarodnem dialogu bistveno sprejeti skladno evropsko politiko o človekovih

pravicah in demokraciji. Dejansko so argumenti, ki temeljijo na gospodarskih in strateških interesih, prepogosto prevladali nad dobrimi nameni in evropskimi vrednotami, ki jih razglamo v Parlamentu. Zlasti kar zadeva gospodarske in trgovinske sporazume s tretjimi državami ali pogajanja Svetovne trgovinske organizacije, EU včasih ne nameni dovolj pozornosti pravicam delavcev, manjšin, žensk in otrok zunaj EU, zaradi česar je sokriva za kriminalna dejanja in nesprejemljive prakse. Evropska socialna, gospodarska in energetska politika, zaradi katere je EU postala bolj neodvisna v smislu človeških in energetskih virov, bi lahko Evropi pomagala tudi pri odpravljanju nekaterih geopolitičnih vezi, zaradi katerih mora včasih molčati v zvezi s človekovimi pravicami. Na koncu naj poudarim, da se veliko resolucij in deklaracij EP o posameznih razmerah pogosto ne upošteva; pomembno je, da Svet in Komisija namenita več pozornosti pozivom s strani poslancev EP, ki izražajo zahteve oseb ali etničnih skupin, ki sicer nimajo nobene možnosti komunikacije.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN), v pisni obliki. – (PL) Med veliko dobrimi stvarmi, ki so navedene v tem poročilu, je treba posebej pozdraviti dejstvo, da Svet in Komisijo poziva, naj Parlament bolj vključita v pripravo in spremljanje dialogov s tretjimi državami. Evropski parlament je navsezadnje institucija, katere stališče o vprašanih človekovih pravic je po vsem svetu zelo spoštovano.

Vseeno ne smemo pozabiti, da dialog z državami zunaj Unije ne sme postati cilj sam po sebi. Odločno je treba poudariti, da človekove pravice ne morejo biti del pogajanj ali barantanja na diplomatski ali ekonomski podlagi. Kršitev teh pravic se ne sme dopuščati in Evropska unija mora skupaj s svojimi agencijami brezpogojno braniti to načelo ob upoštevanju zgodovinskih, kulturnih in moralnih vrednot, na katerih temelji njeno delovanje.

Bistveno je, da stalno in usklajeno pritiskamo na države, kot sta Rusija in Kitajska, s katerimi institucionalizirani dialog poteka že nekaj časa. Bistveno je, da spremljamo rezultate dogovorov in obveznosti, ki so jih sprejeli v zaporednih krogih posvetovanj, saj je mogoče le tako doseči dejanski napredek. V tem smislu je razveseljivo, da poročilo navaja področja, na katerih si morajo te države še veliko prizadevati. Žal je takšnih težav še vedno zelo veliko.

15. Zagotovitev trajnosti v ribištvi EU z največjim trajnostnim donosom (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0298/2007) gospe Fraga Estévez v imenu odbora za ribištvo o zagotovitvi trajnosti v ribištvi EU z največjim trajnostnim donosom (2006/2224(INI)).

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE), poročevalka. – (ES) Gospa predsednica, najprej naj povem, da se je danes blizu andaluzijske obale potopila španska ribiška ladja, pri čemer so trije ljudje umrli, pet pa jih je še vedno pogrešanih. Parlament pozivam, naj se njihovim družinam pridruži pri žalovanju in želji po rešitvi pogrešanih mornarjev.

Nadaljevala bom s poročilom, o katerem danes razpravljamo. Prva stvar, ki jo želim poudariti, ki jo priznava Komisija in jo je Parlament izpostavil ob različnih priložnostih, je očiten neuspeh sistema upravljanja ribištva v Skupnosti, ki v več letih obstoja ni zagotovil trajnosti virov, prav tako pa ni omogočil učinkovitega in donosnega ribiškega sektorja.

Presenetljivo je, da je sistem upravljanja edini, ki ni bil vključen v velike reforme leta 2002, zato mora Komisija odpravljati posamezne pomanjkljivosti, se ukvarjati z netrajnostnimi zavržki, vsakodnevno pripravljati nadzorne ukrepe in oblikovati načrte za obnovo, ne da bi poskušala obvladati pravo težavo: oblikovanje usklajenega in posodobljenega okvira za model upravljanja ribištva.

V takšnih razmerah smo prejeli sporočilo Komisije, ki zagovarja največji trajnostni donos kot merilo za dolgoročne ribolovne dejavnosti. Gre za teoretični model, ki poskuša združiti najučinkovitejše izkoriščanje vrst z zagotavljanjem biološke trajnosti. Težava je, da se je v zvezi z največjim trajnostnim donosom, ki je kot intelektualni in teoretični koncept sicer lahko brezhiben, v praksi ugotovilo kar nekaj protislovij in velik del znanstvene skupnosti zdaj meni, da se ga je v veliki meri že zamenjalo.

Gre torej za ponovno opredelitev modela, da se ga lahko prilagodi razmeram ribiških skupnosti. Na tej točki se pojavlja več vprašanj, kako je mogoče to doseči, ki jih je današnje poročilo poskusilo izpostaviti, saj dogovorov nanje v zelo nejasnem sporočilu Komisije ni.

Jasno je, da ne kritiziramo namere Komisije, da vzpostavi nov model upravljanja, ampak njeno nezmožnost pojasniti, kako bo obvladala težave pri njegovem izvajanju in se izognila nevarnostim zaradi sedanje opredelitve največjega trajnostnega donosa. Znano je, da največji trajnostni donos zahteva neprekinjeno

zagotavljanje zanesljivih in točnih znanstvenih podatkov, vendar za veliko večino vrst takšna stopnja gotovosti ni mogoča.

Drugič, model je bil oblikovan na podlagi izkoriščanja enotne populacije, vendar velika večina ribolova v Skupnosti izkorišča več vrst, kar pomeni čezmeren ali premajhen ribolov večine teh vrst, kar je seveda v nasprotju s sedanjo opredelitvijo največjega trajnostnega donosa. Prav tako ni primeren za pelagične vrste; zdaj vemo tudi, da na status populacij vplivajo drugi dejavniki, kot so napake pri zaposlovanju in okoljski dejavniki, zaradi česar so lahko opredelitve največjega trajnostnega donosa napačne.

Gotovo je, da bo stroga uporaba največjega trajnostnega donosa kratkoročno včasih povzročila drastično zmanjšanje ribolovnih možnosti ter s tem tudi dejavnosti, dohodka in zaposlenosti v ribiški floti Skupnosti.

Gospa predsednica, vsem poslancem se zahvaljujem za prispevke, poleg tega pa pozivam k sprejetju poročila, s katerim bo odbor za ribištvo pozval Evropsko komisijo, da najprej odpravi vse te negotovosti in ne uveljavlja modela za nekatere gospodarsko zelo pomembne vrste, katerega učinkovitost bi lahko bila za ribištvo znanstveno in gospodarsko dvomljiva. Odbor Komisijo poziva tudi, da najprej pozorno preuči sistem upravljanja ribištva s poudarkom na ekosistemu ter se nato odloči, kako naj se prilagodijo referenčne točke in izbrani model, ne glede na to, ali to temelji na največjem trajnostnem donosu ali čem drugem. Poudariti moram, da je pred tem treba nujno opraviti socialno in ekonomsko analizo posledic izvajanja ter sprejeti ukrepe za obvladovanje učinka. Zaradi vseh teh vprašanj smo skupaj z našimi sektorji zdaj zelo zaskrbljeni.

Joe Borg, komisar. – Gospa predsednica, najprej se zahvaljujem poročevalki, gospe Fraga Estévez, in vsem članom odbora za ribištvo za zelo izčrpno poročilo o zagotovitvi trajnosti v ribištvu z največjim trajnostnim donosom.

Veseli me, da smo dosegli splošno soglasje, zlasti glede potrebe po odmiku od letnega procesa odločanja, s čimer se omogočita bolj postopen pristop in boljše načrtovanje v tem sektorju. Dolgoročnejši pristop bo omogočil tudi večjo stabilnost in trajnost pri izkoriščanju ribolovnih virov.

Prepričan sem, da se strinjamo glede cilja, da je nujno treba sprejeti ukrepe za izboljšanje zelo slabega stanja ribiških virov v Evropi, da se bo zagotovila trajnostna raven staležev, s čimer se bo hkrati dolgoročno izboljšala donosnost ribiške industrije.

Poleg zagotavljanja koristi za industrijo je treba izpolniti še mednarodno politično zavezo. Zlasti cenim stališče odbora za ribištvo in se strinjam z njim, da skupna ribiška politika potrebuje nov model upravljanja za določitev ribolovnih možnosti, obnovitev izčrpanih staležev ter prilagoditev ribolovnega napora trajnosti in donosnosti.

Poleg tega je pomembno poudariti, da je prilagoditev ribolovnega napora ravnem največjega trajnostnega donosa najpomembnejši ukrep, ki se lahko sprejme za zmanjšanje zavržkov v evropskih vodah.

Zavedam se tudi nekaterih pomislekov. Strinjam se s številnimi izmed njih in vem, da jih moramo obravnavati. Prvič, vem, da ocenjevanje največjega trajnostnega donosa ni preprosto. Povezano je z znanstvenimi negotovostmi, poleg tega pa je zadeva zapletena zaradi vplivov ekosistema in vprašanj mešanega ribolova.

Ribiška znanost še ne more natančno napovedati, kakšen bo največji trajnostni donos posameznega staleža ali kombinacije staležev. Vendar ne smemo gledati le na težave. Znanstveniki nam lahko svetujejo, v kateri smeri naj se razvija ribištvo za izboljšanje donosa in zmanjšanje stroškov. Čeprav cilj ni točno določen, je smer dobro znana.

Začeti moramo z razvojem v pravo smer ter postopno ocenjevati in pregledovati referenčne točke največjega trajnostnega donosa med razvojem ribištva.

Primere mešanega ribolova je treba natančno preučiti in poiskati čim boljše rešitve v zvezi z mogočim donosom celotnega ribiškega sistema.

Ta postopni pristop bo omogočil, da se bodo preučili okoljski, gospodarski in družbeni vidiki. To je tudi pristop, ki je bil sprejet v dolgoročnem načrtu za morske plošče in morske liste v Severnem morju, ki je bil sprejet letos in za katerega menim, da je dober model za izvajanje tega pristopa. Strinjam se z vašim poročilom, da je nujno treba začeti delati v tej smeri.

Pri tem poudarjam, da dolgoročni načrti upravljanja praktično usmerjajo upravljanje ribištva v pravo smer, tj. proč od prekomernega izkoriščanja in ne nujno v smeri določenega cilja največjega trajnostnega donosa.

Načrti vključujejo določbe za redno ocenjevanje ciljev, ki po potrebi omogočajo prilagoditev ciljev največjega trajnostnega donosa, na primer, kadar se spremeni naravno okolje ali znanstveno mnenje.

Drugič, strinjam se, da je treba obravnavati ribiška vprašanja na lokalni ravni ter da morajo zainteresirane strani sodelovati pri sprejemanju pomembnih odločitev v zvezi z določanjem ciljev, stopnjo hitrosti doseganja teh ciljev in pravo kombinacijo ukrepov, ki jih je treba sprejeti, kot so ukrepi na področju davkov, upravljanja navora in tehničnih prilagoditev.

Komisija bo pripravila načrte največjih trajnostnih donosov le na regionalni ravni in le po natančnem posvetovanju z vpletenimi sektorji. Regionalni svetovadni sveti bodo pri tem imeli pomembno vlogo, njihovo delo pa se je že začelo. Gospodarske in družbene analize so v tem procesu prav tako pomembne, Komisija pa bo vsem predlogom za načrte upravljanja priložila presoje vpliva, v katerih se bodo analizirali gospodarski, družbeni in okoljski vidiki predlogov.

Večja podpora za raziskave v ribištvu je nujen del za razvoj načrtov največjih trajnostnih donosov. Okvirni programi, delo Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo in podpora Mednarodnega sveta za raziskovanje morja bodo v tem smislu pomembni, kar bo prednostno področje za naslednjih nekaj let.

Zaradi doseganja največjega trajnostnega donosa v ribištvu bo v številnih primerih treba prilagoditi zmogljivost flote in zmanjšati ribolovni napor. Evropski sklad za ribištvo je bil oblikovan tako, da lahko države članice načrtujejo razvoj nacionalne zmogljivosti flote in pridobijo sofinanciranje iz proračuna Skupnosti, s čimer se prispeva k prilagoditvi velikosti flote dolgoročnim ciljem, pri čemer se upoštevajo ustrezne družbene in gospodarske določbe.

Rad bi povedal še nekaj besed v zvezi s tremi spremembami, ki jih predlaga gospod Schlyter. Komisija meni, da bi moral biti postopni pristop k doseganju pogojev za največji trajnostni donos dejansko splošno pravilo. Ni potrebno, da se v vseh primerih hitro doseže največji trajnostni donos. Kar zadeva znanstveno metodologijo za doseganje največjega trajnostnega donosa, bo Komisija zahtevala znanstveno mnenje za vsak primer posebej. Ne smemo posegati v znanstveno razpravo o vplivanjem na to, katere metode bi bile lahko boljše od drugih.

Končno, povedal sem že, da lahko ugotovimo, da Evropski sklad za ribištvo omogoča, da države članice dodelijo državno pomoč za prestrukturiranje ribiških flot v skladu s strategijami največjega trajnostnega donosa. Vendar tega ne smemo obravnavati kot nadomestilo, ker bo ribiška industrija morda postala upravičenka v okviru nove politike, ampak v obliki finančne spodbude za prehod.

Komisija bo nadaljevala dialog z ribiškim sektorjem in bo začela obravnavati posebne dolgoročne načrte za več vrst ribištva, pri katerem se namerava doseči največji trajnostni donos. Z izvajanjem teh načrtov se bosta izboljšali stabilnost in produktivnost staležev in industrije.

Veselim se nadaljnjih razprav z vami o teh načrtih, potem ko bo Komisija pripravila presojo vplivov in naše predloge ter se posvetovala z industrijo. Veliko je še treba storiti in hvaležen vam bom za vašo podporo pri razvoju tega političnega področja.

Avril Doyle, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, pozdravljam poročilo gospe Fraga Estévez, zlasti njeno izpostavljanje pomislekov o tem predlogu Komisije, ker imam tudi sama resne zadržke glede predlogov Komisije o sprejetju modela največjega trajnostnega donosa kot referenčne točke za upravljanje staležev rib.

Leto 2015 so določili politiki, ne znanstveniki. To je v smislu čezmernega ribolova prezgodaj za nekatere staleže in prepozno za druge. Čeprav je cilj predloga večji gospodarski donos ribištva in ohranitev zmogljivosti staleža za dolgoročno zagotovitev največjega trajnostnega donosa, se bojim, da lahko ključne pomanjkljivosti v modelu, glede na to, da se ravni zavržkov še zdaleč ne bodo znižale, povzročijo preveliko izkoriščanje, ker temeljne predpostavke za izračun ravni ulova temeljijo na eni vrsti, ribolovu v plitvih vodah ter ne upoštevajo geografske in biološke raznolikosti.

Odobravam cilj povečanja učinkovitosti pri zaščiti ribjih vrst, s čimer bi se morali strinjati vsi. Vendar menim, da Komisija tega ni ustrezno preučila. Poglobljena ocena tveganja za napake v modelu največjih trajnostnih donosov ni bila opravljena. Poleg tega so po mnenju velike večine znanstvenikov ter Organizacije ZN za prehrano in kmetijstvo tradicionalen model največjega trajnostnega donosa izpodrinili novi vrhunski pristopi, ki vključujejo ekosistem v celoti in se ne opirajo na zastarelo zamisel o dinamiki živalske populacije.

Največji trajnostni donos je nedodelan instrument, ki temelji na izkoriščanju presežne proizvodnje med visoko rastjo populacije, preden se doseže nosilna zmogljivost. Vendar lahko povzroči čezmeren ribolov, kadar se uporablja pri ribolovu na več vrst, ker ni mogoče doseči optimalne ravni za vse vrste hkrati, ali kadar se uporablja za pelagične vrste, ki živijo v globokem morju ali na odprtem morju, kot sta Severno morje in Atlantik.

Če bo ta model sprejet, bo hkrati ogrozil obstoj staležev in povzročil razpad trga. Komisarja pozivam, da sprejme preudaren, znanstven in z dokazi podprt pristop. Gospod komisar, sami ste rekli, da ne bi smeli posegati v znanstveno razpravo. Strinjam se z vami. Raje sprejmimo znanstven in z dokazi podprt pristop ter ponovno preučimo ta predlog, namesto da – z vsem spoštovanjem – delamo, čeprav z zamudo, le po navodilih Mednarodnega sveta za raziskovanje morja.

Paulo Casaca, v imenu skupine PSE. – (PT) Gospa predsednica, gospod komisar, predsednik odbora za ribištvo, na začetku poročevalki čestitam za odličen dokument, Komisiji pa za njeno sporočilo, ki izpolnjuje eno od zahtev, ki jo je potrdila na svetovnem vrhu v Johannesburgu leta 2002 in ustreza tudi prvemu od osmih ciljev, določenih na tej konferenci. Evropska komisija je v zvezi s temi osmimi cilji zagotovo dosegla že veliko, vendar želim komisarja spomniti, da smo leta 2007 in razpravljamo o ciljih, ki jih je vrh leta 2002 določil za leto 2015. Dejstvo, da na tej točki še vedno razpravljamo o tem sporočilu, ni dovolj hiter odziv na obseg izzivov, s katerimi se srečujemo.

Pozdravljam komisarjeve besede v zvezi s potrebo po novem modelu upravljanja in glede na to, da predlog poudarja koncept upravljanja na podlagi ekosistema, mislim, da smo na pravi poti. Če koncept največjega trajnostnega donosa obravnavamo kot radikalno novo stvar, pa se motimo, ker je na tem teoretičnem konceptu že nekdaj temeljilo določanje vseh kvot in celotnih dovoljenih ulovov, ki je bilo mogoče le ob uporabi tega koncepta. Problematično je, da uporaba tega koncepta povzroča več težav, ki sta jih poročevalka in kolegica, gospa Doyle, zelo dobro opisali. Našega delovanja ne moremo opreti le na nekritično uporabo koncepta, ampak si moramo prizadevati za izboljšanje njegove učinkovitosti, preveriti njegove pomanjkljivosti in prednosti v obliki dobrih rezultatov. Iskreno menim, da to poročilo tega ni doseglo, zato moramo uporabiti vsa ostala dodatna sredstva, da bi napredovali.

To je torej izziv, ki ga mora obvladati Komisija, in upam, da nam bo kmalu sporočila dobre novice.

Chris Davies, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, žal moram reči, da je to ena od priložnosti, ko sem vesel, da ima Parlament tako malo pooblastil na tem področju, zlasti ker je zelo verjetno, da bo to poročilo jutri sprejeto na glasovanju.

Če se bo to zgodilo, bodo lahko nekateri dejali, da je Parlament pozval Komisijo, da še enkrat preuči svoje predloge. Ne želim si te poteze služb za odnose z javnostmi; želim si, da se Komisija zaveda, da vsaj nekaj poslancev EP odločno nasprotuje zadevnim predlogom.

Poročilo Komisije iz leta 2006 je bilo neprepričljivo – odkrito rečeno vključuje le splošne zadeve – in ga je bilo komaj vredno napisati. Predlaganih je bilo veliko načrtov, vendar zelo malo ukrepov. Vendar menim, da so sedanji predlogi poročevalke oziroma Parlamenta še slabši. Izpostavljam zlasti naslednji odstavek: „meni, da predlog za izvajanje največjega trajnostnega donosa še ni dovolj izoblikovan“. Očitno so potrebne dodatne analize. Zato medtem ko Komisija zahteva načrte, mi zahtevamo le, da se dodatno pogovorimo o teh načrtih. Kdaj bomo kaj dosegli? Če bo to poročilo jutri sprejeto v Parlamentu, upam, da ga Komisija ne bo upoštevala, ker menim, da bi bilo to popolnoma neodgovorno.

Pojavlja se upravičeno vprašanje o metodologiji, ki jo je treba uporabiti za doseganje stanja največjega trajnostnega donosa. Odkrito povedano se zavedamo, kaj je treba storiti, vendar se polovico časa le igramo z besedami. Če ribolov pri dveh tretjinah staležev rib presega varne biološke meje, ga je treba ustaviti; flote je treba ustaviti, ribiči pa morajo prenehati z delom, pri čemer se jim lahko dodeli odškodnina, dokler se staleži ne bodo obnovili ter bodo vsi imeli možnost za dolgoročno in zdravo prihodnost. Omogočiti morate obnovev staležev rib.

Odkrito povedano lahko razpravljamo o podrobnostih doseganja popolnega stanja največjega trajnostnega donosa, če so ribe in dolgoročna varnost teh rib dobro zavarovane.

Gospod komisar, zelo vas spoštujem; odkar sva se spoznala, mi je vseč vse, kar ste izrekli. Vendar mi dovolite, da pripomnim dve stvari. Prvič, mislim, da ste preveč neopazni; zdi se mi, da ste na sestankih kabineta preveč v ozadju. Mislim, da Evropa potrebuje zagovornika ribištva in čeprav morate reševati nekatere težave, se morate prav tako pojavljati pred evropskimi televizijskimi kamerami in povedati, kaj je treba narediti.

Drugič, zdaj poteka tretje leto vašega petletnega mandata. Imeli ste veliko dobrih zamisli, vendar ni bilo dovolj rezultatov. Želim si, da bi pomenili pomembno poglavje v zgodovini Evropske unije, kar zadeva obžalovanja vredno skupno ribiško politiko in njeno reformo. Zato vas prosim, da se postavite zase in poskrbite za ukrepanje.

Pred petimi leti sem bil v Johannesburgu, kjer je Evropska unija sprejela načelo zavarovanja stanja največjega trajnostnega donosa do leta 2015. Tam nismo govorili o tem, da bi do leta 2015 uvedli politiko; govorili smo o tem, da bi se do leta 2015 dosegle te ravni za ribe. To ne bi smelo biti le dokument – biti bi moralo več kot to.

Če želimo to doseči, bo v osmih letih verjetno že prepozno. Že zdaj moramo doseči rezultate in dokler se to ne zgodi, morate upoštevati, da ste neuspešni.

Ne poslušajte Parlamenta; ne poslušajte ministrov, ki vas vedno znova želijo ustaviti, ampak začnite z doseganjem rezultatov.

Carl Schlyter, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (SV) Gospa predsednica, večinoma se strinjam z besedami gospoda Daviesa. Ribe izumirajo. Ko bodo izumrle, ribiči ne bodo več imeli dohodka. Zato je veliko pametneje, da se v prihodnost vlaga zdaj z največjimi trajnostnimi donosi namesto največjega razpoložljivega donosa, kar je bila politika Unije do zdaj. To je popolnoma netrajnostno.

Nato lahko razpravljamo o znanstvenih pomanjkljivostih metod in dejstvu, da gre morda za nedodelan instrument. Vendar je splošni cilj za gospodarsko politiko EU nizka inflacija in čeprav je to zelo nedodelan instrument, se ga ni kritiziralo. V takšnih primerih je ta instrument veliko primernejši, zato se želim zahvaliti komisarju. Ugotovili ste, da je politika popolnoma napačna in neuspešna, in se zdaj trudite, da bi jo popravili.

Pozneje bomo razpravljali o težavi zavržkov in s kombinacijo ukrepov bi lahko začeli reševati težave. Ko govorimo o socialno-ekonomskih ocenah, moramo razmišljati bolj dolgoročno. To je bistvo mojega predloga spremembe. Brez tega lahko rečete tudi, da danes ribiči sploh ne želijo delati. Če bi ribičem vseh naslednjih generacij vzeli delovna mesta, bi to pomenilo predvsem slabo socialno-ekonomsko oceno.

Pedro Guerreiro, v imenu skupine *GUE/NGL*. – (PT) Kot splošno pripombo glede temeljnih točk iz poročila, ki ga obravnavamo in je ključno za ribiški sektor, želim izraziti naše mnenje, da je treba poudariti razlike pri dolgo- in kratkoročni uporabi načela subsidiarnosti v ribištvu. Namen dolgoročnih načrtov je torej opredelitev ciljev ali tem za doseganje stabilnih razmer po sorazmerno dolgem obdobju, medtem ko kratkoročni ukrepi temeljijo na predlogih, ki se pripravijo letno za izboljševanje stopnje smrtnosti zaradi ribolova, da se v kratkem obdobju doseže raven, predlagana kot dolgoročni cilj.

Kar zadeva dolgoročni cilj za ribištvo, se lahko sprejme glavni cilj, določen v Johannesburgu, tj. doseganje največjega trajnostnega ulova ribjih staležev. Vendar je pomembno poudariti, da je za oblikovanje cilja največjega trajnostnega donosa nujno uporabiti znanstveno analizo za določitev stopnje smrtnosti zaradi ribolova, ki zagotavlja največji trajnostni ulov ribolovnih virov. Pri tem je bistveno upoštevati naravne značilnosti vsakega ribolovnega vira ter poznati naravo in vrsto ribolovnih metod. Za ocenjevanje ravni ribolova, ki je primerna za dolgoročni cilj, je treba preveriti napovedi znanstvenikov, ki morajo temeljiti na zanesljivih informacijah, ki jih bodo sprejeli vodje ter sprejeli in upoštevali ribiči, pri čemer je treba vedno, in poudarjam, vedno varovati socialno-ekonomski položaj ribiškega sektorja in ribiških skupnosti.

V praksi je cilj oceniti dolgoročni ulov in pripadajoče stopnje smrtnosti zaradi ribolova. Za to moramo izbrati merilo za trajnost in določiti raven ribolova, ki povzroča največjo stopnjo trajnostnega ulova. Tu se začne resnična razprava.

Za stopnje smrtnosti zaradi ribolova za dolgoročno upravljanje staležev v izključnih ekonomskih conah držav članic so se predlagale različne vrednosti. Različni znanstveniki menijo, da je kot stopnjo smrtnosti zaradi ribolova boljše določiti F0.1 kot na primer FMSY, za katero menijo, da je manj primerna. Upoštevati je treba, da se kratice FMSY, ki je stopnja smrtnosti zaradi ribolova, ne sme zamenjati s kratico MSY, ki pomeni stopnjo ulova.

Končno, strinjam se, da je bistveno, da se trajnostnim ukrepom pridruži ocena socialno-ekonomskih posledic in stroškov teh ukrepov.

Thomas Wise, v imenu skupine *IND/DEM*. – Gospa predsednica, ne zgodi se velikokrat, da član Neodvisne stranke Združenega kraljestva čestita poročevalcu Parlamenta. V tem primeru bom naredil redko izjemo.

Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo je ocenila, da ulov 70 % ribjih vrst na tem planetu že dosega ali presega največji trajnostni donos. Skupna ribiška politika je s svojo sramotno težavo zavržkov, ki so posledica te politike, veliko prispevala k morebitni resni ekološki katastrofi, zlasti v Severnem morju.

V osemdesetih letih 20. stoletja so ribiči opozorili kanadsko vlado, da se trske nevarno preveč izkoriščajo. Vlada ni upoštevala opozoril in do leta 1992 je ribolov na trske v celoti propadel. Podobno se zdaj dogaja v evropskih vodah.

Poročevalka navaja, da v sporočilu Komisije ni dovolj analiz in ustreznih rešitev, in ocenjuje, da je to sporočilo pretirano poenostavljeno. Komisija je v zadnjem času prejela kritike glede načina zbiranja statističnih podatkov o pomorskih vprašanjih in načina, na katerega si te podatke razlaga. Britanska vlada v svojem nedavnem poročilu navaja „pomanjkanje potrebnih podatkov o tem, kakšni bi morali biti primerni cilji“. Komisija si največji trajnostni donos razlaga na podlagi zastarelih modelov in dogmatičnih ekoloških konceptov. To jasno kaže, da si želi pridobiti dodatne pristojnosti za vsako ceno.

Menim, da je izguba ribjih staležev previsoka cena, poleg tega pa se zahvaljujem poročevalki za iskrenost pri obsojanju sporočila Komisije. Zagotovo nekaj pomeni, če se skupina PPE-DE, ki podpira EU, strinja z Neodvisno stranko Združenega kraljestva. Sicer pa bodo vsi prej ali slej prišli do tega.

Jean-Claude Martinez, v imenu skupine *ITS*. – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, poročili naših kolegic, vključno s poročilom gospe Frage, obravnavajo nerešljivo težavo ribištva; nerešljiva je, ker so ribji staleži omejeni, povpraševanje pa stalno narašča. Zato ribiška politika ni skupna kmetijska politika.

Od leta 1986 in Sicca Mansholta Komisija že 40 let izvaja strateško napako s skupno kmetijsko politiko, ki pomeni zločin proti človeštvu, saj ljudje potrebujejo žita in mleko, ki pa jih primanjkuje, kot dokazuje povečanje cen.

Pri ribiški politiki so razmere drugačne. Napake Komisije so le običajne, tehnokratske in ne strateške. Upravljanje ribjih staležev z določanjem celotnega dovoljenega ulova, kvotami, finančnim instrumentom za usmerjanje ribištva in večletnim usmerjevalnim programom ni bilo uspešno. Komisija je zakonsko uredila vse vidike: mreže, tonažo, zmogljivost flote in število enot, vendar – kot navaja poročevalka – je vedno manj ribičev, manj trske in še manj modroplavutega tuna v Sredozemskem morju, kar pojasnjuje jezo ribičev v juniju in juliju. V mojem kraju so na primer v pristanišču Sčte ali Le Grau-du-Roi ribiči, ki pri ribolovu uporabljajo viseče mreže vrste „thonaille“, kar pomeni tradicionalni obalni ribolov z majhnimi mrežami, protestirali, da od julija naprej niso mogli loviti.

Vendar nam poročevalka sporoča, da so kljub vsem tem pregledom, uničevanju in sankcijam – morda bodo nekoč na ribiče namestili celo elektronske oznake, da bi jih lahko spremljali – staleži ogroženi. Skupna ribiška politika ni bila uspešna – zakaj? Ker gre za svetovno težavo, za ribe na Kitajskem, v Indoneziji, na Filipinih in v Peruju. Enako kot pri vinu, kjer pulimo trte, medtem ko jih ostali svet sadi, tudi pri ribolovu uničujemo naše ladje, medtem ko jih Združene države gradijo, Rusija, Islandija in Norveška pa povečujejo velikost motorjev svojih ladij.

Oblikujete lahko kazalnike ali tip največjega trajnostnega donosa, vendar če vaši sosede lovijo več kot vi, manjši ulov z vaše strani ne bo prispeval k izboljšanju staležev. Ker kmetijstvo ali ribogojstvo ni prava rešitev, morda zaradi ribje moke, je ribištvo torej popoln dokaz, da je raven Skupnosti previsoka, ko gre za obalni ribolov, in je treba odločati lokalno, ali pa prenizka, ko gre za ribolov na odprtem morju. V teh primerih se bomo morda s pomočjo znanstvenikov zelo hitro dvignili na globalno raven ali pa bomo do konca 21. stoletja ribe lovili le še na televizijskih zaslonih.

Jim Allister (NI). – Gospa predsednica, pozdravljam in podpiram to poročilo ter čestitam poročevalki za njeno delo. Več let smo govorili o trajnostnem ribištvu in birokratskem nadzoru tega ribištva. Staleži se večinoma niso nič izboljšali, ribičev pa je veliko manj in precej manj zaslužijo. Očitno je, da je bila ribiška politika do zdaj popolnoma neuspešna.

Ribiči to govorijo že več let, vendar jih do zdaj Komisija ni poslušala; prav tako jih ni poslušal gospod Davies, za katerega se zdi, da bi rad dosegel več. Celotni dovoljeni ulov in kvote kot ključno sredstvo nadzora so bili popolnoma neuspešni in so povzročili zavržke, številne ribiče pa so praktično pahnili v revščino. Vendar se v novem predlaganem modelu največjega trajnostnega donosa sistem kvot celotnega dovoljenega ulova še vedno prekriva s sistemom ribolovnega napora. Ti dve stvari je treba ločiti. Ne moremo imeti obojega. Vsi si želimo trajnostno ribištvo, vendar to pomeni tudi trajnost za ribiče. To pomeni, da je treba preprečevati

završke. Pomeni, da je treba poenostaviti tehnične ukrepe in vzpostaviti prilagodljivost. To moramo doseči čim prej.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Gospa predsednica, zelo pozno je že in vsi smo zelo utrujeni, poleg tega pa tudi nekoliko presenečeni zaradi grozljive novice o smrti treh ribičev in pogrešanih petih ribičih ob obali Cádiz; ladja je pripadala floti mesta Barbate. Mislim, da se moramo ob takšni novici vsi zamisliti, saj dokazuje težavnost poklica, ki lahko celo v današnjem času naenkrat vzame kar osem življenj.

Gospod komisar, zato mislim, da je ena od glavnih težav tega sporočila, da pri prizadevanju za ukrepe v zvezi z viri omejuje le ribolovno dejavnost, hkrati pa ne določa obveznosti za druge gospodarske udeležence, katerih dejavnost je povezana z morskim ekosistemom, zaradi česar izgublja, kot tudi mi sami, politično verodostojnost, zlasti ker je direktorat Komisije za ribištvo odgovoren tudi za pomorske zadeve.

Moje drugo vprašanje zadeva način, na katerega namerava Komisija praktično uporabljati največji trajnostni donos, saj vse kaže na to, da povzroča resne težave, zlasti v primeru mešanega ribolova, pri katerem se lovijo različne vrste in raven ulova, ki določa raven napora, ne ustreza največjemu trajnostnemu donosu za vsako posamezno vrsto. Dodatna težava, s katero se srečujemo, je težava zaradi populacij, za katere ni oblikovan noben način ocenjevanja.

Gotovo je, da so zaposleni v sektorju zaskrbljeni in da imajo prav, da bodo praznine, ki jih bo zapustila flota v Skupnosti kot odziv na največji trajnostni donos in politično zavezanost temu konceptu, takoj zapolnile dejavnosti tretjih držav, saj ribiški trg vodi potreba po zagotavljanju stalne oskrbe.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – Gospa predsednica, v zadnjih letih se nisem vedno strinjal s poročevalko, gospo Fraga Estévez, vendar se s tem poročilom večinoma strinjam. Poročilo navaja, da sistem Skupnosti ovira nadzor in spodbuja završke. Navaja, da pozdravlja sporočilo Komisije, ki priznava, da je sedanja politika upravljanja ribištva spodletela. Opozarja na težave pri izvajanju modela največjega trajnostnega donosa za ribolov na različne vrste, kar zagotovo velja za večino ribolova škotskih ribičev. Opozarja, da model ni primeren za pelagične vrste.

Ne strinjam se, da „odpravlja diskriminacijo“, zato bom jutri zahteval glasovanje po delih, da se bodo ti deli črtali, ker iz dosedanjih razprav s poročevalko vem, da je to znak za ogrožanje relativne stabilnosti, ki se mora ohraniti, dokler bomo imeli skupno ribiško politiko. Vendar se prav tako strinjam z besedami komisarja, da se moramo začeti premikati v pravo smer. Po vseh teh letih težav, ki jih je neposredno povzročila skupna ribiška politika, bi zdaj morali doseči že veliko več.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Gospa predsednica, v kratki minuti, ki jo imam na voljo za svoj govor, želim v imenu poljskih ribičev navesti, da so zaradi uvedene uredbe v zvezi s prepovedjo ulova trske diskriminirani, zlasti ob upoštevanju splošno znanih ulovov drugih držav.

Ribiči upajo, da je bilo besedilo uredbe oblikovano, ker Komisija ni bila seznanjena z dejanskim obsegom ribolova v Baltskem morju s strani posameznih držav. Ne zahtevajo le razveljavitve uredbe, ampak tudi imenovanje posebne neodvisne komisije v okviru Evropskega parlamenta, ki bi preiskala in pojasnila načela in metodo za štetje rib v Baltskem morju po širitvi Unije leta 2004 ter ugotovila obseg nepravilnosti.

Catherine Stihler (PSE). – Gospa predsednica, le redki se ne strinjajo, da je dolgoročna trajnost komercialnih staležev rib zelo pomembna. EU je sprejela zavezo svetovnega vrha o trajnostnem razvoju v Johannesburgu leta 2002, da se največji trajnostni donos v ribištvu doseže najpozneje do leta 2015.

Ključno je, da se začne razprava o tem, na kakšen način bomo dosegli cilj zmanjšanja pritiska ribištva na ranljive vrste, pri čemer je zadevno poročilo gospe Fraga Estévez pomemben del tega procesa.

Dobre strani ribolova z nizkimi stopnjami smrtnosti zaradi ribolova in vzpostavitve močnejših drstitvenih staležev so bile prav tako obravnavane v poročilu o neto koristih strateške enote predsednika vlade Združenega kraljestva.

Ker sem Škotinja, še predobro poznam pritisk na ranljive staleže rib, kot je severnomorska trska, še bolj pa praktične težave pri izvajanju načrtov upravljanja na območjih mešanega ribolova, na primer ob škotski obali. S temi težavami se ne odpravljajo obveznosti ukrepanja.

Pozdravljam priznanje Komisije, da je potrebno sodelovanje zainteresiranih strani in vključitev regionalnih svetovalnih svetov v predlagani proces za doseganje rezultatov na tem področju. Nekateri regionalni svetovalni

sveti so že začeli obravnavati dolgoročno upravljanje in vprašanje največjega trajnostnega donosa, pri čemer bo pomembno, da bodo pri razvoju strategije sodelovale zainteresirane strani.

Na tej stopnji ne smemo skreniti s poti in obravnavati tehničnih podrobnosti o tem, kaj je dejansko največji trajnostni donos ter na kakšen način bi se moral uporabljati. Pomembneje je, da se osredotočimo na zagotovitev boljšega ravnovesja med ribolovnimi možnostmi in razpoložljivimi staleži, da se zagotovi bolj trajnostna prihodnost.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Gospe in gospodje, pred petimi leti smo na vrhu o trajnostnem razvoju v Johannesburgu sprejeli zavezo, da bomo ohranjali ribje staleže in jih čim prej obnovili na raven, ki zagotavlja največji trajnostni donos. Sprememba upravnega sistema, ki se načrtuje, določa precej bolj ambiciozne cilje v primerjavi s sedanjo varno ravni in previdnostnim načelom. Vendar je treba natančno preučiti prednosti in slabosti spremembe.

Evropska unija potrebuje prilagodljiv sistem za upravljanje ribjih staležev in zmogljivosti za hitro odzivanje. V dolgoročne načrte je treba vključiti tudi razumne, a prožne letne prilagoditve. Evropska komisija domneva, da na ribje staleže vpliva zlasti ulov, čeprav imajo pomemben vpliv tudi vreme, plenilci, tuje vrste in težave, ki jih povzroča človek. Vpliv plinovoda med Rusijo in Nemčijo na okolje v Baltičkem morju se še ni ocenil, čeprav njegova izgradnja že poteka.

Zelo me skrbi, ker so v Baltičkem morju pred kratkim opazili vrsto meduze *Mnemiopsis leidyi*, ki izvira iz Amerike in je v osemdesetih letih 20. stoletja v Črnem morju povzročila skorajšnje izumrtje ribjih staležev, zdaj pa se to dogaja v Kaspijskem morju. V enem letu se je razširila od švedske obale do sredine Baltskega morja. Ne smemo zapravljati časa, dokler ne bodo uničeni tudi ribji staleži v Baltskem morju.

Učinke novega upravnega sistema je treba zato najprej preučiti na regionalni in ne evropski ravni, saj imajo ribiške flote posameznih držav članic različne značilnosti. Če želimo vzpostaviti v prihodnost usmerjeno ribiško politiko, je izjemno pomembno vključiti regionalne svetovalne organe. Sprememba upravnega sistema zahteva zmanjšanje števila ribiških flot in njihove nosilnosti, kar pomeni veliko izgubo za naše ribiške dejavnosti. Evropski ribiški sklad enostavno nima dovolj sredstev, da bi pokrival tako velike izgube.

(Predsednica je prekinila govornico.)

Joe Borg, komisar. – Gospa predsednica, najprej naj ponovno spomnim na nesrečo, ki sta jo omenili gospa Fraga Estévez in gospa Miguélez Ramos. Tudi sam sem zaskrbljen in razžalostčen zaradi izgube življenj ter upam, da se bodo pogošani ribiči varno vrnil domov.

Dovolite mi, da se dotaknem nekaterih točk, ki so bile izpostavljene v razpravi in za katere se je izkazalo, da vključujejo precej različne predloge za doseganje napredka. Vendar je ob upoštevanju navedenega iz razprave razvidno, da se strinjamo, da je treba čim prej doseči trajnostne ravni za ribištvo. To ne pomeni, da predlagamo odločno in takojšnje ukrepanje. To pomeni, da je naš cilj postopno in prilagodljivo doseganje največjega trajnostnega donosa. Na vsakem koraku bomo ponovno ovrednotili in ocenili cilje, ki smo si jih zastavili, ter jih po potrebi prilagodili spremenjenim okoliščinam.

Skratka, pristop največjega trajnostnega donosa nam zagotavlja usmeritev, ne pa nujno določenega cilja. Ponavljam, da pristop največjega trajnostnega donosa usmerja upravljanje ribištva v pravo smer, stran od čezmernega ribolova ter k zagotavljanju pogojev za večji in stabilnejši ulov in nižje stroške.

Ta pristop mora biti prilagodljiv, tako da bomo lahko z novimi spoznanji ali s spremembami okoljskih razmer ali stanja ekosistema to novo znanje uporabili pri tem pristopu.

Izpostavljeno je bilo, da koncept največjega trajnostnega donosa ni deloval in da ni primeren za stalež pelagičnih vrst ter da je to zastarela zamisel. Naj povem, da so bili v Evropi in v drugih delih sveta nekateri primeri strategij za upravljanje ribištva uspešni. Čeprav zamisel ni nova, to še ne pomeni, da je zastarela. Pomembno je, da imajo te strategije, dokler določajo način za upravljanje ribištva in so dovolj prilagodljive, da omogočijo redne spremembe, veliko možnosti za uspeh.

Dobri primeri uspeha so staleži rib, kot so saj, severnomorska vahnja in skuše, katerih ribolov poteka blizu ravni največjega trajnostnega donosa ter ki so običajno stabilni in donosni.

Naj poudarim še nekaj. Cilj tega predloga ni kaznovati ribiče, ki morajo dejansko izvesti številne prilagoditve, ampak je njegov namen doseganje cilja in prizadevanje, da bo sektor deloval v stabilnejšem in donosnejšem okolju. Kot sem navedel v svoji uvodni izjavi, Evropski sklad za ribištvo omogoča državam članicam, da

oblikujejo ukrepe v zvezi s prilagoditvijo zmogljivosti in ribolovnega napora v smislu dolgoročnih načrtov, vključno s socialnimi in gospodarskimi določbami, ki vključujejo ustrezno porabo javnih sredstev v operativnih programih.

Drugo izpostavljeno vprašanje je povezano z dejstvom, da bo največji trajnostni donos neuspešen pri mešanem ribolovu, ker lahko pri izbiri enega staleža za doseganje največjega trajnostnega donosa pridemo v položaj, v katerem bodo drugi staleži, ujeti pri takšnem mešanem ribolovu, premalo izkoriščeni. Menim, da moramo biti realni glede razmer in večine mešanega ribolova. Zadevni staleži se prav tako netrajnostno izkoriščajo. Jasno je, da bo izvajanje pristopa največjega trajnostnega donosa za mešan ribolov težavno in da ga bo treba obravnavati za vsak primer posebej. Vendar težava mešanega ribolova obstaja in če je ne bomo obravnavali, se ne bo nič izboljšalo ter ne bodo sprejeti ustrezni ukrepi.

Kar zadeva posvetovanje, lahko rečem, da Komisija predvideva sodelovanje zainteresiranih strani in posvetovanje z njimi. Od sprejetja cilja največjega trajnostnega donosa na vrhu v Johannesburgu so potekala številna posvetovanja. Pri teh posvetovanjih so sodelovale države članice, znanstveniki in regionalni svetovalni sveti, ki preučujejo naše predloge in nam svetujejo, na kakšen način bi bilo najbolje ukrepati. Razprave o načrtih bodo potekale pozneje, potem ko bomo pripravili ocene vpliva, opravili posvetovanja z industrijo in pripravili posamezne predloge. Veselim se nadaljnega dialoga z vami o teh načrtih.

Predsednica. – Ta razprava je končana. Glasovanje bo potekalo v četrtek, 6. septembra 2007.

16. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

17. Zaključek seje

(Seja se je končala ob 23.25.)